da eſt pena eius: q2 eiꝰ pena ꝑcło redi-
mi ꝓhibet. i. q. i. ſubemus. Si autē cō
uenitur ex ꝯtu nō eſt cruciādus: ſed
ſufficit ꝙ cedat bōis. C. q bo. ce. poſ. l. i.

¶ Sʒ pone ꝙ creditores nō ſunt in ar
tā neceſſitate: ⁊ is q tenet reſtituē non
pt induci ad reſtitutionē ſtati faciēdā
nec creditores ad dilationē dandā. Re.
Dir. vbi. s. ꝙ diſcretus ſacerdos pōt
ꝯſciam ſuā firmare ex eo ꝙ intēdat vti
liter gerē negociū creditoris. eo q2 vi-
det ꝙ alr nō pt recupare in ꝑpetuū vl
non ita cito rē ſuā: pōt ſi ꝓmittat bōa
fide ſatiſfacere. i. certū diē ꝯcedē dila-
tionē ⁊ peccatorē abſoluere: vl aliā re
cipe pōt cautionē. Nō tn̄ ꝯſulo vt acci
piat iuramentum: vt ſic creditor recupet
quod ei debetur: ⁊ peccator non rece-
dat a preſbytero deſperatus.

¶ Querit vltio Dir. Utr̄ in aliq̄ caſu
poſſit diſpēſare eccl'ia cū aliq̄ vtpote ꝓ
ſuccurſu terre ſancte vl huiuſmodi ꝙ
non reſtituat qđ alteri reſtituere tn̄r.
Hoſt. dicit ꝙ in his in qbꝰ ē pctm̄ mō
tale ſʒ ꝑceptū diuinū vt in furto vl ra
pina ⁊ hmōi. vt. xiiij. q. v. penale nō pt
diſpēſare eps nec ēt papa. vt dicūt alii
qui: quin pniām agat ⁊ reſtitutio fiat
extra de vſur. cū tu. xiiij. q. v. ſi qđ. ⁊. c.
multi. Et hoc dicūt theo. In his vo in
qbus ē pctm̄ mortale ſʒ poſitiuū ius:
⁊ ē cōiter epos ⁊ inferioribꝰ pape iter
dicta diſpēſatio. vt in excōicato vl irre
gulari: q recipit bn̄ficium. extra de cle.
ex. mi. poſtulaſtis. nullus diſpēſare pt
vl pniām ꝯſtare: niſi ſolus papa vl is
cui ſpāliter ꝯmiſerit. Si vo nō eſt iter
dicta diſpēſatio: tūc pt eps diſpēſar vt
no. Arch. xiiij. q. v. nō ſane qđ itelligas
verū de bonis eccl'iaſticis. hec Dir. De
hoc vide. s. Papa. §. viij.

Sacerdos. Qualr ſacerdotes dicāt
ligare ⁊ ſoluere. Re. ſʒ Ray. tribus
modis. Pmo ligāt ⁊ ſoluūt. i. oſ̄dunt
aliquē legatū vl ſolutū eē a deo. nā ſi
qs apđ deū ſolutus ſit: tn̄ in facie eccl'ie
nō aſs ſolutꝰ hr̄: niſi ꝑ iudiciū ſacerdo
tis. de pe. di. i. q̄ʒ qlibet. Scđo ligāt cū
ſatiſfactionē penitētibꝰ imponunt vel
ſoluūt cū de ea aliqđ dimittūt vel ꝑ eā
purgatos ad ſacroꝝ cōionē admittūt
de pe. di. i. multiplex. Tertio ꝑ executō
nem vel abſolutionem.

¶ Utr̄ quecūq̄ ſacerdos ligat vel ſol a
uit liget ⁊ ſoluat deus. Re. ſm Ray. illā
auctoritas qđcūq̄ ligaueris ⁊c. ſi ſim
plꝰ intelligēda ē: ſʒ tūc dūtn̄ cū ſacer-
dos iuſte ligat vel ſoluit. Nā iudicium
triplex eſt: Pmū eſt dei quo. ſ. deus
mūdat aīaʒ i ꝯtritōe. Scđʒ ē ſacerdotꝫ
q auctoritate clauiū ligat vl ſoluit. Ter
tiū ē curie celeſtis. ſ. approbātꝫ. Itaq̄
ꝙ qđcūq̄ ligaueris ⁊c. exponit. ſ. iuſte
vel claue nō errāte. erit ligatū ⁊ in. c. in
celis. ſ. ꝑ approbatiōʒ. xi. q. iij. tūc vo.

¶ Utrū ſit melior miſſa bōi ſacerdotꝫ b
q̄ʒ mali. Re. loq poſſumꝰ dupl'r de miſſa
Aut q̄ʒtū ad id qđ eſt eſſentiale in ea
. ſ. corpꝰ xpi. Et ſic a q̄cūq̄ dicat equal'r
bona ē. Uel q̄ʒtū ad id ꝙ ē annexum
ſacfo: ⁊ q̄ſi ſcđario. Et ſic miſſa bōi ſa
cerdotꝫ melior ē: q2 nō ſolū hʒ effica-
ciā ex opato: ſʒ ēt ex deuotione celebrā
tis. Et ideo ceteris paribꝰ: melius eſt
audire miſſam boni ſacerdotis.

¶ Quō aūt ſacerdos hēat duplicem c
actū. Unū ſup corpꝰ xpi verū. Aliū ſu
ꝑ corpꝰ xpi myſticū. Et quō dicti actꝰ
ſint diſtincti: ⁊ vterq̄ regrat ad cōfeſ
ſiōes audiēdas. vide. s. Ordo. iij. §. iij.

Sacramētum quid ſit. Re. ſm ma
giſtrū ſniaꝝ. Sacrm̄ eſt ſacre rei
ſignū. vel ſm Aug. Sacrm̄ ē inuiſibilis
gr̄e viſibilis forma. Et de ſubſtantia
cuiuſlibet ſacri noue legis neceſſaria
ſunt tria. ſ. mā: elemētū: ⁊ forma. ſ. vba
⁊ intentio miniſtri copulans formam
materie. i. q. i. detrahe.

¶ Quot ſunt ſacra neceſſitatis. Re. ſm d
doc. vt. ſ. baptiſmꝰ: ꝯfirmatio: euchari
ſtia. pnia ⁊ extrema vnctio. Et dicunt
eſſe neceſſitatis: q2 ſunt i ꝑcepto. Et te
netur qlibet ad ea ſuſcipiēda ꝑ loco ⁊
tpe. Reliqua duo ſacra ſunt volunta-
tis. ſ. ordo ⁊ matrimonium.

¶ Utr̄ ſacra poſſint iterari. Re. tria ſūt e
ſacra q̄ nō pn̄t iterari. ſ. baptiſmus. or
do ⁊ ꝯfirmatio. i. q. i. qđ qdam. Nulli

enim ſacro fiēda eſt iniuria que dr̄ fie
ri qñ iteratū iteratˀ: quaſi p̄ma colla-
tio ñ valuerit.i.q.i.ſacra. Jn collatiōe
eni cuiuſlibet p̄dictoꝝ triū imp̄mit̄ ca
racter aieꝗ ē̄t pᵒ mortē ñ p̄t ab eo ſe
pari: vñ ſi ꝗs reſuſcitaret, ñ eēt batizā
dus aut recōfirmādus: aut reordinan
dus. Secus in alijs quatuor ſacris.
3 ¶ An ꝑo reſuſcitatus recup̄et vxores
vl̄ bōa. vide. ē̄. eccl̄ia. i. §. vj. ⁊ impedi
mētū. xiiij. §. i. ⁊ adde ſꝫ Ug. ꝙ reſu-
ſcitatus ꝯhēs denuo cū alia nō eēt bi
gamus: q₂ non diuideret carnē ſuā pp
hoc i du..., de m̄ hmōi ſacro ꝑ. vide
ſingularia. ē̄. Cōfirmatio ſacri. qđ āt
iſtoꝝ ſit maius dr̄ i his ꝟſi. maior in
effectu baptiſmus corpus ineſſe cōiu
giū ſigno maiori criſma miſtro.

Sacrilegiū. qđ ſit. R̄. eſt ſacre rei vio
latio vel vſurpatio. Et dicitur quaſi ſacrum ledens.
1 ¶ Quibꝰ mōis ꝯmittit̄ ſacrilegiū. R̄.
ſꝫ Ray. ꝯmittit̄ qñꝗ rōe ꝑſōe: vt cū
ꝗs verberat clicū vel rapit mōialē. qñꝗ
rōne loci: vt cū ꝗs violat imunitatē
eccl̄ie vel cimiterij: qñꝗ rōe rei vt cū
res ſacra vel ſacro vſui deputata vſur
patur. Et hoc diuidit̄ur. ſ. auferēdo ſa
crū de ſacro: vel ſacrū de ſacro: vel nō
ſacrū de ſacro. xvij. q. iiij. quiſquis.

Sagittarius. Utrū liceat vti arte ſa-
gittarioꝝ vel baliſtarioꝝ. R̄. xp̄ani
poſſūt hoc exercere officium ꝯ̄ paga-
nos ⁊ fidei p̄ſecutores: ⁊ ēt cōtra chri
ſtianos ex p̄te iuſte bellātium ⁊ in bel
lo iuſto: q₂ in tali bello vt dicit Aug.
xxiij. q. ij. dominus. ⁊ q. viij. vt p̄ridem.
vtrū aperte quis pugnat. aut ex inſi-
dijs: nihil ad iuſtitiā intereſt.
2 ¶ Que āt ſit pena exercētiū artē mo
do p̄hibito. R̄. pena eoꝝ ē ꝙ ſub ana-
themate p̄hibet̄. extra. eo. c. vnico.

Sarracenuſ. Sarraceni dicūtur qui
nec nouū nec vetus recipiūt teſta-
mentum qui nō ab agar ancilla. Da
brae. de qua orti ſunt noluerunt ſe no
minari: ſed potius a Sarra vxore li-
bera ſarracenos ſe appellauerunt: Et
inter eos ſunt quidā ſamaritani a ſa-
mara ciuitate ⁊ prouincia qui recepe
runt ſolum. v. libros moyſi. alios re-
ſpueret ſm̄ Ray.
¶ Utrū ritus gētiliū ſeu paganoꝝ 1
ſint tollerādi. R̄. ſꝫ tho. ſcđa ſcđe. q. x.
lꝫ eccl̄ia ritus ⁊ feſta iudeoꝝ agi tolle-
ret. Ritus tamen gentiliū nō tollerat.
niſi forte ꝓpter ſcandalū vitādū: vel
ſciſma aut huiuſmodi ſint aliquando
ad tempus tollerandi ritus pagano-
rum aut hereticorum.

Satiſfactio. qđ ſit. R̄. ē cāe p̄ctōꝝ
excidē̄: ⁊ eoꝝ ſuggeſtiōibꝰ aditū
nō idulgere. de pe. di. iij. ſatiſfactio.
¶ Utrum ſatiſfactionē iniunctā: ſꝫ in 1
p̄ctō mortali expletā: neceſſe ſit iterare
dic ſm̄ Ry: in quolibet ꝙ ſacerdos in
iungēs penitēti p̄niam: penā ad quā
obligat̄ i purgatorio mutat in illā pe
nā quā penitēti iniūgit ꝓ ſuis peccatis i
hac vita ſoluēdā ſi penā ꝯdignā ſꝫ ſuū
iudiciū iniūgit penitēti: ⁊ ita penitens
remanet ligatꝰ ad iſtā penā ſoluendā:
ꝗ ſi eā nō ſoluit: nouū p̄ctm̄ cōmittit
Si āt illā ſoluit in charitate exiſtēs ꝗe
tat̄ ab illa pena purgatoria q̄ p ſacer-
dotē i iſtā fuerat ꝯmutata: q₂ hec pēa
i charitate ſoluta ē ſatiſfactoria: ſi aūt
ſoluit eā in p̄ctō mortali. tūc nō abſol
uit a pena purgatoria q̄ i iſtā p ſacer
dotē fuerat ꝯmutata. vñ q̄ ad hec ſatiſ
factoria nō ē. a ligamie tñ q̄ ligauerat
eū ſacerdos ad iſtā penā ſibi iniūgēdo ab
ſoluit̄: vñ ſoluēdo illā in p̄ctō mortali:
trāſgreſſor illiꝰ p̄cepti nō efficit nec il-
lam penā de neceſſitate ſalutis iterū fa
cere tenet̄. De hac materia ſatiſfactio
nis vide multa. ē̄. Contritio.

Scandalū. quid ſit. R̄. ſm̄ Tho. ſe
cūda ſcđe. q. xliij. qđ greci ſcāda
lū dicūt nos offenſionē vel iniuriā vl̄
ip̄actionē pedis poſſumꝰ dicere. Con
tingit. n. qñꝗ ꝙ aliꝗs obex ponit̄ ali
cui in via corꝑali: cui impingēs diſpo
nitur ad ruinā: ⁊ dr̄ talis obex ſcanda
lū. Et ſilr̄ in proceſſu vie ſpūalis ꝯtin
tingit aliquē diſponi. ad ruinā ſpūalē
vel p dictū vl̄ factū alterius. Jnquātū
. ſ. aliꝗs ſua admonitione vel iductio-

nitātē exēpla trahit alteꝝ ad pctm̄. ⁊ h̄ ꝓpe dr̄ ſcādalū. Nihil aūt ſm ꝓpꝛi am rōnē diſponit ad ſpūalē ruinā: ni ſi qd̄ hꝫ aliquē defectū rectitudinis: qꝛ id qd̄ eſt pfecte rectum: magis munit hoiem ꝯ̄ caſum: q̄ꝫ ad ruinā inducat. Et ideo ꝯueniēter dr̄ ꝙ ſcādalum eſt dictū vel factū minus rectū: pbens al- teri occaſionem ruine.

1 ℭ Utrū ſcādalū ſit pctm̄. Rꝫ. ſm Tho. vbi. ſ. ꝙ duplex eſt ſcādalū. ſ. paſſiuū vꝫ i eo q ſcādalizat: ⁊ illud ē ſp pctm̄ Nō. n. ſcādalizat niſi inq̄tū aliq̄liter ruit ſpūali ruina: q̄ pctm̄ ē. Aliud ē ſcā dalū actiuū. ſ. qd̄ ē i eo q ſcādalizat. Et h̄ ſp eſt ēt pctm̄ qꝛ vel opus qd̄ facit ē pctm̄. vel ēt ſi n̄ ē pctm̄. ſaltē hꝫ pecca ti: vel mali ſpēm. Id̄ dimittēdū ē ꝓp ꝓximi caritatē: ex q̄ vnuſq̇ſq꜃ conat̄ ſa luti ꝓximi ꝓuidē. Et ſic q nō dimittit ꝯ̄ caritatē agit. facit de vi. ⁊ ho. cle. cū ab omni. Sꝫ tn̄ ſcādalū patientis pōt eē ſine pctō agētis: vtputa cū aliqs ſcā dalizat de his q̄ aliqs bn̄ facit. ⁊ que ſpēm mali n̄ hn̄t. Itē ſcādalū agētis pōt eē ſine peccato patientis: vt cum qs inducit aliū ṽbo vel facto ad pec- cādum. Iſte q̄dem q̄tū eſt de ſe ſcan- dalizat. ſed ſi alius nō ꝯſentit immunis eſt a peccato.

2 ℭ Utrū ſcādalū ſit ſpāle pctm̄. Rꝫ. ſm Tho. vbi. ſ. ſcādalū paſſiuū. ſ. in eo q ſcādalizat: nō pōt eē ſpāle pctm̄: qꝛ ex dcō vel facto alterius aliquē ruere con tingit ſm q̄dcūq꜃ genus peccati: nec ipa ſumptio occaſiōis dat ſpālem rō- nem peccati. Scādalū vero actiuū pt eſſe duplr. ſ. p ſe ⁊ p accidēs. Per acci dens q̄dem qñ eſt p̄ter intentionē agē tis. Et ſic nō eſt ſpāle pctm̄: qꝛ quod ē per accidens nō ꝯſtituit ſpēm: ſꝫ eſt circūſtātia aggrauās. ſ. qd̄ in publico fit. Per ſe ṽo ē ſcādalum actiuū qñ aliqs inordinato ſuo dicto: vel facto in tendit alium trahere ad peccatum. Et ſic ex intētione ſpālis finis ſortit̄ rōnē ſpālis peccati. Finis enim dat ſpecieꝫ in moralibus.

3 ℭ Utꝝ ſcādalū ſit pctm̄ mortalē. Rꝫ. ſꝫ Tho. vbi. ſ. Scādalū paſſiuū pt eſſe veniale qñ hn̄s īpactionē tm̄: puta cū qs ex inordinato dcō vel fcō alteri⁹ cō mouet̄ motu peccati venialis. Qñq꜃ ṽo ē pctm̄ mōtale: qñ hn̄s cū īpactōe ruinā: puta cū aliqs ex iordinato dcō vel fcō alteri⁹ ꝓcedit vſq꜃ ad mōtale pctm̄. Scādalū ṽo actiuū ſi ſit p acci dēs pt eē qñq꜃ veniale: puta cū aliqs vl̄ actū peccati vēialis ꝯmittit: vl̄ actū q n̄ eſt in ſe pctm̄ ſꝫ hꝫ aliq꜃ ſpēm ma li: cū aliq̄ leui indiſcretiōe. Qñq꜃ ṽo ē pctm̄ mōtale: ſiue qꝛ ꝯmittit actū pcti mōtalis: ſiue qꝛ ꝯtēnit ſalutē ꝓximi: vt p ea ꝯſeruāda n̄ p̄termittat facē qd̄ ſibi libuerit. Si ṽo ſit p ſe puta cū in tēdit īducere aliū ad peccādū: ſiq̄dē in tēdit īducē ad peccādū mōtale: ē mō tale. Et ſilr ſi intēdat inducē ad peccā dū venialr̄ p actū peccati mortalis Si ṽo intendat īducere ad peccādū veni aliter per actum venialis: eſt veniale.

ℭ Utꝝ bona ſpūalia ſint ꝓpter ſcāda 4 lū dimittēda. Rꝫ. ſm Tho. vbi. ſ. Que dā ſunt bona ſpūalia de neceſſitate. ſa lutis: q̄ p̄termitti nō poſſunt ſine peccō mōtali. ⁊ talia ꝓp ſcādalū p̄termitti n̄ dn̄t. Quedā ṽo ſunt bōa ſpūalia q̄ n̄ ſunt de neceſſitate ſalutis: ⁊ tūc diſtin- guēdū qꝛ ſcandalū qd̄ ex eis aliqñ orit̄ q̄ndoq꜃ ex malicia ꝓcedit. ſ. cum aliq volunt impedire huiuſmōi bōa ſpūa lia. ſcandalū cōcitādo. Et h̄ eſt ſcan- dalum phariſeoꝝ. Qñq꜃ ṽo ſcandalum ꝓcedit ex infirmitate vl̄ ignorantia. ⁊ hmōi. ſcādalū ē puſilloꝝ: ꝓp qd̄ ſpūa lia opa ſunt occultāda. vel ēt interduꝫ differēda vbi p̄iculū nō iminet: q̄uſq꜃ reddita rōe hmōi ſcādalū ceſſꝫ. Si aūt p⁹ redditā rōnē duret id vr̄ ꝙ q inde ſcādalū ſumit n̄ ex ignorātia. ſꝫ poti⁹ ex malicia ꝓcedat. Et ſic ꝓp ipm non ſunt ſpūalia opera dimittenda.

ℭ Utꝝ punitio pctōꝝ ſit ꝓpter ſcāda 5 lum dimittēda. Rꝫ. ſm tho. vbi. ſ. pena rum īflictio in tātū hꝫ rōnē iuſticie: in quātum per eas peccata cohibent̄. Si aūt per inflictionē penarū manifeſtuꝫ ſit plura ⁊ maiora peccata ſeq. tūc pe-

nap infiictio non ꝯtinebiť ſub iuſtitia
Et in h̕ caſu a peccatoꝝ punitōe ceſſā
dū eſt. vt ait Augu. l. di. vi ꝯſtituereť.

6 ℭ Utꝝ ipletio ꝯſilioꝝ: largitio elemo
ſynarū: ⁊ hmōi opa mīſicordie ſint ꝑ
mittēda pp ſcādalū. R̄. ſm tho. vbi .s.
Qn̄ talia nō ſunt de neceſſitate ſalutꝭ
lʒ pp ſcādalū nō ſint ſimpl̄r dimitten
da: ſunt tn̄ iterdū occultāda: vel differē
da pp ſcādalū puſilloꝝ: quouſqȝ reddi
ta rōne. ſcādalū ceſſet. Qñqȝ tn̄ ꝯſilio
rū obſeruatio ⁊ impletio opeꝝ miſeri
cordie ſunt de neceſſitate ſalutꝭ: vt pʒ i
his q vouerūt ꝯſilia: ⁊ in his qb⁹ ex d̕e
bito iminet defectib⁹ alioꝝ ſbuenire ⁊
vt i tpalib⁹: puta paſcēdo eſuriētes vl̕
in ſpūalib⁹: puta docēdo ignorātes. Et
h̕ ſine hōi fiāt d̕bita pp iniūctū offm̄.
vt pʒ i platis: ſiue pp neceſſitatē indi-
gētis: tūc eadē rō eſt de hmōi ſicut de
alijs que ſunt de neceſſitate ſalutis:

7 ℭ Utrū correctio fraterna ſit pp ſcan
dalū dimittēda. R̄. ſm tho. vbi .s. corre
ctio frn̄a ordinať ad emēdationē frīs
Et ideo intātū cōputāda eſt iter ſpūa-
lia bona: in quātū h̕ ꝯſeq pōt. Q d̕ nō
ꝯtingit ſi ex correctiōe frater ſcādalizeť
Et idō ſi pp ſcādalū correctio dimittať.
nō dimittitur ſpirituale bonuʒ.

8 ℭ Utꝝ pctm̄ veniale ſit cōmittēdum
pp vitandū ſcādalū. R̄. ſm tho. vbi .s.
pctm̄ veniale pp vitādū ſcādalū nūqȝ
ē facieñ. Si. n. faciēdū eēt: iā non eſſet
pctm̄. ſe bn̄ ꝯtingit iterdū ꝙ aliqd qd̕
eēt d̕ ſe pctm̄. ſi fiat pp vitādū ſcādalū
nullū eēt pctm̄. Sicut ṽbū ocioſuʒ eſt
pctm̄ veniale qn̄ abſqȝ vtilitate dr̄. ſi āt
ex cā rōnabili ꝓferať nō ē ocioſuʒ. nec
peccatum ſimpliciter.

9 ℭ Utꝝ tpalia ſint pp ſcādalū dimittē
da. R̄. ſm tho. vbi .s. diſtiguēdū ē. qꝛ ſi
tpalia ſint nobis ad ꝯſeruañ. ꝯmiſſa ſi
cut bōa ecclie ꝯmittūť platꝭ: ⁊ bōa cōia
rei publice cōmittunť rectorib⁹: taliuʒ
cōſuatio: ſicut ⁊ depoſitoꝝ iminet his
qb⁹ ꝯmiſſa ſunt ex neceſſitate. ⁊ ideo
nō ſūt pp ſcādalū dimittēda: ſicut nec
alia q ſūt d̕ neceſſitate ſalutꝭ. vn̄ ⁊ btūs
tho. cātu. repetijt res ecclie cū ſcādalo
regis. Si ṽo tpalia ſūt talia quoꝝ nos
ſumus dn̄i. dimittere ea tribuēdo ſi pe
nes nos hēam⁹: vel n̄ repetēdo ſi apd̕
alios ſint pp ſcādalū qñqȝ dēm⁹ qñqȝ
nō. Si. n. ex h̕ ſcādalū oriāť pp ignorā
tiā vl̕ pp infirmitatē alioꝝ: qd̕ dixim⁹
eē ſcādalū puſilloꝝ. tūc vt totalr̄ dimit
tēda ſunt tpalia: vl̕ alr̄ ſcādalū ſedañ.
ſ. ꝑ aliquā admonitionē. Si ṽo ſcāda
lū oriať ex malicia: qd̕ ē ſcādalū phyſeo
rū. tūc pp eos q ſcādalū ſic ꝯcitāt. non
tpalia dimittēda. qꝛ h̕ ēt noceret bono
cōi: eo ꝙ dareť occaſio malis delinquē
di: ⁊ noceret ipſis rapiētib⁹: q detinen
do aliena: in peccato remanerent.

Scientia. Pone duo ſūt electi ad
eūdē epatū: quoꝝ vn⁹ ē theolog⁹
alter canoniſta. Quis eoꝝ ſit ꝑferēdus
in alijs data paritate. R̄. Pan. ſm ho. in
c. i. de ꝯſan. ꝙ ſi in loco ṽſatur magis
cāruʒ vētilatio: ꝑferēdus ē canoniſta.
Si aūt ibi pullulāt hr̄ſes vel locus eſt
vicinus hr̄ticis. tūc ꝑferēdus ē theolo
gus. Mixtus tn̄ eēt ꝑferendus vtriqȝ.
Dicit ēt ꝙ nō eſt neceſſariū ꝙ epūs ſit
magr̄ canonū. Satis ē eni ꝙ hēat ſciē
tiā cōpetētē. qꝛ cōpetens ſcia tolleraťin
ꝑlato. lʒ eminēs deſidereť. vt in. c. pe.
de prebē. ⁊ in. c. cum nobis de elec.

Sententia. Qñqȝ dicit ſnia lata a
iure: qñqȝ a iudice. A iure qn̄ eſt
de hoc factū ſtatutuʒ ab eo q condere
pt. Snia ṽo a iudice ē: qn̄ aliqs iudex
iudicat inter ptes: vl̕ qn̄ excōmunicat
vt pp ꝯtumaciā ⁊ hōi. Silr̄ ēt dr̄ a iu
dice ferri: qn̄ nō ꝑ modū ꝯſtōnis. ſʒ in
odiū alicu⁹ mali iā cōmiſſi ferť excōi
catio: ſiue gn̄ali ſiue ſpālis. Et ſilr̄ dico
ēt ſi fiat in odiū cōmittēdū in futuro
dūtamen non intendat facere ppetu-
am conſtitutionem.

ℭ Que ē ſnia iterlocutoria. R̄. ē illa q 1
nō ſup ꝑncipali. ſʒ ſup alijs qōnib⁹ ꝓ
ferť. ſ. iter ꝑncipiū cauſe ⁊ finē. vt eſt d̕
aliq teſte repellēdo vl̕ recipiēdo: de di
latione dāda vel nō: vl̕ pōt dici iterlo
cutoria: qꝛ iter ptes loquēdo ꝓferť ſine
ſcripture ſolēnitate. ex. eo. ⁊ ſi. li. vj. be
ne tn̄ dʒ redigi in ſcriptis. ſed nō eſt ꝓ

pter hoc neceſſe q̄ in ſcriptis proferatur vt extra de pba.c.qm̄.

2 ¶ Que eſt ſnia diffinitiua. R̄. diffinitiua ſnia eſt q̄n p̄ncipalis q̄o diffinit.ff. de re iudi.l.i. Et dz p̄ferri ad ip̄e iudice.⁊ nō ab alio. Alr̄ n̄ vʒ niſi iudex ſit tp̄s q̄ p̄t p aliū recitar̄ ad iſtar illuſtrū C.de ſen.ex p̄icu.re.l.ij.⁊.d.c. etſi.

3 ¶ Utꝝ ſnia diffinitiua ſine ſcripto valeat in aliq̄ caſu. R̄. ſunt caſus in q̄bus valet ſm̄ Jo.an. P̄rio q̄n graues ſūt cāe:⁊ maxie viliū pſonaꝝ. Et pōt dici breuis duoꝝ aureoꝝ.tn̄ in his attēdat̄ q̄ſuetudo:q̄ ſi nō apparet relinq̄tur iudicis arbitrio. Idē vʒ cū ep̄s i cā ciuili iter clicos iudicat.xi.q.i. ſiq̄s cū clico. Itē cū p̄ſes ſ̄poſito offō q̄uenit vt reddat admiſtratōʒ.vt i auc.vt iudi. ſine q̄q̄ ſuffra.§.neceſſitatē col.ij. Itē cum papa p ſe p̄nūciat vʒ:lʒ nō tulerit eā i ſcriptis. Ipſe eni ſolut⁹ ē legib⁹.C.de legi.l.digna vox Itē ſm̄ q̄ſdaʒ vʒ ſi ſit lata i cā mr̄imoniali. extra de teſti.albric⁹. Et idē in oib⁹ cāis in q̄bus pcedit̄ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij.vt in cle.ſepe de verbo.ſig.

4 ¶ Snia dʒ ferri ſedēdo. Itē i loco publico ⁊ honeſto.iij.q.iij.§.ſpatiū. Itē dʒ ferri de die ⁊ nō i tenebris. Itē nec dieb⁹ feriatis:maxie ſolēnib⁹ ⁊ feſtiuis. Item non debet ferri per venalitatem.ij.q.vi.§.diffinitiua.

5 ¶ Utꝝ ſnia lata a nō ſuo iudice teneat. R̄.nulla eſt extra de iudi. at ſi vide de hoc.s̄.excōicatio.i.§.viij.

6 ¶ Quid ſi duo ſint iudices ⁊ pferāt diuerſas ſnias. R̄. ſi pceſſerūt ex iuriſdictiōe ordiaria.tʒ p reo.⁊ nō p actore niſi i.cā fauorabili:puta mr̄imonio dote vel libertate:ſiue teſtamēto ſi p his fuerit lata. ſi vo proceſſerunt ex ptāte delegata pēdet ex arbitrio delegantis q̄ ſi ex cōpromiſſo. neutra dʒ hr̄e vigorē.extra de iudi.duob⁹.

7 ¶ Utꝝ ſnia lata iter aliquos p̄iudicet alijs. R̄. regulari̇̄.nec ſnia:nec res iter alios acta vel indicata p̄iudicat alijs. extra de fide iſtru.iter dilectos:⁊ extra eo.q̄ſuis. Fallit tn̄ i multis cāb⁹.ſ. cū cāe ſūt q̄nexe.lxxxi.di.tātis.iij.q.vi. hiis q̄ppe.extra de accu.ad petitionē.extra de pur.ca.c.pe. Itē i cā libertatis.ff.de ſta.ho.l.igenuū.itē i cā filiātiōis.ff.de li.agno.l.i.i ſi.ij.⁊.iij. Itē fallit ſi actō vl̄ defēſio p̄io loco p̄tineat ad aliquē ⁊ ipſe ſciēter patiat̄ ſequētē expiri de re illa:q: itelligit̄ iuri ſuo renūciare.vt ſi debitor paſſus ſit expiri creditorem de pp̄etate pignoris q̄ ſuccubuit:ſi debitor poſtea vellet age᷑ obſtabit ei res iudicata.vl̄ ēt ccōuerſo creditor paſſus ſit debitorē agere.ff.de re iudi. ſepe. ⁊ extra eodem.c.pe.

¶ Utꝝ ſnia lata iter aliq̄s alteri p̄ſit. 8
R̄. regl̄r.nec ſnia nec alia res int̄ alios acta alteri prodeſt. Fallit in certis cāibus. P̄rio q̄dē i q̄rela ioſficioſi teſtamēti.vt.ff.de iof.te.l.papinian⁹.§.meminiſſe. Itē i re idiuiſibili vt.ff. ſi ſer. vē.l.loci.§.ſi fūdus. Itē i re cōi cū pupillo.vt.ff.quēad.ſer.amit.l.ſi cōeʒ itē prodeſt vbi res ē cōis cū fiſco.ar.C.de cō.re.ali.l.ij. Notāt h̄ ex.e.c.pe.in.glo.

¶ Quib⁹ auxilijs ſblemat̄ ſnia. R̄.q̄tuor.ſ.p appellatōʒ q̄ dʒ fieri.j.x.dies a tp̄e late ſnie.ij.q.vi.c.i.⁊.c. anterior:iʒ 9
Scdo p ſupplicatiōnē.vt cū lata eſt a p̄ncipe vel ab alio:a q̄ nō lʒ appella᷑ xxxv.q.ix.c.veniā.⁊.c.ſniam. Tertio p q̄relā falſi:vt ſi dicat̄ lata p falſos teſtes vel al's falſas pbatiōes.vt extra de teſti.c.ſic̄ nobis.⁊ extra de pcu. i nr̄a ⁊ de pba.c.l.⁊.C.de fal.l.q̄relā.q̄rto p reſtōnē i itegrū.vt.ex̄ d̄ reſt.i ite.p totū.

SEpultura.i.cōiter. Sepultura ſm̄ Hoſ.q̄n̄q̄ʒ accipit̄ p offō q̄d ipēditur corpib⁹ ſepeliēdis. Et hec vēdi nō pōt extra de ſy.nō ſatis.

¶ An aūt p ea poſſit aliq̄d exigi. Dic 1
ſm̄ Pa.i.c.ad ap̄licā. extra de ſy. vbi format tres q̄cluſiōes. Quaꝝ p̄ria eſt q̄ nō valet q̄ſuetudo:vt tp̄e ſacri i aliq̄d cōferat̄ ab iuito. Scd̄a q̄ non pōt q̄ſuetudo itroduci.vt aliq̄d detur p ſacramētis:vbi p̄ceſſit exactio: q:initiū fuit ſymoniacū. Et in iſtis duobus caſibus annullatur q̄ſuetudo tertio q̄clu

ſio ꝙ valet ↄſuetudo. vt aliqd det̃ tꝑe
collatiõis ſeu ex poſtfacto vbi ex mera
liberalitate ꝑpli fuit introducta ita tñ
vt ſacra pri⁹ liberalr̃ ↄferãtur Aut er-
go voluit libere dare tꝑe ſacri: ⁊ pt re
cipe. aut noluit: tũc ne videãtur ſacra
vẽdi: dñt libere ↄferri. ſed poſtea fiat
ↄpulſio ad obſuãdã ↄſuetudinẽ. Et ꝺ
hoc vr̃ ſonare dictũ c. ad aplicã no. tñ
Pa. i. c. abolẽde. extra. e. poſt gl. ꝙ eſt
faciẽda vis i mõ petẽdi. Nã ſi clici di-
cũt. petim⁹ hꝫ ꝓ ſepultura. ſuccubũt ẽt
ſi allegãt ↄſuetudinẽ. d. c. nõ ſatis: ſed
dñt dicer̃ ↄſuetudo ẽ vt ꝓ mortuis ali
qd det̃ eccłie ſeu clicis: qſi velit dicere
gl. nõ dꝫ clicis ſe fũdare: vt aliqd detur
ꝓ offõ ſꝫ ꝙ teneat̃ rõne laudabilis cõ
ſuetudis Et hoc mõ nõ dr̃ dari imedia
te ꝓ offõ. Et idẽ puto dicẽdũ qñ ẽ cõ
ſuetudo vt aliqd detur eccłie ꝓ loco ſe
pulture dñt tñ ꝑus iſta officia ipendi:
⁊ poſtmodũ dꝫ fieri cõpulſio ad obſ-
uandã ↄſuetudinẽ. vt notat in. d. c. ad
aplicã. qđ reputat̃ ſingulare i iſta mã
⁊ eſt ẽt bon⁹ tex. de iure ciuili in. l. ꝑui
legia. C. de ſa. ſan. ec. vbi dr̃ ꝙ ea q̃ ab
antiquo ſũt ſoluta eccłis ⁊ miſtris tri-
bui. nõ dñt aliquo modo ipediri. Ui-
de de hoc. ſupra oblatio. §. i.
2 ℭ An aũt poſſit introduci cõſuetudo
ex libera donatõe. vł ex his q̃ ſũt mere
facultatis. Põe exẽplũ. Ruſtic⁹ ſoluit
oĩ ãno vnũ par caponũ dño ſuo an ꝑ
hoc ſit iducta ↄſuetudo. R. bar. i. l. cũ ꝺ
in reꝫ vſo. ff. de vſur. ꝙ ſiqdẽ ruſticus
ſoluit ſimplr̃ nõ adiecta aliq̃ cã tũc p̃-
ſumit̃ titulus donatõis. ſic nõ iducitur
ↄſuetudo ꝓ futuro tꝑe. ſi aũt nõ ſoluit
ſimplr̃. Sꝫ reſpectu certe cãe. vbi gra
ꝓ laborerio qđ teneo a te dño dono
vnũ par caponũ: tũc p̃ſumitur titulus
ẽt ꝓ futuro tꝑe. ſ. qñ⁹ tenebit labore
riũ. ⁊ ſic coget ad ſoluẽdũ. Idẽ dici i
ſimilib⁹. Scđo ꝑncipalr̃ ſeplr̃ura dr̃ ip
ſa terrat ꝓ q̃ eſt noiãdũ ſm pa in. d. c.
abolẽde p⁹ gl. ꝙ qdã ẽ loc⁹ oio ꝑuatus
⁊ talis licite poteſt vẽdi: ⁊ vt ibi fiat
cimiteriũ vł eccłia. xij. q. ij. aux Scđo
eſt dare locũ religioſũ: ſꝫ nõ ſacrũ. vt ſi
corp⁹ alicui⁹ ſit ibi ſepultũ de volũta-
te dñi. l. ij. C. de reli. ⁊ ſũpti. ⁊ fu. ⁊ talis
loc⁹ vẽdi. nõ põt: vt dicit ibi tex. Et hꝫ
eſt idubitatũ de iure ciuili: qꝛ imedia-
te q̃ten⁹ corp⁹ tãgit illũ locũ deſinit eẽ
in dño alicui⁹. l. ſciẽdũ. ff. de aq̃ plu. ar. ſꝫ
Inn. in. d. c. abolẽde. dicit hoc ꝓcedere
de iure ciuili: ñ aũt de iure canõico. vñ
putat ꝙ loc⁹ ñ efficit̃ rłioſus niſi auctẽ
põtificis ꝺputetur ad talẽ vſũ. Pro hꝫ
c. ad hec. de reli. do. Et hec opio origi-
naliter fuit gloſatoris decreti. hr̃. xiij. q.
ij. in eccłiaſtico. Et nota illã gl. Naꝫ ex
hoc infertur ꝙ talis locus pt vẽdi. Sꝫ
pa. dicit ſaluãdo dictã gl. in. d. c. abolẽ
de. ⁊ diſpoſitõeꝫ iuris ciuilis. ꝙ lꝫ ſtri
cto mõ loc⁹ nõ fiat religioſus q̃ ad hꝫ
vt ille loc⁹ gaudeat ꝑuilegio loci reli-
gioſi ⁊ publici. tñ largo mõ efficitur re
ligioſus. Nã deputat⁹ ẽ ad vſũ piũ Si-
cut dicim⁹ ꝙ laici valde hõeſte pñt ap
pellari religioſi. Tertio eſt dare locum
religioſuꝫ ⁊ ſacrũ. vt eſt locus cimite-
riatus. i. deputatus ꝓ cimiterio eccłie
auctẽ epi. ⁊ iſte idubie nõ pt vẽdi. qꝛ
nõ ẽ in bonis alicui⁹. Et lꝫ doc. appel
lẽt cimiteriũ ſacrũ. ſtricte tñ ñ pt dici
ſacrũ: qꝛ eccłia ↄſecrat̃ cimiteriũ aũt ſo
lũ bñdicit. vt. c. nemo. de ↄſe. di. i.
ℭ Secũdo q̃ro: qdẽ ius ſepulture. R. 3
ſꝫ Ray ius ſepulture eſt qđ cõcepit ec
cłie ad ſepeliẽdũ aliquas in cimiterio
ſuo. ⁊ ꝓuenit ex põtificis auctẽꝫ ⁊ aſſi
natione. cõpetit aũt gñalr̃ eccłijs po-
chialibus vel ẽt illi qbus a iure vel pri
uilegio cõceſſum eſt nõ aũt alijs.
ℭ Tertio q̃ro: an laici poſſint: hr̃e ſe- 4
pulturã ſeu ſepeliẽdi. R. ſꝫ ho. ⁊ Gof.
ꝙ nõ. reſpectu ꝓprietatis. qꝛ dictũ eſt
loca ſacra ⁊ religioſa nõ pñt eẽ i dñio
alicui⁹: ſꝫ q̃ ad vſum pñt hr̃e: vt ipſi ⁊
ſui ſibi ſepeliantur nec eis inuitis põt
extraneus ibi ſepeliri. Ad hoc. l. iij. §.
ſi vſufructũ. ff. de reli. ⁊ ſump. fu. Di-
cit tñ Uin. ꝙ ꝓꝑ neceſſitatẽ poterit ibi
extraneus ſepelire. Nã ob hãc cãꝫ pñt
vẽdi calices ⁊ alia ſacra donata eccłie
a laicis. d. c. aurũ hic notat Pa. in. d.
c. abolẽde. Addit ẽt Lu. ro. in ſuis ſin

gularſbus.ꝙ ꝑlatus ex iuſta cã põt in
ſepulchꝛũ vni⁹ aliquẽ imittere alio in
uito ſm canões.Sec⁹ ſm leges. ⁊ idẽ
vr̃ dicẽdum ſ3 pa.⁊ hoſti. in ſedibus
ſeu banchis:q2 laici tale ius ſibi in ec
clia acqrere nõ pñt:ſed tollerantur ex
gr̃a ſolũmodo i hmõi ſicut in iure pa
tronatus.vt in.c.iij.de iurepa.

5 ¶ Quarto q̃ro:an vas lapideum ſeu
ligneũ aptum ad recipiẽdum corpus
defuncti licite poſſit vendi.R̷.pa. poſt
Inno.vbi.s̃.ꝙ ſic deputatũ ad hunc
vſum auctoritate põtificis:nõ põt ven
di.q2 eſt religioſũ.ar.d.c.ad. h Eccl̃ia
tñ ex neceſſitate põt alteri eccl̃ie ven
dere ſicut vẽdit: alia vaſa. Si aũt nõ ẽ
deputatũ auctoritate põtificis. licet pt
vẽdi.vt ẽ de loco priuato.

6 ¶ Quito q̃ro.vtꝝ alibi q̃ꝫ apud eccle
ſiã poſſit eſſe ſepultura.R̷.ſ3 Inn.Ci
miteriũ d3 eẽ circa eccl̃iaz.xvij.q.iiij.
ſicut.ſ3 tñ bñ põt eẽ cimiteriũ aliquã
tulũ remotũ ab eccl̃ia nõ tñ credimus
ꝙ alicui locũ ẽ religioſo.hoſpitali vel
hmõi poſſet acceder̃ ſepltura.niſi ha
beat eccl̃iaz.Itẽ in vno cimiterio mul
te eccl̃ie poſſunt hẽre ius ſibi ſepelien
di parochianos ſuos.

7 ¶ Sexto q̃ro vtrũ pactũ ꝑiudicet ſe
pulture.R̷.pactũ qḋ fit cũ rectore po
chialis eccl̃ie de nõ recipiẽdo aliquos
pochianos eius ad ſepulturã ſeruari
d3 ẽt ab his qbus a ſede apl̃ica ſepul
tura libera conceſſa eſt:licet illi apud
eos eligerit ſepeliri. vt extra de pac.c.
pactum.li.vi.

8 R̷.Septio quero vbi d3 ſepeliri q dicit
nulla ſepultura electa.R̷.ſm Io.an.in
c.aiarũ.de ſepul.li.vi. ꝙ d3 ſepeliri in
ſepulchꝛo maioꝝ ſuoꝝ exẽplo pr̃iarca
rum.xlij.q.ij.c.ebron.⁊ extra eo.nos.
inſtituta.⁊.c.fraternitatem.

9 ¶ Octauo q̃ro.Pone pr̃ ⁊ auus ali
cui⁹ ſũt ſepulti apud fratres p̃dicato
res Maiores vero vt abau⁹ ⁊ ſuperio
res ſunt ſepulti in eccl̃ia pochiali.Iſte
nũc deceſſit nõ electa ſepultura.Que
ritur vbi debeat ſepeliri.pro eccleſia
pochiali facit.d.c.nos dũ dicit ꝙ in ſe
pulchrũ maiorum.Nã maioꝝ appella
tio ꝓprie ⁊ ſtricte ſũpta cõpꝛehendit
tm̃ ſupiores vltra tritauũ.vt in.l.iuris
cõſult⁹.§.parentes.ff.de gradi. Item p
eccl̃ia pochiali ſũt duo iura ſeu vincu
la.ſ.ius parochiale ⁊ ſepultura maio
rũ.Cõtrariũ determinat.Ol.inter cete
ra mouetur his rõnib⁹.Sicut domici
liũ eſt inter viuos.ita ius ſepulture eſt
iter mortuos.S3 qs ꝯſequitur domici
liũ ſeu originẽ pr̃is ⁊ aui.⁊ nõ ſupioꝝ
vt no.in.l.aſſumptio.ff ad municip.⁊
in.c.ſi.extra de pochijs.ergo idẽ dicẽ
dũ i iure ſepulture.Scḋo vnio ſepultu
re ꝓcedit ex quadã mutua dilectiõe q̃
fuit inter viuos.Sed maior ẽ caritas
iter filiũ ⁊ pr̃e3 ⁊ auũ quã iter eũ ⁊ ſu
piores cũ illi ſint remittores in gradu
ergo poti⁹ d3 ſepeliri i ſepulchꝛo pa
tris ⁊ aui.q̃ꝫ alioꝝ maioꝝ. S3 contra
hãc determinatõe3 ol.dicit pa.in.d.c.
nos repiſſe gl.q̃ſi expſſa.i.c.is q. eo.ti.
li.vi.que dicit ꝙ ſi in vnã eccl̃ia ẽ ſe
pultus pr̃ in alia reliqui maiores ſepe
liẽdus ẽ in ſepulchꝛo maiorũ. Et q̃ꝫq̃ꝫ
rõnes Ol.multũ vrgeãt.tñ tex.i.c.ij.⁊
iij.eo.ti.li.vi.multũ facit p opiõne gl.
dũ põderat ſepulchꝛũ maioꝝ ab ãtiq̃.
⁊ bis exprimit illḋ v̈bũ.ab ãtiq̃.

¶ Nono q̃ro vbi forẽſes ⁊ pegrini de 10
beãt ſepeliri gl.in.c.i.nr̃a.eo. ti. vt re
fert Pa.in.d.c.non t3 ꝙ debẽt ſepeli
ri apud eccl̃iaz maiorẽ.idez t3 Inn. p
q̃ ſec.c.vbicũq3.xiij.q.ij.⁊.c.offm̃ ḋ of.
archipꝛeſbyteri.Nã eccl̃ia cathedralis
adminiſtrat talib⁹ ſacra. Archi. aũt i.c.
i.e.ti li.vi.ꝯcludit ꝙ dñt ſepeliri apḋ
eccl̃iaz pochialẽ vbi decedũt p.c.i.xvi.
q.i.Nec.ob.ſmeti.d.c.offm̃ q2 loqtur
in adminiſtratiõe ſacroꝝ.⁊ nõi ſepultu
ra.Bo.Car.t3⁹priaz opi.mouet̃ q2 trã
ſeũtes ⁊ pegrini nõ pñt de pochia ali
cui⁹ dici Vñ eccl̃ia cathedralis que p
totã dioceſi3 h3 ptãtem.d3 iſtos ad ſe
pulturã recipe.Bo. An. diſtinguit.ꝙ
aut iſte q mortuꝰ eſt religioſus ⁊ tũc
d3 ſepeliri in mõaſterio ſui ordinis.vt
in.d.c.i.xvi.q.i.In laicis autem dicit
ꝙ aut traxerũt morã in pochia. vel

venerūt ibi aīo trahendi morā ad ali-
qđ tp̄s: vt ſūt ſcholares: ⁊ tūc ſepeliē-
di ſūt i eccl'ia ꝑochiali i q̄ deciđūt q2 il
la dr̄ coꝝ eccl'ia ꝑochial. ⁊ h̄ plz pa. ꝑ
no. i. c. oīs de pe. ⁊ re. ⁊ ꝑ gl. i cle. i. đ ꝓ
ui. aut nō traxerūt ibi morā: nec vene
rūt eo aīo: vtputa q2 ſūt trāſeūtes. ⁊ tū
ꝫ ꝙ i eccl'ia cathedrali ſūt ſepeliēdi.
Dicitꝰ tñ ꝙ ſi receperūt ſacrā a p̄ſby-
tero ꝑochiali. videnī tacite ſibi eligiſ-
ſe ſepulturā: ſꝫ pa. dīc ꝙ h̄ dem̄ cū re
uerentia ñ ſuit bñ pōderādū: nā ſi po
terat recipe ſacrā a p̄ſbytero ꝑochiali
cenſenda eſt illa eccl'ia ꝑochial' trāſeū
tiū: ⁊ ſic ideꝫ erit dicendū i iure fune-
randi. cū oīa iſta ſint de iure ꝑochiali
⁊ pa. ſatis dubitat đ iſta. q. q2 iura va
rio mō loquūtur: ſꝫ dīc ꝙ đ h̄ vr̄ pul-
cherrimꝰ tex. i. c. i. đ cele. miſ. g vr̄ vel
le ꝙ ſacerdos ꝑochial' pōt admiſtra-
re ſacrā ꝑegrinis ⁊ tranſeūtibꝰ ꝑ ſuā
ꝑochiā i caſu neceſſitatis. hec pa. ⁊ in
hoc cōſiſtit. tñ vt dīc Inno. i. c. i. extra
eo. h̄ diſcreto iudici cōmittāt. Et vbi
eſſet ꝯſuetudo i loco niſi illa obſeruan
da eſſet cū ſit optīa legū iterpſ. vbi āt
nō appereret de ꝯſuetudīe opi. đ. an. vr̄
rōnabil: ⁊ optīe vr̄ ꝯcordare iura iuri
bus. ⁊ q2 regl'r opinioni diſtinguenti
ſtandū eſt. clici ꝓ eo g nō eligūt ſepul-
turaꝫ ſepeliri đbent i eccl'ia vbi ſt̄ cli-
ci. vt i ſū. ꝯſe. e. ti. Iteꝫ q hꝫ domiciliū
in ciuitate vl' caſtro ſi qñq3 ad villaꝫ
ruraleꝫ ſe tranſfert recreatōis cā. vl' vt
ruralia exerceatꝰ ⁊ nō electa ſepultura
đcedat ñ dꝫ ſepeliri i eccl'ia dicte ville
ſꝫ i eccl'ia ſua ꝑochiali vl' potiꝰ in ea in
q̄ maioꝝ ſuoꝝ ab antiq̄ extitit ſepultu
ra dūmō abſq3 ꝑiculo valeat deporta
ri extra de ſepul. c. iſ g lib. vi. De hoc
vide. ſ. Confeſſio. iij. §. i.
11 ¶ Decio q̄ro. an pr̄ poſſit eligē ſepul
turā filio. R. ſꝫ Ge. extra eo. c. iꝫ li. vi.
ꝙ vbi eſt ꝯſuetudo ⁊ filiꝰ eſt ipubes.
pr̄ p̄t. d. ipuberi eligere ſepulturā. ⁊ đ
hoc eſt tex. in. d. c. iꝫ. Secꝰ ſi conſuetu-
do obſtaret: q2 tē cū ſuis maioribꝰ vl' i
eccl'ia ꝑochiali tumulādus eſt. ⁊ Io. an.
an. ibi ſuꝑ ꝓ. ꝑochiali. q̄rit nūq̄d deꝫ
electio: q2 ibi eſt diſſiſicta: ⁊ ꝯcludit ꝙ
ordo ſcripture ſeruādꝰ ē. xliij. di. ſi re-
ctor: ⁊ hoc tutiꝰ. Cōſuetudo tñ hꝫ ꝙ
parētes vl' amici tales ſepeliūt in alte
rutra: ⁊ graue vr̄ pueruꝫ. vij. annoꝝ
ſemꝑ in antiquis tumulis ſepelire.
¶ Undecio q̄ro: an mr̄ eodē mō poſ 12
ſit eligere ſepulturā filio. ſꝫ ē. dīc ꝙ nō
q2 tex. i. d. c. iꝫ. loqt̄ de pr̄e. Et rō eſt q2
iſtud ꝯcernit p̄iudiciū alteriꝰ. vñ tria
ibi exgūtur ad hoc vt valeat electio.
Primo ꝙ ſit pr̄ ſcđo ꝙ filiꝰ ſit ipubes
Nā aduēiēte pubertate ipe filiꝰ pōt ſi
liꝰ p̄t ſibi eligere ſepulturā. d. c. iꝫ. ter
tio ꝙ ſit ꝯſuetudo. Ge. āt dicit hoc ve
rū qñ ꝯſuetudo ſic diſponeret: ſꝫ ſi cō
ſuetudo ſil'r de mr̄e diſpōeret. ñ videt
q̄re ſil'r de mr̄e nō poſſit hoc operari.
¶ Duodecio: q̄d de vxore: vbi ſepelie 13
tur. R. pa. in. c. de vxore extra eo ꝑ tex.
illū ꝙ ſi ē nupta libere p̄t ſibi eligere
ſepulturā. ſed difficultas ē ſi deceſſit ñ
electa ſepultura gl. ibi ſētit ꝙ dꝫ ſepe
liri i ſepulchro mariti: ⁊ hodie ē tex.
clarꝰ i. d. c. iſ g vbi plꝰ đcidit ꝙ ſi muli
er hūit plēs maritos ſucceſſiue: ⁊ de-
ceſſit ñ electa ſepultura dꝫ ſepeliri in
ſepulchro vltimi mariti: cuiꝰ retinet
domiciliū ⁊ honorē: ⁊ dīc ibi Io. an.
notabile ꝟbū. ꝙ hoc ꝓcedit etiam ſi
poſtq̄ꝫ fuit vidua reuerſa ē ad domū
pr̄is: ñ. n. hec ꝓuilegia ꝯferunt locoꝝ
pſōe. idē tꝫ Ge. in. d. c. iſ g. Addēs ꝙ
honor acq̄ſitꝰ vxor ex q̄litatibꝰ mariti
nō extinguit morte mariti. ipa tñ ma
nēte in viduitate: ⁊ ſic fac ꝙ vxor re-
gis q̄ acq̄ſiuit nomē regine ꝓꝑ maritū
nō ꝑdit hoc nomē ꝑ mortē mariti.
¶ Sꝫ q̄d ſi mulier trāſfert ſe ad aliū 14
locū pꝰ mortē viri an retineat domici
liū viri. Ge. dīc ꝙ ſic ꝑ. d. c. iſ g qđ lo
q̄tur idiſtincte. lꝫ mirꝫ videat. Et hoc
aperte vult lege filij. §. i. ff. ad munici.
¶ Sꝫ hic cadit difficil' q̄ō. Pone ꝙ 15
vxor p̄deceſſit an đbeat ſepeliri i ſepul
chro maioꝝ ſuoꝝ. an i ſepulchro ma-
ioꝝ mariti. Nā ſi diceremꝰ ꝙ i ſepul-
chro mariti poſſet ſeq̄ abſurdū: q2 cuꝫ
maritꝰ poſſit alibi eligere ſepulturā re-

ꝑret iſta mulier ſepulta iter alieos cū
qb⁹ forte ſi vellet tacē. cū qſcꝫ cupiat
p⁹ mortē iacere iter ſuos ſic fecerūt. pri
arche pa. in. d. c. ð vxore dicit ꝙ ðciſio
ſibi vr̄ dubia. ⁊ ꝙ egeret ðclaratōe. ſꝫ
īngt poſſꝫ dici: vt papa ibi dicit ꝙ ſteē
ꝯſuetudini. q̄ ceſſāte: ſatis putat poſſe
dici. ꝙ ſi marit⁹ ꝑparauit ſibi ſepulchꝛū
ꝙ vxoꝛ ſit in eo ſepeliēda. ad h̄. §. ſoroꝛ
xiij. q. ij. et q: aī ðſtinatiōe vr̄ marit⁹ ſe
pult⁹ ibi. idē vbi marit⁹ n̄ hꝫ ꝓpꝛiū ſe
pulchꝛū. ſꝫ dic̄ ꝙ itēdit ſepeliri i ſepul
chꝛo maioꝝ ſuoꝝ. ⁊ ſi marit⁹ eēt abūs
ita ꝙ volūtas ei⁹ n̄ poſſet ðclarari. vr̄
ſepeliēda i ſeplchꝛo maioꝝ ipi⁹ mlieris
16 ℂ Circa h̄ cadit alie qō. qd ſi vxoꝛ p̄
decedens elegit ſibi ſepulturā: poſtea
marit⁹ ðcedit n̄ ellecta ſibi ſeplt̄ura an
ſepeliēt cū vxoꝛe. an cū ſuis maioꝛib⁹.
Rō dubij. pt elici ex d. c. lo q. §. mlier
⁊ rō eſt ibi exp̄ſſe ceſſāt i marito. ſꝫ pa.
vbi. s. putat ꝯꝛiū. nā ꝑ vnionē q̄ fuit
eos i vita: ſuis diſpōit v: vxoꝛ dēat ſepe
liri cū marito ſuo. q̄ idē eſt. Sꝫ Pan.
dicit ꝙ eū multū fec̄ dubitare. d. §. mu
lier. vbi dr̄ ꝙ mulier dꝫ ſeq maritū ſu
um. Et nihil dicit ecōtra. Idē indecēs
eſt vt vir ſequatur diſpoſitionē mulie
ris. Et forte hec pars verioꝛ.
17 ℂ Tertiodecio. qd ð illis q recipiunt
aliquē i cāu n̄ ꝯceſſo ad ſepulturā. R̷.
tenent ad reſtitutionē coꝛpis: ſi petat
Itē tenet reſtituē qcqd' occaſiōe illius
ꝑceperūt. l. de iure. Et h̄ rōe malefidei
ꝺꝫ gl. i. c. cū liberꝝ. ex̄ eo. ⁊ i. c. ex pte. ⁊ i
d. c. cū liberꝝ. dicit Pa. ꝙ n̄ ſolū pt peti
coꝛp⁹ ð recēti ſepultū. ſꝫ ēt ꝑ tpa. ita vt
ſola oſſa ſupeſſe videant̄. No. ēt ꝺꝫ pa.
i. d. c. ex pte. ꝙ ius funerādi eſt de iure
ꝑochiali. Dēt ergo ecclīā ꝑochialis fū
datā intētionē ſuaꝫ ſup funere ſui ꝑo
chiani. aſſerēti ergo ꝙ alibi debet ſepe
liri incūbit onus ꝓbandi.
18 ℂ Quartodecio: q̄ro ð. q. q̄tidiana. po
ne ꝙ ꝑochian⁹ alicui⁹ curati elegit ſepl̄
turā apd fr̄es mioꝛes. q volūt ire ꝓceſ
ſiōalr̄ cū crucib⁹ ⁊ ſilib⁹ ꝯſuetis ad de
ferēdū fun⁹ ad eoꝝ ecclīaꝫ. Oppōit ſe
ꝑochian⁹ q̄b ꝑter dicēdo ꝙ n̄ dnt ꝓceſ
ſionalr̄ itrare ꝑochiā ſuā. Querit̄ qd
iur̄. Oldra. ꝯcludit ꝙ nō obſtāte ꝓhibi
tiōe curati. pnt fr̄es ꝓceſſionalr̄ intra
re ꝑochiā ſuā. Mouet: q: ꝯceſſo fine ꝯ
ceſſa vr̄r oia ꝑpatoꝛia ⁊ neceſſaria ad
finē: vt i. c. pꝛudētiā. ⁊. c. p̄terea. de of.
dele. ſꝫ iura ꝯcedūt fr̄ib⁹ liberā ſepul
turā: vt i cle. dudū eo. ti. q̄ vr̄r ꝯceſſa
oia ꝑ quē ꝑuēit ad ſepulturā Pꝛo h̄
ēt facit. Nā i ꝯctib⁹ vr̄ tacite actū vt ſer
uet ꝯſuetudo loci. vt i. l. ꝙ ſi nolit. §. q:
aſſidua. ff. ð edi. edic. ergo idē dicēdū i
ꝑuilegio. vt ꝯceſſa ſepultura videat̄ ta
cite ꝯceſſū: vt ſuet̄ ſolēnitas ſolita i exe
cutionē ſepulture. Itē tꝫ pe. de an. i. d.
cle. dudū. ⁊ cū ſit libera ſepultura. niſi
aliō hēat ꝯſuetudo. n̄ tenēt pꝛio poꝛta
re funus ad eccliaꝫ curatā: q: n̄ eēt libe
ra ſepultura: ſi impediret̄ ēt ad tps. nā
de ſignificato hui⁹ ꝟbi. libere. ꝙ eſt n̄
regrat̄ ꝯſēſus alicui⁹: vt no. i. c. de mul
ta. de ꝑbē. ⁊ i. c lꝫ eps. eo. ti. li. vi. No. ēt
ſingulare dcm̄ Pa. i. c. in nr̄a. ex. eo. ꝙ
ꝑuilegiati pnt ſup ſepultura coꝛpoꝝ ſe
peliēdoꝝ de ꝑochia vbi iacēt capē. ⁊
ſic nō tenēt recipere de māib⁹ curati:
vel ad mādatū ipſius. Hodie ēt vltra
iura cōia ē mare magnū. Sixti. iiij. qd
icipit. Regimini vniuerſal̄ eccl̄ie. vbi
hētur ꝙ fr̄es ipſi. ſ. mēdicātes. nullius
ſup hoc petita licētia poechias i qbus coꝛ
poꝛa ꝑāc̄a fuerint: cū cruce ꝓceſſiona
liter ingredi: a coꝛpoꝛa ipa leuare ⁊ ad
eoꝛum ecclīas ſepelienda deferre poſ
ſuit: vbi hoc fieri ꝯſuetū foret: vl̄ pꝛſby
teri de leuatiōe reqſiti. ip facē recuſa
rēt: nec cogātur inuiti ēt p̄textu cuiuſ
uis ꝯſuetudinis ipſi vel defunctoꝝ cō
ſanguinei vel heredes illa ad ꝑochia
les ecclīas aut alia loca deferre ⁊ cum
illis: vel ſine inibi celebꝛare vel celebꝛa
ri facere ꝓ eiſdem defunctis aliqua di
uina officia: an̄ vel poſt ſepulturaꝫ eo
rundem. h̄ ibi.
ℂ Quītodecimo q̄ro. Pone ꝙ fr̄es 19
mēdicātes ⁊ alij exēpti ſepeliunt de fa
cto vſurarios manifeſtos: excōicatos
⁊ interdictos: nūqd eps loci poſſit face
re de facto coꝛpa iſtoꝝ exhūari ⁊ pꝛo

cul plci. Pa.in.c.ſacris extra eo. cre-
dit ꝙ in pdictis caſibus de qb⁹ in cle.
eos.c.ti.puta in excōicatis publice ma
niſeſtis vſurarijs ⁊c. ꝙ nō poſſit. qꝛ ꝓ
inde eſt.ac ſi non eēnt in dioceſi ſua.
poſſet tñ dari remediū vt ipediat ſe-
pulturā anteq̄ corp⁹ ducat ad locū exē
ptū.nā cū delinquat in territorio ſuo
pōt obuiare: ⁊ illos in loco pūato face
re ſepeliri. Et h̄ maxime pcedit i iſtis
religioſis q hñt puilegiū: vt ēt rōne de
licti cōmiſſi extra locum exemptū non
poſſint puniri per ordinariū loci.
20 ¶ Sextodecio.nūqd leproſus debe-
at ſepeliri cū alijs i cimiterio. Ab.i.d.
c.ſacris tz ꝙ nō. Nā cui nō cōicam⁹ i
vita nec ēt i morte. Pe.de an.tz ḡtrium
Motus qꝛ cā ꝓhibitōis q̄ fuit in vita:
ceſſat i morte: nā nō eſt timēdū ꝙ iſi-
ciat alioꝝ defūctoꝝ corpa. Sz Pa.ibi
tz primū qꝛ eſt timor i actu ſepulture.
Itē fetor iſicit aerē. Et ꝓ hoc adducit
bonū tex.in ar.i.c.cū dicat.de ec.edi.
vbi permittitur leproſis hr̄e eccleſias
cū cimiterio: ⁊ vt gaudeant ꝓprio ſa
cerdote. Si.n.poſſent ſepeliri cū alijs
nō pmitteretur eis cimiteriū cum in-
iuria eccleſie parochialis.
21 ¶ Decimoſeptimo: q̄ro quis teneat
expēſas ſepulture facere. R̄. heres tene
tur. ⁊ ab ipſo peti poſſunt. qꝛ videt q̄ſi
contractū cū defuncto. ff.de reli. do.l.
ſ. Itē ſi mulier habeat dotē de ipa do
te. fieri debent expēſe funeris. ſi nō ha
bet dotē: tūc pr̄ oēm ipēſaꝫ pſtare dz:
aut heredes dicte mulieris ſi ē emāci
pata. ꝙ ſi neq̄ heredes hēat neq̄ pr̄
ſoluēdo ſit marit⁹ ꝯuenit̄ incōtū face-
re pōt ne iniuria eius videat quōdam
vxorē eius in ſepulturam relinq: vt.l.
ꝙ ſi nulla. ff.de reli. ⁊ ſump.fu.
22 ¶ Decimooctauo qd de his q mo-
rientē moleſtāt ſepulturā ipediūt aut
funeri iniuriātur. R̄. Qui ſ ad domum
moribūdi accedit vel ſ ipſum vel alios
moleſtat vel reb⁹ eius ſigna ponit ca
dit ab exactōe ⁊ intātūdē ꝯdēnat he
redibus defuncti ⁊ publicat tertia ps
bonoꝝ ei⁹: ⁊ eſt iſamis. ⁊ idē i eo qui
circa fun⁹ peccat. C.de ſepul.vio.auc.
itē qui domuz: nec dz ipediri ſepultu
ra ꝑtextu debiti. vel cuiuſcūq̄ obliga
tiōis. vt. C.de ſepul.vio.l.cuz ſit. nec dz
fieri moleſtia.i.ix.dies ab obitu. alr̄ ꝑ
tunc eſt inutile: vt ibi in auc. ſz nec an
bñ tñ ipediret ſepulturā i multi caſib⁹
aie d qb⁹.i.ſepultura.iiij.primo rñſo.
¶ Decimonono. vtrū liceat ſpoliare 32
mortuos. R̄. nō imo grauiſſime puni-
tur. ff.de ſepul.vio.l.iij.
Sepultura.ij quo ad electionē. eli
gere pōt quis ſepulturā nouā di
miſſa antiq̄ ēt in loco minus religio-
ſo. vt extra eo.cum quis li.vi.
¶ Utꝝ religioſi poſſint ſibi eligere ſe 1
pulturā. R̄. nō. ſz ſunt apud ſuū mona
ſteriū tumulandi. pñt tñ eligere ſi qñ
moriunt eēnt adeo r̄moti ꝯmode por
tari nō poſſent ad mōaſterium. extra
eo. religioſi lib.vi.
¶ An.ſ abbas vel plātus poſſit ſibi 2
eligere ſepulturā: ⁊ vr̄ ꝙ ſic ꝑ rōnem
d.c.religioſi. vbi dr̄ cū velle vel nolle
nō hēant ⁊c. q̄ vba nō adaptātur ad
pſonā plati. cuz ipſe hēat ſubditos in
poteſtate ⁊ ipe nō ſit in ptāte alteri⁹ ꝑ
hoc facit. nā conſtō capit itellectū ⁊ re
ſtrictionem ad limites cāe expreſſe. l.
cum pater. §. dulciſſimus. ff.de le.ij.
¶ Quid autē in ſuo. R̄. ſm Io. ꝙ pt 3
ſibi eligere ſepulturā: nā i iſtis ſpūali
bus dñica ptās ceſſat: vt i.c.i. d ꝯiu.b.
¶ Quid ſi ꝑpri⁹ ſacerdos corp⁹ ei⁹ q 4
alibi elegerat ſepeliri violent capit. R̄.
ſz Io. amittit ius qd i ei⁹ mortuario
hz ⁊ oſſa reſtituet vt extra.e.ti.cū libe
rū. Idez ſi aliquis ꝯuent⁹ tot⁹ vl ma-
ior ps ei⁹ h̄ fecerit. Sec⁹ crederē ſi mi
nor ps: vel ſolus plātus hoc feciſſet.
¶ Quid ſi aliquis mādat corp⁹ ſuum 5
non ſepeliri. R̄. nō eſt adimplendum
xxi.di.nunc autem in glo.
Sepultura.iij.q̄ ad canonicā por
tiōez qñ quis eligit alibi ſepultu
rā d oib⁹ q̄ illi loco obueniūt rōe fune
ris eccla ſua pochial dz hr̄e canonicā
portionē q̄ varia eſt ſm cōſuetudines
Alicubi.n.eſt medietas: alicubi tertia.

ꝯſuetudini extra eo certificari. Et ſi cō
ſuetudo ſibi nō appeat. Dicit ho. ſpec
tādā eēt ꝯſuetudinē metropolitāe ec-
clie. ⁊ ſi nec illa appeat. iſpectādā eē cō
ſuetudinē viciaꝝ. ⁊ ſi varia ſit ſꝫ Bo.
q̄rta debet. i hac. n. iura magl ꝯcorda
re vꝛ. vt ex. eo. in nfa. Fallit. n. in mul
tis caſib⁹ ſꝫ pe. de an. p̄mo qn̄ ꝑ ꝯſue-
tudinē. vl p̄ſcriptōꝫ nihil ſoluit. idem
pan. in. d. c. certificari vbi p⁹mlta con
cludit circa h̄ ꝙ portio epō dbita vel
eccle pochiali. p̄t ꝑ pte ⁊ i totū p̄ſcribi
Et ſufficit tp̄s ſine titulo: de cui⁹ initio
n̄ ē memoria: q2 illud hꝫ vim tituli: vt
in. c. i. d̄ p̄ſcrip. li. vi. ⁊ dꝛ ſe in facto ſic
ꝯſuluiſſe. ſcd̄o fallit qn̄ ꝑ p̄uilegiū pa
pe q̄s' eximit a p̄ſtatiōe q̄rte. Et de h̄
hēs plura p̄uilegia: q̄ eximūt frēs mio
res. credo alij mēdicātes hēant idem
p̄uilegiū: puta q2 dicit frēs nō teneāt
ad q̄rtā de his q̄ reliquūtur ad certos
dtermiatos vſus. eiſdē frib⁹ i gn̄e aut i
ſpē. et de bōis eoꝝ q̄rū cadauera apd̄
eos cōtigerit ſepeliri. Nec hn̄r in p̄ui-
legio pape ſixti q̄rti. qd̄ icipit. regimi-
ni. ꝑ p̄uilegiū. alex. iiij. qd̄ icipit. ꝟtute
cōſpicuos hi ꝙ de his q̄ frib⁹ miori
b⁹ abſolute ꝯferūt vl i vltia volūtate
legāt: nulla portio canonica detur. Et
ſic ex iſtis duob⁹ p̄uilegijs hꝛ ꝙ d̄ his
q̄ abſolute l ad certoſ dtermiatos vſus
reliquūt dictis frib⁹ nulla q̄rta detur
Tertio fallit: qn̄ legat ad vſus p̄uile-
giatos. d̄ qb⁹ hēs. i. d. c. d̄ his. extra d̄
teſta. vbi dꝛ, ꝙ d̄ his q̄ i ornamētis vl
ꝑ eis: ſeu fabrica luminarib⁹: āniuerſa
rio. vij. xx. xxx. ſiue alijs ad ꝑpetuum
cultū diuinū legāt ecclijs vl pijs locis
nulla portio canonica debet. Quarto
qn̄ eccle donat dōatiōe iter viuos ex-
tra. eo. c. d̄ his. §. ſi ꝟo. Idē dicēdū qn̄
a teſtatore ſit legatū eccle vel hmōi:
qd̄ ipſe teſtator i vita ſoluit. nā eo cāu
nec falcidia debet: nec q̄rta eccla po-
chiale. q2 tal legatū amittit nomē lega
ti. ⁊ trāſit i dōationē ſimplicē ⁊ i ſpēs
donatiōis iter viuos. ⁊ d̄ h̄ ē gl. ſingu
laris d̄ q̄ Dy. ſac magnū feſtū. i. l. lega
ta. d̄ le. ij. Et d̄ h̄ vide. ś. dōatio ſcd̄o. ſ.

cā mortis. Quīto: qn̄ q̄s p⁹ electōꝫ ſepl
ture i aliq̄ mōaſterio. illd̄ itrat ⁊ in eo
ꝓfitet. Et idē ſi itrauit cū ꝓpoſito abſo
lute mutādi vitā: q2 dſinit eē pochian⁹
p̄me eccle. ar. c. bn̄ficiū de regu. li. vi.
q2 religioſus cēſet ꝯhere domiciliū i
mōaſterio facta ꝓfeſſiōe tacite vel exp̄ſ
ſe. Adde tn̄ p̄dictl qd̄ notat pa. i. c. rela
tū ex. e. p⁹ gl. ibi. q̄ ſm eū cōiter appro
bat: ꝙ d̄ bōis igrediētis religionē i ſa
nitate nihil debet eccle pochiali. Sꝫ ſi
itrauit i egretudie: d̄ q̄ deceſſit debetur
portio. Sec⁹ ergo ſi i egritudie: d̄ q̄ n̄
deceſſit. lꝫ Inn. fuerit i ſinglari opione
Dixit. n. ꝙ ſi igredit religionē vt ſit ibi
ꝓfeſſus: ꝙ tc̄ detur portio eccle pochi
ali de bōis ſuis q̄ acqrūt monaſterio.
Sꝫ pa. dicit ꝙ h̄ ſibi nō plꝫ: q2 iura lo
quūt de relictl occaſiōe ſepulture. Itē
loquūt d̄ morte: nāliter n̄ mortꝛ imo
retinꝫ cognatōꝫ Itē ſi iſte mutarꝫ do
miciliū n̄ teneret dare aliqd eccle po
chiali: ergo nec igrediēdo mōaſteriū:
cū tūc ſolū hēat domiciliū i mōaſterio
vt notat idē Inn. i. c. ex ore. de p̄ui. ⁊
id vꝛ dicēdū d̄ leproſo q itrauit domū
leproſoꝝ: ꝙ n̄ debēt q̄rta ſm Guil. Et
vide gl. i. d. c. de his ex. eo. q̄ dicit ꝙ n̄
lꝫ alicui i morte qd̄ in vita liceret. nec
mirū. q2 pōt q̄ ſan⁹ ē bōa ſua ꝯſumere
In morte tn̄ n̄ p̄t filios ſuos vel nepo
tes p̄terire. ⁊ h̄ itelligit Pa. veꝝ. niſi fa
ceret i fraudē filioꝝ q̄ cāu reuocaret vē
ditio ⁊ dōatio vſqꝫ ad portionē eis de
bitā. Sexto qn̄ q̄s ligat eccle i q̄ non
elegit ſepulturā. nec ſepelit ibidē ſꝫ gl.
i. c. i. de ſepul: idē tꝫ. Inn. ⁊ arc. idē Io.
an. i. d. c. certificari. ⁊ i cle. dudū. §. veꝝ
eo. ti. vbi reprobat opi. Hoſt. tenētis ꝯ
riū. ⁊ hec opi. ē tenēda reprobata opi
niōe Hoſt. ⁊ ceſſante iuri cōi habetur
in dcō p̄uilegio Sixti. iiij. prealligato
Septimo fallit quando de facto ſepeli
tur: vt puta quia erat ibi interdicta ec
cleſia: vel ciuitas: tamen fuit de facto
⁊ contra voluntatem fratrum ſepul-
tus in eorum eccleſia: ⁊ multa oblata
Nam ſecundum Fede. quēꝫ ſequitur,
Ge. in. c. i. de ſepult. li. vi. non debetur

q̄rta Rō.q꞉ talis tp̄e īterdicti n̄ p̄t eli-
gere ſepulturā apud mēdicātes q̄bꝫ
liceat ipſis recipere mortuaria vt orēt
p̄ defūctis.ſi cō pn̄is deceſſerūt.Et pl⁹
dicit idē Fed.ꝙ ſi mēdicātes ſpōte cū
tali tp̄e ſepeliūt:nō detur q̄rta. Sed te
nēt tanq̄ꝫ violatores īterdicti.cle.i. de
ſepul.⁊.c.ſi canonici.de of.or.li.vi.tūc
n.ſolū debet q̄rta.qn̄ ſepeliūt in cāu a
iure ꝯceſſo.Secus ſi ſepeliunt in caſu
a iure p̄hibito.vt in.c.ex p̄te el p̄mo.
⁊ in.c.cū liberū ⁊ in.c.in n̄ra eo.ti. Et
ibi dicit Inn.ꝙ qn̄ de facto:nō iure ſe
pelit:debētur corpus ⁊ oblatōes q̄ rōe
ſepulture ſunt facte.ſꝫ nō q̄rta delega
tis factis n̄ rōne ſepulture:vel occaſiōe
ipſi⁹.Et ita pꝫ ꝙ ſi de facto ſepelit ꝯ
volūtatē illi⁹ cui⁹ ē eccl̄ia:ꝙ nō tenet
ad aliq̄ꝫ q̄rtā.ſꝫ tenet ⁊ corp⁹.⁊ oia q̄
rōne ſepulture hn̄t reſtituere:ſꝫ nō q̄r
tā de legat̄ factis nō rōne ſepulture:
vł ei⁹ occaſiōe.Silr nō debet de his q̄
amici de bonis ipoꝝ tūc offerūt.Octa
uo fallit:qn̄ eccl̄ia p̄ochialis ē īterdcā.
ſed nō p̄ochiani.ꝙ tūc p̄ochian⁹ alibi
ſepult⁹ vel ex lectōe.vel in ſepulchro
maioꝝ.dicto cāu eccl̄ia p̄ochial nō ha
bebit quartā q̄d ē notādū.vt ipe Pe.
no.in.d.c.i n̄ra.in vltimo q̄ſito. Sed
ſi alibi eēt ſepult⁹ de facto.⁊ nō de iu-
re.q꞉ nec in eccl̄ia electa.nec in eccl̄ia
maiorū ſuoꝝ.tūc ſi eccl̄ia ſua p̄ochial
dedit cāꝫ īterdicto.idē ꝙ nihil recipiet
Secus ſi nō dedit cām īterdcō.ſꝫ pp̄
delictū dn̄i vel alia de cā:q꞉ tūc ex q̄ n̄
fuit in culpa nō debuit ſuo iure priua-
ri ſm̄ Pe.de anch. hec Ge.in.c.i. de
ſepul.li.vi.Nono.qn̄ reuocat electiōꝫ
ſepulture:q̄ꝫ fecit legādo ⁊ alibi eligit
ſepl̄turā ⁊ ſepelit.q꞉ paria ſūt nō eligē
⁊ electā mutare.ff.d̄ adi.le.l.i.⁊.ij. Sꝫ
p̄mo cāu nō debet vt dictū ē. ergo nec
in ſcd̄o.Et h̄ tꝫ Fed.ꝯſi.x.vbi format.
q.de eo q̄ elegit ſepulturā apd̄ fr̄es mi
nores.⁊ eis aliq̄d relīqt ītuitu ſepultu
re.⁊ aliq̄d relīqt ſimpl̄r p̄ aīa. Accidit
ꝙ ſine cl̄pa fr̄m mioꝝ iſte alibi ſepul
tus ē:puta cāu.q꞉ n̄ potuit ꝯmode ad
illā ſepulturā fr̄m d̄ferri.vł alibi elegit

mutādo p̄mā. Querit nūq̄d p̄ochial
eccl̄ia dēat hr̄e q̄rtā d̄ relicto ſimpl̄r fr̄i
b⁹ mioꝛib⁹ q̄d relictū fr̄es miores ꝯſecu
ti ſūt ſiue i vita teſtātis:ſiue p⁹ mortē.
Et rn̄det ꝙ fr̄es miores n̄ dn̄t ſoluere
quartā ex q̄ ille nō ē ſepult⁹ apd̄ eos.rō
ē.q꞉ ſi h̄ teneremus ſequeret ꝙ eccl̄ia
de relictis ⁊ funeralib⁹ factis duab⁹ ec
cl̄ijs peteret q̄rtā.Sꝫ tn̄ verū ē ꝙ ſolā
petet q̄rtā ei⁹ q̄d hn̄t eccl̄ia apd̄ q̄ꝫ ſe-
pult⁹ ē nā n̄ p̄t negari q̄n eccl̄ia p̄ochia
lis dēat hr̄e q̄rtā de mortuarijs q̄ hn̄t
eccl̄ia.vbi ille cāu vel certa ſcia ſepult⁹
ē.ergo nō a mioꝛib⁹.q꞉ hic miores nł
lā iniuriā faciūt eccl̄ie p̄ochiali.⁊ poſi
toꝝ ꝯſtātu ꝙ iſte n̄ fuiſſet relictur⁹ mio
rib⁹:niſi intuitu ſepulture n̄ tn̄ ſeq̄t ꝙ
p̄ochial eccleſia debeat hr̄e q̄rtā. Non
ob.iura q̄ dicūt ꝙ p̄ochial eccl̄ia dēat
hr̄e q̄rtā illi⁹ q̄d relīqt eccl̄ie.vbi elegit
ſepulturā.q꞉ h̄ dꝫ ītelligi de electōe ſe
pulture cū effectu.Als ſeq̄ret ꝙ ſi ſuc
ceſſiue eligēt ſepulturā apd̄.xx.eccl̄ias
ꝙ de oib⁹ relict̄ illis factis peteret q̄r
tā.Vltia igit electio.vel ſepultura ſine
electōe īducit petitionē q̄rte.xiij.q.ij.
vltia volūtas h̄ Fe.Sꝫ Ge.i.d.c.i. vł
tenere ꝙ reuocata electōe ſepulture:re
uocet ⁊ legatū.⁊ dabit illi eccl̄ie.vbi
elegit ſepeliri:q꞉ ſubrogātū dꝫ ītelligi
cū oib⁹ q̄litatib⁹ onere ⁊ honore.Et iō
on⁹ ēt emolumētū cū comitat.vt no.in
l.alūne.§.ſcia.ff.de adi.le.vide d̄ h̄ ſin
gl̄r.ſ.Abſolutio p̄mo.§.lxx.Et ex p̄di
ct̄ p̄t induci decia fallētia qn̄ q̄s lꝫ ele
gerit ſepultura.tn̄ n̄ ſepelit ex facto hē
dū vł ex facto ꝯtingēti circa p̄ſonā de
functi.puta.q꞉ mortu⁹ nimis lōge.vł hē
des nolūt ad eccl̄iā deferri corp⁹:q꞉ v̄
ba ſunt ītelligēda cū effectu.Tex.ē in
c.relatū.d̄ cle.n̄ re.q̄ ceſſabit canonica
portio:ex q̄ ibi n̄ ſepelit.Ita tꝫ Fe.vbi.
ſ.⁊.d.pe.Ge.tn̄ i.d.c.i.vł ſētire ꝙ iſto
cāu eccl̄ia n̄ p̄uabit legat̄ factis grā ſe
pulture.vt no.i.c.i n̄ra.d̄ ſepul. Et iō
forte nec ſua q̄rta.iō cogita.vndecio cū
legat̄ p̄ icertis male ablat̄.ſm̄.d.Pe.
Sꝫ an de hōi icertis detrahat falcidia
Vide.ſ.ſ.ltia. Duodecimo qn̄ legatū ē

gatū ē eccl'ie prochiali tm̄ q̄ztā q̄rta p̄ſ
legatoꝝ ſcōꝝ eccl'ie electe ſꝫ Hoſt.ꝛ.d.
Pe. Idē tꝫ panoꝛ.i. d.c.ꝺ his ext.co.
vbi dic̄ ibi ē argumētū ſingulare a ꝯ-
rio ſēſu.ꝙ ſi prochian⁹ electa alibi ſe
pultura tacite vl' expſſe aliqd reliqt ec
cl'ie prochiali tūr tal' eccl'ia illō relictuꝫ
ſibi ꝯputare i canonicā portionē. Sic
dicim⁹ i filio q ꝯputat ſibi i lcimā qd
qd a p̄re ſibi relictū ē.vt.l.ſcim⁹.C. de
iof.te. Al's fruſtra pōderaret ibi ꝙ ni-
hil fuerat r̄lictū eccl'ie prochiali.lꝫ aliꝺ
ſit i ep̄o vt ext.ꝺ teſta.c.officij. Et h̄ vr̄
tenēduꝫ niſi ꝯſuetudo obſtaret.lꝫ aliq
ꝯ. Tertiodecio.qn̄ tp̄e teſti.ꝛ legati n̄
elegit ſepeliri.ſꝫ poſtea tp̄e mortis elegit
ſepulturā: ſ ac.c.relatū.de ſepul.i glo.
Et hoc vr̄ tenēdū niſi fiat i fraudem.
Quartodecio: qn̄ prochian⁹ n̄ potuit
audir̄ diuia.nec pcipe eccl'iaſtica ſacr̄a
i ſua prochiali eccl'ia pp̄ vacationē lō
go tp̄e.ꝛ alibi elegit ſepulturā ſꝫ bal.i
ſuo tractatu ꝺ hoc. Rō. Nā p̄dcā legāt
p labor̄.ꝛ eo ceſſante dꝫ ceſſare ꝛ le
gatū.l.ſeio.ff.de ānu.le. Cuꝫ ergo q̄rta
dei p adminiſtratiōe ſacr̄oꝝ.ꝛ celebrati
one.vt pꝫ i.d.cle.dudū.§.veꝝ. Ibi cū
mercedis exhibitio.ergo ꝛc. Ho.tn̄ ꝛ
Inno.i.c.relatū.de ſepul.ꝛ Pe.ꝺ an.
tenēt ꝙ imo debet.q: vitiū p̄lati n̄ dꝫ
nocē eccl'ie. Sꝫ opio Bal.p̄t ſuſtētari.
Et poſſum⁹ dicē ꝙ vitiuꝫ p̄lati nocet
eccl'ie.i acgrēdis.p̄ſerti q̄ ad res mobi
les.vꝫ modici p̄cij.vt tꝫ Hoſt.de q̄ h̄ē ſ
ō. Alienatio.§.x. Quītodecimo fallit i
cādelis q̄ dant ad manus. Et ceſſante
iure cōi.hoc h̄r in.d.priuilegio Sixti.
iiij. Aliū caſuꝫ ponit Nico.de li.geñ.l.
c.vꝫ.qn̄ fit repoſitio funeris i aliq̄ lo-
co vſqꝫ ad tp̄s.vt alibi trāſferat ad re-
manēdū: tūc nō eſt portio canonica p
ſoluēda: q: eo cāu n̄ dr̄.nec ē ſepultura
1 ¶ Quero.nūqd hec portio debeat ec
cleſie prochiali de relictis iure iſtitutio
nis. Quidā voluerūt ꝙ nō.ſꝫ ſoluꝫ de
legatis.p.c.reqſiuit.ꝺ teſta. Io.an.i.c.i.
ex.eo.tꝫ.ꝯtrariū.p tex.illū.q generaliꝛ dic̄
tertiā p̄tē ſui iudicij Idem tꝫ Panoꝛ.
ibi niſi ſit donatuꝫ iter viuos q: de hu

iuſmōi nō debet q̄rta. Et de hoc dicit
Panoꝛ.eē̄ tex.rotūdū.i.d.c.ꝺ his ex.
eo.ſ.ꝙ de oblatis ſeu relictis alicui ec-
cl'ie in vita nō debet canonica portio.
¶ Qn̄ aliqs cui⁹ maiores ſolēt ab āti 2
quo i aliqua eccl'ia ſepeliri: ea dimiſſa
elegit alibi ſepulturā.vtrum canonica
portio ꝺbeat eccl'ie dimiſſe. R̄.n̄.ſꝫ po
tius illi eccl'ie i q̄ ꝯſueuit audire diuina
ꝛ recipe ſacr̄a.extra.eo.cuꝫ quis in.vi.
¶ Quid ſi i vna ſolet audire diuia ꝛ 3
i alia recipe ſacr̄a.vr̄ ꝙ canonica por
tio debebit.ei: vbi ꝯſueuit recipere ſcr̄a
ex.eo.c.i. In ꝯtriū facit: qꝺ no. Inn.i.c.
de his ex.eo.vbi q̄rit: qd ſi qs i capella
audiuit diuā: ꝛ in plebe pcepit eccl'ia-
ſtica ſacr̄a. Et cōcludit ꝙ fiet diuiſio i-
ter plebē ꝛ capellā. Idē tꝫ pan.ibi p.c.
ij.eo.ti.li.vi.vbi i pceptiōe hui⁹ portio
nis pōderāt duo.vꝫ ꝙ i illa eccl'ia au-
dierat diuā.ꝛ pcepat eccl'iaſtica ſacr̄a.
¶ Quis aūt poſſit ꝯcedere p̄uilegiuꝫ 4
liber̄ ſepulture. Et p̄mo ſcias qꝺ ꝺ iur
cōi ſoluꝫ eccl'ie h̄ntes pplm h̄nt ius ſe
peliēdi. Et ad.q. Io.an.i.c. certificari
ex.eo.ꝯcludit.vt ēt ep̄s poſſit hoc pri-
uilegiuꝫ ꝯcedere.p hoc.c.bone.xij.q.
ij.c.ꝛ ap̄lice.ꝺ dona. Panoꝛ ēt dic̄ ꝙ
hec ſnīa videt̄ ſibi certiſſima p tex.i.c.
ſicut venire.ꝺ ex.p̄la. Et ſic ꝯclude.ꝙ
ep̄i ꝛ ſupiores p̄nt tale p̄uilegiū ꝯcede
re. Idē dic̄ ꝺ iferioribꝫ p̄latis h̄ntib⁹ i lo
co ius ep̄ale.h̄ Pan.i.d.c. certificari.
¶ Sed q̄ro.qd ſi in p̄uilegio libere ſe 5
pulture.non apponat̄ hec cl'a. Salua
iuſtitia ꝛc. Io.an.ꝯcludit: idē eſſe ac ſi
fuiſſet appoſita: q: nō eſt v̄iſile: ꝙ p̄n
ceps voluerit ꝯcedere p̄uilegiū cū gra
ui p̄iudicio eccl'ie prochial.ar.in.l.ij.§.
ſiqs a p̄ncipe.ff.ne qd in loco pu.vīi
p̄uilegiū ſolū vr̄ ꝯcedere vt habeāt iſti
ſepulturaꝫ: ſicut illi qb⁹ ꝯpetit de iure
cōi. Et p hoc panoꝛ in.d.c.certificari.
adducit tex.notabileꝫ.ꝛ q̄ſi expſſuꝫ in
ſili in.l.ſi qn̄.C.de inof.te.vbi dr̄ ꝙ ſi
alicui inhabili p̄nceps ꝯcedit liberā fa
cultatem teſtādi: nō itelligit̄ ꝯcedere:
vt ſine ſolēnitatib⁹ al's debitis poſſit cō
cedere teſtm̄: ſed vr̄ cum reſtituiſſe ad

ſus cõe. Nã ſatis eſt ꝙ ꝓuilegiũ aliqḋ
ꝯcedat: ex ꝗ̃ tractat de ꝑiudicio tertij:
vel de derogacione iuriſdita in ꝓpoſi-
to. Sꝫ ad maioꝛẽ cautelaꝫ: ⁊ ad tollẽ-
dã dubitationẽ ſolet apponi illa clauſ-
ſulꝰ. puta. Saluo iure ꝓchialis eccle-
ſie. Et ſic nõ ob. ſi opponeretur de. c. ſi
papa. de ꝑui. li. vi. vbi dꝛ ꝙ verba de-
bet aliquid operari. Nam operantur
in eo ꝙ tollunt dubitationem.
6 ¶ Quid ſi moꝛitur rex: dux vel alia ꝑ-
ſona: q̃ ꝑ anni circulũ in diuerſis eccle
ſijs audiebat diuina ⁊ ꝑcipiebat ſacra
mẽta. quaſi hñs duo vel plura domi-
cilia ĩ qbꝰ pariter ſe collocabat: ⁊ ele-
git ſepulturã ĩ alio loco. cui eccl̃ie dabi
tur canonica poꝛtio. R̃. eccl̃ie dõiciliorꝝ
diuidẽt eã inter ſe. ex. eo. cuꝫ qs lib. vi.
7 ¶ Quid de quibuſdã regiõibꝰ vbi de oĩ-
bus mobilibꝰ q̃ defunctus põt in teſtõ
relinq̃re. ſiue legare. eccleſia exigit ter-
tiã ꝑtem. ⁊ moꝛienti iniungit ſacerdos
ꝙ reuelet oĩa mobilia ſua: ſicut dꝛ fie-
ri in britãnia minoꝛi. R̃. ſm. hꝯ. ſi cre-
do ꝙ hec ꝯſuetudo ꝑiudicaret iuri cõi
niſi legitime fuerit ꝑſcripta. ⁊ in ꝯdi-
ctoꝛio iudicio obtẽta vel auctoꝛitate ſe
dis aplice ꝯfirmata: nec archiepõꝝ vl̃
epõꝝ illiꝰ loci ꝯſtõnem ad h̃ ſufficere:
niſi adſit volũtas. vel ꝯſẽſus ſubditorꝝ
q̃s tangit. Et idẽ credo de ꝑdicto ꝑce-
pto. ſ. ꝙ nõ teneãtur moꝛientes in hoc
caſu obedire eis: niſi in dictis caſibus.
8 ¶ Quid ſi qs elegit ſepulturã in ꝓpꝛia
eccl̃ia. ⁊ ei nihil legauit. alijs vero eccle
ſijs multa legauit. Nũqd poterit eccle
ſia ꝑdicta petere aliquã poꝛtionẽ. R̃. ſꝫ
Rai. Si ꝯſuetudo eſt ꝙ eligentes ſe-
pulturã: in ꝓpꝛia eccleſia ſemꝑ aliqd
relinquãt ꝑt eccl̃ia illud petere ab hr̃di-
bꝰ: nõ iure actiõis: nec differẽdo ꝑꝑ h̃
ſepulturã. ſed iplorãdo ſupioris offm̃.
extra de ſy. ad apoſtolicã. Si vero nõ
eſt ꝯſuetudo. nihil põt petere: ſed ſolis
funeribus dꝫ eſſe ꝯtenta. Poſſet tamẽ
hoc caſu implorari offm̃ iudicis ad-
uerſus heredes: ſi deprehendatur do-
lus teſtatoris vel heredum. ceſſante tñ
dolo nihil habere poteſt.

¶ Quid ſi aliquis recipiat in fratreꝫ ꝗ
alicuius loci religioſi: nõ tñ oblatis ſu-
is bonis: ſed ſibi retẽtis: ⁊ ibi eligat ſe-
pulturaꝫ. R̃ndeo ſm Hoſt. nõ libera-
tur a canonica poꝛtione. ſicut nec exi-
mitur ab epali iuriſditiõe. etiã ſi ipſi re
ligioſi ſint exẽpti. extra de ꝑui. cũ ⁊ plã
tare. ⁊ c. vt ꝑuilegia. Idem Hoſtien.
¶ Quid ſi ĩfirmꝰ ĩ vna parochia faci-
at ſe deferri ad aliã. ⁊ ibi moꝛiat. R̃. ſꝫ
Ray. pꝛima eccleſia non ꝓpter h̃ pri-
uatur canonica poꝛtione. Idẽ Hoſ.
SEpultura. iiij. ſ. qñ pꝛohibeatur.
Pꝛohibẽtur generaliter ĩ cimite-
rio ſepeliri oẽs decedẽtes ĩ pctõ moꝛta
li ſm gl. i. c. ex ꝑte ex. eo. Qui caſus ge
neralis ꝯtinet multos caſus ſpãles. vt
iudeũ: paganũ hereticũ. extra de here
ti. c. ſicut ẽt ſi poſt moꝛtẽ appat de he-
reſi. xxiiij. q. ij. ſane. Itẽ excõicati ꝓhi-
bẽtur ĩterdicti. ⁊ publici vſurarij. de q
bus in cle. i. e. ti. De hoc vide. ſ. Excõi
catione. xxxviij. Et ſm Guil. idẽ de ex
cõicatis minoꝛi ſi notoꝛie, excõicati
ſt. Idẽ de excõicatis. ẽt, iniuſte. vt not.
gl. extra de reſti. ſpo. lr̃as. Itẽ ꝓhiben-
tur. q in toꝛneamẽtis moꝛiũtur. Et ex-
ponit Hoſt. ẽt ſi qs ibi letale vulnꝰ ac-
ceperit. lꝫ poſtea ſupuixerit: q̃uis pe
niteat. ⁊ ei eucharistia nõ negetur: ca-
rebit tñ eccl̃iaſtica ſepultura. extra de
toꝛnea. c. i. Hoc itellige ſm Guil. tã de
militibus q̃ꝫ de armigeris eo q ibidẽ
ĩ armis ſe exercẽt. Secus de illis q il-
luc vadũt cã curioſitatis: vel ad vidẽ-
dum. vel alia q̃cũqꝫ de cã. Adde ẽt ꝑdi
ctis qđ notat Ri. ĩ tertio di. xxxvij. ꝙ
illi q haſtiludia faciũt. peccat moꝛtalr̃
cũ ſibi rõne videant eẽt ꝓhibita: vt toꝛ
neamẽta. Et ex h̃ inuit ꝙ moꝛiẽtes in
illis: nõ ſepeliẽtur in ſacrato. Et h̃ vꝛ̃
verꝝ ꝑ rõnẽ. d. c. i. ibi: vñ moꝛtes hoiuꝫ
⁊ aiaꝝ ꝑicula ſepe ꝓueniũt. Nã in tali
bꝰ haſtiludijs ſepe ꝑdicta ꝓueniũt. Se
cꝰ dicẽñ vꝛ̃ ĩ currẽtibꝰ ad brauiuꝫ: vt
floꝛẽtie ⁊ multis ciuitatibꝰ. Naꝫ raro
vel nũq̃ꝫ eueniunt ĩ tali curſu moꝛtes
hoiuꝫ. Qđ no. Itẽ ꝓhibent illi q ſe oc
cidũt. xiij. q. ij. qbꝰ. xxiij. q. v. placuit.

Et hoc itelligendū ſʒ Bull. ſi ſe ꝑime-
rūt ex diſpatiōe: vl' iracūdia. Sec⁹ ſi ex
furor̄: vel a caſu. vn̄ ſi qͥs ꝑꝑ fugam ꝑci
ꝑitaret ſe i aquam. qꝛ ſic credebat eua-
dere poſſe: n̄ iputat̄ ei. ſi ꝯtrū eueniat
ar. xliij. di. nerui. ⁊. d. c. ex ꝑte i gl. Con.
Poſt. Nota tn̄ ſʒ q̄ſdā ꝙ ſi ille q̄ occi
dit ſe ex deſpatiōe aliq̄ꝫdiu p⁹ vulnus
uiueret: ita ꝙ eū peniteret ⁊ ꝯfiteret ⁊
oñderet ſigna ꝯtritiōis i morte: tali n̄
ē denegāda eccliaſtica ſepultura. exq̄
nō decedit i pctō mortali. Iteʒ ⁊ h̄ıbet
blaſphem⁹ dei. extra de male. c. ſtatui-
m⁹. Itē monach⁹ ꝓpꝛiū h̄ñs. extra ꝺ
ſta. mo. ſuꝑ q̄dā. Et gn̄aliter null⁹ no-
toriꝰ decedēs i ipſo notorio mortali
pctō ſepeliēdus ē. d. c. qͥb⁹. ⁊. c. n̄ eſti-
mem⁹. ⁊. c. ꝑ obeſtib⁹. ea. cā. ⁊. q. Et ēt
ſepultura ꝓhibet̄ ei de q̄ certū ē ⁊ mā-
feſtū n̄ fuiſſe ꝯfeſſuʒ. vel n̄ cōicaſſe ſe-
mel i āno. Et ꝑdicta itellige niſi ſe ſuꝑ
h̄ emēdaſſet i articulo mortis ꝯfitēdo
⁊ cōicādo. vl' ſaltē ſigna ꝯtritōis oñdiſ
ſet i fine: qꝛ tūc nō negabit̄ ſepultura
ſʒ doc. Ad qd̄ ꝓbādū ſufficit vn⁹ teſtis
xxvi. q. vi. q̄ recedūt. Sʒ h̄ꝛdes tenent̄
ſatiſfacere ꝑ eis ex. co. ꝑochiano. Exce
pto tn̄ illo q̄ morit̄ i torneamētis. vt di
ctū ē. Adde tn̄ ꝑdictis qd̄ no. Panoꝛ.
i. c. ex ꝑte ꝑall'. ꝙ decedēs ſine ꝯfeſſiōe
exterioꝛi i extremo vite facta dʒ ſepeli
ri i cimiterio eccl'ie: exq̄ ꝯfeſſionē non
ꝯtēpſit: ſed morte ꝑuētus ē. Nō ē. n. cre
dēdū ꝙ deceſſerit i pctō mortali. De q̄
libet. n. ꝓſumēdū ē bonū niſi ꝯtēpſiſſʒ
ꝑ ānū ꝯfeſſionē ⁊c. vt dcm̄ ē. ēt ſi mōs
fuiſſet caſualis. De raptore aūt Archi.
ſ. dicit ꝙ ſi potuit reſtituē. ⁊ n̄ reſtituit
nec ſecuritatē dedit. denegabuntur ei
ſacr̄a. ⁊ ſepultura. Si ꝟo cū h̄ēret vn̄
redderet. diſtulit vſqꝫ ad mortē penit̄ ē
⁊ tūc ē ipotēs ad reſtituen̄. Sʒ alās eſt
ꝯtrit⁹ ⁊ diſpoſit⁹ ad reſtituēdū ſi poſ-
ſet dabūtur ei ſacr̄a. ſʒ priuabit̄ eccliā
ſtica ſepultura ad terroreʒ alioꝝ. niſi
parētes vel amici ei⁹ vellēt reſtituer̄ ꝑ
eo qꝛ tūc ſepeliet̄ in ſacrato. Et itelligi
tur iſti rigoꝛ de raptorib⁹ manifeſtis:
nō occultis ſm̄ Inno. Idē dr̄ de eo q̄
nō ē ꝯfeſſus. i. ānū. ſi ē occultū n̄ nega
bit ſepultura. qꝛ exq̄ ē occultū: n̄ dʒ pu
blicari pctm̄. Aut ſi dubitet̄: qꝛ forte cō
feſſus ē alicui mēdicātiū. ⁊ ꝺ ei⁹ ꝯſilio
abſtinuit ab eucharistia. Idē dici pōt
q̄cūqꝫ alio pctōꝛe occlto. eadē rōe. niſi
forte eēt aliqͥs h̄ꝛticus vel excōicat⁹. qꝛ
n̄ cui nō cōicam⁹ viuo: nec mortuo cōi
care debem⁹. Quo tn̄ ad raptores dic̄
Panoꝛ. i. c. ſuꝑ eo. ext. de rap. de mēte
gl. q̄ cōiter tenetur. ꝙ aut deceſſit qͥs in
pctō rapie. nec penituit. ⁊ tūc ēt cimi-
teriū ſibi denegat̄. qꝛ deceſſit i morta-
li. Aut penituit i mōte. ⁊ ſatiſfecit ⁊ tūc
ex toto ꝯcedit̄. ſepltura. ⁊ clici debēt in
tereſſe. Aut pēituit i morte. ſʒ n̄ potuit
ſatiſfacē. ⁊ tūc ira cimiterij n̄ ꝺnegat̄. ſʒ
clici n̄ debēt itereſſe ſepltur̄e. Et ita ꝑ
ꝑte logt̄ terti⁹ caſus. d. c. ſuꝑ eo. Et iſta
iterꝑtatio tanqꝫ benignioꝛ tenēda eſt.
¶ Quid ſi tales q̄ dicti ſunt fuerūt ſe- 1
pulti. R. ſi corpa eoꝝ diſcerni pñt. ex-
humādi ſunt. Alias ſecus. ext. eo. ſacris
⁊ ecclia ſiue cimiteriū recōciliāda eſt.
extra de ꝯſe. ec. conſuluiſti.
¶ Quid fiet ſi dubitetur de cadauere 2
vtrū fuerit cuiuſdā xp̄iani. pagani. vl'
excōicati. R. vr̄ in melioꝛē partē inter
pꝛetandum. d. c. ſacris.
¶ Utrū ſuſpēſi ⁊ h̄mōi ſint ſepeliēdi. 3
R. ſm̄ Panoꝛ. i. c. ex ꝑte. el. ij. ex. eo. ꝙ
ſic q̄cūqꝫ pēa moꝛiatur. dūmō penitue
rit. Et pñt ſepeliri i cimiterio cū ſolēni
tate miſſe. ⁊ alioꝝ offōꝝ. Nec ſacr̄a ec-
cl'ie talib⁹ ſt denegāda vt i. c. ſi. xiij. q.
ij. Tales tn̄ nō ſt̄ deponēdi ꝺ furcis ſi
ne lica ꝑncipis. q̄ tn̄ dʒ eē i hoc facilē
reddere. vt in. l. i. ⁊. ij. ff. de cada. pu.
¶ Utꝝ mulier ꝑgnās ꝺfūcta dēat ſe- 14
peliri. R. ſʒ Io. Si certū ē ꝙ ꝑt⁹ mōtu
us ſit tūc mulier cū ꝑtu ſepeliet̄. ſi ꝟo cer
tū ē ꝙ viuit vl' dubitat̄ ꝺ h. tc̄ mulier dʒ
ꝑus ſcidi. ⁊ ſi ꝑt⁹ viu⁹ ſit dʒ baptizari
ſi ꝟo mortu⁹. dʒ ext. cimeriū ſepeliri
SErvus. i. cōiter. Serui multis mo
dis efficiunt̄. Nā ſtatiʒ qͥdā cū na
ſcūtur ſt̄ ſerui vt q̄ de mr̄e ācilla naſcū
tur. Quidā fiunt iur̄ gētiū. vt q̄ in bel
lo iuſto capiūtur. Quidā fiūt iure ciui

lr̄.vt q maior.xx.ānis paſſus ē ſe vendi
dari ad p̄ciū ꝑticipādū. De his tribus
hr̄ in ſti.de iure ꝑſo.§.ſui. aūt. Itē ſunt
aliq ſui: q2 ius ciuile,eos in penā ſubij
cit ſuituti. vt libert⁹ ꝓp ingratitudinē
Itē iure canonico raptor mulieris effi
cit ſu⁹ rapte. Itē deſerēs auxiliū ſarra
cenis: efficiūtur ſui capiētiū ꝑ extraua.
Bonifacij.viij. Sūt ⁊ alij ſui: magis
largo mō dicti: vt aſcripticij ſiue origi
narij qḋ idē ē.ſ.q̄dā hoies q ita aſcri
pti ſt terris colēdis ꝙ nō pn̄t a cultu
ra recedere ſiue dn̄oꝝ volūtate: nec pn̄t
vēdi ſine gleba.nec gabella ſine illis. ⁊
dicunt aſcripticij.q2 aſcripti ſiue dpu
tati ſt ad culturā.⁊ originarij.q2 a ſua
origine tales ſunt. Vt etiā ſui qñq3 co
loni dicunt. Iſti tñ ꝓprie ſui ñ ſt.nec
repelli debent a legitimis actibus niſi
ꝙ ad ordines non debent admitti. vt
di.liiij.quis aūt leges.
4 ¶ Cui⁹ parēt] ꝯditionē fili⁹ debeat ſe
qui.R.ſm gl.i.c.i.de cō.ſer.ꝙ ꝑtus ſe
quit vētrē.lȝ Guil.naſo teneat ꝯtriuȝ
dicēs ꝙ filij nati ex legitio mr̄imonio
ſequūt patrē.vt i.l.cū legitie.ff.ꝺ ſta.
ho.q̄ſi velit ꝙ ꝑtus ſeq̄tur ꝯditionem
vētris vbi nullū p̄ceſſit mr̄imonium.
Sȝ doc.i.d.c.i.cōiter ſequūtur gl.hec
Pan.ibi. Idē Tho.i.iiij.vbi dic̄ ꝙ ꝑ
tes i libertate ⁊ ſuitute ſeqtur mr̄em:
q2 ꝑtes hȝ a pr̄e ꝯplemētū formale. ſȝ
a mr̄e ſubſtātiā corpis. Seruit⁹ āt eſt
cōditio corꝑalis cū ſu⁹ ſit q̄ſi inſtr̄m
dn̄i in operando. Sȝ i alij q̄ ꝑtinent ad
dignitatē q̄ ē forma rei ſeqtur patrem
Sic i honorib⁹.munerib⁹ ⁊ municipijs
⁊ nobilitate ⁊ hmōi. In q̄buſdā tñ tris
q̄ iure ciuili ñ regunt.ꝑtus ſeq̄r deteri
orē ꝯditionē.vt ſi pr̄ ſit ſuu⁹ q̄uis mr̄
ſit libera.erūt filij ſerui. Nō tñ ſi poſt
pactū mr̄imoniuȝ pr̄ ſe i ſeruū dedit.
nolēte vxore:⁊ ſilr̄ ſi ſit e ꝯtrio. Si aūt
vterq3 ſit ſeruilis ꝯditiōis.⁊ ꝑtineāt ad
diuerſos dn̄os.tunc diuidant filios ſi
ꝑtes ſunt.vel ſi vn⁹ tm̄: vn⁹ alteri recō
pēſabit de p̄cio.⁊ accipiet natū in ſui
ſeruitiū. tñ ñ eſt credibile ꝙ tal̄ ꝯſue
tudo poſſit eſſe ita rōnabilis ſicut illud
qḋ multoꝝ ſapiētiā diuturno ſtudio ꝺ
terminatū eſt. Et no.ꝙ ſm leges ſiue
mr̄ fuerit libera ſolū qñ ꝯcepit. vel ſo
lū qñ peꝑit. vel ēt medio tpe. ſufficit
ad libtatē ꝓlis.vt.ff.ꝺ ſta.ho.l.ſuoꝝ.
¶ Qualr̄ liber hō q patit ſe vendūda- 2
ri ſit ſeru⁹.R.ſex regrunt. Primuȝ ꝙ
ſit maior.xx.ānis.vt.C.de li.cā.l.ſi mi
ſteriū. Scḋȝ. ꝙ ītēdat p̄ciū ꝑticipare.
vt.C.de li.cā.l.nō ſō. Tertiū ꝙ i verita
te ꝑticipet.vt.ff.q ad li.ꝓcla.non li.l.
i. Quartū ꝙ emptor credat ipm̄ ſuuȝ
eē.vt.ff.de li.cā.l.libertis. Quintū vt il
le q vēdit ſciat ꝯditionē ſuā. Sextū ꝙ
vēditor ſciat ipm̄ eſſe liberū.ff.q ad li.
ꝓcla.ñ lȝ.l.iij. Si aliqḋ iſtoꝝ deficiat.
iure cōi reuocat i īgenuitatē. Sȝ ſi ni
hil deficiat ēt poſtea ſi manumittat.ñ
ſit ingenu⁹ ſȝ libertus.vt.ff.de ſta.ho.
l.hō.liber.niſi reddat dn̄o p̄ciū.ff.ſi.in
ge.ma.l.ij. Qḋ tñ p̄ciū dn̄s inuitus ñ
cogitur ſuſcipere ſecundūȝ quoſdam.
¶ Qualr̄ ſerui efficiātur liberi.R.ſm 3
Hoſt.multi] modis.vno mō ꝑ manu
miſſionē. Itē ſi ſeruū lāguidū dn̄s ex
poſuit.vel et alimēta negauit. Itē qñ
aliqḋ vēdidit āncillā.ne ꝓſtituat ⁊ em
ptor facit ꝯ ſit libera. Itē ſi ſeru⁹ pillea
tus incidit āte cadauer dn̄i deū defer
tur ad ſepulturā. Itē ſi poſtq3 lata eſt
ſnia ꝯ illū q dicebat ſu⁹.dn̄s poſtea ꝓ
ipo p̄ciū recipiat. Itē ſi dn̄s ancillā in
mr̄imonio collocauit.ſcribēs ꝓ ea do
tem. Itē ſi ſeruū appellauit filiū actis
īteruenientib⁹ q̄ſi i figura iudicij. Itē ſi
dedit ſuo inſtr̄m ꝑ qḋ ſeruit⁹ ei⁹ ꝓba
bat ⁊ alijs caſib⁹ q hn̄tur.C.ex.q.cau.
ſer.ꝓ p̄cio li.ac.ꝑ totū. Itē ſi iudex xpi
anū mācipiū emerit ext.de iudeis.c.i.

SEruus.ij.quo ad ordinationem
Nullus ſeru⁹: ſiue ꝑuati.ſiue ec
clie ordinari dȝ.niſi ꝑus manumittat
di.liiij.c.i.ij.⁊.iij. Et ratio ē ſuilis vtili
tas atq3 clericalis dignitas. di.liiij.ad
mittūt.⁊ h ver̄ ē in oi gn̄e ſeruoꝝ ēt
de q̄b⁹ habes.ſ.c.ꝓrio.ꝓmo rn̄ſo.
¶ Infra quod tēpus poſſit dn̄s ſeruū 1
ordinatum reuocare.R.ſm Ray.reuo
cari poterit.i.annuȝ a tpe ſcientie dn̄i

Idem Hoſ. ⁊ Hoſt.
2 ¶ Pone ꝙ ſeruꝰ q ordinatꝰ fuit. reſti
tutus eſt dño ſuo. nunqd licebit dño
inijcere manꝰ in eũ. R. ſm Inn. non
alis icideret in canoné. xvi. q. iiij. ſi qs
Sed nec tali ſeruo licebit ꝯhere mri
moniũ. alijs aũt ꝑuilegijs clicalibꝰ nõ
gaudebit ext. de cle. ꝯiu. c. ioãnes. Idẽ
in oi genere ſeruoꝝ. liiij. di. frequens.
SEruus. iij. quo ad matrimonium
Utrũ ſeruꝰ ſine conſenſu dñi poſſit
mrimoniũ ꝯhere. R. ꝙ ſic. vt ext. eo. c.
i. vbi hr̃ ꝙ ſeruus etiaz ꝯdicente dño
contrahere põt mrimoniũ. ſed pp hoc
non liberatur a ſeruicijs dño debitis.
1 ¶ Pone ꝙ dñs aliqd ꝑcipit ſeruo cõ
iugato. ⁊ eo tpe vxor petit debitũ vel
ecõuerſo. Hoſt. dicit ꝙ aut ꝯxit cũ vo
luntate dñi. ⁊ tenet̃ prius obedire vxo
ri q̃ ad neceſſaria impendẽda. qꝛ exq̃
dñs pmiſit mrimoniũ ꝯhi. vr̃ aſſen
ſum ꝑbuiſſe acceſſorijs ad ipm matri
moniũ in. c. ꝑterea de offi. dele. Si ve
ro dñs nõ conſenſit. dꝫ prius obedire
dño niſi timeat̃ de incõtinẽtia.
2 ¶ Quid ſi cõiuges. ſ. ſui hẽant diuer
ſos dños diuerſaꝝ regionũ. ita ꝙ non
pñt ꝯuenire ad offm̃ coniugale. R. ſm
Hoſ. vt euitet̃ fornicationis materia
coget̃ ꝑ eccleſiã alter dñorum vẽdere
alteri volenti emere. vel ſi neuter vult
emere. cogant̃ vẽdere cuilibet extraneo
in ꝓuincia cõſerui vel venalẽ exponet̃
⁊ ſi nullus appat emptor emat ecclia.
3 ¶ Quid ſi dñs ſuũ cõiugatũ vult ven
dere i remotã religionẽ: R. ſm. Io. ꝓ
hibẽda eſt tal vẽditio. ſꝫ cogi dꝫ dñs
aliũ vẽdere: ei bonas ꝯditiones aſſerẽ
ti. Intereſt. n. reipu. ne qs re ſua male
vtat̃. vt inſti. de his qui ſit ſui vel ali. iu.
§. pe. Sꝫ Hoſt addit ꝙ ſi matrimoni
um fuit fcm̃ ſine lnia dñi. ⁊ nõ hẽat i
alio loco iuſtũ emptorẽ. poſſet eũ ven
dere i remotis Aliter nõ dꝫ hoc facer̃.
SImonia. i. cõiter. Simonia cõiter
diffinit̃ ꝙ eſt ſtudioſa volũtas emẽ
di vel vẽdendi aliqd ſpũale vel ſpũali
annexum opere ſubſecuto. ita diffinit
Panor. in. c. nemo. extra eo. Dicit̃ ſtu
dioſa. i. deliberata. Nã ſola deliberatio
ne rõnis cõmittit̃ peccatũ ſed non pu
nitur in iudicio eccleſie: que nõ iudi
cat de occultis. niſi ꝓcedant ad extra.
ideo bene additũ eſt ope ſubſequuto.
Noie aũt vẽditionis. cõprehendit̃ ois
ꝯctus nõ gratuitus. vt trãſactionis: re
nũciatiõis ⁊ hmõi. Excepta pmutatio
ne q̃ eſt licita. ſeruatis debitis circũſtã
tijs. vt dictũ eſt. ſ. Permutatio primo
rñſo. Spũale aũt dr̃ ſm Ri. in. iiij. tri
plr. eſſentialiter. vt grẽ virtutes. Scdo
caſualiter vt ſacra q̃ cauſam gratiam.
Tertio actualiter ſiue effectiue. vt ꝑdi
care ſeu corrigere. viſitare. orare ⁊ hu
iuſmõi. q ſunt actus ſpũales. Spũali
ãnexũ dr̃ duplr ſm Tho. in. iiij. Uno
mõ ſicut ſpiritualibꝰ depẽdẽs. vt ha
bere eccliaſtica beneficia. Qd dr̃ ſpũa
li annexũ: qꝛ nõ ꝯpetit niſi hñti offm̃
clericale. Alio mõ dr̃ ſpũali annexum
qd ad ſpũalia ordinat̃ ſicut ius ꝑrona
tus: qd ordinat̃ ad pñtandũ clicos ad
bñficia. Silr vaſa ſacra q̃ ordinantur
ad ſacroꝝ vſum. Sub ꝑcio aũt ꝯpre
hendit̃ oẽ tpale qd pecunia eſtimari
põt. Ponit. n. Gre. triplex genus mu
neris. q̃ ꝯmittit̃ ſimonia. ſ. a manu. i.
pecunia: a lingua vt ꝑces. ⁊ ab obſequio
i. q. i. ſũt nõnulli. Et d ſingul. j. videbit̃
¶ An ſimonia ſit pctm̃ mõtale. Dicẽ 1
dũ ꝙ ſic. qꝛ eſt ꝯ iuſtitiã ⁊ ꝯ diuinã le
gẽ. ⁊ ꝯ legẽ naturalẽ. Nec in hoc excu
ſat ignorãtia. qꝛ iuris diuini que nemi
nẽ excuſat. ⁊ qꝛ papa ẽ ſubditꝰ ꝑdictis
legibꝰ. vt alij hoies. Nec in illis ſe nec
aliũ põt diſpẽſar̃. iõ Tho. dicit ꝙ iſta
opio q̃ dicit ꝙ in papã nõ cadit ſymo
nia ẽ erronea. Nã ſi papa pro aliq̃ ſpũ
ali munꝰ accipet ſymoniã ꝯmitteret ſi
cut ⁊ aliꝰ hõ. qꝛ ⁊ in ipſo petro. cui pa
pa ſuccedit ſymonie vitiũ dãnationẽ i
cohabuit i nouo teſtõ. Quãuis. n. res
eccleſie ſicut aliquo mõ pape: nõ tñ ſit
eiꝰ oibꝰ modis hñdi. vñ ſi recipet pro
aliq̃ re ſpũali pecuniã de redditibꝰ ali
cuius ecclie: nõ careret vitio ſymonie.
Et idẽ ſi recipet pecuniã ab aliq̃ laico
nõ de bonis ecclie. pro re ſpũali. idem

Tho.ſcda ſcde.q.c.ꝙ aũt dĩ ſimoniá
nõ cadere in papá.dicit.d.an.pᵒhoſt.
i his q ſimoniaca ſũt:qꝛ ꝓhibita ,ex iu
re poſitiuo hẽre locũ:ná ꝯſtitutio nõ li
gat ꝓmulgátes:puta vẽdẽdo vicariaꝫ
caſteldionatũ aduocatiá iconomatuꝫ
ꝛ hmõi.i.q.iij.ſaluatoꝛ.ꝛ de h vr̃ itelli
gẽdũ ꝙ dicit Jo.de lig.ex.e.c.i.ꝙ nec
papa nec alij exñtes i curia ꝯmittũt ſi
moniá ſi papa ſcit:ꝛ ex certa ſcia tole
rat.Ná certa ſcia ꝑncipis purgat h vi
tiũ.ꝛ pe.de pal.i.iiij.dicit ꝙ ꝛ i qbuſ-
cũqꝫ ſimonijs ꝛ ſi pctm̃ nõ euitet: pe-
ná tñ iuris poſitiui cui nõ ſbeſt ſp eua
dit:vñ nec ſuſpẽſioné nec hmõi penaſ
iuris poſitiui timet:ſic nec,ẽ excõicatᵒ
ſi ꝑcutiat clicũ.dic ẽt pe.ꝙ ille q eme-
ret ſimoniace bñficiũ vl̃ ordiné a pa-
pa penas iure nõ icurreret:qꝛ ſic pt di
ſpẽſare i penis iá icurſis:ita ẽt ꝙ ñ in
curat:ſic poſſet alicui ꝓuilegiũ ꝯcedeř
ꝙ ꝑcutiẽdo clicũ nõ eẽt excõicatᵒ.qñ
ãt dat aliqd bñficiũ ꝑ pecunia vl̃ di-
ſpẽſare ꝙ liceat retinere:ſicut qñ ſcié-
ter dat irregulari:diſpẽſat cũ eo:vñ q
hũit bñficium ꝑ ſimoniá i curia.ſi hꝫ
cõſciaꝫ ꝙ emanauerit de ſcia pape cõ
ſerẽtis penitẽdo de pctõ nõ teneť reſi
gnare:ſꝫ potiᵒ retinere.h pe.pa.ꝯo in
d.c.i.diſtiguit ꝙ ſi bñficiũ hꝫ admini
ſtratõeꝫ ordis:vel executõeꝫ clauiũ:ẽt
papa iuoluiť vitio ꝛ pctõ ſimonie.ſecᵒ
ſi nõ hꝫ admiſtratõeꝫ ordis nec execu
tõeꝫ clauiũ:vt ſt iſta hoſpitalia vl̃ alie
admiſtratõeſ tꝑales.pꝛimũ ꝓbat:ná
lꝫ titulᵒbñficij ſit de iure ,poſitiuo: tñ
executio ordis ſeu ptãs clauiũ ẽ de iuř
diuino.ná ꝛ ordo erat in veteri teſta-
mẽtoꝛ.ꝛ vẽdẽs executioné ordis vl̃ vẽ
dere ordiné ipꝫ ꝛ gr̃aꝫ dei.Et iſta ſt ſi
moniaca i ſe.Et iõ ꝓhibita.i.q.i.q ſtu
det ,ꝛ iõ i collatõe epatᵒ nulli dubiũ ẽ.
ꝙ papa cõmitteret ſimoniá: qꝛ epatᵒ
ẽ ordo.ꝛ cũ iſta ſiut ꝯnexa:nõ excuſa-
reť dicẽdo ſe recipe pecuniá ꝑ tꝑalibᵒ
qꝛ vẽdito vno ex ꝯnexis:vẽdiť ꝛ reli-
quũ vt.i.q.iij.ſi qs obiceriť.Sꝫ i alijs
bñficijs hñtibᵒ executioné ordis vl̃ cla
uiũ papa nõ ꝯmitteret ſimoniá: qꝛ ꝓ-
hibitio eſt tm̃ i illis iure poſitiuo q̃ pa
pa nõ ligať.ꝛ i oibᵒ caſibᵒ ꝑdictis pu-
to ꝙ ille q dedit ex pacto pecuniá: nõ
ſit tutᵒ q̃ ad deũ:nec pt ſine pctõ admi
ſtrare i tali bñficio ẽt i caſu vbi papa
nõ ꝯmitteret ſimoniá:qꝛ extabat ꝯdi-
tio ꝓhibitiua.iõ ſubditᵒ icidit i pená:ſi
cut i ſiři diſputat Jo.an. qõné ſtatuto
caueť epi ꝙ ludẽs ad aꝫaꝛ ſit excõica
tus.an ludẽs cũ epõ q fecit excõicatõeꝫ
ſit excõicatus.Et ꝯcludit ꝙ ſic.lꝫ ipe
epõ nõ ſit excõicatᵒ qꝛ nõ potuit ipe li
gari ſua ꝯſtitutõe.Jta ad ꝓpoſitũ vbi
papa nõ ꝯmitteret ſimoniá ex q̃ reci-
piẽdo pecuniá ex pacto nõ ſuſpendit
ꝯſtõné ꝓhibitiuá dãs pecuniá ꝯmittit
ſimoniá.Et ſic nõ põt agere pnias re-
tẽto beneficio.hic pa.tñ ꝑ ꝯcordãtia
poſſet dici ꝙ i his q̃ ſimoniaca ſũt :qꝛ
ꝓhibita ex iuř poſitiuo:nec papa dãs
icurrit penas iuris poſitiui.ná ꝰꝫ Jnn.
i.c.cũ ad mõaſteriũ.de ſta.re.lꝫ ꝯdito
ri canonũ ꝯ ſuá diſpẽſare ꝯſtõné ẽt ſi
ne cá.Jdẽ Jo.an.i regula qñ i mer-
cu.ꝛ in regula cui lꝫ.dicẽs epm̃ poſſe
tollere ꝛ diſpẽſare ꝯ ſuá ꝯſtõné.ꝛ hic
dicit ſeruare vniuerſũ.ꝛ ſi hoc poteſt
epõ idebite poterit papa.Jn his vo q̃
ſũt ꝓhibita qꝛ ſimoniaca:ꝛ de iure di
uino:dic ꝙ tá papa eo caſu qꝫ alij dã-
tes vel ꝑticipátes icurrũt viciũ ꝛ pec-
catũ ſimonie:tamẽ poteſtas iuris po-
ſitiui adhuc nõ icurrũt:ꝛ hec diſtictio
videtur rõnabilis ꝛ conſona iuribus.
¶ Utrũ ſimonia ſit hẽſis.ꝶ.ꝰꝫ Tho. 2
in.iiij.ꝙ ſimoniaci nõ ſũt ꝓpe heretici
cũ nõ hẽant aliquá falſaꝫ opiõné:ſed
dñr heretici ꝑp ſilitudiné actᵒ: qꝛ ita
oꝑant ac ſi eſtimarẽt donũ ſpũs ſcti
pecũia poſſideri q̃ eſtiatio eẽt hẽtica.
¶ Quare ſimoniaci potiᵒ dñr a ſimo 3
ne q voluit emẽ donuꝫ dei:qꝫ gieꝫite
a giezi q vẽdidit donũ dei.ꝶ.qꝛ magis
fuit cõpleta rõ huiᵒ pcti ſimõe qꝫ i gie
zi q ſolũ vẽdidit donũ dei.Nã ſimon
voluit emere ꝛ vẽdeř.i.q.iij. ſaluatoꝛ.
¶ Utrũ ãt ſit ſimõia ſi aliqd deť pro 4
ſpũalibᵒ gratis vl̃ recipiať.ꝶ.ſi ſponte
offerať nõ eſt ſimõia.i.q.i. qcqd .vbi

ſciendū ꝙ ꝓpoſitio p.cū dicitur aliqd
dari ꝑ ſpūali ſi iportat apciatioñe vel
cōmutatioñe vel cām ꝑncipalr moueñ
tem ita ꝙ illud tpale ſit vt pciū ſpūa-
lis:vel ꝓpter hoc pciū dat ipm ſpūale
tūc eſt ſimonia.ſ; ſi p.nō iportat cām
finalē ſ; adminiculatiuā : vt ſi detˀ in
collatiōe tpale ꝑ collatiōe ſpūaliū:ob
reuerētiā ſacroꝝ vel ad ſuſtētatiōe; mi
ſtroꝝ vl ad obſeruādū pias ꝯſuetudi
nes ⁊ hmōi.nō vt pciū ipoꝝ nō ē ibi
ſimōia.ita tñ ꝙ ceſſetiōis pacto ⁊ ois
cōuētio.i.q.ij.ꝗpio.ſ; ⁊ ſine pacto ēt
cū ſubtrahunt talia.ſ.ſpūalia:⁊ maxie
a nō dātibꝰ pecuniā:vl nō valētibꝰ:vl
ēt a valētibꝰ dare:ſ; nō volētibꝰ extor
quent ꝑcipue añ collatiōe; ſpūaliū mlr
tū ꝑlūi de ſimōia.ſecꝰ ſi liberē traderēt
ſpūalia:⁊ pꝰ collatiōe; nolētes dare co
gerētur ad dādū:nō qdē pciū:ſ; vt ſti
pēdiū ⁊ ſubſidiū rōe ꝯſuetudis ibi exi
ſtētis ſ; Tho.i qlib;:ſi āt dās ſacr; vl
aliō ſpūale itēdēt recipere pecuniā ⁊
hmōi:alˀs nō daturꝰ:dās āt ꝑdicto mō
dat aliqd tpale vt pecuniā vl hmōi:ñ
vt pciū ſ; vt elemoſynā nulla iterueni
ente pactōe vel exactiōe erit ſimonia
nō qdē in recipiēte ſacr;:ſ; i dāte:q tñ
ſimonia qꝛ mētalis ē ſola pnīa purga
tur q nullā cēſurā eccliaſticā iduc̄ nec
irregularitatē ex.e.c.ñ.⁊ ita ecōuerſo
qñ dās ſpūale itenderet libere dare:⁊
recipiēs itēderet qſi pcio emeret ex eo
ꝙ dat tpale:vñ no.ꝙ ſimōia ꝯmittit
aliqñ ex pte vtriuſq; ſi dās ordinē vel
būficiū vel aliō ſpūale facit pactū cu;
recipiēte vel vterq; eoꝝ h; intētione;
ad tpalia ꝑ ſpūalibus cōmutāda. Ali-
quādo ex pte neutrius:vt cū conſan-
guineus dat aliqd ad epiſcopo ſ; cōſi
liario epiſcopi:vt conferat būficiū vel
hmōi ignorāte eo q recepit ⁊ epo:ali-
quādo ex pte dātis ſpūale tñ ea intē-
tione vt hēat tpalia qd nō intēdit reci
piens.aliquando ex parte recipientis
tantum vt cū ipe dat aliqd tpale pn-
cipaliter ꝑ aliquo ſpūali vel ordinato-
ri vel alteri:ipo tñ ordinatore ignorā-
te:vel hoc nō intēdēte. Adde predi-

ctis ſingulare dictum arch.in ſū.i.q.i.
ꝙ pro ſpūalibus aliqd dare.vel accipe
re:nō tamē aio vēdēdi vel emēdi.ſed
aio remunerādi nō ē i ſe ſimōiacū. ⁊
dicit pa.in.c.⁊ ſi xp̄s de iureiu.ꝙ hic
ē notabilr limitatio ad materiā ſimōie.
¶ Munus aūt a lingua qñ ⁊ qño in 5
ducat ſimoniam. no.diſtinctionem q
fit a doc.aut eñi qs porrigit pces ꝑ ſe
aut pro altero.ſ.vt obtineat būficiū vl
ſacrm vel aliud ſpūale.⁊ ſi porrigit p
ces ꝑ ſe ꝑ obtinēdo būficio ſeu eccl̄ia
hūte curā aiaꝝ.tales pces inducūt ſi-
moniā.ſ̄c.ſ; Ug.ho.ray.tho.⁊ dir.li.
iij.ēt ꝗtūcūq; alˀs eēt dignꝰ qꝛ eo ipo
ꝙ ſe igerit ābitioſus vr:⁊ ꝑ ꝯñs idi-
gnꝰ.⁊ rō ē ſm Tho.i qlibet qꝛ nemo
pt exercere curā aiaꝝ digne ex grām
ſeu,cū peccato mortali.qꝛ faciēdo ea q
pertinēt ad curā mortalr. Itē nullus
d; ſibi ſumere honorē:ſed q vocat a
deo tanq; aaron ad heb.v.⁊ ſic vr fa
cere ꝯ ius diuinū.viij.q.i.in ſcriptur]
multo magis ē ſimonia.ſi alˀs ē indi-
gnus puta qꝛ illiteratus vel notorius
fornicator ⁊ hmōi:ſi aūt porrexi pces
pro būficio ſimplici.⁊ idigeat nec in
dignus eſt eo ꝑꝑ aliqd ipedimentū ñ
ē ſimōiacꝰ nec peccat ſcḋa Ray.tñ.lv.
⁊ Gui.dicūt ꝙ hec opio ē dura.⁊ cre
dūt ꝙ ex quo aliqs ē motꝰ ad ſacros
ordines cū hmōi ordinatˀ titulū eccl̄ia
ſticū reqrat pt petete būficiū eccl̄iaſti-
cū.l; abūdet in tpalibus ⁊ nō ſolū ſim
plex:ſ; ⁊ būficiū cū cura ſi ē dignꝰ exē
plo Iſaye q dixit. Ecce ego mitte me. ⁊
ꝑ hac opi.faciat tollerētia ⁊ ſcia pape
alˀs fere totus mūdus eēt in ſtatu dā-
natiōes.⁊ pro hac pte vr pa.in.c.tua
nos ex eo.vbi dicit ꝙ humiles pces
a digno facte pro būficio ſpūali ꝯſe-
quēdo ñ idūcūt ſimoniā.nec aliqd ali
ud pctm̄ ēt ābitiōis:ꝙ procedit ēt ſi p
ceſſit donatio rei tpalis. liberaliter tñ
facta.⁊ optime hoc colligit ex tex. illo
qd tene ſemp mēti pro illis q quoti-
die cardinalibus ⁊ aliꝭ prelatꝭ.aliqua
munuſcula largiūt.rogātes ꝑ aliq bñ
ficio cōſequendo. Si.n.nō dūr prin-

cipali itētōe vt ſpūalia adipiſcant̃ q̄q̄
ſcdario hēant talē ſpē extra oēz noxaʒ
iudicant̃:nā vix iſta pñt fieri ſine ſpe
ſcdaria.h pa.ꝛ no.ꝙ pa.nō diſtiguit
an hmōi p̄ces ſint ꝓ bñficio ſimplici
an curato:ſʒ idiſticte loq̄t ꝛ no. ēt ibi
Pa. aliud ſingulare qđ fac̄ ad decla-
ratione p̄dictoꝝ đ mēte Jnn.ꝙ i ꝓhi
bit̄].q꜡ ſimoniaca ſola itētio iducit ſi-
moniā:ꝛ dñr ꝓhibita illa.q꜡ ſimonia-
ca q̄ ſūt ſpūalia de iure diuino.vt vē-
dē ſacr̄a ꝛ ſilia:ſʒ i ſimoniacis:q꜡ ꝓhi
bita ſola itētio nō iducit ſimoniā:vt ſi
qs renūciat bñficio ſuo cū itētōe hñdi
aliqđ tpale de q̄ dic vt no.gl.i.c.ex pte
de of.dele.lō tñ an.tʒ ꝙ nūq̄ ſola itē
tio iducit niſi ſimoniā mētalē.qđ plʒ
pa.ꝛ dr̄ia maxia ē iter ſimoniā mēta
lē ꝛ ꝯuētioualē.nā i ꝯuētionali tenet̃
qs reſtituer̃ talia ſpūalia vl̄ tpalia illi
cite recepta:nec p̄t al̄r peniter̃:vt i.c.
inq̄ſitōis i p̄ncipio đ accu.ſʒ i mētali
abolet̃ pctm̄ p ſolā pniaʒ:vt ꝓbat̃ i.c.
ſi.ex.c.vbi tex.loq̄t̃ idiſticte đ oib꜡ ſpi
ritualib꜡ ꝓcedat q̄ ille tex.ſiue ſint ſpi-
ritualia đ iur̃ diuino ſiue ex ꝯſtōne ec
cl̄ie ex q̄ al̄r ñ diſtiguit.ꝛ optie illđ.c.
ſic iductū ꝓbat opt.io.ar.h pa.ꝓ ſacr̄iſ
ꝟo ꝛ aliȷ̄s ſpūalib꜡ ñ repit ꝓhibitū p̄-
ces porriger̃ ꝓ ſe ſi ē dign꜡:excepto tñ
religioſo q velle ñ hʒ.xij.q.i.nō dicat].
ſi ꝟo p̄ces porrigūt̃ ꝓ alio aut ſt p̄ces
ſpūales aut carnales:ſi carnales : tūc
aut ꝓ digno aut ꝓ idigno:ſi ꝓ idigno
ſimonia ꝯmittit̃ ſʒ oēs doc.i.q.i.đ or
dinatiōib꜡:ſi ꝟo p̄ces ſūt ꝓ digno:pu
ta q꜡ illi q p̄cant̃ attēdūt p̄etelā p̄nci-
liter:ſi tñ ſupior nō hʒ reſpcm̄ ad p̄ceſ
ſʒ ad meritū ꝓmouēdi ad ordies vel
bñficiū nō ꝯmittit̃ ſimōia extra.đ eta.
ꝛ q̄.tuſ imo ſi ꝯſāguine꜡ ē dign꜡ pl꜡te
net̃ p̄lat꜡ ei q̄ extraneis ꝓuider̃.ar.ex.
de coha.cle.c.i.Tho.āt i.iiij.dic̄ ꝙ qñ
qs dat aliqđ ſpūalē ꝓ laude acq̄rēda
vel fauore quē expetat ab eo cuius p̄ci
bus ſatiſfacit:ſimoniā ꝯmittit.ꝛ ſil̄r ſi
hoc faciat ad euitādū aliqđ p̄iculū vl̄
malū qđ pōt iferre p̄ces porrigens ſi
nō exaudit̃:puta aliqs potens.Qñ er
go p̄ces fiūt ꝓ idigno: ſatis appet ꝙ
nihil aliud mouet q̄ʒ fauor aut p̄iculū
euitādū.ꝛ di fauor auxiliū:laus ꝛ aſſē
ſus:ꝛ iō māifeſte ꝯmittit̃ ſimōia ſi ꝓp̄
h bñficiū eccl̄iaſticū det̃ ſi āt ꝓ digno
fiāt p̄ces q̄tū ad iudiciū hoiuʒ ꝓbabi
lē:vt ꝙ dās magis moueat̃ intuitu di
gnitat̃] pſone q̄ʒ fauore p̄cū ñ reputat̃
ſimōia.Si tñ p̄ncipal̄r moueat̃ fauor̃
p̄cū vl̄ timor̃ rogātis q̄tū ad diuū iu
diciū.ſimōiā ꝯmittit rogat꜡ ꝛ rogās ſi
h itēdat ſiue aliqs roget ꝓ ſe ſiue ꝓ alio
⁋ Quid ſi qs dedit pecuniā alteri: vl̄ 6
ſi p̄ces porrexit aliȷ̄ ex pacto ꝙ ꝓp̄ da-
tā pecuniā p p̄ces porrectas: det opaʒ
ꝙ hēat beneficiȷ̄:dic ꝙ idē ē ſi ac dediſ
ſet collatori bñficiȷ̄.j.q.v.p̄ſētiū:nec di
ſtinguitur ꝙ fiāt p̄ces ꝓ digno:aut car
nal̄r aut ſpūal̄r:cū ex h ipo ſit indign꜡
ꝛ fuit p̄ces carnales : q꜡ ex hoc pacto
vult hēre bñficiū Si ꝟo adulatōz fa
cit.vt hēat bñficiū pōt dici mun꜡ ab
obſeq̄o.ꝛ reputādus ē ſimoniachus.i.
q.i.ordinationes.Nō tamē tenetur il-
lud beneficiū reſignare.ar.d.c.finali.
hic Ber. Jnno.ꝛ hoſt.
⁋ De munere āt ꝛ obſeq̄o gl.i.c.ſūt 7
nōnulli.i.q.i dic̄ ꝙ ſi ſeruiēs eſt dign꜡
ꝛ ſeruitiū dignū ē ꝛ hōeſtū licite ſpat
bñficiū ēt ſpūale.Sec꜡ ſi nō eēt idone
us ad illud bñficiū vel ſeruitiū nō eēt
honeſtū gl.āt i.c.cū eēnt extra eo.dicit
ꝙ licite pōt qs ſeruire alicui p̄lato.ꝛ
ſpare ab eo bñficiū ſpūale:nec ex hoc
cōmittitur ſimonia lʒ ſequatur colla-
tio.dicit tñ gl.ꝙ nō dʒ p̄ncipal̄r ſerui
re hac itētōe q̄ſi velit vt refert pa . ibi
ꝙ poſſit ab eo bonū i gñe ſpar̃.ꝛ ſecū
dario bñficiū ſpūale.ſed.d.an.ꝓ ꝯ or
dātis dicit ꝙ aut ſeruiēs et recipiens
ſeruitiū hñt reſpectū ad certū bñficiū
ꝛ ꝓcedit gl.i.d.c.cū eēnt vt nō liceat
hac itētōe p̄ncipal̄r duci.Aut tēdit ad
bñficiū icertū.ꝛ ꝓcedit gl.in.d.c. ſunt
nōnulli.Sʒ pa.dicit nō videre bonaʒ
rōnē diuerſitatis iter certū bñficiū ꝛ i
certū nec putat ꝙ ſit licituʒ p̄ncipal̄r
ſeruire ꝓ ſpūali bñficio conſequēdo.
nec p̄lat꜡ licite ꝯfert.ſi p̄ncipaliter du

ēit ad ꝯferēdū ꝑ ſuicio tp̄ali recepto: q: id qd̄ i ſe ſbitū ē ⁊ honeſtū nō dz exerceri fauore hūane grē ſ; recto iudicio. vt i. c. nemo ex. eo. Sz ſecūdario bñ pōt hr̄i tal' ſpes ⁊ ita vult gl. i. c. qd ꝑderit. lxi. di. ⁊ itellige gl. i. d. c. ſi non nulli. ſm dictā glo. in. c. cū eēnt. ⁊ illiꝰ c. qd ꝑderit ſm Pa ⁊ p̄dicta faciunt ad. q. quam pōit Hoſt. i. d. c. cū eſſent. Eps recepit quēdā clicū ad ſeruitiū tp̄ale ⁊ ſpūale p̄ſtādū ꝓmittēs ſibi certū ſalariū ānuatī; donec ſibi ꝓuiderit d bñficio ꝯpetenti. nūqd h̄ ſit licitū. ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic dūmō nō ſe obligauerit ad ſeruiciū tp̄ale p̄ſtādū nec ꝯmittit ſimonia ſi remittit Prīo ſalariū cū cōferē poſtea bñficiū. q: ſalariū erat ſub ꝯditiōe. ⁊ fctā collatiōe expirat obligatio. Secꝰ ſi ꝓmiſſio fuiſſet pura ⁊ ꝑpetua. ſ;. Pa. putat p̄mū dcm̄ Hoſt. ꝓcedere qn̄ p̄latꝰ nō ducit̄ ad ꝯferēdū bñficiū p̄ncipal'r ꝑꝑ ſeruiciū tp̄ale vl' ſpūale ꝑcipiedū. ſ; q: ille meret̄. ⁊ cā ipſi ſitua. ⁊ ñ final' vt p̄ſtatio ſuicij. h̄ Pa.

§ ¶ Quid āt ſi obſequiū ē pure ſpūale qd̄ eēt ipoſitū bñficio. R̄z. Ul. tūc idubitāter ēt ex pacto p̄t ꝯferri bñficiū. ita ꝙ ille ꝓmittat tale obſequiū vt puta celebrādo talē ⁊ talē miſſā; ex̄. d p̄bēd c. ſignificatū. Silr̄ ſ; Hoſ. ſi alicui p̄bēde vel bñficio eēt ipoſitū onꝰ. qd̄ q h̄; teneat̄ docere pueros. p̄t fieri pactio. Sz ⁊ alicui p̄bēde cui nō ē ānexū h̄ onus cū vacat. p̄t ſponi h̄ onꝰ recipe āt cāonicū ex pacto ſimonia ē ſ; hoſ. Itē ſ; Guil. cū duo ſacerdotes debent celebrare miſſā. vnꝰ maiorē. aliꝰ minorē ſi ex cā ꝯdicūt ad iuicē ꝙ vnꝰ dicat miſſā q̄ alteri tāgit ⁊ eꝯ: licitū ē maxie ex cā qn̄ nullū p̄ciū ſiue tp̄alis merces itervēit. Itē ſm R. l. i. iiij. nō ē licitū ꝙ duo adulti baptizādi hāc pactionē inter ſe faciāt. Ego baptizo te: eo pacto ꝙ tu baptiſes me: q: i talibus ois pactio ⁊ ꝯuētio ceſſare dz ex. eo. ita dare ēt ex pacto aliqd ꝑ ſacro. ꝙuis ſpūale ē illicitū. ⁊ ſi nō oi eo mō q̄ ⁊ dare tp̄le. tñ q: ex eo ꝙ res emit a nō dño. ē ꝯ rōnē gr̄e. Dicere aūt orabo ꝑ vobis ⁊ rogo vos vt ēt oretis ꝑ me. in nullo nullo ē rep̄henſibile. q: nō emitur vel vendit̄ ſpirituale. cū nulla ſit pactio

¶ De munere aūt a māu qd̄ ē pecūia 9 large ſumēdo pecuīā ꝑ rebꝰ mobilibꝰ ⁊ imobilibꝰ. q tp̄aliter poſſident̄. i. q. iij. totū. No. ſ; Dur. l. iiij. munꝰa manu aut ē tale ⁊ tātū ꝙ p̄ſumit̄ iclinare effectū ad collationē rei ſpūalis ꝑꝑ ipſum. ⁊ tūc p̄ſumit̄ ſimonia vel h̄ tā parū ē ꝙ nō p̄ſumit̄ inclinare effectū ad collationē rei ſpūal' ⁊ tūc nō ē ſimōia ⁊ hoc qdē vez eſt q̄ ad iudiciū ecclie. q̄ de exteriorībꝰ iudicat. ſ; q̄ ad deū ſp ē ſimonia cū ꝑꝑ qdcūq; tp̄ale q̄tūcūq; ꝙ ēt puū; datur ſpūale. ad iudicādum āt de ſimonia. cū dubitat̄. Utrū cū quis corrupta mēte dederit muñera ſecūdū Dir. attēdēda ſūt p̄cipue q̄ttuor q̄ i iſtis ꝑſonibus ꝯtinent̄. Muneribꝰ dādis attēdas q̄ttuor iſta. Quis dās: quis vel petēs. q̄ res q̄ cā petēdi. Prouerbiū eſt nec oia: nec oēs: neq; ab oibus q: valde inhūmanū ē a nemie recipe velle. ſ; oia ⁊ ab oibꝰ viliſſimū. ſ; eſculētū ⁊ poculētū qd̄. ſ. triduū ꝯſumi p̄t recipe ſ;. ext. de reſcript'. c. ſtatutū. li. vi. ꝯſiderari dz p̄io ꝙ offerat̄. Idē q̄le offerat̄ Itē a q̄ det̄. ſ. an paupe vl' diuite. Itē; ad qd̄ offerat̄. Itē q̄ itētiōe. Itē q̄ttuſ. Itē qn̄. ſ. tp̄e dōatiōis. an. ſ. iſtēte neceſſitate vl alis ꝯferat ⁊ ſ; h̄ p̄ſumit̄ ꝑ ⁊ ꝯ extra. e. ⁊ ſi qōes. Et ꝑꝑ h̄ hēs an encenia iducāt ſimoniā. Nā attēta q̄ttitate modica ⁊ det̄ ſine pacto. ⁊ abſq; corrupta itētiōe nō ē ſimonia. Alis. i modico ēt ꝯmittitur ſymonia. i. q. i. iudices Tho. ēt i q̄l; dic̄ i diſpēſatiōe ſacroꝝ vel alioꝝ ſpūaliū; cū aliq̄ recipiunt̄ vt ſymonia euitet̄. tria ſūt neceſſaria. Primū; vt fiat ex ꝯceſſiōe iure diui vl' humāi. vl' ſaltē pie ꝯſuetudis. Scd̄o vt ſit itētio pia ⁊ nō corrupta. Tertiū; vt ſit forma honeſta. ſ. vt non reqrat̄ an pij officiū executione ne pactū iteruenire videatur. ſ; impleto officio officio exigi pñt. Sic igit̄ ſi iſta tria ꝯueniāt. ſecure archidiaconus accipiat palafrenū ꝑ inſtallatione abbatis. No. ēt ſm io. de

ūg. Et Inno. i. c. ꝺ aplicā ex. eo. ꝙ ſic ē
ꝯſuetudo ꝙ ꝑ oꝛdie vł alio ſacro deƀ
tm̄ añ receptionē ei⁹. nō vꝫ. imo ē coꝛ
ruptella: ēt ſi lōgo tpe ſuata ē: ꝙ ꝑ ta
li oꝛdie deƀ tm̄ nec pt ꝯpelli ad ſoluē-
dū qꝛ ſi gratis dedit nō ꝑiudicat: nec
nata ē obligatio: Si āt nō gratis de-
dit ſꝫ vigoꝛe ꝯſuetudis non vꝫ: qꝛ fuit
coꝛruptella. ſꝫ ex ſtatuto vel ꝯſuetudie
debeƀ aliqd ꝑ oꝛdie: vł alijs ſpūalib⁹
pt receptionē eoꝝ: vt i ꝯſuetudie vena
toꝝ. vbi ꝗrta oīuꝫ mobiliū moꝛiētis
daƀ epo. In britānia v̓o daƀ tertia ps
Et pñt ad h̄ cogi. Iō āt veneti dāt h̄
qꝛ nihil ſoluūt ꝑ decīa. De hmōi con-
ſuetudinib⁹ vide. s̄. Sepultura. c. i pn-
cipio. Itē no. ꝙ ille q dat ꝑbēdā vł ali
ud bñficiū pncipalr rōne ꝯſanguini-
tatꝭ vł pp affectionē alicuius amicitie
tpalis ſiqdē attēdit ſolū bonū tpale il
li⁹. cui daƀ ꝛ nō alteri⁹ ꝗuis grauiter
peccet n̄ tñ ſymōia ꝯmittit. qꝛ nō vēdit
cū nil accipiaƀ. ꝛ ſi itēdit i h̄ aliqđ bo-
nū i ſeipꝫ redūdāe: ſic ꝙ magnificeƀ ꝑ
hoc. ꝛ nōbiliteƀ dom⁹ ſua. vł ꝙ ipe in
ꝯſanguineis ſit foꝛtioꝛ: vel ſi h̄ pacto
vł itētiōe bñficiū ꝯcedit. vt bñficiatus
faciat aliquā recōpēſationē tpalē ſibi
vł ſuis ꝯſanguineis. ſymōia ē ſꝫ tho.
10 ¶ De pecunia ſymoniace recepta ſi-
ue ꝑ oꝛdie dato ſiue bñficio: ſiue ſepul
tura: vel ꝑ igreſſu mōaſterij: vł pñta-
tiōe: q̄ ad pronos eccłiaꝝ: vel ꝑ media
tiōe: vel ad hoc vt ꝑcuret qs ſpūalia al
teri ꝛ hmōi quid fieri debeat. Dic ſm
doc. ꝙ taƀ pecūia retineri nō pt nec ēt
reddi dꝫ illi q dedit: qꝛ turpiter dedit:
ſed dꝫ dari ille eccłie i cui⁹ ꝯtumeliaꝫ
data eſt. ex. eo. de hec vñ ſiqs oꝛdinat⁹
eſt nō hñs bñficiū: pecunia ab eo re-
cepta ſymōiace. dꝫ dari eccłe cathedra
li ſi aūt oꝛdinat⁹ eſt ad titulū alicuius
eccłie vel bñficij: illi eccłie vel bñficio
applicabiƀ ſm Guil. ꝛ Ul. ſi accepta.
Eſt pecūia vel alia res ꝑ eccłia vel bñ
ficio illi eccłie vel bñficio applicabiƀ:
niſi eccłia eēt culpa: qꝛ illuc tūc dabiƀ
pauperib⁹: nec eccłia de malo repoꝛtet
lucrū. ꝛ hoc ſi totuꝫ collegiū ꝯſenſiſſet
ſymonie. Et ſi talis trāſiret ad religio-
nē ex miſericoꝛdia poſſet ei reddi: vel ēt
ſi eēt taliſ paup: vt nō ſufficerēt ſua: vł
ēt ſi ꝺdiſſet ex ignorātia ſm Hoſt. idē
vř dōm de pecunia ſimōiace recepta
ꝑ alijs ſpūalib⁹: vt. ſ. deƀ ille eccłie in
qua ꝯmiſſa eſt. Ita tñ ꝙ nō repoꝛtet
ꝯmodū q dedit. Si v̓o ꝑ igreſſu mōa
ſterij pecunia ſit ſymoniace recepta. ꝛ
capłm fuit pꝛicepꝰ ſymōie trāſibit ſic
igreſſus ad aliū mōaſteriū ſimplr cū
illa pecunia ſibi reſtituta. Si ſolus pla
tus vel aliq ꝛ nō capłm. tūc trāſeūdo
ad aliud monaſteriū. ſi ē ꝓfeſſus: illud
ſcōm monaſteriū ad qđ trāſibit hēbit
vſufructū illoꝝ bonoꝝ ipſo viuente:
moꝛtuo āt liber reuerteƀ ad pmū mo
naſteriū. qđ vř hēre locū in his q̄ non
ꝯſumunƀ vł diſtrahunƀ vt ſunt poſſeſ
ſiones. ſi v̓o diſpēſet cū tali ꝙ rema-
neat i illo eodē monaſterio: puto ēt ꝙ
poſſit diſpēſari ꝙ illa pecūia ſymonia
ca remaneat mōaſterio. ita tñ ſi poſe ē
ꝙ illi q fuerūt i vitio nō hēant vtilita
tē: vł ēt qñ nō pōt pecūia ſymoniace
recepta ꝯmode applicari loco vbi vel
i cui⁹ ꝯtumeliā data ē: puta qꝛ i ſmoꝛ
ptib⁹: vel cū videreƀ incōuenies illam
ſibi dari vel cū eccłia hēreƀ quaſi pro
de derelicta paupibus pōt erogari.
¶ Utꝝ epꝰ cū ꝯſecrat vł viſitat poſſit 11
recipe ꝑcurationē. ꝶ. dir. ꝙ moderatā
pt recipe. ex. eo. cū ſit. vbi dicunt Ber.
Inno. ꝛ ho. ꝙ epꝰ hāc ꝑcurationē ñ
recipit ꝑ aliq̄ ſacro. qꝛ illud eēt ſymo
niacū. nec rōe laboꝛis qꝛ eccłia poſſet
eē i ciuitate ꝛ tñ recipit lꝫ nō laboꝛet.
extra de cēſi. venerabili. Sꝫ qꝛ iſta pro
curatio ꝑmiſſa ē a iure ſic ꝛ alie ꝑcura
tiōes q̄ fuit rōe viſitatiōis. vñ nulla ſi-
monia cōmittiƀ. ꝛ ſi eccłia pp paupta
tē ꝑcurāte nō poſſet epm ipi ſuis ſūptu
b⁹ eccłiaꝫ ꝯſecrabit. x. q. iij. cauendum.
¶ Utꝝ tpalia poſſint dari ꝑ vita eťna 12
vł ꝙ remiſſiōe pctōꝝ. ꝶ. dir. ꝙ ſic. Dā.
iiij. Pctā tua elemoſinis redime.
¶ Utꝝ tpalia poſſint dari ꝑ redimē 13
da vexatiōe i ſpūalib⁹. ꝶ. Pāoꝛ. i. c. di
lect⁹ fili⁹. ex. eo. ꝯphendēdo totā mām

ꝙ aut ↄ̄trimus i tpalibus: aut in ſpūa-
libus. Prio caſu licite redimit̄ vexa-
tionē ꝓ iure q̄ſito: ſʒ ꝓ iure q̄rēdo. ſed
recipiēs pecuniā ſic idebite tn̄r ad re-
ſtōnē. l. i. ⁊ l. ⁊ gn̄alr. ff. ↄ calū. Jn ſpū
alib⁹ ꝟo ꝓ iure q̄rēdo n̄ ē licitū aliqd
dar: ēt vt ceſſet ipedimētū facti: q̄ ille
vr̄ ābitioſus dādo pecuniā. vt facili⁹ il
lud acq̄rat. ⁊ ſic ꝓpꝛie loq̄r. c. mathe⁹.
ex. eo. Nec tē ꝓpe redimit vexatio. ſed
dat vt facili⁹ acq̄rat ius ſpūale. Pro
iure āt q̄ſito aut ē i poſſeſſiōe illi⁹ iuris
⁊ ſi moleſtet ↄ fcō. licitū ē aliqd dare.
vt i. d. c. diſſect⁹. lʒ recipiēs teneat ad re
ſtōnē. Si ꝟo iuſte vexat: vt q̄ ep̄s vult
eū iuſte deponē. vl̄ ali⁹ iuſte accuſaret:
vel forte p̄tēdit ius i bn̄ficio: ⁊ tunc ve
xato n̄ lʒ aliqd dar: q̄ nō redimit tc̄ ve
xato facti. vt ex eo. nemo. Aut nō ē in
poſſeſſiōe illi⁹ iuris tam q̄ſiti: ſi tūc vt
hēat poſſeſſionē ē illicite detētā nō licʒ
aliqd dare. vt no. Jnn. i. c. ad aures ex.
eo. ⁊ tʒ gl. xvi. q. vij. decias. Nā poſſeſ-
ſio ē qd ſpūale. Dic ē qd n̄ cadit i lai
cū ↄ p̄ſcrip. cāʒ. vl̄ ſaltē ē ↄ̄nexa ſpūa-
lib⁹ ꝓꝑ adminiſtratōēʒ q ide ſeq̄t. i. q. iij.
ſiq̄s obijcere. Puto tn̄ ꝙ ſi ꝓꝑ potētiā
aduerſarij. vl̄ ipotētiā ſuā n̄ poſſʒ illaʒ
de facili ↄ̄ſeq apd ſuꝑiorē. q̄ tūc vt euī
tet magnū p̄iudiciuʒ licite poſſet dare
pecuniam. ſicut in ſili de abſolutiōe ab
excōicatiōe obtinenda. ↄ q̄. j. §. xxij.
14 ℂ Que ſimōia ſit grauior. R̄. ſʒ Ul.
ꝙ i munē a māu: q̄ mun⁹ a māu ma
gis ꝓpꝛie eſt p̄ciū. q̄ʒ ꝙ ab alijs duab⁹
lʒ in oibus cōmittat ſimonia.
15 ℂ Utꝝ liceat vēdeē ſacra vaſa: veſtes
aquā bn̄dictā ⁊ hmōi. R̄. ſm ve. oia ſa
cralia ordiata ad aliquē effectū ſpūalē
vēdi nō pn̄t. vt aq̄ bn̄dicta ⁊ hmōi. ꝑ
quā venialia dimittūt. ſic nec ēt rōne
māe pōt vēdi ſacꝛuʒ i. q. i. placuit. Sʒ
illa q̄ ꝑticipatiue ſt ſpūalia. vt calix ⁊
hmōi. an̄ ↄ̄ſecrationē ſimplr̄ vēdi pn̄t
Poſt q̄ ↄ̄ſecrationē: alteri ecclie ēt vē
di pn̄t i eadē forma: dūmō itētio refe-
rat ſoluʒ ad tpale ⁊ nō ad ſpūale. Alʼs
ſimōia eſſet ſm ipm Ul. Sʒ laico ca-
lix vēdi nō pōt niſi ↄ̄flat⁹. Itē ſʒ Pe

de pal. nec ꝓ ſacralib⁹ licitū ē aliqd re
cipe: vt ꝓ bn̄dictiōe abbatū vl̄ abbatiſ
ſaꝝ. vel velatiōe virginū ⁊ hmōi.
ℂ Utrū āt ſacerdos poſſit vēdere offi 16
ciū pōtādi aquā bn̄dictā ꝑ ꝑochiā. Dic
Guil. ꝙ ſi talis hʒ ꝑ ↄ̄ſuetudiē: vt poſ
ſit tale offm̄ retinere. ⁊ ꝑ ſe vel aliū
exercere. ⁊ ꝓ eo tēt⁹ recipe nō ē ſimōia
ſi illud qdeʒ cōmittat ad firmā. Alʼs ſi
monia eſt vel ſaltem turpe lucruʒ.
ℂ Utꝝ ꝓ mr̄imonio liceat aliqd reci 17
pe. R̄. ſʒ Tho. ꝙ lʒ mr̄imoniū ſit vnū
de ſacr̄is. licite tc̄ recipit ⁊ dat pecūia
abſq̄ vicio ſimōie: nō ex eo ꝙ i tali ſa
cr̄o nō ↄ̄ferat gr̄a. vt no. gl. i. q. i. q̄cqd
ſʒ ꝓpterea q̄ mr̄imoniū nō eſt ſacr̄m
ſolū: ſʒ eſt nāe offm̄: ⁊ ſcdʒ hʼ dat pecu
nia ꝓ mr̄imonio ad ſubleuādū onꝰ
ei⁹. ⁊ nō inq̄ſtuʒ eſt ecclie ſacr̄m: vn̄ ⁊
pro bn̄dictione nuptiaꝝ ꝓhibet aliqd
exigi lʒ ſpōte oblatū recipi poſſit ex. e.
cū i ecclie. Et pa. in. c. ſuā. ex. e. repꝛhen-
dit glo. ibiq̄ dic. ꝙ ſi illa bn̄dictio nō
eſſet ſacr̄m ꝙ poſſet aliqd peti. Sʒ pa.
dic ꝙ hʼ eſt ſcḋm q̄ nō ſolū ꝓ ſacr̄is ſʒ
ēt gn̄aliter pro offō eccliaſtico exercen
do: nō dʒ aliqd peti. vt i. c. ad nr̄aʒ. ex.
eo. Dicit tn̄ Guil. ꝙ ſi ſacerdos aliqs
ad queʒ ſpectat bn̄ficio nuptiaꝝ non
vult dare liniaʒ alteri ſacerdoti ꝙ bn̄
dicat nuptias niſi pecunia ſiqdē non
itendit vendere liniaʒ benedictiōis ſed
ꝓuidere ſibi ↄ portiōe oblationum cū
ↄ̄tingēte nō eſt ſimōia. Si tn̄ ex certa
ſcia maiorē exigit. ſūmā. q̄ʒ p̄ſumat vé
ꝛe portio ei cōtingens. merito p̄ſumi
pōt ipſam liniam vendere voluerit.
ℂ An aūt ꝓ ſacr̄o baptiſmi poſſit da- 18
ri pecunia. R̄. pa. in. c. cū i ecclie. ex. eo.
allēat gl. in. c. baptizādis. i. q. i. q ↄ̄cludit
ꝙ aut iſte baptizādus eſt adultus ⁊ n̄
dʒ aliquid tribuere: ſed potius baptiſ
muʒ dimittere. q̄ ex q̄ credit ⁊ nō de
ficit pro eo quo. min⁹ baptizet hr̄ pro
baptizato. ar. c. debitū de bap. ⁊ i. c. ij.
de pꝛeſ. nō. bap. Uel baptizet ſeipſum
ſm gl. in. d. c. baptizādis. Sʒ pa. dicit
ꝙ hoc vltimum paꝝ ꝓdeſſet. q̄ dr̄ia
dʒ eſſe inter baptizantem ⁊ baptizatū

vt in.d.c.debitū.itē dic ꝙ poterit se fa
cere baptizari a laico: q: a quocūq; colla
tus sit lꝫ.vt in.d.c.de sū.tri. Si ꝟo est
īfamis tūc gl.pōit opiones. Quidā.n.
dicūt nihil eē tribuēdū. sed poti⁹ īfā
tē dimittēdū sine baptismate. q: non
dꝫ q̄s peccare vt infans acquirat vitā
eternā.xiiij.di.q̄d ait loth.⁊ ibi glo. ⁊
xlvi.di.sicut. Alij dicunt ꝙ lꝫ nō debe
at dari.tñ poti⁹ q̄ꝫ infamē dimittere si
ne baptismate. pecunia esset dāda. Et
hoc itellige qñ nō reperit aliq̄s q̄ sci
at baptizare. ⁊ hoc casu putare ꝙ lici
te possit dari pecunia. q̄ꝫ illicite reci
piat: q: iste q̄ donat ductus necessita
te donat: nec vt spūale. sꝫ poti⁹ vt tol
lat īpedimētū illicite, ꝓsitū huic sacro
hec Pa. Secus tñ ꝟm Ricar. de alijs
sacramētis qui sine periculo dānatio
nis ex causa possunt omitti.

19 ¶ Nūqd autē licite det pecunia pa
gano vt se baptizet. quidā dicūt vt dic
glo.in.c.q̄ꝫpio.i.q.ij.ꝙ licite pōt dari.
Exēplo beati Siluestri qui bona tpa
lia pagani pollicebat.vt facerēt se xpi
anos. Alij ꝯ Sed Pa.placet ꝙ aut ꝓ
pter paupertatē pagani volūt venire ad
fidē xpianā. ⁊ tūc licite posset eis pecu
nia ꝓmitti. Nam multi iudei diuitias
maximas ꝯgregauerūt ex vsuraria pra
uitate ⁊ timēt venire ad fidē q: oꝫ eos
oia mala ablata restituere. hoc casu li
cite puto posse pecuniā ꝓmitti.vt ve
niāt ad fidē. Sed si nō haberent ꝓpo
situ veniēdi ad fidē nisi ex cupiditate
pecunie ꝓmisse: tūc puto opinionem
ꝯriā ꝓcedere. ⁊ ꝟm pmū membrū ar
bitror fecisse Siluestrū. hec Pan. Si
militer nec ꝓ ꝯfirmatione. nec ꝓ cris
mate: nec pro extrema vnctione lꝫ ali
quid exigere. Sed spōte oblata licite
recipiūtur. Eius.n.oblatio nullā inge
rit culpe maculā que nō est abiectis ꝓ
cessit petitione.i.q.ij.sicut. ⁊ si in his
⁊ in quibuscūq; alijs spiritualib⁹ ali
quid ex ꝯsuetudine exigatur q̄si preciū
rei spūalis cū intentione emēdi vel vē
dēdi: est simonia precipue si ab initio
exigat. Sed si accipiatur q̄si stipēdiū
pro ꝯsuetudine approbata: non est si
monia. Si tñ nō sit ei intentio emen
di vel vēdendi. Sed intentio referat
ad solam consuetudinis obseruātiam.
⁊ precipue qñ quis voluntarie soluit.
Itē pro eucharistie collatione nō licꝫ
aliquid exigere vel ex pacto seu quasi
preciū dare.i.q.i.dictum.

¶ Pro celebratiōe aūt misse tāq; pre 20
ciū nunq; licitū est recipe vel dare. Sꝫ
ꝟm Ray. si sacerdos teneatur celebra
re puta q: habens ecclesiā vel benefi
ciū officiare tenet: tūc exigere est simo
nia.i.q.iij.vēdētes. Si ꝟo nō tenet ⁊
deficit ei sumpt⁹. pōt accipe.i.q.i.iudi
ces. Nā ⁊ opas suas locare pōt.sine ad
diē.siue ad ānū.extra ne.p̄.vi.su.c.vlti.
Sꝫ si sumpt⁹ hꝫ ⁊ ad hoc nō tenetur.
aut dꝫ facere gratis. Aut cessare. alr fa
cere vr ex auaritia. Et lꝫ forte qñ nō te
neret ad ista nō eēt simōia. eo ꝙ non
dꝫ suis stipēdijs militare. tñ turpe lu
crū ē qñ fit ex auaritia.vl saltē hꝫ spēm
mali. Et tñ q̄libet p̄dictoꝝ itelligas q:
ipe dꝫ gratis cantare vel dicē missam
lꝫ aliqd recipiat ꝓ sūptib⁹. ⁊ idē itelli
gas ꝯ alijs officijs diuis.vt dcm̄ ē de
missa Cō.Tho. ⁊ Ri.in.iiij.dicit ꝙ ꝓ
āniuersario dicēdo nō lꝫ facere pactū
de pecunia dāda. Si tñ ex ꝺuotiōe ec
clie dat ecclesia tūc ꝓ illis celebrare ꝓ
q̄b⁹ dat ꝟm ꝙ ꝓ recepto bñficio ma
gis se obligatā videt. ⁊ seculares q̄ dāt
vel dimittūt certā q̄ꝫtitatē pecunie ꝓ
missis seu anniuersarijs. innitētes mo
ri patrie q̄ꝫuis in hmōi ex simplicita
te talr loquantur ac si vellēt emere. vr
ꝙ pie sit iterp̄tādū pactū eoꝝ.s.ꝙ dēt
ꝑ modū elemosyne. tñ sūt admonēdi
de hoc.vt nō dent tāq; ꝓciū misse.

¶ Utrū ꝓ pnia seu ꝯfessiōe possit alqd 21
exigi dic ꝙ nō.i.q.i.quicqd. ⁊ sacerdotes
q̄ audiūt pncipalr intēdentes lucrū pe
cunie. ⁊ si nō petāt, simoniā ꝯmittunt
mētalē. Si āt exigāt aliter nō audituri
ꝯmittūt simoniā ēt ab ecclia ꝫ punien
dā.d.c.q̄ꝫpio. sacerdos ēt q̄ nō vult da
re liniaꝫ parochiano alteri ꝯfitēdi nisi
ꝓ pecunia ꝯmittit simoniā ꝟꝫ Ray.

22 ¶ An aũt in abſolutiõe ab excõica-
tiõe vel ſuſpenſiõe vel iterdicto poſſit
exigi pecunia ſine vicio ſimonie . dic
ꝙ ſi exigit̃ pecunia q̃ſi pena culpe ꝑce
dẽtis ꝓ q̃ fuit excõicat⁹ ſuſpẽſus vl̃ in-
terdictus factũ gdẽ nõ ſimoniacũ ni-
ſi itẽtio ſit corrupta. ſ; ſi exigat̃ tanq̃
ꝑciũ abſolutõis, ſimõiacũ ẽ ſ; Tho.
Pe. ⁊ ho. vide tñ gl. in. c. ad aures ex.
eo. q̃ dicit ꝙ excõicatio l; dare pecuni
am ꝓ abſolutõe. ſi iniuſte abſolutio ſi-
bi denegat̃: q2 tũc redimit vexatõez ſu
am. ſ; Inn. ibi t; 2triũ: nõ. n. ꝓ abſolu
tiõe d; aliqđ tp̃ale ipẽdere: ſ; d; hñe re
curſum ad ſuꝑiorẽ. Jo. an. dicit ꝙ aut
iſti iminet aliqđ ꝑiudiciũ ex dilata ab
ſolutõe. vtputa q2 ſp̃at̃ eligi. vl̃ d; eli-
gere. vl̃ ꝑſcriptio currit 2 eũ niſi agat
⁊ tũc ꝓcedit opĩo gl. vt dicat̃ poſſ⁹ re-
dimere vexatõez. aut nõ eſt tale ꝑicu-
lũ. ⁊ tũc ꝓcedit opĩo Inn. ⁊ pa. ibi di
cit ꝙ h̃ opĩo eſt ſatis eq̃. ⁊ q̃ri t̃ de aliq
q. Statuto canet̃ ꝙ excõicat⁹ ſoluat. x.
libr. pro quolibet mẽſe quo ſteterit in
excõicatiõez. nũgđ valeat tale ſtatutũ
ho. dicit ꝙ ſic q2 nõ exigit̃ hoc cãu pe
cunia ꝓ abſolutõe: ſ; ꝓ cõtumacia. pa.
tamẽ cõſulit vt prius abſoluat̃. ⁊ po-
ſtea cogat̃ ſatiſfacere ſ; formã ſtatuti.
23 ¶ An autẽ ꝓ ſacro ordĩe poſſit exigi
pecunia. dic ꝙ non ex. eo. c. i. vbi dicit
d. an. Nota tres ꝑſonas q̃ reꝗrunt̃ in
ordinatõe. ſ. ep̃s miſter ⁊ notari⁹: ⁊ ſi
cut ꝑncipal ordinatio d; eẽ gratuita
ita ⁊ oẽ accedens d; eẽ gratuitũ: ⁊ de
ep̃o clarũ ẽ ꝙ ſi recipiat aliqđ ꝓ ordia
tiõe ꝑ pactõez 2uẽtõez vl̃ exactiõez. q.
ĝ. q̃ꝑo gnnimo ſi det̃ pecũia ep̃o ne
ordinet ꝑ ſimoniã: ſimonia eſt ex ꝑte
ipius ep̃i: ſ; nõ ex ꝑte dãtis ſ;m Tan.
idez dicit pa. in. c. cũ in eccłie ex. eo. de
eo. q dat pecuniã ep̃o. vt ſimõiaco nõ
cõſcrat ſpũalia ꝙ ſimõia eſt ex ꝑte re-
cipiẽtis. Miniſter aũt in ordinatõe . vel
ẽt Archidiacon⁹ q h; examiare pro
mouendos. vel etiã ille qui notat pro
mouendos vel ille q reſpõdet in ſcruti
nio ordinãdi: ſ;m formã. c. j. de ſcru. vl̃
ille q legit euãgeliũ. ſ. cũ fit ordinatio
ſ;m Goſ. q̃libet hoꝝ ſi reciperet pecuniã
ꝓ illo miniſterio ſimoniã cõmitteret.
¶ Quid aũt de notario: an poſſit ali- 24
qđ ꝓ ſuo labore recipere. ℞. pa. in. c. i.
ex. eo. poſt glo. ⁊ doc. ꝙ aut notari⁹ h;
ſalariũ de publico: puta ab ep̃o ⁊ ni-
hil d; exigere. aut nõ habet ſalariũ: ⁊
tũc aut ſuũ officiũ eſt adeo neceſſariũ
ordinatione: vt niſi ipe ſcriberet ordo
nõ diceret̃ rite collat⁹: ⁊ tũc cũ oẽm ſu
um ſit de 2ferẽtib⁹ ad ordines nihil ꝑt
exigere. ſ; pa. dicit ſe nõ videre ꝙ offi-
ciũ ſcriptoris poſſit eẽ tale ꝙ neceſſa-
rio reꝗrat̃ ad ordines 2ferẽdũ legitti-
me. ⁊ iõ ſimplr̃ põt dici ꝙ ex quo nõ
habet ſalariũ de publico rite põt pecu
niã ꝓ labore ſuo exigere. ⁊ iſtud capl̃;
voluit ſ;m Inn. tollere 2ſuetudinẽ q̃-
rũdaz locoꝝ in q̃bus oẽs officiales ⁊
miniſtri petebãt pecuniã.
¶ Itẽ ſ; Ray. q nõ hñs titulũ rogat 25
presbyteꝝ vt ꝑñtet eũ ad titulũ eccłie
ſue ꝓmittẽs ei ꝙ nũq̃ aliqđ in eccłia
ſua petet ſimoniã 2mittit ex. c. ꝑ tuas.
¶ Itẽ ꝓ actu ꝓphetãdi nõ l; accipe 26
pecuniã quaſi ꝑciũ: vñ ⁊ ꝓph̃e. veterĩ
teſtamẽti rariſſime ẽt ſpõte oblata re
cipiebant ne vẽdere viderent̃ ꝓph̃ias
Et ſi recipiebãt aliqñ ad ſuſtẽtationẽ
ipoꝝ recipiebant. i. q. i. iudices.
¶ Itẽ pauꝑib⁹ nõ eſt dãda elemoſy- 27
na ꝓ oratione ab eis fiẽda tãq̃ ex hoc
qs intendat emere oratõez eoꝝ: ſed ꝑ
gratuitũ bñficiũ d; intendere ꝓcurare
aias pauꝑeꝝ ad hoc ꝙ grati ⁊ ex cha
ritate ad orãdũ ꝓcedãt ſ;m Tho. ſed ſi
det̃ ex pacto pecunia pro pſalterio di
cendo eſt expꝛſſe ſimonia ſ;m Pe. de
pal. nõ aũt ſi daret̃ ꝓ vigilãdo ſupra
defunctũ. ſ. rõne laboris vigilie. eſto ꝙ
ad vigilias ſequeret̃ dicere pſalterium
aut al's orationes ſ;m hoſt. ſed cum or
dinatio eſt in eccłia ꝙ q vadit ad talẽ
horã tñ hẽat: vt eſt i diſtributõis q̃ti
dianis: ⁊ aliqs vadit ad illã ꝑncipalr̃
cã lucrãdi illud ſimoniã cõmittit mẽ-
talem: ſ; nõ eã q̃ ab eccłia punit̃. cum
nulla pactio intercedat ex. eo. tua. ſ;m
g. ch. nõ tñ reſtituer̃ tenet̃ pecuniã aliã.

28 ¶ Itē ꝑ ꝑdicatōe nō lꝫ recipe pecuniā ſed lꝫ ꝑdicāti victū accipe ſm Tho. ⁊ Pe. de pal. vñ ille q ꝑdicat ꝑncipalr̄ hac itētōe vt hēat pecuniā vl̄ laudem vel fauorē popularē ſimoniā mētalē ꝯmittit. i. q. iij. nō ſolū. ſꝫ ſi ꝑ hoc paciſcit. ſimōia ē q̄ ꝑ ecclīaꝫ ꝑt puniri. dīc ēt Tho. i q̄libet ꝙ cū aliq ꝑtēdētes religionē ſiue ſctitatē petūt a ſacerdotibus ꝙ ꝑcurēt eis pecūiā i ꝑochia ſua ita ꝙ ſacerdos hēat īde certā ptē. Si i hoc īteruenīat pactū ſimoniaꝫ ꝯmittit ipē ſacerdoſ q: ꝑſuaſio ſacerdot] ſpūalis ē. ⁊ credit: et eo ꝙ eſt ſacerdos. ⁊ tā ſacerdos q̄ religioſi tenent̄ ꝺ ſimōia.

29 ¶ Itē ꝑ vſu ſpūal̄ ptātis ſeu ꝑlature nō lꝫ aliqd accipe. cū. n. ille cui ꝯmittit̄ ſpūal̄ ptās ex offō obliget̄ ad vſū ptātis ſibi ꝯmiſſe i ſpūaliū diſpēſatiōe: ⁊ ēt ꝑ ſua ſuſtētatōe ſtatuta ſtipēdia hēat ex redditib⁹ eccliaſticis ſi aliqd acciperet ꝑ vſu hui⁹ ptātis non itelligeret̄ locare opas ſuas q̄s ex officij ſuſcepti debito dꝫ īpēdere. ſꝫ vēdē intelligeret ipm ſpūalē vſū grē. ⁊ ſic eēt ſimōia ſꝫ Tho. vñ nō lꝫ aliqd accipe ꝑ q̄cūq; diſpēſatōe. nec ēt ꝑ hoc ꝙ ꝯmittit vices ſuas: nec ꝑ correctione facienda nec ꝑ ceſſando a correctiōe nꝫ ꝑ min⁹ puniēdo pctm̄ nec ꝑ crīe celādo iudici eccliaſtico nec ꝑ purgādo reo nec ꝑ viſitādo q̄uis procuratōeꝫ liceat viſitāti recipe ⁊ dedicāti nec vt min⁹ digne recōciliet pēitētē vl̄ vt digne pēitētē repellat. In oib⁹ his ꝯmittit̄ ſimōia ex pte dātis ⁊ ſcipiēt]. Si fuit ex aliquo tpali. ſ. pecunia precibus vel obſequijs ſꝫ Tho. ⁊ Pe. de pal. ex. eo. nemo. Dare āt aliqd ſupio ri vt ſeruet iuſtitiā in cā ſpūali ⁊ in iuriſdītōe eccliaſtica. ſꝫ Pe. de pal. ⁊ Ray. ſimonia eſt. Et idē eſt dicēdū ſm guil. ſi agat̄ ſup tpalibus: ⁊ pſona iudicās ſit eccliaſtica: g rōne eccliaſtice iuriſdītōis tenet̄ ad tale ius reddendum. ſꝫ ſi iudex ſit laic⁹ ⁊ ſup re ipa iudicet: nō eſt ſimōia lꝫ al's grauiter peccet. ſil'r teſtificari i cā ſpūali ſicē mrīmonial̄ decimis ⁊ hmōi pro pecunia ſimōia eſt. In alijs āt caſib⁹ ⁊ ſi nō ſimonia ſit tñ iniuſtū eſt. Et ex hoc ſeqtur ꝙ cū ſigilliū iudicis nō ſit niſi teſtimoniū iudicij nō appet quō ꝑ ſigillo ſuo iudex poſſit aliqd petē niſi forte ex pēſas cere ſigillator] ⁊ clicoꝝ ad hoc deputatoꝝ. ꝑſtare āt ꝯſiliū vt iuris ꝑitus vel ꝑ̄ocinīū vt ꝑcurator vl̄ aduocatus nō ſolū i cā tpali. ſꝫ ēt i ſpūali ꝑ pecunia nō ē ſimōiacū nec pctm̄ ſm pe. de pal. Doctoꝝ ꝑ doctrina ꝑt recipe pecuniā a ſcolarib⁹ nō q̄ſi vēdēs ꝟitatem ⁊ ſciaꝫ: ſꝫ q̄ſi locās opas ſuas: qn̄ ad hoc nō tenet̄ ex offō nā ſi ad hꝫ teneret̄ ex offō ite. ligeret̄ ipaꝫ ꝟitateꝫ vēdere: vñ grauiter peccaret ſic pꝫ i illis q̄ īſtituūtur i aliq̄bus eccleſijs ad docēdū clicos ecclie ⁊ alios paupe: ꝑ q̄ ab ecclia bñficiū recipiūt: nō lꝫ eis aliqd accipe ſm Tho. ſed ho. dicit ꝙ ſi ē magiſterio annexū ſufficiēs bñficiū vel ſalariū nō lꝫ a ſcolarib⁹ aliqd exigere. Al'r talis ſimoniā committit. i. q. iij. vedentes. ſpōte tñ oblata recipe ꝑt ſed ſi nō eſt annexū tale bñficiū vl̄ ſalariū ꝙ ſufficiat ei. ꝑt accipe collectaꝫ ꝑ labore ſuo nō ſolū ab extraneis. ſed ēt a clicis ecclie. nō tñ a paupe cū ipſe potius debeat paupi ſubuenire. Et talis exactio nō dꝫ eē coactoria: vt ꝙ niſi ſoluāt expellet eoſ a ſcolis aut accipiet res eoꝝ: ſed exponat inopiam ſuā.

¶ Pro doctrina theologie aliqd accipere dicit pe. de pal. i quarto. ꝙ videt̄ ſimonia ēt ſi nō de alijs ſciētijs. 30

¶ Magiſter ſi nō vult ꝯcedē feſtum alicui⁹ ſancti qđ ē collēdū ad celebrādū niſi ꝑ pecunia data ē ſimōia. q: vēdit ſpūale ad qđ tenet̄. d. c. vēdētes. ⁊ ſi feſtū non celebrādum vult feriare: nec vult legere in eo niſi ꝑ pecunia ſimonia ē ergo. ꝯclude ſꝫ pe. de pal. ꝙ licētia docēdi in q̄cūq; facultate dare vel accipe gratis oblatū nec ꝑ labore lꝫ. ſꝫ ſm Ry. q̄uis ꝑ dādo talē liniam exigere ſit illicitū: n̄ tñ ē ꝑpe ſimoniacū: vñ gl. in. c. i. de magi. dīc ꝙ ē q̄ſi ſimoniacū: ⁊ ſꝫ Frā. de ȝab. ſi epſ ꝑ pecunia dat liniaꝫ eūdi ad ſtudiū mortalit peccat q: dat ꝑ ꝑcio ꝙ ḡtis dꝫ. d. c. 31

vēdētes:ñ tñ ſimōia ē ibi ſ3 turpe lucꝝ
32 ¶ Utrū ꝯmittat ſimoniā q debitori
ſuo dat aliqd ſpūale: vt recuperet qđ ſuū
ē. R̄e. ſ3 tho. ⁊ Ul. ꝙ ſimoniā cōmittit.
33 ¶ Utrū laic⁹ q recipit pecuniā vt reſti
tuat eccl̄ie decimā quā tenebat ſimoni
am ꝯmittat. R̄e. ſ3 ho. ſi laic⁹ ñ vult de
cimā dimitere. niſi ꝑ pecunia ſimōiā
ꝯmittit ex pte ſui ſ3 eccl̄a bñ pt redimē
34 ¶ Utrū ſi aliqs ꝓ mea ordinatōe vel
pmotiōe pecuniā offerat. nūquid ego
dicor ſimoniachus. R̄e. ſm ho. ꝙ ſi qs
offerat pecuniā vel p̄ces pro me vel ꝓ/
mittat pecuniā ſi expſſe ꝯdixi: nō ob/
ſtat mihi ex. e. nobis: ſec⁹ ſi me ſciēte ⁊
cōſentiēte: tūc dicor īterponere volūta
tē meā. ⁊ l3 ꝙtūcūq3 occultū ſit ſimo
nia ē. ⁊ renūciare debeo ſi aīam ſal
uare volo. Si vō ſit penitus me igno
rante: ⁊ ab inimico volēte ꝓmotionē
meā īpedire nō cōmittit ſimōia q̄ ad
me ex dolo ſuo reportet qđ ītēdit. d. c.
nobis. ſi aūt amicus meus dedit pecu
niā pro ꝓmotiōe mea ſimoniace pro/
moueor ſ3 nō ſic ſimoniach⁹ ſī. ſ. cum
ſit me ignorāte: tñ renūciare teneor ex.
eo. de regularib⁹. Lō. Inn. ſ3 Ul. dicit
ꝙ ſi me ſciēte promiſſa ē pecunia pro
mea promotiōe, quā poſtea ſolui: vl' ēt
iā ſolutā reſtitui. l3 grauiter peccauerī.
⁊ l3 ī maleficijs ratihabitio retro tra/
hatur ⁊ mādato cōpet. tñ pt eps di/
ſpēſare: q2 re vera nō fui ſimōiac⁹ ī re
ceptiōe bñficij ſic notat Tā. dic ēt In
no. i. c. tāta ex. eo. ſi qs obtinuit ordi/
nē vel bñficiū alio dāte pecuniā. dūtñ
nō ordinatori nō ē. ſimōia ēt ſi ſine pe
cunia nō, erat obtentur⁹. Si āt ordiat⁹
ipſe pecuniā dediſſet ēt ſi ſine pecunia
habiturus erat ordinē ſimōia eſt. Itē
guil. dicit q dat pecuniā alteri ex fa
miliaribus prelati vt ſibi det ingreſſū
ad ipm cū intendat qđ ſpūale vt ordi
nē vel bñficiū obtineat neuter ſimo/
niam cōmittit. ſ3 ſi dat vt faciat verbū
pro eo ad pſuadēdū vel cōſulendū p̄
lato de collatiōe illi⁹ ſpūalis vterq3 ſi/
moniam ꝯmittit. i. q. v. qcūq3. pecūia
ſit quā recipit mediator pro ſe retinere

nō pōt: ⁊ ſimoniachus eſt. i. q. i. ſi qs.
¶ Utrū ab ordinādo vel eligēdo aliq̄ 35
cautio vel promiſſio peti poſſit. R̄e. ſ3
Ray. ante ordinationē ſeu ēt electiōe3
ab eo q eligēdus eſt nulla, cautio vel
promiſſio peti pt. ⁊ ſi pſtat ſimonia ē
q2 vr̄ facere ad hoc vt eligat. viij. q. iij.
talia: ſed poſt electionē bñ pōt q2 tūc
nihil ſperat ab eis: dūtñ nō fiat ex pa/
ctione precedenti. viij. q. iij. arta dus.

Simonia. ij. ꝙtū ad bñficiū ſeu di
gnitates. ſ. d q̄ pl'a hēs ī pñti capl'o
¶ Quid ſi qs hñs a ſede aplica lr̄as 1
ſup prouiſiōe alicu⁹ bñficij recipiat ali
quā pēſionē vel aliqđ bñficiū vt renū
ciet lr̄is. R̄e. ſ3 ho. ſi ex pactiōe ꝑtiū pro
aliq̄ tpali fiat hmōi renūciatio ſimo/
niacū eſt. Si vō ex offō iudicis vl' bo/
nis viris mediātib⁹ pure renūciet ⁊ ex
altra pte aliqd tpale det ei nō eſt, ſi/
moniacū ex. de renū. ſane. ⁊ c. veniēs.
ſilr ſi renūciet talib⁹ lr̄is ex eo ꝙ aſſi/
gnet ſibi ſpūale. i. bñficiū ñ ē ſimōia
ēt ſi ex hoc pacto renūciet: ⁊ eni q̄ſi ꝑ/
mutatio ſpūali ad ſpūale. Lō. Inn.
¶ Utrū reſignare aliqd ſpūale ꝓ pecu 2
nia vl' ex pacto ſit ſimōiacū. R̄e. ſ3 gof.
ſic ex. e. q̄relā. dare. n. itelligit q qđ ſibi
cōpetit remittit. viij. q. iij. talia idē ho.
¶ Utrū ab eo q recipit canonich⁹ vel 3
monach⁹ vel ꝯſecratur eps ⁊ hmōi. pñt
exigi quedā ex cōſuetudine. R̄e. ſm Ul.
Si obtinet aliqd tale ꝑ exactionē iu/
dicij vel ꝑ violētiā, vel pactū ſiue ante
ſiue poſt: ſimōia eſt ēt nulla ꝯſuetudi/
ne obſtāte ex. e. c. i. ⁊ c. ſicut pro certo.
ſi vō ſpōte offerat rōne ꝯſuetudis, vel
charitatis ēt ſi fuerint excitati ꝑ ſpūa
li bñficiū. nō ē ſimōia. i. q. ij. q3pio. Et
l3 illi q ſolēt h recipere nō poſſint hoc
exigere ex cōſuetudine. tñ pñt monere
illos vt bonas cōſuetudines ſeruēt nō
tamē debent eos artare ꝑ ſubtractio3
nē ſacrox ⁊ hmōi. ſed ſunt ꝑ ſuperio
rem cogēdi extra eo. ad apoſtolicā.
¶ Utrū poſſint recipi nūmi criſmales 4
q ꝓ criſmate dant. R̄e. non excuſant a
crie ſimonie ⁊ illi q rei nomē ⁊ ipa ſo
lutionis mutantes nūmos quos prio

criſmales eo ꝙ ꝑ criſmale ſeu criſma
tio darent̃ ſcđo paſcales. ⁊ tertio ꝯſue
tudinem medie q̃dragesime nũcupãt.
5 ℂ Quid ſi aliqs dedit alicui laico ali-
qđ vt nõ moleſtet ſiue nõ ipediat ele-
ctionẽ. ℞. ſi nõdũ erat ei ius q̃ſitũ: q꞉
.ſ. nõ erat elect⁹ credo ſimõiã ꝯmiſſaꝫ
ſec⁹ ſi poſtq̃ꝫ elect⁹ fuiſſet ex. eo. dilect⁹.
vide de hoc. ſ̃. c. p̃cedenti. §. xiiij.
6 ℂ Quid ſi cleric⁹ q vult recipi in cano-
nicũ alicui⁹ eccłie det illi bõa ſua. ℞. ẜꝫ
Inn. ſi largiat̃ cũ ꝯditiõe vel pacto vt
recipiat̃ canonicũ: ⁊ illa retineat ꝓ p̃-
bẽda ſimõia eſt: ſi v̾o pura itentiõe de
uotiõis offerẽs rogat ꝙ amittat̃, ⁊ ꝙ
bõa oblata liceat ſibi hr̃e ꝓ p̃bẽda: ⁊
clici pura itentõe ꝯſentiũt ſi ẽ ſimõia
ꝙ ſi dãs tali intentiõe ducat̃ p̃ncipalr̃
vt ꝑ tpalia hẽat ſpũalia: ⁊ illi alr̃ non
reciperent eũ ex vtraqꝫ pte eſt ſimõia
ſed tñ mentał. Cõ. Ho. de p̃bendis ꝗ̃ſt
quas de nouo cõſtituit quis in eccłijs
põt retinere iuriſpronat⁹ in ꝑpetuum
vel ad tp̃s vt ip̃e vel heredes ei⁹ p̃ñtẽt
quem volũt ad ipſas ẜm Gui. hoc tñ
veꝝ tpe ꝯſtõnes de ꝯſenſu epi ⁊ fraꝝ
ſi ibi ſũt aliq. ał̃s nõ poſſet tale ius re
tinere ẜm eundem Guil.
7 ℂ Quid ſi in fũdatiõe ip̃i⁹ eccłie fiat ta
lis ꝯſtõ. Quicũqꝫ dederit tñ i redditi
bus vel tãtã q̃ñtitatem ꝙ poſſint emi
poſſeſſiões taliũ redditũ recipiat̃ in
canonicũ: ⁊ qđ dederit hẽat ꝓ p̃bẽda
nũqđ eſt ꝯſtõ licita ℞. ẜm Guil. ſi fiat
ita ꝙ nõ duret in ꝑpetuũ: ſed ad tp̃s
nec fiat in fraudẽ ſimonie: ⁊ ea ſit itẽ-
tiõe ꝯſtituẽtis: ꝙ nõ ꝓ reb⁹ dãdis: ſꝫ p̃n
cipalr̃ ꝓp cultum diuinũ augumentã
dum: ⁊ ꝓpter deuotiõem dantis reci-
piatur ad ſpũalia poteſt tollerari: dũ-
tamen ille qui recipit ſit dignus.
8 ℂ Quid cũ dicũt ſibi aliq canonici mi-
nores canonizem⁹ nepotes nr̃os pla-
ceat tibi đ meo ⁊ mihi placebit đ tuo
vel de eo q dicit nũq̃ꝫ me viuẽte fiet ali
qs canonic⁹ in iſta eccłia: niſi fiat talis
ꝓ quo rogaui. ℞. ẜm Ray. Simonia
ꝯmittitur in vtroqꝫ caſu. i. q. ij. q̃plo.
9 ℂ Quid ſi canonic⁹ alteri. tu ſuiſti ex-
auditus in vna petitiõe: ⁊ ego debeo
exaudiri in alia. ℞. ẜm Ray. ſi preces
ſũt ſpũales: nõ ẽ ſimõia. ſi v̾o ſũt p̃ces
carnales: vel ex pacto ꝯdam facto vel
nũc faciẽdo ſimonia eſt. Idẽ Vl.
ℂ Quid ſi ꝓ pecũia recipiat̃ aliqs ad 10
ſeruiẽdũ hoſpitali ⁊ hmõi. ℞. ẜꝫ Gui.
Si i p̃dictis caſib⁹ ꝯſequat̃ aliqđ ius
ſpũale ſimõia eſt. ſi ãt nõ ꝯſeqt̃: ſꝫ reci
pit̃ ad h̃ ſolũ vt ſeruiat: nõ ẽ ſimõia: lꝫ
ał̃s ſit turpe dare vel accipe ꝓ talibus.
ℂ Quid de illis q emũt victũ vnius 11
monachi ad totã vitã ſuã. ℞. ẜꝫ Gui.
nõ eſt ſimõiacũ ex quo emptoꝛ nõ cõ
ſequitur aliqđ ſpũale.
ℂ Quid de his q cõſanguineis ſuis 12
cõferũt bñficia p̃ncipalr̃ ꝓp cõſangui
nitatẽ. ℞. ẜꝫ Tho. talis collatio illicita
eſt: nõ tñ eſt ſimonia: q꞉ nihil recipit:
ſi tamẽ aliqs det bñficiũ alicui ſb̃ pa-
cto vel intẽtiõe: vt exinde ſuis ꝯſangui
neis ꝓuideat eſt manifeſta ſimonia. ⁊
Guil. addit ꝙ ſi qs conſanguineo ſuo
bñficiũ cõfert vt ip̃e cõferẽs magnifi
cetur: vel fiat potẽtioꝛ vł vt pẽtela ei⁹
exaltet̃ ⁊ hmõi ſimonia eſt q꞉ reſpicit
tempoꝛalem vtilitatem.
ℂ Utrũ q dat pecuniã vt eligat̃ i ipe
ratoꝛem vel rectoꝛẽ alicui⁹ ciuitatis ſit
ſimõiacus. ℞. ẜm Ho. ꝙ ſimonia q꞉ po
teſtas ſpũalis eſt. Sed verius eſt ẜm
quoſdaꝫ ꝙ ẽ turpe lucrũ nõ ſimonia:
q꞉ ptãs terrena nõ eſt qđ ſpũale.

Simonia. iij. quo ad fruct⁹ bñficio
rũ. Quid de epis q eccłias ꝯferũt
retẽtis ſibi fructib⁹ vel aliq̃ eoꝝ pte. ℞.
ẜm Ray. diſtigue cũ Inn. nã ſi ille q
dat bñficiũ anteq̃ꝫ daret nõ ꝑcipiebat
ꝓuẽtus: ſed ex datiõe bñficij cõſequat̃
eos: nõ ẽ dubiũ iteruenire ſimõiam: ſi
v̾o añ dationẽ bñficij ꝑcipiebat ꝓuẽ-
tus: põt q̇dẽ retinẽ ex iuſta cã ⁊ neceſ-
ſaria: ſꝫ nõ põt tenere ſi ꝯueniat cum
eo q recipit bñficiũ ſeu cũ alio media
toꝛe vt cõceſſo bñficio ipſe retineat ꝓ-
uẽtus. extra. vt hec bñfi. c. vt noſtrum.
ℂ Utrũ clericus poſſit vẽdere ad tp̃s fru 1
ctus bñficij ſui ℞. licitũ eſt ad tp̃s mo
dicũ eſt ne ſ. di. ſu. c. ſi. Sꝫ ad totũ tẽ-

pus quo venditoꝛ tenet beneficiū nō
eſt ꝓhibitū. Nō tamē eſt honeſtū intel
ligēdo ſemꝑ ita ꝙ nihil ſpūale inter-
ueniat extra. de re. ꝑmu. ad queſtiōes.
2 ¶ Utrū epi vel p̄lati alij poſſint ꝯcede
re vices ſuas ſub cēſu ānuo. dic ꝙ nō
extra. ne p̄la. vi. ſu. c. i. ij. z. iij. Cū eniꝫ
tale ius ſit ſpūale. nō eſt dubiū ꝙ ꝓ eo
aliqd dare vel accipe ſimōia ē. ſed ꝙ
tp̄s cōmittat alicui pure z ſimplr vi-
ces ſuas ſub cēſu annuo z tali vica-
rio cōſtituat ſalariū nō ē pcm̄: ſꝫ poti⁹
ad hoc tenet̄. xij. q. ij. charitatē. z vt di
cit ho. ſicut ꝙ cōmiſſiōe iuriſdictionis
nō lꝫ recipe certā pecunie q̄titatē: ita
minus lꝫ recipe quotā. i. ꝑtē ꝓuēt⁹. Et
no. ſm ho. ꝙ p̄latus vel retoꝛ eccle p̄-
ſbyteris illis quos ipe cōducit vel lo-
cat fruct⁹ eccle. pōt etiā cōmittere cu-
rā aiaꝝ dūmō gratis z ſine pactiōe
aliq̄ interueniēte auc̄tate epi. extra. d of.
vi. ad hoc. Sine āt auc̄tate epi iminē
te ꝑfectiōe neceſſaria poſſet cōmitti ad
modicū tp̄s ꝑ vnū vel paucos dies: ſꝫ
nō diu: q2 nec ꝑegrinari pōt ſine licē-
tia epi de cōſe. di. v. nō oꝫ ꝙ ſi ꝓ pecu
nia cōmitteret vl̄ locaret ſimōia ē. Se
cūdo no. ꝙ cum p̄lat⁹ vēdit oēs obuē
tiones eccle cōmodaꝫ iuriſdictionis
trāſit cū alijs: niſi fuerit excepta iuriſ-
dictio per ſe: tamē iuriſdictio vēdi nō
pōt ſm Hoſt. Tertio no. ꝙ ſm gl. ſu-
p. c. ij. ne p̄la. vi. ſu. p̄latus nō ſolū iu-
riſditiōnē ſpūalē: imo z tpalē tm̄ vē-
dens ſimoniā ꝯmittit. Quod dcm̄. d.
an. intelligēdū eſt de iuriſditiōe tpali.
q̄ꝫ qs hꝫ ab eccia q̄ iudicat̄ qd̄ ſpūale:
vn̄ reſpectu ei⁹ a quo ipa iuriſditio de
pēdētiā hꝫ pōt iudicari ſpūalis vl̄ an
nexa ſpūali qꝺ aūt dicit Inno. ꝙ vē-
dēs iuriſditiōeꝫ tpalē nō committit ſi
moniā lꝫ alꝰ grauiter peccet: intelligit̄
de iuriſditiōe tpali qua qs hꝫ a p̄tāte tē
porali. Quarto no. ꝙ cū loco tibi eccle
ſiam meā: z cū ſis p̄ſbyter locas opas
tuas vt ibi officies. nō hītur⁹ ibi aliq̄ꝫ
iuriſditiōeꝫ nō eſt ſimōia: z in h̄ nō hꝫ
ꝓprie locū locatio z ꝯductio. ſꝫ p̄ſby
ter te gratis offiū facere. z ille gratis
expēſas. Et ſm Goſ. ſi locatio fiat vl-
tra tempus vite locātis non valet vl-
tra: q2 cliſicus i bñficio cōpat̄ vſufru-
ctuario q nō ē niſi ad vitā. xvi. q. vi. il-
lud. Quito no. ſꝫ Inn. ꝙ cū locatio ſit
vltra tp̄s vite locātiſ ſi q̄dē ſit fcā noie
eccle z vtilr ſucceſſoꝛ tenet̄ ad illā ex
tra de ſol. c. i. Si āt locatio fcā eſt noie
ipi⁹ cui⁹ eſt eccia: z nō itēdebat ecclias
obligare nō tenet̄ ſucceſſoꝛ. ſꝫ ſi ꝯdu-
ctoꝛ ſiue emptoꝛ iā aliqd ſoluit tūc ſm
Do. tenet ſucceſſoꝛ hr̄e ratū inquātuꝫ
pecunia ꝓlā eſt in vtilitatē eccle. Se-
xto no. ꝙ licꝫ rectoꝛ eccle poſſit q̄n̄qꝫ
eā locare vltra tp̄s vite: nūq̄ꝫ tn̄ cano-
nicus pōt vltra vitā tp̄s locare p2ebē-
dā ſuā. Septio no. ꝙ ſi clic⁹ vel religio
ſas vēdat oblatū panē i altari a popu
lo: vel cerā vel alia ſibi data elemoſy-
naliter: vt fruct⁹ decimaꝝ nō ē ſimōia
q2 ſpūalia nō ſūt: nec in aliquo peccat
ſm arch. Panē aūt bñdictū vendere
eſſet ſimoniacū z multo magis ius ꝑ
cipiēdi decimas: q2 ſpiritale eſt.

Simonia. iiij. Circa funera.

¶ An ꝓ exequijs defūctoꝝ aliqd
recipi poſſit. vide. s. Sepultura. i. §. i.
¶ Quidā ſi apud eccliam ſint diuerſa 3
cimiteria, z taxet̄ ꝓ quāta pecunia qs
ponat̄ in tali cimiterio. Re. ſꝫ hoſti. ſi-
monia eſt: extra eo. audiuimus. Et eo
dem mō ſi ꝓ pecunia crux ſpālis poꝛ
tet̄ ad fun⁹ dcō. c. Audiuim⁹. idē Dir.
¶ Quid ſi clici conſueuerūt hr̄e lectū
vel pānos equū vel hmōi de moriēte
z aū portionē faciūt pactū de redimē
do. Re. ſm ho. q2 hec tpalia ſūt licituꝫ
eſt. Sed ſi nollēt ſepelire coꝛp⁹ niſi fie
ret eis cautio de redimēdo talia ſimo
nia eſt. Sed in talibus ꝑus ſepeliatur
corpus z poſtea agatur contra here-
des extra eo. ad apoſtolicam.
¶ Quid de ꝓceſſiōibus quas faciunt 4
aliq̄ eccle collegiate in exequijs moꝛ-
tuoꝝ data vel ꝓmiſſa aliq̄ pecunia ſi-
ne q̄n̄qꝫ re tpali. alꝰ nō facturi. Re. ſꝫ
Ray. Si tenentur ad hmōi ex offō: ſic
exigere aliqd ſimonia eſt. i. q. iij. ven-
dentes. Si vo nō tenent̄ z ꝓ deficit...

ptus.tunc non eſt ſimonia.
5 ℂ Utrũ liceat ſtatuere vt ꝓceſſio fiat ꝑ
pecunia. ℞. ſm Ray. Si ſtatutũ fiat ꝑ
v̓ba affirmatiua puta. Quicũq3 reliq̃
rit collegio.x. hẽat ꝓ ceſſioné. ⁊ al'ſ ad
eã nõ teneant' nõ ẽ ſimõia. Si ãt ſtatũ
fiat ꝑ v̓ba negatiua: vt ꝙ nulli fiat ꝓ
ceſſio niſi reliq̃rit tm̃ ſimonia ẽ: q2 tol
lit offm̃ pietatis. Con. Tho. ⁊ Ul.

Simoniaca. v. quo ad religionem.
ℂ Quid fiet qñ in aliq̃ religiõe ali
q̃ igreſſi ſũt ꝑ ſimoniã. ℞. ſm Tho. ⁊
Ray. ſi ſimonia fuit cõmiſſa ſciẽtib⁹
ipſis q̃ recepti ſũt de ſuo monaſterio
debent expelli ſine ſpe reſtõnis ⁊ ad
agẽdũ ꝑpetuã pniam ad locũ artioris
regule recludi. ex. eo. qm̃ ⁊ ſi nõ inue
nitur artio: regula debẽt mutari i ali
ud monaſteriũ eiuſdẽ regule. ⁊ ſi non
põt cõmode fieri fiat ad tẽpus ⁊ po
ſtea recipiatur de nouo. Si ãt ſimõia
fuit cõmiſſa ipſis ignorãtib⁹. ſufficit ꝙ
renũciẽt loco ⁊ poſtea poterũt de no
uo recipi. mutatis tñ pri⁹ prioꝛib⁹ locis
ex. e. ex iſinuatione. ⁊ itelligũt Ray. ⁊
guil. ꝙ p̃dict⁹ rigoꝛ ſeruãdus eſt ẽt i oc
cultis ſimonijs ⁊ in foro pnialib3 nõ
cõſtet de crie ꝑ iq̃ſitioné vel i foꝛa iu
dicij. ar. d. c. qm̃ qꝺ nihil loq̃t' de iq̃ſi
tiõe vel accuſatiõe. Intellige tñ occul
tã ſimoniã nec mentalẽ tm̃. q2 ꝑ ſolã
pniã purgat': ſ3 ad extra ꝓcedẽtẽ. ſ. ꝑ
pactiões vl' ꝯuentiões vl' aliꝺ ſile. ⁊ ſi
alijs ꝑſonis ſit occultũ cũ talib⁹ ẽt ſm
Ray. pt dici ꝙ i fauoꝛem religiõis epſ
põt diſpenſare. ⁊ i oꝛdine ⁊ i loco. Si
militer pt diſpenſare capl'3 vel p̃lat⁹ eo
rũ. dũtñ ipi nõ fuerint ꝑticipes ſimõie:
q2 cũ ex hoc ſint puniendi nõ debent
ex eodẽ ſcelere p̃uilegiũ obtinere. i. no vr̃
amiſiſſe ꝑtãtẽ talẽ recipiendi. Tales
ãt q̃ ſic ꝯmiſerũt ſimõiã i hmõi ⁊ ꝑti
cipes ei⁹ ⁊ ꝯſanguinei q̃ dãt dotes in
currũt excõicatiões ſ3 extraua. Urbãi
nec abſolui poſſũt niſi a papa. dic̃ tñ
arch. f. ſe audiuiſſe ꝙ martin⁹ q̃nt⁹ ha
buit dicere ꝙ nõ volebat has ꝑſonas
incurrere has cẽſuras ꝑꝑ dotes q̃ dant
monialib⁹ ꝓ igreſſu mõaſterioꝝ. ⁊ iõ
no. ꝙ ꝓ igreſſu religiõis mõachoꝝ: ſeu
monialiũ nõ l3 aliq̃d exigere vl' acci
ꝑe q̃ſi ꝓciũ. ſpõte tñ oblata quãtacũq3
ſint nõ iteruenientẽ aliq̃ coꝛrupta itẽtõe
lic3 accipere. Et h̃ oẽs doc. ꝯcoꝛ. licitũ
tñ ẽ ſ3 Tho. ꝑꝑ deuotioné: quã q̃s oñ
dit ad mõaſteriũ: largas elemoſynas
facẽ vt facili⁹ i mõaſterio recipiat: ſic
licitũ ẽ ecõuerſo aliquẽ ꝓuocare ad de
uotiõe3 mõaſterij ꝑ tpalia bñficia: vt
ex hoc iclinet' ad mõaſterij igreſſũ. h̃
Tho. qꝺ eſt itelligẽdũ: ita tñ ꝙ illud
tpale qꝺ dat' nõ ſit p̃ncipale motiuu3
ꝑꝑ qꝺ ꝯcedat' vl' q̃rat' religiõis igreſ
ſus: q2 tũc eẽt ſimõia: ſ3 ſi mõaſteriũ ẽ
tenue ita ꝙ nõ ſufficiat ſuis: an poſſit
hr̃i itẽtio a religioſis ill' recipiẽdi tpa
lia. Quidã dicũt vt Ul. ꝙ i tali caſu ob
latis ſpũalib⁹ gratis pñt hr̃e itẽtõe3 re
cipiẽdi tpalia ab igrediente ꝓ ſuſtẽta
tione vite ipſius: ⁊ pñt ẽt paciſci deter
minatã ſũmã tpaliu3: ⁊ qꝺ vr̃ ꝯtriũ ex
d. c. qm̃. ibi ſub p̃textu paupꝑtatis: itelli
gitur ſm Ray. cũ hoc fiebat i fraude.
Et ꝓ declaratõe p̃dictoꝝ ponent' due
cõcluſiões q̃ cõiter eliciunt a doc. pria
ꝙ nulla pactio de tpalib⁹ d3 iteruenire
ãt ſi mõaſteriũ ſit tenue: hoc ẽt voluit
pa. in. c. nõ ſatis ex. e. vbi dat theoꝛica3
cõficiẽdi iſtr̃m qñ aliq̃ puella recipit'
in monialẽ vt nõ det' aliq̃d ex pacto
ſ3 poſtea ex deuotõe ſua ipa offerat ali
q̃d mõaſterio vel pr̃. Scđa ꝯcluſio ꝙ
ſi monaſteriũ eſt abũdãs nullus eẽ d3
tractatus de tpibus in receptõe. ⁊ hoc
eſt ꝯ cõem abuſioné: q2 quãto mona
ſteriũ eſt abũdãti⁹: tãto plus volũt ma
ioꝛas dotes. ſpõte tñ oblata pñt recipe
⁊ ſi quidẽ hñt intẽtionem ad tpalia
p̃ncipal'r: nulla tñ iteruenẽte pactione
vl' cõuẽtiõe ſeu exactiõe ſm Ray. eſt ſi
monia mẽtalis q̃ ꝑ ſolã pniã abolet':
nec incurrũt. penas eccl'iaſticas: ꝙ ſi
puella gratis eſt recepta ⁊ parẽtes p⁹
receptioné nil volũt dare monaſterio
cũ tamẽ ſit tenue. Dicit hoſt. ꝙ monia
les poſſũt agere ꝯ patrẽ ꝓ alimẽtis fi
lie: vel' ſi pater eſt moꝛtu⁹ pñt ad par
tem ſue hereditatis agere: vt in auc.

de ſan.epi.§.nulla col.ix.nec põt ꝓuẽ-
ri legittima ꝑ igreſſu religiõis:niſi ipa
iuri ſuo renũciaſſet:ſi ãt nullũ fiat pa-
ctũ:ſʒ taxatũ ẽ q̃ntũ igrediens debeat
dare ꝑ igreſſu ⁊ ſꝫ hoc dat ſimõiacũ.
ẽ ⁊ reprobatᷣ tal̃ taxatio ſꝫ ho.idẽ ſi ſi
at pactũ de ſeruãda ↄ̃ſuetudĩe.ex.c. ve
niẽs.idẽ ſi gratis recipiat.⁊ poſtea cõ
pellat ad ſeruãdã ↄ̃ſuetudinẽ ex.eo.Ja
cob⁹:hoc tñ ſꝫ quoſdã itelligit qñ cõ
pellit ab ipſis recipiẽtibus q̃bus nihil
dãdum eſt q̃ñ regrunt vt debitũ. Per
ſupiorẽ tamen bene poſſet cõpelli ad
obſeruãtiã laudabilis cõſuetudinis.

2 ¶ Si qs ſeruit religioſis ꝑ ꝓmiſſio
nẽ ſibi factã.ſ.q̃ poſt certũ tps recipie
tur ad religionẽ:alſ nõ recipiẽdus ſi-
moniã vtraq̃ ps cõmittit.i.q.ij. q̃ſpio.

3 ¶ Si recipiẽtes exprimũt cõditionez
de aliquo dãdo ⁊ recipiẽdus timẽs re
pelli ſi ↄ̃diceret tacet:ꝓponẽs tñ i m
te nihil dare ſꝫ guil.igreſſus ſimonia
cus reputatᷣ:q: taciturnitas hʒ ꝓ cõ-
ſenſu ex quo nõ contradixit illicite pa-
ctioni de re.iur.qui tacet iu.vi.

4 ¶ Jtẽ cũ timẽs nõ recipi dicit abba-
ti:ſi veletis me recipe darẽ vobis oĩa
bona mea:⁊ ſic habito ſup hoc ↄ̃ſilio
abbas cũ ↄ̃uẽtu recipit eũ ſm guil.ſi-
monia ẽ ſaltẽ ex pte offerẽtis ẽt ſi nõ
itiuitu ꝓmiſſiõis ẽ recept⁹ ſꝫ Tã.Con.
ho.⁊ ber.nec ibi ꝑt remanẽ niſi ſecuʒ
diſpẽſet:tenetᷣ tñ ad illud monaſteriũ
trãſire ſi religiõi ſe obligaſſet.ſʒ ſi talis
hic ſimplr̃ diceret nõ itẽdẽs ꝑ tpalia
accipe igreſſũ religiõis ſʒ declarare itẽ
tionẽ ſuã.ſ.q̃ itẽdit trãſire cũ bõis ſu-
is.⁊ recipiẽtes ẽt ad bona tpalia ꝓnci
palr̃ nõ reſpiciũt i foro pnĩe nõ video
q̃re ſit ſimõiac⁹:⁊ ſi i foro cãꝫ.h̃ arc.ſ.

5 Jtẽ ſi qs ꝓcurat q̃ filius alicuius reci
piatur in mõaſteriũ nõ fcã aliq̃ ↄ̃uen-
tiõe:⁊ poſt receptiõez talᷣ q̃ ꝓcurat ſo-
licitat patrẽ illi⁹ vt ↄ̃ferat aliqua mo-
naſterio ſm Guil.eſt quidẽ ſimõia qñ
ille nõ ꝓcuraſſet aliter illam recipi niſi
q: ſperabat illũ aliquid daturꝫ mona
ſterio vel ſi tũc hic nõ ſpauit: tñ petit
aliqd dare monaſterio pro receptione

ipſius.Sed ſi nõ ex hoc:ſʒ alᷣs ſollici-
tat eũ q̃ ſit deuot⁹ mõaſterio ſic dʒ eẽ
ex deuotiõe ⁊ dilectiõe orta ex receptiõe
filij cõferat mõaſterio ⁊ nõ ẽ ſimõia.
¶ Jtẽ mõachi q̃ dãt aliqd abbati vl̃ 6
epõ ꝓ prioratib⁹ ſm guil.ſi i illis prio
ratibus eſt aliqd ſpũale ⁊ li pro vl̃ ꝑꝑ
dicat apꝑtiatõez vel cãm ꝓncipalẽz ſi
monia ẽ.itẽ ſi ꝑ receptiõe alicui⁹ pona
tur cõdictio ſeu pactio vtraq̃ pte igre
diẽtis ad religionẽ ⁊ recipiẽtis de ali
quo dãdo:ſʒ añq̃ recipiatᷣ vel accepte
tur vtraq̃ ps reuocat ↄ̃ditiõez:⁊ ſic gra
tis recipit ſm guil.nõ ẽ ſimõia.dũ tñ
nõ ſit corrupta itẽtio q̃ nõ obſtãte re-
uocatiõe ꝓncipalr̃ detᷣ igreſſus intuitu
tpaliũ:q: tũc eẽt ſimõia ſʒ mẽtalᷣ tm̃.
Si ãt iã receptus eſt añ reuocationẽ:
ipo facto eſt idign⁹ ipo monaſterio.q:
eſt ſimõiac⁹ igreſſus.Jtẽ ſi qs ꝓmittat
alicui q̃ poſt biẽniũ recipietᷣ:ſi nõ in
terim didicerit talẽ artẽ:vel ſteterit in
ſcolis.Et ſic recipiatᷣ tũc ⁊ nõ añ ſm
ho.non eſt ſimonia:q: ꝑinde eſt ac ſi
diceret.Induemus te ſi itẽꝛ reddide-
ris te idoneũ ad addiſcẽdũ tale q̃d: pu
ta ſi hẽrent itẽtionẽ ad lucrũ tpale alᷣ
alicuius artis de qua pactũ fuit ꝑ di-
ſcat eẽ ſimõia.ſ.munus ab obſego.
¶ Jtẽ ſi qs ſeruit i eccl̃ia vl̃ hoſpita- 7
li puta ad pulſandũ cãpanã faciẽdum
matriculã ⁊ hmõi ꝑ pecunia:ſi q̃dẽ ta
li officio ſit annexũ ius ſpũale ẽ ſimo
nia ſꝫ ray.ſec⁹ ſi nõ ẽ annexũ ius ſpũa
le:ſʒ ibi poſſet eẽ turpe lucrũ qñ vʒ nõ
eſt ↄ̃ſuetũ talia vendere vel emre. ſʒ ſi
cõſuetudo hẽat talia locare ⁊ hmõi.
Poteſt fieri.ix.q.iij.conqueſtus.
¶ Quid de cõfraternitatib⁹ i q̃b⁹ ſta- 8
tutũ eſt:q̃ nullus recipiatᷣ niſi ꝓmittat
vel iuret ſe daturꝫ tm̃ annuatiꝫ. ℞. q̃
cum hmõi ↄ̃fraternitates nõ pñt vere
dici q̃ ſint religiõẽs:ſʒ q̃dã ↄ̃gregatio
nes ad bñfaciẽdũ ñ hʒ ibi locũ ſimõia
q̃n poti⁹ ſi datio tpaliũ ab eis ipõſt ꝑ
elemoſynis faciẽdis captiuis ⁊ hmõi
laudabile ẽ.⁊ tales ↄ̃fraternitates bõe
ſt.xlij.di.ſi qs diſpicit ⁊ ſilr̃ ſi oʒ q̃ ſel
in añno vl̃ mẽſe ↄ̃ueniant ad tractãdũ ꝺ

ſalute aie.z deagēdis:z pp h ſiūt ex-
pēſe iuſtū eſt vt ponāt int ſe aliquā ꝯ-
ſtatē lō talē ſtatutū vř licitum.tñ ad
oēz ambiguitatē tollēdā ſm Spi. tu-
tius eēt ꝙ hmōi ſtatuta fierēt ſub for
ma affirmatiua.puta ſi qs dederit tm̄
recipiať in fratrē z nō ꝑ vba negatiua
.ſ.q nō dederit.tm̄ nō recipiať. ſcḋz ât
Ray iuramentuz in hmōi nō appona
tur propter periculuz periurij.

S Imonia.vj. de pena z diſpēſatiōe
Q sit pena ei⁹q ſimoniace ordinat⁹
eſt.R̄.ſz Ray nō recipit executiōez z
epō iure ſuſpēſus q̄.ad ſe:z quo ad ali
os ēt ſi occultū ſit extra eo.tāta:z ñ ſo
lū ē ſuſpēſus ab ordine quē ſimōiace
recipit:ſz ēt ab actib⁹ oīuz alioꝝ ſz Ho.
idē Inno.z addit ꝙ ēt in tpalib⁹:z p
ꝯñs pdit admiſtratiōez.lxxxj. di.eos.
itē dz puniri depoſitōe z īfamia:ſi de
crie ꝯſtiterit extra.ꝺ accuſa,iqſitōi.itē
nō pōt recipe pecuniā quā dedit eo ꝙ
turpiter dedit.xliij.q.v.nō ſane.

2 ℭ Que ſit pena ei⁹q ordinē vř bñfi-
ciū ꝯtulit ſimōiace:z ei⁹q fuit media
tor.R̄.ſz Ray.ſi ē manifeſtū ipo iurē ſu
ſpēſus:ē ēt q̄ ad alios ex.e.accuſatū:ſi
ꝟo ē occultū ſuſpēſus ē q̄ ad ſe tm̄: ſicē
z qlibet criminoſus ex.e.z ſi qōnes.

3 ℭ Que eſt pena ei⁹q recipit ſimplex
bñficiū ſimōiace.R̄.ſz Ray. in pmis
ē ſuſpēſus eo mō vt dcm̄ ē .ſ.ꝑxio.§.
Itē teneť renūciare bñficio z reſtitue
re oēs fruct⁹ pceptos:z q pcipi potuiſ
ſent.xiiij.q.vi.ſi res:z de reſtit.ſpol.c
grauis niſi illos qs expēdiſſet i vtilita
tē ecclie.nā z q de epdādi aīo acceſſit
ad negocia mea:hz actōez ꝯ me: z lz
nō hēat i id qđ ſibi abeſt:tñ hz i id ī
q̄ ego locupletior fact⁹ ſū:vt.ff.de neg.
geſt.l.ſi pupilli.§.ſz z ſi qs: z eodem
mō teneť ad reſtōnē ille q nō ꝯmiſit
ſimoniā:tñ alius p eo ſciēter cōſentiē-
te cōmiſit:vř ſi p eū ignorauit:z poſtea
qñ ſciuit nō ſtatiz renūciauit:talis tñ
de illis fructib⁹ non teneť quos pcepit
ꝗdiu fuit bonefidei poſſeſſor:qui z iā
cōſumpti ſunt:ſed de extātib⁹ teneť.C.
de rei ven.l.certuz.Cō.Hoſ.z Do. z

Tho.Itē ꝗuis ſimōiacus in bñficio ſi
ſi occultū eſt nō ſit ſuſpēſus ipo iure:
ſed ſuſpēdendus.i.q.iij.c.i.ij.z.iij.ta-
men rōne illius bñficij ſimoniace ꝗſi-
ti:nō miſtrabit ſine peccato:nec ſpūa
liter nec tpaliter. Sz ſi notoriū eſt ipo
facto eſt ſuſpēſus ab actibus omniuz
ordinū:z ab admiſtratōe tpaliū:vt
Inno.dicit vt dictuz eſt.ſ.in pmo.§.
ℭ Que ſit pena ei⁹q recipit bñficiuz 4
cū cura vel dignitate ſimoniace.R̄. ſz
Hoſ.ꝑter penas nūc dictas. Idē iudi
cium eſt de eo ſicut de illo q recipit ſi-
moniace ordinē.ſ.ꝙ ſuſpēſus eſt:z q̄
ad ſe z q̄ ad alios. Cū ergo executōez
nō habeat quicqd agit ſaltem de illo
officio ſuſpēſus agit z alias decipit ex
tra.de elec.dudum.el.ij.
ℭ Quid ſi ipz mōaſteriū vř ecclia fu- 5
it culpa:z ſi aliqs dedit pecuniā mōa-
ſterio vt recipiať.R̄.ſz ber.el.dz reſti-
tui vt cū ea aliqđ mōaſteriū intret ne
ſit oneroſus ſcđo mōaſterio nec ecclia
vř mōaſteriū cū tali fraude dz eē i lu-
cro nec z eodē facto dz cōſeq penā z
pmiū.ff.de neg.geſt.l.ſi hereditaria
ℭ Quid ſi qs dedit pecuniā p hñdo 6
ordine.R̄.ſm Gui.ſi ipſe nō hēbat be
neficiū eccliaſticū:dz illa pecuniā cede
re illi ecclie cathedrali cuius ignomi
am data eſt. Si ꝟo hēbat titulū alicu
ius bñficij ad quē debebat gratis or-
dinari illi beneficio reſtituenda eſt.
ℭ Quis poſſit diſpēſare cū ordinatis 7
ſimoniace.R̄.ſz Ray.ſi crimē ꝑpetra
tū eſt neſciētibus ordinatis:tūc.poſtꝗ
ſimplr renūciauerit in executōe ordi-
nis.pōt.epūs diſpēſare.extra eo.ꝺ ſimo
niace niſi pecunia fuiſſet ipi epō data:
tūc nō poſſet diſpēſare pp turpitudi-
nē ſuā:ſz papa.i.q.i.erga. Poſſet autē
ſucceſſor illius vel alius ordinari⁹ vt-
pote ſi hēret domiciliū vel bñficiū in
alio epatu:vel ēt archiepūs q ēt in hoc
caſu poſſet diſpenſare ſm Ray. Silr
cū illo q ſciēter ſuſcepit ordinē ſimo-
niace:nō tñ miniſtrat poſſet epūs diſpē
ſare in ordinibus rite ante ſuſcepti:nō
qt i illo quez ſimoniace ſuſcepit:nec

ẽt q̄ recipiat alios ordines abſ diſpẽſa
tionẽ: q2 pmot9 eẽt p ſaltũ Lõ. Albe.
8 ❡ Quis põt diſpẽſare cũ illis q̄ recipi
unt ſimplex bñficiũ p ſymoniã. R̄. ſm
Ray. Si ignorãtib9 ipſis factũ eſt põt
ep̃s diſpẽſare: vt ẽt de nouo ↄferat̃ eis
idẽ bñficiũ: poſtq̄ ei pure ac ſimplr̃
renũciauerit. ex. eo. ᵭ ſimoniace. Hoc
ãt itellige ſi ẽt ep̃s ignorauerit. naʒ ſi
ſciẽter ↄtuliſſet nõ ip̃e: ſed ſupior poſſʒ
diſpẽſare. ſi ṽo bñficiat ſciẽtib9 ſol9
papa põt. ex. eo. de regularib9. Idem
Tho. ⁊ Ul. Et ſʒ Guil. itelligit h̃ q̄ cũ
talib9 nõ poſſit diſpẽſari niſi p papaʒ:
nec i iſto bñficio: nec i alio ſi remanẽt
in ſeculo. Concor. Tan. ⁊ Hoſt.
9 ❡ In multis caſib9 ſimõie põt ep̃s diſ
pẽſare p9 legitimã pniaʒ. Pmo cũ illo
q̄ bñficiũ vl̃ ẽt ordinẽ ↄtulit ſimonia
ce vl̃ q̄ fuit mediator ſimonie dũ tñ ſit
occultũ. Itẽ cũ eo. q̄ iterpoſuit p̃ces car
nales: ẽt p ñ digno: nulla tñ iteruenien
te ↄditiõe vl̃ pacto. ⁊ h̃ põt ſi ip̃e ep̃s
ab h̃ pacto ſit immunis. Aliogn metro
politan9. Intellige ſʒ Guil. qñ talis
ᵭ ↄſuetudie ↄpetũt ei. Itẽ põt ep̃s diſpẽ
ſare i ſimonia q̃ ↄmittit circa exeq̃as
defũctoꝝ. Itẽ i ↄſecratiõe cimiterij ⁊ ſa
croꝝ vaſoꝝ. In bñdictiõe veſtiũ. In
benedictiõe criſmatis: aq̃ bñdicte, val
ſalis aut panis bñdicti. In bñdictiõi
b9 nubẽtiũ. In oib9 his ep̃is nõ ẽ phi
bit9 lõ põt ar. ᵭ ſe. exco. nup. ⁊ addit ſʒ
Ray. q̄ ep̃s põt ẽt cũ illo diſpẽſare q̄ or
dinẽ ſimõiace recipit ⁊ ñ miniſtrauit in
rite abſ ſuſcepti. Itẽ cũ eo q̄ recepit ſi
mõiace bñficiũ poſtq̄ reſignauit i exe
cutiõe ordinũ. ⁊ ſm. gl. ei9 tã ſuſceptoꝝ
añ bñficiũ q̄ poſt. nõ ãt vt recipiat no
uos ordies. niſi forte itraret religionẽ
⁊ ſimõia eẽt occulta. ſec9 ſi manifeſta ẽ
ãt occulta ſimõia ᵭ q̃ ñ ↄſtat p ſniãm
vl̃ ↄfeſſionẽ i iudicio factã. Aut p rei
euidẽtiã: q̃ nulla poſſit tergiuerſatiõe
celari ſʒ. d. gl. In. ẽt dicit q̄ ſimõiaci i
bñdictiõib9 ⁊ hmõi ſi occulti ſũt. lʒ ſint
ſuſpẽſi q̃ ad ſe ſicẽ alij crioſi: tñ p9 peni
tẽtiã licite celebrant. Sʒ bñficiũ qđ ſi
mõiace hñit ẽ retinere nullo mõ põt.

❡ Quid ſi aliqs credit pbabilr̃ ſibi 10
eẽ collatũ bñficiũ vl̃ ordinẽ pp obſeq̃a
vl̃ pp p̃ces carnales. a ſe vl̃ ab alio iter
poſitas. R̄. ſʒ Ray. ſi alis erat indign9
dʒ reſignare: q2 p̃ces ſuccedũt loco p̃cij.
Si ṽo dign9 eſt nõ tñr ſed ſufficit pe
nitere de mala itentione. ex. eo. c. ſi.
❡ Utꝝ ep̃s poſſit diſpẽſare cũ eo q̄ ẽ 11
ſimoniac9 i dignitate. R̄. ſm Inno. ex.
eo. nobis. q̄ nõ imo ẽt cũ nullo ſimo
niaco ſciẽter põt ep̃s diſpẽſare q̄ pmo
ueri poſſit ad dignitatẽ ẽt p q̃ nõ fece
rat ſimoniã. i. q. i. erga.
❡ Utꝝ ep̃s poſſit diſpẽſare cũ electo 12
ſimoniace q̄ poſtea eligat̃. R̄. ſi electõ
reprobata ẽ pp ſimoniã: ẽt quã elect9
ignorauit nec poſtea ratũ hũit nihilõ
min9 ñ põt ep̃s alia vice diſpẽſat̃. ſec9 ᵭ
ſimplici bñficio. ſʒ qđ ñ ẽ dignitas ſi
ignorãter r̃cipiat̃. q2 p9 r̃ſignatiõʒ ep̃s
diſpẽſat̃ põt vt ei ↄferat̃. ext. ᵭ elec. ſi ali
cui9. circa tñ hãc maʒ ſimõie multa ino
uata ſt p multas extraua. ſ. martini. v. q̃
icipit. Multe. itẽ i alia Eugenij. iiij. q̃
icipit. Cũ deteſtabile. et i alia Pauli. ij.
q̃ icipit. Et ſi dñicis gregis. q̃ vltra cẽ
ſuras ibi poſitas phibʒ ne aliqs ↄfeſ
ſor p q̃ſcũq̄ grãs ṽbo vl̃ ſcripto ↄceſſas
vl̃ ↄcedẽdas audeat quẽcũq̄ abſoluer̃
irretitũ dicta ſimõia ſup ordinib9 vel
bñficijs aſſignãdis i curia vl̃ ex ↄcta.
vl̃ ẽt irretitũ i aliqb9 caſib9 ↄtẽtis i p̃ceſ
ſu curie p̃terq̄ i mortis articulo. ⁊ tũc
iuxta modũ q̄ ↄtinet̃ i dicto pceſſu.
❡ Et vt habeat̃ clara noticia dictarũ 13
extrauagãtiũ. ĩ. iſeret̃. Et pmo Marti
ni. v. q̃ fcã fuit i ↄcilio ↄſtãtieñ vbi ſic
dr̃ Sacro approbãte ↄcilio ᵭclaram9
q̄ ordinati ſimõiace ab executiõe ſuoꝝ
ordinũ ſt ip̃o iure ſuſpẽſi. Electiões ãt
poſtulatiões ↄfirmatiões ⁊ q̃ſuis pui
ſiones ſimoniace eccliaꝝ mõaſterioꝝ
dignitatũ pſonatũ offõꝝ ⁊ bñficioꝝ
q̃ꝝcũq̄ deiceps facte nulle ſint ip̃o iu
re. Nullũq̄ p illas iuſ cuiq̄ acq̄rat̃. nec
pmoti ↄfirmati. aut puiſi faciãt fruct9
ſuos: ſʒ ad illoꝝ reſtiõeʒ tãq̄ iniuſte abla
toꝝ teneãt. Statuẽtes ſup q̄ dãs ⁊ rẽ
cipiẽs ip̃o facto ſniam excõicatiõis in

curratꝰ. ēt ſi pōtificali aut cardīalatꝰ re
fulgeat dignitate. itē in alia extraua-
gāti ſcā āno ſcdo ſui pōtificatus: facta
Mātue q̄ icipit. dānabilē. ꝯfirmat oēs
excōicationes ſuſpēſiōes: ꝑuatiōes. ⁊ i
terdicta ⁊ alias cēſuras latas a ſūmis
pōtificibꝰ ꝯ̄ ſimoniacos quas vult in-
currere ipo facto oēs ſimoniacū occul
tū vel manifeſtū vbicūꝗ ſimoniā cō-
miſerit cuiuſcūꝗ ſtatus ēt ſi epatꝰ aut
cardinalatus, vel q̄uis alia eccliaſtica
vel tpali ꝑfulgeat dignitate. Dictaꝝ ex
cōicationū ſuſpēſionū: ⁊ penaꝝ abſo-
lutionē ſibi reſeruās niſi in mortis ar
ticulo: Nec vult ꝙ virtute cōceſſionis
indulte aut cuiuſcūꝗ facultatis: abſol
uendi ꝯceſſe vel ꝯcedende a ſede apo
ſtolica poſſit abſolui niſi ſpecialiter de
pctō ſimōie auctoritatē abſoluēdi con
tineant hoc idē Eugeniꝰ i extrauagan
ti q̄ incipit. Cū deteſtabile data Rome
apud ſctm̄ Cryſogonū anno q̄rto ſui
pōtificatus. Et vltra penas alijs pon
tificibꝰ iflictas addit. ꝙ non ſolū q ſci
unt aliquē ſimoniā ꝯmiſiſſe vel procu
raſſe: ſ; ēt q ſciūt q fuerūt mediatores
teneat̄ reuelare pape vel eius camera
rio vel cui ꝑ ſe duxerit ꝯmittēdū ꝑ ſe
vl̄ ꝑ alios q̄ citiꝰ poterūt. ⁊ ꝙ nō poſ
ſint abſolui donec reuelauerint. Idem
papa Siſtꝰ q̄rtus in extrauagāti q̄ ci-
pit. Et ſi dñici gregis. Ubi excōicāt ſi
moniacos i ordie vl̄ bñficijs ꝯſequen
dis i curia romana vl̄ ext. Et ſic ꝯclu-
de ꝙ oēs ſimōiaci in ordie vel bñfi-
cio ſolū ſ; excōicati. Alij vo ſimōiaci
nō ſ; ipſo facto cadūt i penas ꝯ̄ ipſos
latas a iure de qbꝰ dcm̄ ē. ſ. i hoc. c. q̄
ſi ꝑ totū. Nec ob. c. reperiūt. i. q. i. Nec. c
q̄cūꝗ. ibi. ⁊ c. placuit. ibidē ſimlr̄ ⁊ c.
ex multis. i. q. ij. q2 l; ſub anathema-
te ꝓhibeāt: tū loquūtur ſolū de ordine
⁊ bñficio. Et ſic i nullo iure inuenit̄ ex
cōicatio iflicta ipo iure ꝯ̄ ſimoniacos
niſi vt dcm̄ eſt i ordine vel bñficio.
14 ¶ S; q̄rit̄ d̄ q̄ōne notabili. An nō re
uelātes pape ⁊c. ⁊ iſtos ſimōiacos vel
mediatores icurrūt penas iflictas per
extraua. eugenij. Et dicēdū ꝙ nō per

nouitatas. ſ. Cōſuetudo. §. xliij. Ubi hr̄
ꝙ qñ ſtatutū fit a ſupiore ⁊ nō recipit̄
a ſubditis: imo ſuat̄ ꝯ̄riū. Et h̄ fit ſcie-
te ⁊ patiēte ſupiore q fecit ſtatutū. Ad
tollēdū tale ſtatutū ꝙ nō liget nō req
rit̄ ꝯſuetudo ꝑſcripta ꝑ. x. ānos. ſed ſuf
ficit ſimplr̄ vſus ꝯ̄rius. mō ad ꝓpoſitū
iſte extrauagātes q̄ ad hūc caſum nū
quā fuerunt ſuſcepte ab iferioribꝰ. Et
iſte nō vſus. fuit ꝑſcriptus nō ſolū ſpa
cio. x. ānoꝝ. ſed etiā pluſq̄. xl. ergo ⁊c.
Unū tñ no. ſ; Aſtē. li. vi. ꝙ qñ ſimo
nia eſt ſolum mentalis ſine omne pa-
ctione ꝙ non ligatur talis aliqua pre
dictarum penarum.
¶ S; qd de taxis que ſoluūt in curia 15
an cōmittat̄ ſimonia. R̄. ſ; Archi. ſ. ꝙ
in ſoluēdo ānatā ſeu ꝑmos fructus ꝓ
bñficijs q̄ ꝯferunt̄ in curia ꝓ faciēdo
alias expēſas ꝓ bullis expediēdis vel
diſpēſationū vel aliaꝝ grāꝝ nō iduca
tur factū in ſe ſimoniacū. q2 nō ꝑ mo
dū appreciatiōis ordinatū eſt dari. ſed
ꝑ modū ſubuētionis curie. iuſtū eſt. n.
vt q pro tota eccl̄ia laborāt. ab eccl̄ijs
ſuſtentent̄. Et ſimilr̄ papa nō cōmitte
ret ſimoniā ſi alicui epatū vel aliud be
neficiū cū hoc onere daret: vt ānuatim
da et de redditibꝰ alicui ꝑſone vel lo-
co certā ꝑtem ꝓ ſuis neceſſitatibꝰ ſm̄
Tho. Facit ad hoc ꝯſuetudo antiqua
romane curie vbi fuerūt multi pōtifi-
ces ⁊ cardinales laudabilis vite ⁊ nō
mediocris ſcie. Itē dādo pecuniā pro
bullis ꝯficiēdis ꝓ beneficijs vel alijs
gratijs obtētis. ſm̄ taxatianē factā ab
his q̄s ſpectat nō iudicat̄ ſymonia: q2
ñ dat̄ ꝓ ſpūalibꝰ cū iā obtēta ſint: ſed
ꝓ labore ſcriptorū: cū nō ſint a curia alr̄
ſalariati. nec ē ꝯ̄. c. ſicut epm̄. i. q. ij. q2
illud itelligit̄ qñ notariꝰ vl̄ ſcriptor ē ſa
lariatꝰ ſufficiēter vl̄ āt cū ſcriptura opa
tur ad ordinē vel bñficiū recipiēn. Ali
as ſine ea non habiturus: hoc autē nihil
ad hoc operat̄: q2 iā obtentum eſt.
¶ S; qd de epis q in collationibus 16
bñficioꝝ ad eos ſpectātiū petūt ēt cer
tā taxā ꝯſuetā vel ſtatutā R̄. ſi hēnt ſuf
ficiēter redditꝰ vt dicēter nō ſm̄ pom

pñs: ſʒ ſʒ exigẽtiã ſui ſtat⁹ viuer poſſint
nõ excuſant a ſimõia. i. q. iij. ex multis
vbi ãt nõ ſufficiãt reddit⁹ videt poſſe
excuſari dictas raxas recipiẽdo. Ita tñ
ꝙ ꝓp h̃ ñ dẽt bñficia: nec aliq̃ʒ pactio
nẽ faciãt vl̃ ↄuẽtionẽ. ar. i. q. ij. ꝙ̃ꝓio.
Sʒ p⁹ col'lationẽ factã idonee ꝑſõe pñt
petẽ ad ꝑuãdũ ↄſuetudĩeſ laudabiles.

SOcietas. Pone q̃ſq̃s ↄmittit pecu-
niã bone fide alteri vt inde lucret: ⁊
hẽat inde ꝑtẽ de lucro vtꝝ liceat. Rñ. ſʒ
Ale. de alexã. ꝙ cõmiſſo pecũie fieri pt
duob⁹ modis vno mõ. q2 fit trãſlatio
pecũie ſiue rei ↄmiſſe i toto vel i ꝑte i
dñiũ illius cui cõmittit: ⁊ ꝑ pecũia ſic
ↄmiſſa nõ lʒ aliq̃d ſꝑare ſicut nõ licʒ
aliq̃d ſꝑar ꝑ re alteri⁹. Scdo mõ fit cõ
miſſio pecunie vel alteri⁹ rei. ita ꝙ nõ
trãſfert dñiũ. ſed remanet tota res cõ-
miſſa i dñio ↄmittẽtis. Et h̃ mõ ↄmit-
tẽs põt ſꝑare lucrũ: ſicut de re ſua. Et
ꝑ. ↄñs qđ accreſcit ſorti ſicut rei ꝓprie
iuſto titulo poſſidet. Nec ẽ ſile de mu
tuo ⁊ cõmodato. q2 i mutuo pecunia
ſtat i ꝑiculo illi⁹ q̃ accipit: nõ ſic i pecu
nia ↄmodata ⁊ ſtat i ꝑiculo ↄmodãtꝭ.
Et iõ pt licite ſꝑare lucrũ ex pecunia
opʒ aũt ꝙ pecunia: tota ſit, ↄmodata.
q2 ſi ꝑtim mutuata. poſſet eſſe ibi vici
um vſure. Si. n. aliq̃d ↄmittit alicui. c.
ita ꝙ medietatẽ ei mutuet. ⁊ aliã me
dietatẽ ſuo retineat dñio: ita ꝙ ille cui
cõmittit debeat de illis negociari ad lu
crũ. Dico qđ hmõi lucrũ hʒ viciũ vſu
re: q2 ſꝑat nõ ſolũ ex re ↄmiſſa ſed ẽt
mutuata lucrũ. ⁊ iõ ex mutui adiectio
ne generatur viciũ in toto cõtractu.
2 ¶ Scdo q̃ro: q̃ñ i cõmiſſiõe tal' pecu-
nie ↄmittat vſura. Rñ. ſm Ri. in. iiij. di.
xv. ar. v. q. v. ꝙ hoc cõtingit quadru-
pliciter. Primo q̃ñ capitale ⁊ lucrũ po
nũtur ſub certitudine. Scdo q̃ñ capi
tale ponit ſub certitudine. ⁊ lucrũ ſub
fortuna. Tertio q̃ñ lucrum ponit ſub
certitudine. ⁊ capitale ſub fortũa. Quar
to q̃ñ vtrũq̃ʒ ponit ſub dubio. Primis
trib⁹ modis accipiẽs vltra ſortẽ tenet
ad reſtõnẽ. q2 ↄtrus ſit vſurarij ſiue di
recte ſiue indirecte: ſiue iplicite ſiue ex
plicite. Et q2 de tertio mõ nõ ẽ ita cla
rũ ſicut de primo ⁊ de ſcdo. ideo ꝓbo ꝙ
dictũ ẽ ꝑ. c. fi. extra eo. vbi dr̃. Nauiga
ti vl̃ eũ ad nũdinas: certã mutuãs pe-
cunie quãtitatẽ ꝓ eo ꝙ ſuſcipit i ſe ꝑicu-
lũ⁹ recepturus aliq̃d vltra ſortẽ: vſurari
us in cẽſendus: q2 niſi fuerit culpa vel
negligentia illi⁹ q̃ accipit raro accidit
ꝙ pecũia, quã mutuo accipit ꝑeat. vñ
illa q̃ in iuſto cãu dat mutuo pecuniã
hʒ in fauorẽ ſuũ illud qđ accidit ſepe:
nec hʒ ↄ ſe niſi illud qđ accidit raro
Quarto mõ accipiẽs vltra ſortẽ aliq̃d
reſtituet non teneatur. q2 rõe veriſilis
dubij ↄtrus hmõi excuſatur. d. c. fi.
¶ Tertio q̃ro quot mõis variat ↄtrus 3
ſocietatis. Rñ. ſm Alex. de alexã. ꝙ tri-
pliciter. Aliq̃ñ. n. vn⁹ põit tñ pecuniã
⁊ alter operã corꝑales. aliq̃ñ vn⁹ põit
pecuniã: ⁊ opaʒ ⁊ alius pecuniã vl̃ ope
rã tñ Aliq̃ñ ãbo ponũt i ſocietate pe-
cuniã ⁊ opaʒ. Et in oĩb⁹ ſeruãda eſt eq
tas. ne aliquid fiat i fraudem vſurarũ.
¶ Et ex ꝑdict' pt patẽ d. q. ſraſcrip. ⁊ 4
erit. q. q̃rta i ordine. Quid d his q̃ tra
dũt mercatori. c. ducatos. eiſdem oĩno
reddẽdos. Et ſi ide lucrat⁹ fuerit: tñ te
neat dar d lucro. vl̃ det eis q̃ñtũ eidẽʒ
placuerit. Si vo nihil lucrat⁹ fuerit ni
hil eis dare teneat niſi tñmõ capitale
Rñ. ſʒ bal. i. l. i. C. ꝓ ſocio. ꝙ iſte ↄct⁹ ſa
pit vſuariã prauitatẽ. ⁊ iõ q̃cq̃d capiũt
d lucro minuit ſortẽ. Nõ. n. ẽ iſta ſocie
tas nec ex fortũa ↄct⁹. nec ex nã . ex fortũa
nõ: q2 ẽ ↄctus mutui. ex nã ñ: q2 ẽ ↄtra
nãm ſocietat', ꝙ vn⁹ hẽat caput ſaluũ
⁊ ali⁹ fructũ. vt. ff. eo. l. mutuiſ. ⁊ iõ illđ
qđ legit ⁊ notat in. c. ꝑ. vr̃as d do. iter
vi. ⁊ vx. dʒ itelligi q̃ñ pecũia dat ad ꝑ
teʒ lucri ⁊ dãni. q2 ↄct⁹ tũc ẽ licit⁹. Io.
tñ. an. vt recitat Pa. i. d. c. ꝑ vr̃as. tʒ vt
pecũia poſſit dponi apud mercatoreʒ
cũ h̃ vt capitale ſit ſaluũ: ⁊ qđ d lucro
ſoluat certa ꝑs. ⁊ dic pa. h̃ eſſe ſingu-
lare dictuʒ: ⁊ nõ alibi poſitum. ⁊ vide
hãc. q. pleni⁹ tractatã ꝑ hoſt. i ſũ vbi
tʒ expſſe valere pactũ ꝙ ponẽs pecu-
niã ñ ſẽtiat dãnũ i capitali. q2 hoc pa-
ctũ nõ ẽ ↄ ſed ꝑter naturã ↄctus. Pa

ctū aūt iterpoſitū pter nāz vz.vt.l.i.ff.
ḋpo.ꝛ i.c.vnico.ḋ ꝯmo.Dīc tñ poſtea
ꝙ ſi capitale ēt pditū cāu fortuito ḋbe
ret ḋponēs ī foro aīe ſriniꝰē.Sz Pa-
nor.tñ ꝙ tal̄ ſit hōeſta licita ſocietas:
qm̄ poſſz ꝯtigeꝛ ꝙ ḋponēs opaz ſenti
ret dānū i opis amiſſis ꝛ ī capitali pe-
cūie qḋ ē ꝯ nāz ſocietat̄:cū ſocietas ſit
qdā ſrnitas.l.vez.ff.p ſocio.Ut p.h
alſat bonā glo.i.c.plerīqꝫ.xiiij.q.iij.q̄
dicit ad hoc vt ſocietas ſit hōeſta ꝛ lici
ta iterponētez pecūiā ꝛ ponentē opaz
oz ꝙ ponēs pecuniā ſētiat de lucro ꝛ
dāno.Idez vr̄ ſentiꝛ Jo.cal.i.d.c.ſi.ꝛ
ad.§.de illa.inſti.p ſocio.q multū ob.
vbi dr̄ valē pactū vt alter nō ſentiat ḋ
dāno ſz lucro.Re.cal.ꝙ itelligit.nō de
capitali ſz ḋ dānis ꝛ de lucris cōtigēti
bꝰ.ſaluo capitali.vl̄ dic ꝙ ille tex.pro
cedit q̄ ad dātē opam.Eſt.n.licitū pa
ctū ex pſona ipſius:vt ipe nō ſentiat dā
nū.ſ.amiſſuz in capitali.Nō qꝛ ſentit
dānū in opa.Nā tm̄ affert pecunia illi
us.q̄tūz opa alteriꝰ.Quinimo vt dic̄
ibi tex.opa ꝛ idūſtria pt eſſe tanta ꝙ
valeret pactū ꝙ ipe lucret̄ duas ptes:
ꝛ tertiā hēat ponens pecuniā.In du-
bio āt cū duo ꝯhunt ſocietatez.ꝛ vnuſ
pōit pecuniā ꝛ alter opam.vr̄ actum:
vt lucrū eq̄lr diuidat̄ iter eos.De h ē
gl.notabil̄ quā oēs tenēt.i.d.c.i.Nec
d.c.p vr̄as.ꝯdicit pdictis:cum non di
cat ꝙ capitale dēat eſſe ſaluū:nec eſt
ſpāle pecunia dotali.vt qdā ſōniaue-
runt.Nec ēt credas ꝙ ſit licitū paciſci
a pncipio vt deponens hēat.c.p.c.vel
aliā q̄titatē ſicut faciūt q̄dā vidue cre
dētes hoc eis licere.a tex.in.d.c.p vr̄aſ
cum opionē Jo.an.Nā nō lz ex pacto
q̄tūcūqꝫ ſit minimū cape ex pecūia ſi
ſi ſubijcit ſa piculo.xiiij.q.iij.p totum.
5 ¶ Et perpdicta pz qd dicen̄ de hꝪs q
mutuāt pecuniā ad negociādū ſb pa-
cto ꝙ capitale ſit ſaluz.i.ſi pijt ꝙ pat
mercatori.ꝛ ſi qḋ lucrū iteruenia t.il-
lud diuidat̄.Et dic ꝙ ꝯctus eſt vſura-
rius.Et idem eſt in effectu cum caſu
precedenti.licet ſub alijs verbis.
(¶ Quīto quero.Pōe ꝙ aliquis pōit

in ſocietate opaz.tm̄ aliꝰ pōit lib.xxx.
ad tertiā ptez lucri ꝛ dāni ſb ē ad lucꝛ
ꝛ dānū.x.lib.xx.remanētibꝰ ſp ſaluis.
Hoc caſu poſito.niſi ille qui operā po
nit mercedē recipiat pro labore quem
ſuſtinet pro ꝯmerito.x.libra.q̄rūz lucꝛ
ꝛ dānum ſpectat ad illuz qui pecuniā
ḋdit.vſurariꝰ ē qui pecuniā ḋdit.Naz
xx.mutuauit mercāti pro ꝯmerito.x.p
tinētiū ad lucꝛuz ꝛ dānū illiꝰ q pecu
niā ḋdit.cuz ſit recepturꝰ.xx.q̄ nō ſtāt
piculo ſuo ſic illius qui operā gerit.er
go eque bn̄ ḋberet ſtare.xx.ad lucruz
illius qui opam ponit.qꝛ q hz onꝰ.cō
uenientē ē vt hēat emolumētuz.Et idō ſi
iſte q opam gerit nihil hēat pro mer-
cede laboris exhibiti i lucro qḋ accidit
illi cui pecuniā dedit vſura ꝯmittit̄ qꝛ
poſito hoc caſu ille q pecuniā ḋdit ni
hil dz hēre pro.xx.ad ſimilitudinē mu
tuantis q rōne mutui nihil pt hēre vl
tra ſortē.Qñ.n.ꝯhitur ſocietas:ita ꝙ
vnꝰ pōit pecuniā ꝛ aliꝰ opam licitū ē
dū tñ ſuet̄ equitas ſocialis.hoc āt nō ē
i propoſito.qꝛ ſi mercator recipiēs pe
cuniā ꝛ ponēs opaz.poſtq̄ emit mer-
ces pderet eas.pderet.xx.ꝛ opam cor-
poralē.Collator āt pecunie nō pderet
niſi.x.ꝛ nō opaz corpalem caſus ergo
nō ē licitꝰ.ſz i frudem vſuraꝝ factus.
¶ Sexto q̄ro.qd ſi vidua tradēs q̄ti 7
tatē pecunie cū pacto piſtrm firmato
ꝙ mercatorē accipiēs teneat̄ ei rddē
re dimidium vl̄ duas ptes lucri abſqꝫ
oi piculo capital̄.an reſtituer̄ obliget̄
hmōi lucrū.ꝛ peccet mortalr.cū tamē
apḋ ſe itēdat firmiter ꝙ q̄cqd de capi
tali ḋbite mercādo ſiñ illiꝰ culpa pdat̄
ſibi peat ꝛ ñ mercatori.Re.S.Ber.ꝙ
iſta mulier reſtituē nō tenet̄ ꝯpetēs lu
crū exide hitū.ſz tñ peccat mortalr:qꝛ
ſeipam diffamat ex tali pacto vſurario
tā apḋ mercatorē q̄ ēt apḋ ſcietes de
hoc cū det ipis occaſionē ſcādali.Et ēt
ſi ipa morte pueniret̄ dcō iſtō nō de
ſtructo:hr̄edes ſui vellēt forſitā ꝙ i ſuo
robore maneret:cuiꝰ cā efficax pculdu
bio ipſa fuiſſet.ꝛ ideo tenet̄ intentionē
ſuam aucteutice notaz facere.ne forte

moꝛte ſubita pꝛeoccuparetur.

8 ¶ Septio q̄ro. vtrū liceat tradē pecuniā mercatoꝛi ꝑ mare nauigaturo cū pacto ꝙ ſi nauis cū capitali piclitetur mercatoꝛ nō teneat̄ reddē tradēti capitale ſue pecunie ꝙ ſi nō i mari: ſed mercādo amiſſerit ſibi ad totū capitale r̄ddēdū teneat̄. ⁊ ſi lucrat⁹ fuerit hēat ptē lucri. R̄c. ꝙ ꝯct⁹ iſte ē vſurari⁹ vt pꝫ extra. e. c. ſi. ⁊ rō ē qꝛ capitale pecunie ſolū erat ad piculū tradētis: dum mercatoꝛ erat i mari vl̄ itinere. ⁊ ſic ꝑ illo tpe tm̄ currebat ad ſuū piculū: in actu tm̄ ⁊ vſu mecādi vl̄ ꝯmutādi ſolū currit ad piculū mercatoꝛis cui traditū ē: ⁊ iō reſpcū illi⁹ acr⁹ ⁊ vſus ē ipius mercāt̄ı: ꝓpterea ꝑ talē actū ipſi lucrat̄ ſiē ⁊ ſibi ſoli ꝑdit̄. ſcdo ēt i h̄ caſu ē ieq̄litas ⁊ iiuſtitia. cū tradēs eligat ſibi meliorē ptē ⁊ mercatoꝛi velit deteriorē: nā multo ſepi⁹ i actu mercādi ⁊ cōmutandi amittūtur merces ⁊ capitale. q̄͡ꝫ amittātur in mari vl̄ i itinere ergo ꝯctus oīno illicit⁹ eſt. hec. S. B.

9 ¶ Octauo q̄ro qn̄ vn⁹ pōit pecuniam tm̄ ⁊ alt opaꝫ tm̄. ex q̄b⁹ ptib⁹ iſti itelligant̄ ſocij tā i lucro q̄͡ꝫ i dāno. R̄c. bal. in. l. i. C. ꝑ ſocio. ꝙ ex ptib⁹ eq̄lib⁹: niſi aliud actū ſit. Et eſt rō qꝛ ſocietas hꝫ inſtar fraternitatis. vn̄ ſicut inter fratres dꝫ ſeruari equalitas: ſic inter ſocios. ff. pro ſo. l. ſi non fuerint.

10 ¶ Nono q̄ro. pōe ꝙ i diuiſiōe ſocietat̄ı p⁹ lōga tpa ⁊ mltos ſudoꝛes ꝑcedētes n̄ iuenit̄ niſi ſolū capitale ſaluū. an totū illō capitale d̄beat hr̄e ille q̄ illud poſuit: an ꝓ ꝯo d̄beat diuidi gl. i. l. i. C. ꝑ ſocio dic̄ ꝙ dꝫ eq̄r diuidi niſi aliō actū ſit. ⁊ h̄ d̄ iur̄. d̄ ꝯſuetudīe āt dicit ꝙ capitale dꝫ eē ſaluū. Ja. d̄ are. dicit ꝙ n̄ ſolū d̄ ꝯſuetudīe: ſꝫ ēt de iur̄ ē ꝙ capitale ſit ſaluū. idē tꝫ bar. i. d. l. i. q̄re eni ſoci⁹ me⁹ dꝫ hr̄e pecuniā. ⁊ ſi dicis qꝛ pōit opaꝫ: rn̄deo ꝙ ꝑciū ope itelligit eē coꝛreſpōdēs iteruſoꝛio pecunie. nō āt ipi ſoꝛti. proīde ſi vn⁹ pōit ꝯmoditatē ope: eq̄dē ⁊ alt pōit ꝯmoditatē pecunie. n̄ āt ꝓpꝛietatē. finge. n. ꝙ vn⁹ ponit i ſocietate. x. milia ali⁹ opaꝫ tm̄: certe h̄ nulla pōt eē ꝓpoꝛtio. niſi de cōmodo ope ad ꝯmodū pecunie nō ad ipaꝫ talē ſoꝛtē. ꝓpterea illō ē expſſum qn̄. ſ. i ſocietate ponit̄ pec⁹ ex vna pte ⁊ ex alia opa paſtoꝛal̄. iō ſicut ibi ſola dāna vl̄ ꝯmodā i obuētōibus ſūt cōia nō āt ipꝫ pecus. vt. l. cū duobus. ff. pro ſocio. ſic vt dicamus ꝙ itelligat̄ indubio potius i ſocietate poſitus vſus rei q̄͡ꝫ ipa res. ⁊ ad hoc fac̄ ſociuꝫ ouiū. qꝛ fetus lana ⁊ hmōi diuidunt̄ nō oues ſocide date. ⁊ lꝫ capita ſint moꝛtua. tn̄ ſocietas i fetib⁹ durat. ff. e. l. n̄ id qō. ⁊ hoc qō dico ꝙ oues date i ſocidā non ſūt cōes itellige capitale ipꝫ n̄ ieſtimatū datū eſt. ⁊ hec ē nā ſocietat̄ı q̄ ē qō dā itrinſecū oīb⁹ ꝯctib⁹ qō nihil aliud eſt q̄͡ꝫ diſpoſitio q̄dā. quā lex vel ꝯſuetudo ſtatuit ſuꝑ ꝯctū. vt. ff. de pac. l. ſi vnus. aug. tn̄ de peruſia ı̄i quodā ſuo tractatu dicit ꝙ ſi aut ex pacto aut ex cōſuetudīe periculū capitalis erat cōe tūc cōiter dꝫ diuidi iter eos aut piculū nō erat cōe iter eos. qꝛ pactuꝫ de piculo nō iteruenit nec ex cōſuetudine ēt eſt ꝙ periculū ſit cōe. ⁊ tunc totū capitale erit illi⁹ q̄ totū poſuit cōgruit hoc arbitrio bōi viri. vt ille q̄ participaturus nō erat de periculo. nō pticipet d̄ ipo capitali. eēt. n. ꝯ ius fr̄natitatis. l. vc rū. ff. ꝑ ſocio. itē cū ille q̄ pecuniā ponit. eius ꝯmoditateꝫ cōicare dicat̄ illi q̄ opas tm̄ pōit. ⁊ ille q̄ opas pōit cōicet fructū ſue pſōe tm̄. ⁊ iō capitale n̄ ē cōicādū. ⁊ hec opio Ang. ſi bn̄ iſpicitur nō vī ꝯtrari opioni Ja. de are.

¶ Decimo q̄ro. pōe ꝙ ipm capitale ē ꝑditū vel diminutū aduerſa foꝛtuna. nunq̄d ille q̄ pōit opaꝫ teneatur aliq̄d cōferre ei q̄ poſuit pecuniā. exēplū in diminutōe. ponamus ꝙ ego poſui in ſocietate. xx. ⁊ ſunt ꝑdita. x. vtrū debeas mihi reficere. v. videtur ꝙ ſic qꝛ dānū dꝫ eſſe cōe. vt. l. ſi nō fuerint. ff. pro ſocio. vnde ſi totū dānum eſſet meuꝫ. eēt ꝯ naturā ſocietatis. cōtrariū determinat glo. in. d. l. ſi nō fuerint: dicēs ꝙ ille q̄ ponit opaꝫ ſuā. nunq̄͡ꝫ ſe obligaſſe videtur ad dānum ſoꝛtis. Suf-

ficit eniȝ damnū perditaꝝ operaꝝ: Et hoc ꝓbat qꝛ correlatiuoꝝ eſt eadē nāa vn̄ ſicut de capitali nihil opatur opaȝ ponēs ita de capitali nihil dānificari. ſi āt dȝ lucraret ita ꝛ dānificari debe- ret. qꝛ de ꝯrijs eedē dātur regule. C. de fur. l. māifeſtiſſimi. Quidā āt dicūt ꝙ aut pecunia ē ſtatiȝ ꝑdita. ꝛ tūc dānū dȝ eē cōe aut poſt opas ꝑſtitas. ꝛ tūc ſufficit dānū operaꝝ. ꝛ hāc opi. dicit Ey. eē egorē. Ja. aūt de are. dicit idiſti cte ꝙ dānū eſt cōe: vt. ff. eo. l. cū duo- bus. §. quidā ſagariā. bal. ꝓo in. l. i. C. ꝓ ſocio. dicit ꝙ quatenus eſt cōe lucꝝ catenus eſt cōe dānū ꝛ nō alr. Et hoc videt veꝛ ius. Et hāc opi. tenet. S. B. Nec pōt cōqueri ꝙ ꝑdiderit opa ma nualē. Nā alius ꝑdidit iteruſoꝛiū pe- cunie ſue. Sȝ ſi nō appet qualr ſit ꝯ- cta ſocietas itelligit ꝯcta ſm cōſuetu dinē regionis. Et iter mercatores: ſȝ conſuetudinem inter mercatores: vt ff. d edi. edic. l. ꝙ ſi noli. §. qꝛ aſſidua.

12 ℭ Undecimo q̄ro. pone ꝙ in ſocieta te vterq̄ ponit mixtū pecuniā ꝛ operā ſed vnꝰ maiori pecuniā q̄ alter: nūqd partes lucri erūt equales equalitate ꝓ portionis. verbi gr̄a vnꝰ ponit partes duas. Alter tertiā. nā in lucro ꝛ dam no quilibet dȝ hr̄e partē correſpōdē- tem ei ꝙ poſuit in ſocietate. Sȝ ſi de hoc nihil aliud expreſſū eſt quaſi de hoc tacite iter eos actū eē itelligat. vt ꝗ plus oneris ꝛ ꝑiculi ſuſtinet. plus emolumēti expectet: vt. ff. de reg. iur. l. ſȝ naturā. ꝛ ita itelligit. d. l. ſi nō fuerit in ꝑncipio. qđ eſt notabile ꝛ veꝝ. niſi opa ꝛ iduſtria vnius valde exeeceret opam ꝛ iduſtriā alteriꝰ: puta ſi ſolus nauigēt ſi ſolus ꝑegrinet ſi ꝑ ſe ꝑicu- la ſubeat. ſi ſolus ſtat firus ad apothe cā ꝛ ſilia vt. d. l. ſi nō fuerit: vn̄ ad ar- bitriū iudicis recurrēdū ē ac ſi h̄ eſſet expſſe actū vt. ff. ꝓ ſocio. l. ſi ſocietatē

13 ℭ Duodecimo q̄ro vtrū dānū ꝑſōe il lius ꝗ ponit opas debeat cōicari ad in uicē. R. bar. i. l. ſociū. in. §. ſociꝰ. ff. eo. ſūmādo illā. §. dic ꝙ dāna ꝛ lucra cō tēplatione ſocietatis obuenētia ſit cōi cāda. ſecus ſi ꝯtēplatiōe ꝑſone obueni ant: lȝ ſocietas fuerit occaſio. Et dicit ꝙ illud verbū ꝑꝑ ſocietatē pōt itelligi duobꝰ modis. vno mō hoc eſt ꝯtēplaꝛ tione ſocietatis: tūc dāna ꝛ lucra veni unt cōicāda vt. l. cū duobꝰ. §. qdā. ff. e. alio mō pōt intelligi ꝑꝑ ſocietatē. h̄ ē ꝙ ſocietas fuit occaſio remota verbi gr̄a ꝑꝑ ſocietatem habui neceſſe acce dere ad curiā ꝑncipis. ꝛ dū corā ꝑnci pe tractarē negocia placuit ꝑncipi ex quo donauit mihi caſtrū: certe h̄ non fecit cōtēplatōe ſocietatis ſȝ ꝑſōe mee tn̄: lȝ nūq̄ hūiſſeȝ nec acceſſiſſeȝ niſi ꝑꝑ ſocietatē. certe iſtud nūq̄ venit cō cādū vt i. d. §. ſociꝰ ſi. Eodē mō i dā- no vtputa dū eēt abū ſ ꝑꝑ ſocietatē: cō ſanguineꝰ meꝰ facit teſtamētū ꝛ iſtitu- it extraneū qđ nō feciſſet ſi fuiſſeȝ pn̄ſ vt. d. l. ſociū. hic bar. ꝛ ſunt verba au- rea que euacuāt totā materiā circa h̄ ꝛ cōcordāt. d. §. ſocius. ꝛ. d. §. qdā ſa- gariam qui videntur contrarij.

ℭ Tertiodecimo q̄ro qd ſi vterq̄ ſo ciorꝝ captꝰ fuit ꝛ vnꝰ euaſit. ſ. ꝑꝑ ſuā i duſtriā. nūqd illud qđ eēt dādū ꝓ ſua redēptione iputabit in ſocietate glo. in. d. §. quidā putat ꝙ teneat partē dā ni agnoſcere ille ꝗ euaſit. 14

ℭ Quartodecimo qd ſi vnꝰ ab ami- 15 cis redēptus fuit. rūdet glo. diſtinguē do an aio remunerādi. ꝛ tūc agat aut nō ſȝ donādi aio. ꝛ tē no. agit ſȝ alr i actiōe mādati. vt. §. ſi oia. l. iter cās. ff. mā. ꝛ ibi bar. idē pa. i. c. cū ꝓ cā. de ꝓ- cu. vbi q̄rit. qd ſi ꝓcurator icidit in la- trones dū iret ꝓ facto dn̄i. ꝛ ab eis fu it ſpoliatꝰ: vel in via fuit ifirmitate op preſſus. nūqd poſſit hmōi dāna vl ex pēſas factas iputare dn̄o. Et ꝯcludit ſȝ doc. ꝙ nō. d. §. ſi oia. Scđo qꝛ h̄ ſt extriſeca a mādato ꝛ potiꝰ ſūt iputāda caſui fortuito. ſecꝰ in duobꝰ ſocijs vt di ctū ē. Alibi aūt dicit ꝙ mūdator tene tur de hijs rebꝰ quas nō detuli. ſȝ mā- datariꝰ. niſi mādatum ſuſcepiſſet. De alijs aūt nō agit: ſicut nec ſocius. Sed quātū ad medicos bn̄ eſt ſecus. ꝛ rō ē qꝛ in ſocietate ius eſt fraternitatꝭ. ſecꝰ

in mādatoꝛe vt ibi nota. Et dic ibi Ac
cur. ꝙ iteꝝ ille. §. ſi oīa. ꝺ curialitate ñ
dꝫ ſeruari. Et ſm aliquos nec de iure
ſi in caſū foꝛtuitū icidat nō icurſurus
niſi ꝑꝑ ipletiōes mādati pncipal'r vt
vult Inno. i. c. ſicut ei. ij. de iureiu. Et
p. d. §. nō oīa. vī concludi ꝙ ſi legati
amittūt in legatōe ſua equos vl' vaſa
argētea q̄cūqꝫ cāu nō reſtituunt eis ꝺ
publico. ⁊ id ꝯſiliū ē ꝙ negēt ſe hēre
aialia ⁊ alia ⁊ oīa necaria hēant ⁊ re
publica: ⁊ tūc non tenebūtur de caſu.
bar. tñ i. l. ſi ſeruꝰ cōis. ff. de fur. cōclu-
dit ꝙ aut illa ambaſciaria fuit ꝓcura-
ta. ⁊ tūc nō dꝫ ſibi emēdari: ſicut nec
ꝓcuratoꝛi. d. §. nō oia: ſi vo nō fuit ꝓ-
curata: tūc aut poꝛtabāt res nō necari-
as: vtputa ꝑꝑ pōpā duxerūt plꝫs eq̄s
q̄ꝫ deberēt vel al's res: ⁊ tūc nō dꝫ ſibi
emēdari vt. d. l. ſi ſeruꝰ. §. qꝺ vo qꝛ ē
qꝺ eis iputet. ſi vo poꝛtabāt res neca
rias. tūc iſte res debēt eis emēdari. l.
cū duobꝰ. §. dāna. ff. e. ⁊. d. §. gdā ſaga
riā: ⁊ bar. dīc ita ꝺtminaſſe quēdā ſolē
nē doc. h tñ dīc veꝝ ſi dcē res ꝑieꝛt ñ
al's ꝑiture. ſecꝰ ſi al's fuiſſēt ꝑitur nāſr.

16 ¶ Quītodecio q̄ro vtrū vnus ſocio-
rū poſſit paciſci vt duas ꝑtes lucri ⁊
vnā ꝑtē dāni ferat ⁊ aliꝰ ecōtra. ſ. duaſ
ꝑtes dāni ⁊ vnā ꝑtē lucri. Rñ. ſꝫ. d. ang.
ꝙ nō: qꝛ vnꝰ ſocioꝝ nō pt plꝰ de lucro
ꝑticipaꝛ q̄ꝫ ꝺ dāno vt. l. mutiꝰ. ff. e. ſit
ñ valet pactū ꝙ deducto dāno vnꝰ hē
at duas ꝑtes lucri: alt vo vnā niſi ille
q plꝰ hꝫ de lucro tātūdē plus pecunie
opis aut iduſtrie i ſocietatē poſuerit:
vt i. l. ſi ñ fuerit. ff. e. No. tñ ꝙ i foꝛo cō
ſciētie ſi ꝑdicta pacta arbitrio bōi vi
ri nō faciūt deterioꝛē partē alteriꝰ: ſꝫ
ita vt q plus poſuerit pecūie vl' opere
plus hēat. ⁊ hoc vr̄ valde rōnabile. ñ
tñ valeret pactū vt vnꝰ tm̄ lucꝝ: alter
tm̄ dānū ſentiat. eēt. n. neqſſimū genꝰ
ſocietatis q̄ leonina appellat. d. l. ſi nō
fuerint in ſi. qꝺ veꝝ eſt niſi ille q tm̄
operas poſuit aliqd certū ꝑ ſua opera
vellet ſine dāno qꝺ poſſet nō tanq̄ꝫ ſo
cius ſed tanq̄ꝫ locatoꝛ.

17 ¶ Iō ſubiūgerē alia qō. ⁊ ē. xvj. Ecce
negociatoꝛ q pecunias recipit ad tractā
dū dicit ei q dat eā. ecce volo in fine ꝑ
induſtria ⁊ laboꝛe meo. xx. ſūma hēre
⁊ nō in eis ſentire aliqꝺ dānū. nūqd
lꝫ rñdet lꝫ. ſꝫ iſte nō ē ꝯctꝰ ſocietatis ſꝫ
locatōis qꝛ ille negociatoꝛ locat opas
ſuas ꝑ illo ꝑcio. ⁊ iſto mō nō ſentiet
ēt de lucro. Poſſet āt ⁊ pactū facere:
ꝙ nō ſolū deberet hēre ꝑdicta. xx. ſine
vllo dāno. ſꝫ ēt talē partē de lucro. Et
nulla de dāno hoc intellige niſi dānū
cōtingat culpa ipſius operā ponentis
vel coꝝ quoꝝ opa vtit: vt. l. ītē q̄rit. ⁊
l. ſi merces. §. q colūnaꝫ. ff. loca.

¶ Decioſeptio q̄ro. qd ſi do pecunias 18
mercatoꝛi i ſocietatē ⁊ ꝯuenio ſecū ꝙ
dabit mihi certā partē ꝺ lucro ⁊ nihil
dico ꝺ dāno. rñdet i hoc cāu diſtiguē
dū ē: qꝛ ſi itēdo hēre lucrū ⁊ nō dānū
vſura ē. extra de vſu. c. ꝯſuluit: ſi āt in-
tēdo ꝑticipare lucrū ⁊ dānū: lꝫ de dā-
no nihil dicā. tñ ꝯtꝰ licitꝰ eſt. ⁊ lꝫ ꝺ dā
no nō exꝑmat. intelligi tñ dꝫ de illo ſi
cut de lucro. vt inſti. pro ſocio. §. illud
Et ibi patꝫ ꝙ idem eſt econtra. vꝫ qñ
tm̄ ē exꝑſſa pars dāni. qꝛ idē intelligit
tacite ēt de lucro. ⁊ ſic intellige gl. ſin
gularē in. c. plerīqꝫ. xiiij. q. iij. que dicit
ꝙ pōt fieri pactū ꝙ periculū capital'
ſit cōe vt intelligat ēt de lucro vt ſi in
fine nihil inueniet niſi capitale ſo-
lū tūc diuidat ſꝫ ꝙ pactū factū eſt de
periculo. Nā ſi tale pactuꝫ faciēs intē
deret in fine ſi nihil aliud eēt niſi capi
tale ipm totuꝫ hēre illicitum eſſet.

¶ Decioocta. q̄ro. vtꝝ ille q tm̄ opas 19
pōit qñ ꝓficiſcit cā ſocietatis vt nauigā
do ⁊ circūcirca negociādo ꝺbeat hēre
expēſas ꝺ coꝛꝑe ſocietatis. Rñ. ſꝫ bal. ⁊
Ia. ꝺ are. ꝙ qñ ꝓficiſcit cā ſocietatis dꝫ
hēre expēſas ꝺ coꝛꝑe ſocietatis exceptis
his q̄s feciſſet domi. ar. ff. ꝺ pe. hē. l. ſꝫ
⁊ ſi lege. §. qꝺ āt qꝛ ñ dr̄ lucꝝ niſi ꝺdu
ctis expēſis. ff. ꝓ ſo. l. mutiꝰ. idē tꝫ Cy.
putarē tñ i'hmōi ſeruādā ꝯſuetudinē
ſi q̄ eēt ēt in foꝛo ꝯſcie. Cū ⁊ tacite vi
deatur actū qꝺ fieri ꝯſueuit. C. loc. l. ſꝫ.

¶ Decimonono q̄ro ꝑ qbꝰ partibꝰ ſe 20
geātur ad ſolutionē pēſionis ſūdati vl'

apothece ꝯducte ſocij ex diſpib⁹ ptib⁹
ꝶ.ƀz.d. Ang. ꝙ locãti tñr ꝑ eq̃lib⁹ pti-
bus: iter ſe tñr ꝑ rata ſocietatꝭ.ꝛ ita di
uidẽ debẽt dcm̃ debitũ mercedis ſic
diuidũt pncipale ꝛ ƀz diſpes ptes. ita
detẽmiat Bal.i.l.i.C.ꝑ ſocio.vbi ẽt dic̃
ꝙ ſuppellectilia ꝛ maſſaritie dicte ſo-
cietatis diuidi debẽt ẜm diſpes ptes.
21 ¶ Uigeſimo q̃ro.põe ꝙ ego ꝛ tu ꝯ-
xim⁹ ſocietatẽ duraturã q̃nquennio.ħ
pacto ꝙ ego ponã.M.ꝛ tu opaꝫ: vel
ꝙ ego ponã merces valẽtes. M.ꝛ tu
opaꝫ.deĩn cãu fortuito añ q̃nquẽniũ
ꝑierũt: nũq̇d ego cõgar iterato ponẽ
gl.i.l.i.C.ꝑ ſocio.dic̃ ꝙ nõ: q̃ꝛ finita ẽ
ſocietas.Itẽ q̃ꝛ vr̃ actũ ſolũ ꝯponẽdo
ſemel ꝛ ñ plies.vt.ff.ꝑ ſocio.l.ſi ſoci⁹
ꝑ filia.§.nec ſi ꝑoꝛ.Idẽ tenet.d. Ang.
22 ¶ Uigeſimo pꝛio q̃ro.pone ꝙ pactũ
eſt inter duos.ꝙ vn⁹ ponat.M.ꝛ al-
ter opas.ꝛ de his.M.reſtat paꝝ caſu
fortuito: vñ opariũs non vult ponere
opam vel rẽ ſuã que magna eſt cũ re
ſocij que ꝑua eſt. Quid iuris.ꝶ.bal.in
l.i.C.pꝛo ſo.ꝙ talis fouet eq̃tatẽ.vt.ff.
de admi.tu.l.ita aũt in pꝛincipio.
23 ¶ Uigeſimoſecũdo q̃ro.pone ꝙ duo
ſunt ſocij oĩum bonoꝝ: puta fili⁹ legit
timus ꝛ ſpuri⁹.mõ pr̃ inſtituit here-
dẽ filiũ legitimũ. Querit̃ vtrũ aliq̇d
acq̇rat̃ ſpurio.ꝶ.bal.vbi.s̃.ꝙ ſic non
rõe relicti ſꝫ ſocietatꝭ tex.ẽ notabil̃.ff.
de li.le.l.ſi is q̇ duos.Et iſta ẽ cautela
q̃ñ pr̃ vult aliq̇d de ſuis bõis ad ſpu-
riũ trãſferre: ꝙ faciat eos inuicẽ ſocia
ri. Predicta putat ibi Bar.vera niſi
appareret de fraude ex aliq̇b⁹ cõiectu
ris.tunc.n.oĩno filio auferũt vt.l.i.C.
de na.li.ꝛ ibi dr̃ in tex. Aliũ modũ re
linquẽdi ſpurio.vide.s̃.Filius.§.v.
24 ¶ Uigeſimo tertio.pone ꝙ pl̃es ſit̃ ſo
cij oĩum bonoꝝ: vn⁹ iſtoꝝ ex vſuraria
ꝑuitate acq̇ſiuit m̃lta: ꝛ cõicauit ſocio
ſeu fr̃i.nũq̇d ep̃s poterit ꝯpellere iſtũ
fr̃eꝫ eũdẽq; ſociũ ad reſtõnẽ vſuraꝝ.
Dic ꝙ ſic vt.ff.e.l.q̃d eni.hec bal.
25 Uigeſimo q̃to: vtrũ liceat tradẽ pecu
niã: puta.c.ducatos hoc pacto ꝙ acci-
piẽs teneat̃ tradẽti lucrũ vel dãnũ rñ-
dere ƀz ꝙ ſi tẽs.c.ducati apd̃ Io. lucra
bunt̃ vl̃ ꝑdiderũt: cũ tñ accipiẽs dictos.c.
duca.eos accipiat mox i ſuis neccitati-
bus expẽdẽdos.ꝶ.S.B.ꝙ nõ.cuius
ſnĩe vr̃ eẽ Inn.ꝛ Io.an.i.c.ſi.d̃ vſur.
q̃ꝛ tal̃ pecunia oĩno vr̃ hr̃e i ſe rõneꝫ
mutui: nõ ãt capital̃ ſeu ſortꝭ.q̃ꝛ tũc i
pacto eẽt ꝙ eã accipiẽs teneret̃ ſolis
mercatõib⁹ fideliter ꝯputare ꝙ minime
ẽ ƀz caſũ ꝑpoſitũ: nã tal̃ pecunia aut ẽ
tradita ꝑ modũ mutui.ꝛ ſic ẽ vſura:
aut ꝑ modũ depoſiti: ꝛ tũc ipa ſola dꝫ
reddi abſq; lucro: aut ꝑ modũ capital̃
vt.l.emptiõib⁹ ꝛ mercatiõib⁹ deputet̃.
nec hoc p̃t eẽ: q̃ꝛ pactũ ſupꝛapoſitũ re
pugnat.multi tñ doc.tenẽt ꝙ ꝯct⁹ ſit
licit⁹.Et hoc veꝝ ſi illud petat̃ tanq̃
itereſſe: puta q̃ꝛ volebat oĩo oẽs duc.
in ſocietatẽ ponere ꝛ ad inſtãtiã ami
ci ſibi oñdit dũmõ ẜm Hoſ.pericula
ꝛ expẽſas in ſe recipiat.Scd̃o ꝙ p̃nci
paliter nõ itẽdat lucrari ꝑ hãc viam
magis q̃ꝫ ꝑ viã mercãdi.Tertio ꝙ nõ
ꝯhat pactũ ad ſemꝑ: ſꝫ ad aliq̇d tp̃s
rõnabile. Quarto ꝙ ille nõ ſit in tam
arta neceſſitate ꝙ merito ex p̃cepto te
neretur illi gratis mutuare: q̃d q̃ñ ſit
vide.s̃.Elemoſyna.i. Quinto ꝙ hoc
ꝙ accipit vltra ſortẽ ſolũ accipiat tãq̃
itereſſe. Als̃ ꝯct⁹ nõ eẽt licitus.Et hoc
facit ad limitatiõem aliquaꝝ queſtio
num poſitaꝝ.i.vſura.i.§.xv.ꝛ ſe.
¶ Uigeſimo q̇nto.pone mutuat q̇s 26
in venetijs.c.vt ex.inde .cxx. recipiat
in cipꝛo hoc pacto ꝙ ſi iſta.c.vel mer
ces ex eis empte i mari vel in terra ꝑi
clitẽtur.nõ teneatur reddere niſi.l.Si
ꝟo nõ ꝑiclitẽtur denarij vel mercatio
nes teneat̃ ad p̃dicta.cxx.ꝶ.Hoſti. ꝙ
ꝯctus eſt vſurarius: q̃ꝛ aut recipiẽs ex
pendit pecuniã illã in mercib⁹: aut ñ.
Si nõ ergo mutuãs vult lucꝝ q̃d iſte
nõ facit: q̃d oĩno iniuſtũ eſt.Si expẽ
dit: tunc certũ eſt ꝙ merces ex pecu-
nia iſta empte ſunt ipſius mutuũ acci
pientis: in cuius dñiũ ꝛ pecunia ipa
tranſierat.ꝛ ſic ſequeretur ꝙ mutuãs
vellet lucrũ factũ ex re nõ ſua.q̃d oĩo
illicitum eſt.Con.Ray.

27 Uigeſimo ſexto.pone ꝙ recipit q̄s pecu
niā vltra mare vehēdā: ⁊ ibi reddēdā
ꝓ certo ſibi p̄cio conſtituto: nūqd cō
mittatur vſura.R̄.ſm Inno.extra de
vſu.c.ſi.ꝙ nō eſt vſura ſiue l ſe recipi
at periculū q portat eā ſiue nō:q2 ope
rarum ſeu cuſtodie locatio eſt. Idem
Hoſt.Nec ob.d.c.ſi.q2 nō ē idē caſus:
q2 receptū vltra ſortē.de quo i.d.c. ſi.
dī mutuū directe cōcernit qđ ꝓhibet
Luce.vi. Sed hic nō ſic:q2 non ꝓpter
mutuū qđ ibi nō eſt:ſed ꝓpter ſecuri
tatem factā lucrū accipit.Dicit tamē
Inno.ꝙ vbi nō acciperet p̄ciū tm̄ vt
ponet:ſed negociator mutuo dat eam
vt cum illa negocietur tunc eſſet vſu
ra:q2 pecunie nullus eſt fructus ſi te
neatur in archa:nec deterioratur i vſu.
28 ¶ Uigeſimoſeptimo.pone ꝙ q̄s tra
dat eni mercatori:ſic ꝙ i mercādo ca
pitale currat ad piculū ipſius tradētis:
ita ꝙ q̄cq̄d mercādo vel alio iculpa
bili mō ꝑdat:ꝑdit creditori ipi9 capi
tale:lucrū āt ē ſixū.Et i tali caſu cer
tū eſt ꝙ mercator cui capitale traditū
eſt emit totū futurū lucrū capitalis p̄di
cti tāto p̄cio.q̄ntū ꝓbabilitas futuri lu
cri cū vtilitate ꝓpria pōt rōnabilr eſti
mari.Talis q̄dē ɔtc9 ſ3 quoſdā ē illi
citus.Tamē ſ3 Bir.ol.licite pt fieri.⁊
hoc multiplr rōne.primo rōne piculi.
nā in tota mercatōe ſiēda ex hoc capi
tali:capitale ad piculū tradētis currit.
Scđo rōne lucri:q2 totū lucrū qđ ꝓuē
turū eſtimatur ꝓbabiliter aliquē valorē
h3 q pōt aliquo precio iuſto eſtimari
⁊ ꝑ ɔñs ēt iuſte vēdi.Tertio rōne dā
ni vitādi:q2 iſte qui dat ſuū ꝓpriū ca
pitale.iuſte pōt exinde exigere intereſ
ſe.Idē patz a ſimili.pone eni ꝙ aliq̄s
tradat alicui equū ſuū ad ſeptimanā
ſub p̄cio cōpetēti:vt ɔducat eū in pre
hijs ⁊ alijs neceſſarijs ſuis. Tādē ille
cui equus tradit9 ē emit totū futurū lu
crum annue cōductōis eq.Sicut eni
hic licite emi pōt:ita ⁊ ibi.Credo igi
tur ꝙ rōne cōtractus hic nulla cōmit
tatur vſura niſi hoc fieret in fraudem
vſurarū:ita ꝙ illud capitale nō eſſet ve
re ſm rem traditū pro capitali:ſed po
tius pro mutuo ⁊ ad vſurariū lucrū.
¶ Uigeſimo octauo.pone mercator 29
q̄dā mittit ꝑ mare ſeu ꝑ terrā aliquas
mercātias:⁊ nolēs totaliter periculo
ſe exponere querit aliquē q de predi
ctis mercib9 faciat ei ſecuritatē.v3 ꝙ ſi
aliquo caſu ꝑdantur de p̄dictis oībus
ſatiſfaciat ei.Hmōi autē ſuſcipiēs picu
lum tale cū mercatore cōuenit manua
liter recipe aliquas pecunias ꝓ quoli
bet.c.valoris ipaꝝ mercātiarū.Que
ritur vtrū talis ſecurās poſſit ide lici
te recipere tale lucrū.Breuiter dicēdū
ē ꝙ ſic:⁊ experiētia teſte ex tali ſecurita
te reſultat cōe bonū:⁊ vtilitas maxia
reipublice.Itē iſte ɔtcus vi ēē ɔtc9 lo
catiōis:q2 mittēs merces illas q̄ſi lo
cat ipaꝝ cōductionē illi ſecurāti vltra
mare cū ſuo piculo ⁊ eq̄ mercede:ſed
certe ꝙ datur ꝓ locato merce ſ ē n̄ vſura.
Uigeſimo nono q̄ro an licitus ſit ɔ 30
ctus.P.tradit.I.cētū ad fidelr opan
dū in ſua arte vel mercātia cū3 pacto
ꝙ in fine anni totā recipiat ſortē cū3
trib9 ptib9 lucri:ſi qđ lucrū fuerit ſcm
deductis tm̄ p̄us expēſis ⁊ eſtimationi
bus laboris ipſius.Io.⁊ ecōuerſo ſi dā
nū euenerit i mercātia vl arte vult ſē
tire detrimētū triū ptiū.⁊ Io.q̄rte ptis
tm̄ ſentiat.R̄.S.B.ꝙ nō:q2 ſi contin
gat talē pecuniā ſiue merces emptas
ex illa diuino iudicio piclitari ipe Io.
ſentiret dānū q̄rte ptis.q2 q̄cq̄d cōtin
gat q̄rta ps ſorti ipi petro reddēda eſt
ꝓpterea q̄cq̄d ipe .pe.ſequitur lucri de
illa quarta pte q̄ nō ſubiacet eius pi
culo vſuraꝝ eſt.Quod aūt recepit de
tribus partibus q̄ pertinēt ad eius pe
riculum licitū eſt.Erit igitur talis ɔtcus
licitus ſi addatur in pacto ꝙ ſi aliqđ
dānū ſine culpa ipſi9 Io.euenerit qđ
ad ipm pe.integraliter pertinebit.ni
hilominus tale dānū pe.a dicto Io.
nō tenebit acceptare niſi Io.iuridice
ꝓbauerit.Et no.ꝓ declaratiōe predi
ctorū ꝙ ſan.B.in multis caſibus ſu
pra poſitis ⁊ ſimilibus fuit in opiōne
ꝙ ponēs aliquā quātitatē pecunie in

ſocietatem ad hoc vt cãue ſit licit⁹ oʒ
ꝙ retineat in ſe piculuʒ toti⁹ capital'.
Sʒ vt dcm̃ eſt.ſ.gl.xiiij.q.iij.in.c. ple
riqꝫ.ẽ in ꝯriũ q̃ vult ꝙ põt fieri pactũ
in ꝯctu ſocietatis ꝙ piculũ capital' ſit
cõe.Et hoc etiã ſentit panoꝛ. i.c.ꝑ ve
ſtras.de dona.inter vi.ꝛ vxo.et iõ de⸗
cẽdũ ꝙ ſi tale pactũ fiat'al'r ꝙ medie
tas curat ad piculũ recipiẽtis erit lici
tũ.qꝛ.ſi in fine ſocietatis nihil iuenire
tur niſi capitale ſolũ.tũc diuideret' ſʒ
ꝙ pactũ factũ eſt de piculo.qꝛ idẽ pa
ctũ qd factũ eſt de dãno itelligit' ẽt de
lucro ꝛ ecõuerſo.vt iſti.ꝑ ſocio.§.illd
ꝛ dcm̃ eſt.ſ.q.xvij.ꝛ ſequuntur cõiter
doct.Si.aũt tale pactũ nõ ſit factũ. ca
pitale totũ i fine erit tradẽtis vt dicit
ſan.Ber q itelligit taleʒ eẽ vſurariũ
q̃tũ ad lucrũ illi⁹ ptis q̃ nõ ſubiacet pi
culo.ſi tale pactũ faciẽt itẽdit' i fine ſi
nihil aliđ eẽt niſi capitale.ipʒ totũ hr̃e
31 ¶ Trigeſimo q̃ro qualr̃ diuidat' ſocie
tas nihil iter ipos eſt cõuẽtũ expſſe.R.
ſm do.Ang.ſic eſt diuidẽda.Si totuʒ
ſocietatis eſt.ccc.ego q poſui.c. pꝛimo
extrahã illa.c.ꝛ poſtea reſidua.cc.diui
dem⁹ iter me ꝛ eũ q poſuit opas. ita
tñ ꝙ q plus ſocietati ꝯtulerit.vel pecu
nie.vel ope.vel induſtrie. plus hẽat.vt
l.ſi ñ fuerit.ꝛ.l.qd.n.ff.ꝑ ſocio. ꝛ hoc
arbitrio boni viri.Nec eſt veꝝ qd di
cũt quidã,ꝙ ſimil'r ille q ponit opam
dʒ pmo extrahere tm̃ q̃tuʒ eſtimãdũ
eſt ſua opa.Sicut ille qui poſuit.c.Nã
hoc nullo iure cauetur. qꝛ opa dñis ni
hil aliuđ eſt q̃ offm̃ diurnũ vt.l.i.ff.de
op.li.Immo opa hois dr̃ fructus ho⸗
minis eſſe.vt.l.ij.ff.de ope.pu.Ille er
go qui in ſocietate tm̃ opam ponit nõ
dr̃ aliquiđ ꝯſiſtens in ſoꝛte vel capita
li poner̃.ſed ſolũ fructũ ſue pſone.qui
fructus aut vſufructus pſone coꝛreſpõ
det fructui aut cõmoditati illoꝛum. c.
ꝓ hoc facit.qđ dr̃ in.l.cũ duobus.§. ſi
in coeũda.ff.pro ſocio.ꝛ hãc opionẽ
ſecutus eſt Bal.in.l.i.C.ꝑ ſocio.ꝛ ſic i
telligi dʒ ꝙ ſepe opa alicuius pꝛo pe⸗
cunia valet.vt inſti.ꝑ ſocio.i. pro cõ⸗
moditate ꝛ vſufructu dicte pecunie.

¶ Trigeſimopꝛimo.vtrũ locãs rẽ quãʒ 32
eſtimat hac ꝯditiõe ꝙ q̃litercũqꝫ pdat'
ſeu deterioꝛet' vult recupare eodẽ pcio
rẽ ſuã:an liceat.R.ꝙ ñ.ꝛ vr̃ fieri i frau
dẽ vſuraꝝ.qꝛ res eſtimata itercedit lo
co pecunie.ſi vero.§.qđ ait.ff.ſo.ma.
Nec ẽ vera locatio qꝛ locatoꝛ rẽ ſuo pe
riculo tradit ꝓ q̃ ꝯſtituit' ſibi merces.
¶ Trigeſimoſcđo q̃ro:an res empta 33
ex pecunia cõi vel redacta ex reb⁹ cõi⸗
b⁹ ſit cõis.R.Bar.in.l.ſi patru⁹.C.cõ.
v.iudi.diſtiguit ꝙ aut emit qs noie cõ
muni.aut noie ppꝛio.aut dubitat' Pꝛi
mo cãu res ẽ cõis altero hñte ratũ. vt
l.ſi ego.ff.de ne.ge. Aut emit noie ꝓ⸗
pꝛio.ꝛ tũc diſtigue:aut emit de pecũia
ppꝛia aut de pecunia cõi:aut dubitat'.
Pꝛio caſu ñ ẽ dubiũ ꝙ res nõ eſt cõis
Aut de pecũia cõi.ꝛ tũc aut ille q i re
cõi vẽdicat ptẽ erat maioꝛ:aut erat mi
noꝛ.Pꝛio cãu nihil peter̃ pt i re:vt ibi
Scđo cãu aut ille q emit nõ erat tutoꝛ
vel curatoꝛ.ꝛ tũc idẽ vt.l.filie.ff. de ſo
lu.Aut erat tutoꝛ vel curatoꝛ.ꝛ tũc res
efficit' cõis vt.l.ij.ff.qñ ex fctõ tu.Aut
dubitat' ex q̃ pecunia emerit ꝛ pſumit'
ꝙ ex ppꝛia.vt.l.ſi defunct⁹.C.arbi.tu.
Nec eſt ibi recurrenduʒ ad ꝯiecturas.
cui⁹ ꝯditiõis fuerit artifex vel nõ.Ter
tio cãu pncipali qñ dubitat' cuius noie
emeret.ꝛ in dubio pſumit' emiſſe noie
ppꝛio.vt.l.ꝛ magis.ff.de ſolu. Et ex p
dictis appet ſoluta q̃ſtio q̃ tota die oc
currit de fcõ:ſi vn⁹ ex frĩb⁹ cũ pecunia
hr̃ditaria mercat':ꝛ ex illis mercãtijs
lucret':vtrũ dẽat alteri frĩ cõicari. Naʒ
pmo vidẽdũ ẽ ſm bar.ibi vtrũ is fece
rit noie cõi.an noie ppꝛio.Et ſi noie
cõi.tũc lucrũ eſt cõicãdũ.Si hoc non
appet.tũc ſi ille frater nõ erat tutoꝛ vl'
curatoꝛ:lucrũ dʒ eẽ ſuũ ꝓpꝛiũ vt.l.titiũ
ꝛ meuiũ.§.altero de admi.tu.ꝛ.l.ſi pa
tru⁹.Sʒ ſi erat tutoꝛ vel curatoꝛ:tũc lu
crũ qđ facit ex pma mercãtia empta
dʒ eẽ cõe.qꝛ mercãtia illa fuit cõi tãq̃
ẽpta de pecũia cõi.Sec⁹ i lucro qđ fa
cit ex reiteratiõe ẽptionũ.nã pecũia re
dacta ex mercãtijs cõib⁹. nõ ẽ cõis.vt
dr̃ ꝑ glo.in.d.l.ſi patruus.Et pdicta q̃

dicta ſunt de tutore ſunt vera qñ ɔſtat
ꝙ mercãtiã facit noie ꝓprio. Nã in eo
forte in dubio pſumeret ꝙ noie cõi. vt
l. poſt morté. ff. qñ ex fac. tu.
34 ¶ Querit bar. ét de alia. q. quotidia
na. An fratres ſimul ſtando videant̃
ɔhere ſocietaté. Et ɔcludit ꝙ qñ plu-
res fratres ſtant ſimul. aut nullus ne-
gociant̃. aut alter negociat̃: alter ñ: aut
oés negociant̃. Si neuter. nõ põt itel-
ligi eé ɔcta ſocietas. lʒ hereditaté inſi-
mul teneant indiuiſaʒ. vt. l. ex parte. §.
fili⁹. ff. famil. here. Si vo vn⁹ negocia
tur alter nõ. tũc ideʒ ꝙ nõ põt itelligi
ſocietas ɔcta. qꝛ ex hoc ille q negocia
ret videret̃ magis donare ꝙ̃ ſocietaté
ɔhere. Si vo vterqꝫ negociat̃. ſiqdeʒ
alter eoꝝ eſt pupillus cũ eo nõ é ɔcta
ſocietas. qꝛ hoc nõ poſſet expſſe vt. l.
vt i ɔductorib⁹. ff. ꝓ ſocio. Si vero vter
ꝙ̃ eſt maioꝛ. tũc puto ꝙ ſiqdé lucrum
poſuerũt in cõi: ex hoc inter eos preſu
mat̃ ɔcta ſocietas: nõ dico ſocietas oi
um bonoꝝ ſm ꝙ qdã vñr velle: ſʒ ſo-
cietas q̃ſtus illi⁹ mercãtie tñ hec bar.
No. tñ ad pdicta ꝙ caſu ꝙ vn⁹ fratrũ
de pecunia cõi mercat̃ ⁊ noie cõi. ꝙ q̃
tenus lucrũ eſt cõe caten⁹ ⁊ dãnuʒ ſm
Bal. Et hº ſi aggreſſus é ſolita negocia
diſcrete opando. Secus ſi iſolita qꝛ tũc
ſibi iputet. l. ſi negocia. ff. de neg. geſ.
Con. Bar. in. l. litiũ. ff. de admi. tu.
35 ¶ Quid de duob⁹ ſocijs altercãtib⁹
ſup aliquo rei euẽtu pterito vel futuro
puta. P. aſſerit mortuũ talé dñʒ vel ta
lé pncipé vẽturꝫ ad talé ciuitaté. i. cer
tũ tpꝰ. ꝙ ſi ſic ec⁹ fuerit obligat ſe Mar
tio daturꝫ. c. ita tñ ꝙ ſi ita fuerit vt aſ-
ſeruit. ipe. M. q tenebat ɔtriũ vice vſa
teneat̃ ipi. P. dare. c. vtrꝫ tale lucrꝫ ſit
licitũ. &c. Arch. ſ. ꝙ ñ. Sʒ põt dici turpe
lucrũ tãqꝫ pcedés ex auaritia ⁊ nulli
diſeruiés vtilitati. ſʒ vãitati ⁊ pdigali-
tati. ñ tñ iñr ꝺ neceſſitate rſtituẽ. ſʒ pau
pib⁹ é erogãdũ. vt aſſerit ſe audiuiſſe
a pit]. ⁊ hº magꝭ ex ɔſilio ꝙ̃ ex pcepto.
Sortilegiũ. quid ſit. Dic ꝙ eſt ars di
uinãdi q ꝓprie in malo accipit̃ ꝓ-
phia vero in bono. l. q. i. iudices. Et
hec ſors illicita. nec credẽda. nec exercẽ
da. xxvi. q. v. ſortes. qꝛ ſm Bir. lib. iij.
ti. xij. lʒ ſors nõ ſit aliqd mali in ſui nã
tñ ꝓhibet̃. qꝛ pp aſſiduitaté vtendi la-
bũtur hoies idolatriã. Et iõ mala é in
ſui vſu. ſic ꝓhibet̃ iuramẽtũ ne labat̃ i
piuriũ. extra de iureiu. ⁊ ſi xp̃s. Et hoc
itellige ſm antiq̃ tpa qñ nõ erat ſors ꝓ
hibita ſm Lau. ⁊ archi. ſʒ hodie mala
eſt ex quo ꝓhibet̃. Nec i hoc exemplũ
ſeq debem⁹ ꝙ Jonas vel Mathias di
cat̃ fuiſſe electus ſorte. xxvi. q. ij. nõ ſta
tim. ⁊ ca. his ſe. vl' ꝙ Joſue ex pcepto
dñi exquiſiuit p ſorté peccatuʒ Achor
i. q. iiij. §. item peccato vel ꝙ Saul. de
prehendit ſorte Jonathã comediſſe fa
uum mellis: qꝛ iſta ⁊ alia permittebã-
tur ante euangeliũ que tépore perfecte
diſcipline ſunt eliminata. xxvi. q. ij. §.
his ita. ergo illa illo tpe licita erant. q̃
fiebant auctoritate diuina. vnde facié
tes excuſabantur a ſortilegio ſicut a ra
pina. xiiij. q. v. dicit. ⁊ ab homicidio.
xxiij. q. viij. occidit. ⁊ ab adulterio. ex
de diuoꝛ. c. gaudemus. Item eſt alia ra
tio. qꝛ puilegia paucoꝝ nõ faciũt legé
cõem. vt. xxvi. q. ij. nõ exéplo. Nota tñ
gl. ſingularé. xxvi. q. ij. in ſũma. que di
cit ꝙ quedã ſunt ſortes licite ⁊ quedã
illicite. Illicite ſunt que fiunt per ma-
gicas incãtationes vel que fiũt ad exer
cẽdas vanitates vel que fiunt ad ing-
rendũ aliquis occulta. Licite vo dicun
tur que fiũt neceſſitas cã. vt ſi ɔtẽtio eſ
ſet de electione aliquoꝝ. ⁊ eſſet paritas
vtrinqꝫ in oibus. Exéplo. Mathie poſ
ſunt fieri ſortes. vt in. d. c. nõ exemplo
⁊. q. v. non liceat. Cuʒ. n. non ſupereſt
humanũ auxiliũ. tunc recurrere poſſu
mus ad diuinũ. xxij. q. ij. queritur. ⁊ in
dubijs ſm leges ad ſortes recurritur.
vt. ff. de iudi. ſed cũ ambo. C. cõ. de le.
l. fi. in pncipio. ⁊ Aug. dicit quibuſdã
cũ ciuitas eſſet obſeſſa ⁊ dubitaret cle
rus q deberẽt fugere q manere. ꝙ ſorte
illud eſſet dirimẽdũ. hec gl. Et iõ dicit
Jo. de ſan. ꝙ ad hoc ꝙ ſors ſit licita
tria requirunt̃. ſ. publica ⁊ cõis vtili-
tas. Irrefragabilis neceſſitas. vt. ſ. per

auxilium humanum nō poſſit ſubue-
niri. Al'r.n.eſſet tētatio dei. Tertio cō
cors ⁊ vnanimis orō.d.c.non exēplo
vbi dr̄ ſiqui neceſſitate aliqua ↄpulſi
deo putāt ſortibus exēplo apoſtolorū
ↄſulendū.videāt hoc ipſos apl'os nō
niſi collectio fratrū cetu ⁊ pcib⁹ ad de
um fuſis egiſſe. No. et Pa. i.c. ſi.ext.
eo.ꝙ ſortes nullo mō pñt īteruenire i
tractatu electionis:q2 poſſet aſſumi i-
dignus.cū ſors poſſet ſup eū cadere.
Itē ꝑ ſortē tētat̄ de⁹. Et intellige hoc
ſm doc.in electionib⁹ ad officia eccl'ia
ſtica. Secus aūt īter laicos quo ad tē
poralia.q2 h̄ vſus ſortis nō reꝑit̄ i illis
ꝓhibit⁹.ex quo tn̄ ſe ſubijciūt fortune
⁊ ita i mītis locis faciūt laici.eligētes
officiales ꝑ ballotas. Melius tn̄ puto
abſtinēdū.q2 militant rōneſ ſupius al
legate.vide de h̄.ſ.electio.i.§.xviij.

1 ¶ Qui dicūt ſortilegi.R̄.ƀȝ Btr. Sor
tilegi ſunt qui ſub noīe ficte religiōis
ꝑ q̄ſdā quas ſcōꝝ ſeu apl'oꝝ vocāt ſor
tes. Aut quarūcūqȝ ſcripturaꝝ īſpecti
one futura ꝓmittunt. xxvi.q.i.c.i.

2 ¶ Quot ſunt ſpēs diuinatiōis ſeu ſor
tilegioꝝ.R̄.ꝙ genus diuinationis a ꝑ
ſis ortū habuit.⁊ q̄tuor ſunt eius gene
ra ſicut quattuor ſt elemēta. Fit.n. di-
uinati oi terra q̄ giromātia vocat̄ a Ge
os qd̄ ē terra.⁊ māthos:qd̄ ē diuina-
tio. Scd̄o fit i aqua.⁊ hec idromātia
vocat̄ ab idor.qd̄ ē aqua. Tertio fit i
aere q̄ arimantia appellatur ab aere.
Quarto fit in igne q̄ vocat̄ pyroman
tia a pyr qd̄ eſt ignis.q̄ oēs diuini di
cti ſt̄.quaſi deo pleni. q2 ditate ſe eſſe
plenos ſimulāt. Horꝫ āt diuerſa ſunt
noīa. Nā qdā arioli vocātur eo ꝙ cir-
ca aras idoloꝝ nephārias pces emit-
tūt.⁊ īde rūſa accipiūt. Quidā aruſ-
pices dicūtur q̄ſi horaꝝ īſpectores. q2
dies horas i negocijs agēdis ⁊ opib⁹
cuſtodiūt: Quidā augures dn̄r.q̄ vola
tus auiū intēdūt aliaqȝ ſigna reꝝ.vel
obſuatiōes iprouiſas hoib⁹ occurrē-
tes obſuāt. Alij aſtrologi dn̄r. eo ꝙ i
aſtris augurātur. Iſta tn̄ ſcia ſm Io.
an.⁊ panor.i ſe nō eſt mala nec ꝓhibi
ta cū ſit vna de ſep'tē artib⁹.⁊ iura pre
miāt has ſcias.l.i.ff.d va.⁊ extraor.co
gni. Tn̄ ex eius occaſiōe hoīes icidūt
in idolatriā.q2 credūt ſup celeſtia dare
neceſſitatē hoib⁹.tn̄ ſi volunt pdicere
ea q̄ cauſantur ex corpib⁹ ſupceleſtib⁹
vt eclipſim lune vel ſolis.vel ſiccitatez
vel abūdātiaȝ frumēti ⁊ ſi peccāt. Aut
volūt pdicare caſus fortuitos hoīum
certitudinal'r hoc aſſerētes pſertim in
his q̄ depēdēt a libero arbitrio. ⁊ tūc
peccāt. De iſta materia ſortilegioꝝ.vi-
de.ſ. Cōfeſſor pmo. Quidā et dicunt
generalior pp ↄſiderationes naturaliū
dieꝝ. Itē non dānātur ruſtici ⁊ medi-
ci q ſuāt tpa ad ſeminādū vel icidēdū
ligna ⁊ ad medicādū.⁊ minuēdū ⁊ ſi-
milia.de quib⁹ certa ⁊ māifeſta rō red
di pōt ſm naturā.xxvi.q.ij.illud. Pro
hibētur tn̄ oēs ligature ⁊ ſupſtitiones
⁊ remedia q̄ medicoꝝ diſciplina ↄdē-
nat. Silr̄ īprecationes ⁊ caracteres ⁊
multa alia q̄ i.d.c.illud ↄtinent̄ expſſe
Itē ſiqs ſymbolū ⁊ orōnez dn̄icē ſcri
bit in carta vel ponit ſup aliquē infir-
mū ad hoc vt de⁹ tn̄ in hoc honoret̄:
nō reprobat̄:dūmō nulla alia ſupſtitio
ſa.obſeruātia miſceat̄. xxvi.q.v.nō li-
ceat.ſm Monal. Itē ex hoc dicunt q-
dā ꝙ nō ſunt reprobāda breuia q̄ ſiūt
in aſcēſione.cū nō ↄtineant niſi ver-
ba euāgelij.ſ; ſupſtitioſum eſt ſi creda
tur ꝙ minus hēant efficacie ſi ſcriban
tur poſt lectū euāgelium.aut poſt miſ
ſam.aut alio die q̄ȝ ſi cum pferuntur
verba euāgelij q̄ ibi ↄtinentur. Illa tn̄
breuia i quib⁹ ſcribunt̄ quidā caracte
res ⁊ qdam noīa inuſitata.quaſi noīa
dei ineffabilia.⁊ in quib⁹ dr̄.quicunqȝ
ſuper ſe portauerit iſtud breue nō peri
clitabitur.vel ſic ⁊ ſic:aut illud bonū
ſibi eueniet.pculdubio reprobāda ſūt
nec portanda.⁊ peccant qui ſcribūt ea
aut portāt.aut donant.aut vendūt.aut
portāda docēt.niſi adeo fuerint ſim-
plices ꝙ ignorantia debeat eos excuſa
re.que non excuſat ſi ſuper h̄ fuerint
admoniti hec Monal.

¶ Quid de carminātib⁹ vel carmina 3

tentibus: qui carminãt īfirmos vel pue
ros vel aialia: nūqd peccēt mortaliter
R. ſm Monal. Si nil ſupſtitioſum di
cunt: vel docēt: aut faciūt. ſed tantū vtū
tur licitis ꝓcib⁹ ⁊ adiurationib⁹: ſicut
per paſſionē ⁊ crucē ⁊ ſilia non eſt di-
cendū ꝙ peccēt mortalr̄ niſi talia fece
rint poſt ꝓhibitionē ab eccleſia ſibi fa
ctam. Sed dicendū eſt ꝙ ꝓhibēdi ſūt
viri ⁊ mulieres a talib⁹: qꝛ multa inuti
lia ⁊ ſupſtitioſa ſolēt admiſceri. niſi for
te ſit ſacerdos ⁊ religioſus ⁊ diſcretus
aut etiā laicus: ſiue vir: ſiue mulier ex
cellentis vite ⁊ ꝓbate diſcretionis: qui
fuſa oratione ſup infirmū mō ſup po-
mū: aut pirū: aut cingulū: aut ſimilia
ſup īfirmātes manū imponāt iuxta il
lud. Sup egros man⁹ imponent ⁊c.
Nec ſt hmōi pſone ꝓhibēde a talib⁹.
niſi forte timeat̄ ꝙ ad exēplū illoꝝ īdiſ
creti ⁊ ſupſtitioſi carminātes ſibi vſur
pēt abuſum: timentes ſe exēplo illorū.
4 ¶ Quid de diuinātib⁹ vl̄ īueſtigātib⁹
occulta ⁊ hmōi ꝑ īſpectionē aſtrolabij
aut īſcriptiones vel īſpectiōes in libris
R. ſm Gir. ꝙ nullo mō l3. ex. e. c. i. ⁊. ij.
Sed ꝯ. xxvi. q. ij. hi qui. Dic ꝙ loquit̄
d̄ ꝯpatiua ꝑmiſſiōe: qꝛ poti⁹ ꝑmittunt̄
ſortes: ꝗ̄ de demōia ꝯſulēda accedere.
5 ¶ Qūo frequēter eueniāt q̄ diuini ꝑ-
dicunt. R. Aug. ſoluit hāc. q. xxvi. q. v.
nec mirū. dicēs hoc fieri ꝑmiſſu dei. vt
illi q hoc audiūt ꝓbent̄ ī q̄li fide ſint.
6 ¶ Utrū liceat regrere a mortēte ꝙ re
uelet ſtatū ſuū poſt mortē. R. ſm tho.
i quol3. Nulla inordinatio vr̄ ſi qs reg
rat a mortēte cognoſcere ſtatū ei⁹ poſt
mortē. ſubijciēdo tm̄ hoc diuino iudi-
cio. vn̄ nulla rōne vr̄ ꝙ hoc dici debe
at pctm̄ niſi forte ex dubitatiōe fidei d̄
futuro ſtatu: q̄ſi ingrēdo tētādo igrat.
7 ¶ Utrū ars notoria ſit licita. R. ſ3 tho.
ꝙ eſt oīno illicita. ⁊ a xpiano fugiēda
ꝑ quā qdā3 nitunt̄ ſciam acgrere: ſed
oio ineſficax eſt etiā ſi ūt ibi quedā pa
cta implicita cum demone.
8 ¶ Quid de incātationib⁹ ꝑ pctū ⁊ aia
liu3. R. ſ3 Tho. ſi reſpect⁹ hēat ſolū ad
ūba ſacra ⁊ ad virtutē diuinā: nō eſt il
licitū. Sed pleriūq3 tales incātationes
hūt illicitas obſeruantias ⁊ per demo
nes ſortiunt̄ effectū ⁊ pcipue in ſerpen
tibus. qꝛ ſerpens fuit primū inſtrumē
tū demonis ad hominem decipiendū.
¶ Quid de ſacerdotibus q cauſa dolo- 9
ris altare exuunt ſacris veſtibus. aut
imagines lugubri veſte opiūt. aut ꝯſue
ta luminaria ſubtrahūt. R. talia fieri ꝓ
hibent̄. xxvi. q. v. qcūq3. Et niſi faciēs
purgauerit ſe pnia: d3 depoñi ſ3 Rai.
niſi forte faceret qꝛ metuit ꝯtaminatio
nē ſacroꝝ: vel ſubuerſionē fidei: vel ob
ſidionē ⁊ hmōi. Nā in tali facto plus
humilitas ꝗ̄ doloſitas declarat̄. vt i. d.
c. qcūq3. Ceterū qꝛ aliq in aggrauatio
nē ceſſationis a diuinis imagines pro
ſternūt: vrticis ⁊ ſuppinis ſupponūt:
pēit⁹ ꝓ probat̄. ex. d̄ of. or. ſi cāonici li. vi.
¶ Quid de qbuſdā mulieribus q̄ di 10
cūt vel credūt ſe de nocte cum diana
dea paganoꝝ vel cū herodiade ⁊ inu
mera multitudine mulierū eqtare ſup
q̄ſdā beſtias ⁊ innumera ſpatia trāſire
⁊ multa ⁊ hmōi: ⁊ ꝙ ab eis aliq̄ crea-
ture ꝑit in melius mutari: aut trāſfor
mari. R. ſm Rai. A maligno ſpū men
tib⁹ fidelium talia fantaſmata irrogā-
tur. Nā diabolus transformans ſe in di
uerſarū ſpēs pſonaꝝ: mentem quā ca-
ptiuā tenet multipl̄r deludit: nec d3 ali
qs in tantā3 venire ſtultitiā: vt credat
ꝙ hec q̄ in ſōnis ⁊ in ſpiritu tm̄ fiūt: i
corpore fiāt al's infidelis eſt ⁊ pagano
deterior. xxvi. q. v. epiſcopi.
¶ Utrū dinatio q̄ fit i ſōnis ſit illicita 11
R. ſm Tho. Si qs vtit̄ ſōnijs ad ꝑco-
gnoſcēdū futura ſm ꝙ ſōnia: ꝓcedūt
ex reuelatiōe diuina vt ſōnia pharao-
nis. vel ſ3 ꝙ ꝓcedūt ex nāli cā itrinſe
ca: vt cū habūdās humore frigido ſō-
niat ꝙ ſit i aq̄: ſiue extrinſeca vt ex aere
vl̄ ipreſſiōe celeſti q̄tū ſe ꝑt talis ſotus
extēdere. non erit illicita talis dinatio.
Si aūt diuinatio hmōi cauſet̄ ex reue
latiōe dmonū vt cū qb⁹ pacta habent̄
expſſa: qꝛ ad hoc inocant̄: vel tacita. qꝛ
hmōi diuinatio extēdit̄ ad id ad qd̄ ñ
pōt ſe extēdere. erit diuinatio illicita.

12 ¶ Que pena ſit ſortilegiorum. R. diuina-
tores ⁊ maleficij ſʒ leges capite plecti
debent. ⁊ ſi accedant ad domū alteri⁹
debent cremari: Jtē oīa bona ipſorū
debent publicari. vt. c. de male. l. nullus
l. nemo. ⁊ l. culpa. Sed ſm canones ſi
quidem pctm̄ occultū ſit: imponitur pnīa
xl. dierū. ex. eo. c. i. Si vero notoriū: eu-
chariſtia denegatur. de ꝯſe. di. ij. ꝓ dile-
ctione. Jtem ſi ſit clericus deponendus
eſt ⁊ in monaſterio detrudendus. Si
laicus: excōicandus ſi pniām agere re-
nuit. ſʒ Tho. xxi. q. v. nō opʒ. ⁊ c. ſi quis
eps. ⁊ c. aliquā ti. Sʒ ⁊ creſcente cōtu-
macia: creſcere dʒ ⁊ pena.
13 ¶ Sed nunquid efficitur irregularis qui ta-
lia facit: ⁊ maxime enormia: vt qui ſacri-
ficat deo nūmorum. i. diabolo: vt fiat di-
ues vel cū de ſacris eccl'ie: vel corpore
xpi ſortilegium facit. R. ſm ꝓſ. Si ta-
lia notoria ſint generant irregularitatē
⁊ indigent diſpenſatione. Si vero ſint
occulta: nō ꝗſitis ſm quoſdam idē ſit.
Aliquibus tñ vr̄ ꝙ neutro mō efficiā-
tur irregulare qz nullo iure cauetur. ꝑ. c.
is qui de ſen. ex. li. vi. De hoc vide. ſ.
clericus tertio. §. ij. ⁊ irregularitas ſe-
cundo primo reſponſo.
Sponſalia qd ſunt. R. futurarū nu-
ptiarū promiſſio. ⁊ dicuntur ſponſa-
lia a ſpōdendo. i. promittendo. Quo
aūt ꝯtrahant ſpōſalia ⁊ in qua etate: ⁊ an
ꝑ ꝓcuratorē ꝯtrahi poſſint. ⁊ multa alia
de hoc vide. ſ. Matrimoniū ſcdo.
1 ¶ Quid ſi quis accepta manu mulieris
dicat. Do tibi fidem de te in vxorem
accipienda: ⁊ illa nihil reſpōdet: nunquid
ſint ꝯtracta ſpōſalia. R. ſm Guil. Re vera
nō pñt ꝯtrahi ex altera pte tm̄: nec clau-
dicare pñt. ille tñ qui taliter dedit fidē
tenetur eā ducere Si illa voluerit. Si aūt
noluerit nō eſt cōpellenda niſi aliq̄
modo oſtenderit mulier acceptare qd
agebatur: puta ſi ante fidem datā tracta-
batur inter eos de ſpōſalib⁹ vel mrī-
monio: ⁊ ipſa requiſita ſpōte manum
dedit ad fidem recipiendam ⁊ hmōi.
tunc. n. eſſent contracta ſponſalia.
2 ¶ Nunquid illi qui ꝯtraxerūt ſpōſalia teneā-
tur ꝯtrahere matrimoniū. R. ſi ſponſalia
tenuerūt: vt qz in etate debita ꝯtracta fue-
runt tenentur ꝯtrahere ſimul: nec pōt alter
eorū ꝯtrahere cū alia ꝑſona. Et ſi contra-
xerit. ſ. ꝑ verba de preſenti. tʒ quidem
ſcdm matrimoniū ex. eo. ſicut. ſed age-
re dʒ penitentiam de fide mentita. Et
multomagis ſi interuenerat iuramen-
tum ex. eo. litteris. el. ij.
¶ Sʒ vtrū iſte nō qui vult ꝯtrahere dēat 3
cogi ꝑ cēſurā eccliaſticā. R. ꝙ prius dʒ
moueri: vt ex. eo. requiſiuit. dēmum pt co-
gi ꝑ cēſurā eccliaſticā: ſiue hmōi ſpōſa-
lia ſint iurata: ſiue nō: ſʒ pan. in. d. c.
ex lr̄is. qz de⁹ iter ſimplicē ꝓmiſſionē
⁊ iuramētū nō facit drīam. nō ob. d. c.
ex lr̄is. vbi ſuū iuramētū qz narrat facti
ꝯtingētiā. Tñ ſatis pt dici ꝙ nō ita ſtu-
dioſe eccl'ia ꝯpellit alterū vbi ñ iteruēit
iuramētū. ⁊ addit pa. poſt. gl. ꝙ ex cā
eccl'ia ñ ꝯpellat vtputa ſi ita abhorret
ſpōſaʒ vl ecōtra: ꝙ ex inuitis nuptijs vehemē-
ter ꝑſumatur ſcādalū futurū. nā tūc eccl'ia
dʒ ſuſtinē minus malū vt mai⁹ euitet
Et ſic dʒ itelligi. d. c. requiſiuit. Addit ēt
Pa ꝙ nō ſolū iudex eccliaſtic⁹ pōt cō-
pellere laicū ad ꝯtrahēdū mrīmoniū. ve-
rū ēt iudex ſeculares pōt adiri vbi nō
verteretur i dubiū de validitate ſpōſaliorū
ſʒ ſolū peteretur vt alter adimpleat ꝓmiſſi-
onē eē iuratā. nā ⁊ iudex ſeculares pt
adiri vt ꝯpellat laicū ad obſeruationeʒ
iuramēti vt i. c. lʒ de iureiurā. lib vi.
¶ Quid ſi iuraſti dare. P. vnā d filia- 4
bus tuis. R. ſm hoſt. dare quidē teneris
ſʒ quācūqʒ dederis liberaberis. qz ꝓmiſſoris
eſt electio ſicut ⁊ i alijs ꝓmiſſionibus
Et ſi oēs moriātur pter vnā ad illā dā-
dā teneris. ff. de eo qd cer. lo. l. iij. §. q-
ſticū. Sʒ ſi vnā. P. obtuleris ⁊ ille nō
accepit liberat⁹ es ēt a iuramēto. ff. de
ꝯdi. inde. l. cū is ꝙ ſi vnā ex his carna-
liter cognouit: nullā aliaʒ hr̄e poterit:
qz cū oib⁹ ꝯtracta eſt affinitas. imo. ſi cō-
tēplatione pcedentis tractat⁹ facta fuit
ꝯmixtio: erit factū mrīmoniū. Jdeʒ tʒ
Pan. i. d. c. ex lr̄is di. ꝙ talia ſponſalia
trāſierūt i mrīmoniū ꝑ carnis copulā.
nō tm̄ virtute ſpōſaliorū ꝗtū ex ꝑſūpte

ꝯſenſu.vt ex.eo.c.is q.Sʒ ex quo iura-
uit ducẽ vnã ex filiab᷒.T.ꝛ poſtmo-
dũ vnã ex eis cognouit.ſatis vr̃ illam
elegiſſe ꝛ i eã ꝯſẽſiſſe.vid̾ ꝺ hac mã.ſin
gularia.ꝫ.Mr̃imoniũ tertio.§.ix.ꝛ.x.
5 ¶ Quid ſi iuraſti dare mihi vnã de-
terminatã filiã tuã.ꝛ ſi illã hẽre ñ poſ
ſet ꝓmiſiſti aliã.R̷.ꝟʒ hoſt.tñr dar̃ p̄i
mã.ꝛ ad h̾ laborare bõa fide ex.eo.ad
audiẽtiã ꝙ ſi nõ põt:tũc ſubdiſtiguẽ-
dũ ẽ.qꝛ.ſi ꝑma ꝯſenſit ſpõſalib᷒ exp̄ſſe
vel tacite vt puta vel qꝛ ipſa p̄ñte ꝛ nõ
ꝯdicẽte fuer̃ ꝯcta ſpõſalia.vel ipſa po
ſtea ratificãte.ſororẽ ſuã hẽre ñ poſſuʒ
qꝛ cũ ꝑma ꝯxi ſpõſalia.vt i.d.c.ad au
diẽtiã.ẽt ſi illa p̄ria ſponſalia forte ꝑꝑ
ꝯſanguinitatẽ aliquã cũ illa p̄ria ñ te
nuiſſent.ſi ꝟo.p̄ria nullatenus ꝯſenſit
ſpõſalib᷒:teneris ad ſcðaʒ.d.c.ex litis
6 ¶ Quid ſi ſpõſalib᷒ appoſitũ ſit tp̄s
i.ꝙ fieri dẽat mr̃imoniuʒ.R̷.elapſo
tp̄e ille ꝑ quẽ nõ ſtetit ipune nubit.ſed
alij dat p̄nia de fide mẽtita ext.eo.ſic.
7 ¶ Quid de penis q̃ iterdũ apponunt̃
ſpõſalib᷒.R̷.Pan.i.c.gẽma ex.eo.ad
tradendũ ꝑfectã noticiã hui᷒ caſus for
mat q̃ttuor.q.Pria ẽ nũqd idiſtincte
poſſit iteruenire arraꝝ traditio.Scða
nũqd pẽa idiſtincte ſit reprobata ꝛ ad
iſtas duas ſil̾ r̃ñdet.ꝛ refert Jo.an.di-
cer̃ ꝯſiderãdã fore q̃litatẽ ꝑſonaꝝ ꝛ q̃
titatẽ arraꝝ ꝛ pene.Si.n.iter viles ꝑ
ſonas iteruenerit traditio magnaꝝ ar
rarũ.nõ valeret qꝛ eadẽ rõ q̃ i appõne
pene.Nã ſepe traditur ꝓ arris q̃titas
mille libraꝝ.ꝛ ſi iter magnas ꝑſonas i
teruenirer modica pena valeret.qꝛ eſt
eadẽ rõ q̃ i arriſ.nã ſolutio modice pe
ne nõ hʒ itimidare magnum virũ.Et
hãc opi.vr̃ tenere Ci.i.l.mulier.C.eo.
Sʒ Bar.i.l.titia.ff.de ver.ob.vr̃ oĩo re
ꝓbare appoſitionẽ pene q̃tũcũq; i-
modica q̃titate ſit appoſita:qꝛ lex in-
diſtincte ꝓhĩbet ſtipulationẽ penaleʒ
vt i.d.l.mulier.ꝛ.d.l.titia.Et reſpectu
arraꝝ vr̃ velle ꝙ idiſtincte admittant̃
dũmõ nõ excedãt q̃titatem dotis vel
donatiõis ꝑꝑ nuptias.ꝛ vbi iſta ñ iter
ueniret ñ ðbet excedere penã legalẽ ð

q̃ l.l.iubem᷒.ff.de repu.nã ſi diſſolui̾
ti mr̃imoniũ lex nõ apponit penã ita
grauẽ.vt.d.l.iubem᷒.g̃ forti᷒ idẽ dicẽñ
i recedẽte a ſpõſalib᷒.idẽ ad h̾ vt vale
at effect᷒ arraꝝ:op᷒ ẽ ꝙ vere iteruenĩ
ant.ita ꝙ q̃titas ſit nũerata ꝛ tradita
p̄ti.Sẽc᷒ vbi ꝑs ꝯfiteret̃ tm̃ ſe r̃cepiſſe
vt cõiter hodie fit.ꝛ ꝯſtaret ꝯtriũ.ꝛ idẽ
tʒ Fe.ꝛ h̾ opi.plʒ pa.qꝛ vbi arra ñ iter
uẽit ẽ q̃ſi eadẽ rõ.vt i appõne pene.qꝛ
ð facili ꝗs ꝯfiteret̃ ſe r̃cepiſſe arrã i ma
gna q̃titate.Jmmo pl᷒ dĩc ibi bar.ꝙ
ſi vtraq; ꝑs ꝯfiteret̃ r̃cepiſſe ab altera
ñ vʒ ẽt ſi vere iteruenĩſſet ſolutio qꝛ ſi
ſolui tibi mille.ꝛ r̃cepi a te alia mille.ſi
videor ſoluiſſe.ar.l.q ſic ſoluit.ff.ð ſo-
lu.Mlti tñ tenẽt ꝯ h̾ vltimũ.Et dicit
Pan.vidiſſe varia ꝯſilia ꝯ bar.tñ cre
dit opi.Bar.eẽ veriorẽ.Nã rõ legis fu
it:qꝛ facili᷒ ꝗs ꝓmittit:q̃ exburſet.Et
ex q̃ tñ idẽ recepit ab alia p̄te.ñ vr̃ ex-
burſaſſe.Et maxime h̾ ꝓcedit hodier-
nis tp̄ib᷒.i qb᷒ ꝯhẽtes ꝯfitent̃ recepiſ
ſe alter ab altero magnã q̃titatẽ arra
rũ.q̃ i ꝟitate nũq; fuerũt numerate.ſʒ
ẽ nuda ꝛ ſimplex ꝯfeſſio.ꝛ bar.in tñ
inheret huic opi.ꝙ ſubnectit fundum
nõ poſſe dari loco arraꝝ.ẽt ſi vẽdeas
ꝯſtituat ſe noĩe alteri᷒ poſſidere qð ſa
tis placet.qꝛ.d.l.mulier loqtur ð arris
traditi i q̃titate:ꝛ ãnullat aliã penã q̃
ex.illũ caſuʒ ñ ðbem᷒ arras approba
re.Et cũ hac opi.trãſit do.An.Reſpe-
ctu tñ arraꝝ dicit pano.ꝙ ſibi placet
opi.Jo.an.vt ꝯſideret̃ q̃titas ꝛ q̃litas
ꝑſonaꝝ maxime reſpectu recipiẽtis q
hʒ reddere duplicatas ꝛ q̃druplicatas
Mouet̃ qꝛ ꝑ rõnẽ legis nãlẽ ðbemus
receder̃ a ꝟbis legis ꝛ r̃uare ſniaʒ le
gis.vt i.l.nõ dubiũ.C.de legi.Sʒ appo
ſitio pene i q̃cũq; ꝑua q̃titate nõ tene
bit:qꝛ odia ñ ðbẽt extẽdi vt in regula
odia.Quãtũ ad ſcðʒ.ſ.r̃ſpectu pene.ꝫ.
vidiſti qd ſẽtiat.io.an.ꝛ qd bar.ſʒ col
ligẽdo dicta doc.dic ꝙ aut apponit̃ pe
na iter ipoſ ꝯhẽtes ꝛ idiſticte nõ vʒ ꝟʒ
opi.cõlorẽ.Aut iter parẽtes ſpoꝝ ꝯhẽ
tiũ.ꝛ tũc idẽ ꝟʒ vnũ itellectũ i.d.l.titia
aut inter alios ꝛ tũc aut iſti ſunt ita cõ

iuncti cū ꝯhentib⁹ ꝙ veriſiſr illi indu
cerent ad ꝯctum ne ꝯiuncti vel amici
ſoluāt penā: ⁊ tūc idē qḋ.ſ. Aut non
ſunt ita coniuncti: ⁊ cōiter tñr ꝙ inter
eos valet appoſitio pene: Qḋ ꝓcedit
ēt ſi extrane⁹ ꝓmiſit noīe mulieris ſb
certa pena lz Hoſt. hoc caſu teneat ꝯ
riū. Sz cōiter indiſtincte tñr p̄rimum.
Ad vnū tñ ſingulare. aduerte: ꝙ ſi exe
trane⁹ ꝓmiſit ſub pena ꝙ. T. mulier
ꝯhet mr̄imoniū cū. S. Si facit q̄ntū
in eo eſt nō icurrit penā: q̄ difficultas
ex quo factū eſt in obligatione alterius
īpedit ꝯmiſſionē pene vt in. l. ſi vehen
da. ff. ad. l. ro. ḋ iac. idē Jo. pagli. Pro
hoc: q̄ ſicut ꝓmittēs ꝑ iuramētū eui
tat piuriū ſi fecit q̄ntū in eo eſt. vt no.
gl. in. c. ex lr̄is. el. ij. extra eo. ergo eodē
mō dz vitare pene ꝯmiſſionē. hāc etiā
opi. ſeqtur. d. An. ēt vr̄ tenere Bar. in
in ſilibus terminis in. l. ꝯtinu⁹. §. illud
ff. de verbo. ob. Et hoc not. Naz cōiter
accidit ꝙ qs ꝓmittit ꝓ filio. vxore ſeu
amico ꝙ ratificabit ꝯctū ſub pena. ꝙ
ſi iſte ꝓmiſſor facit q̄ntū in ſe eſt euitat
penā. Hec ꝓcedūt vbi pena ꝯſiſtit in
ꝑdēdo: ſeu diminuēdo p̄rimoniū ſuū.
Sed qñ ꝯſiſtit in lucro captādo: puta
dono vł legato tibi. c. ſi ꝯxeris mr̄imo
niū cū. S. nūqd valeat. Et eſt dicēduz
ꝙ inter extraneos valet: Seu alios a
ꝯhentib⁹. vt ꝑ Bar. in. l. tītio. §. titio. ff.
de ꝯdi. ⁊ demō. Sz īter ipos ꝯhentes
nō valet vt ſi dico. ꝓmitto tibi. c. ſi me
cū ꝯxeris ñ valebit mr̄imoniū: vt i. l. ſi
ita ſtipulat⁹. §. ſi tibi. ff. de v̄bo. ob. Rō
eſt q̄ intuitu libidinis vr̄ illā iducere ad
mr̄imoniū. Que rō ceſſat īter alios a
ꝯhētib⁹. hoc tñ limita ſingulariter ni
ſi is cui ſacta eēt ꝓmiſſio foret nobili
or q̄ tūc vr̄ donare poti⁹ aīo ꝯpēſan
di rōe nobilitatis: ꝓ hoc qḋ not. Bar.
i. l. i. C. de dona. an̄ nup. Tertia. qō: nū
qd pign⁹ poſſit iteruenire. ꝓ ſecuritate
mr̄imonij ꝯhēdi. vt ſic mr̄imonio nō
ſecuto recipiēs lucret̄ pign⁹. Inn. i. d.
c. gēma tenuit ꝙ ſic q̄ loco arrarū ꝑt
pign⁹ tradi. Idē tz Spe. Jo. an. dīc di
ſtinguēdū i q̄litate ꝑſonaꝝ ⁊ q̄ntitate

pignoris: vt. ſ. dictū eſt in arris ſz euz
Bar. i. d. l. titia. dicit ꝙ pōt īteruenire
dūmō pign⁹ cōſiſtat i q̄ntitate ⁊ realr̄
tradat̄. Que opio nō pl; do. An. q vr̄
i effectu ꝯcludere ꝙ niſi ꝓ itereſſe pſtā
do nō pōt pign⁹ īteruenire q̄ cū ſim⁹
extra caſū. l. ſi. C. eo. nō vꝫ ꝓmiſſio ali
cuius pene. Nā illa lex ſol ꝓmittit ar
ras. Itē pign⁹ ñ poſſz duplicari ex alia
pte: ⁊ ſic ꝯct⁹ nō eēt eq̄lis vtriuſqz ꝑti ꝓ
ut requirit illa lex ſi. Et hec opio pl;
Pa. i fauorem libertatis matrimonij.
Quarta qō: nūqd ſaltē itereſſe peti poſ
ſit a recedēte ſi ſponſalia fuerūt ꝯcta ꝑ
ſtipulationē. Et q̄ ad ius canonicū nō
refert vtꝝ iteruenerit ſtipulatio vel pa
ctū nudū Jac. de are. Ci. ⁊ cōiter doc.
in. l. i. C. eo. ⁊ in. d. l. titio. tenēt indiſti
cte ꝙ nō poſſit peti: niſi doloſe pars ſe
hūerit. Nā tūc altera pars poterit pete
re actiōe de dolo: nō aūt ꝑncipalr̄ ꝓꝑ
ſtipulationē: q̄ ex ꝯceſſiōe iur̄ ꝑt qs re
cedere a ſpōſalibus vt. l. i. C. eo. Itē ne
aliq̄ mō itimidet̄ matrimoniū ꝓꝑ ſo
lutionē intereſſe. ⁊ hec opi. ſatis placet
tū fauore matrimonij: tum q̄ ſumus
extra caſum illius. l. ſi. hec Panor.
¶ In qb⁹ caſib⁹ ſoluūt ſpōſalia. ⁊c. ſz ſ
doc. i octo. Pmo ſi alter ſpōſoꝝ trāſeat
ad religionē. extra de ꝯuer. cōiu. ex pu
blico. nec ꝑdit arras q̄s ḋdit ⁊ illas q̄s
recepit reſtituit ſolū i ſimplū. C. de epi.
⁊ cle. l. deo nobis. Scḋo ſoluunt ſpōſa
lia qñ ſpōſus nō inenit: q̄ tranſtulit ſe
ſtulit ſe ad aliā regionē. Si tñ ḣ fuit
culpa ei⁹ q pñs ē dz accipe aliquā pe
nitētiā ḋ piurio ⁊ de ꝓmiſſiōe ñ ſuua
ta. Et ſi termin⁹ i ſpōſalib⁹ nō fuit ap
poſit⁹ de ꝯhēdo: tūc ſz leges pñs tñr
expectare abñtē ꝑ bieniū: ſz i eadē ꝓ
uicia pñs fuerit. vt. C. eo. l. ij. tñ ſz Ho.
iudex iſpecta qualitate pſonaꝝ poterit
tp̄s abbreuiare: vel prorogare. Tertio
ſoluūt alter ſpōſoꝝ p⁹ ꝯcta ſpōſalia in
currat lepram vel paliſim: ſeu amittat
oculos vel naſum: ſeu qcūqꝫ turpi⁹ ei
eueniat. extra ḋ ꝯiu. lepro. c. lr̄as ⁊ extra
de iureiu. queadmodū. ēt ſi iurata fuiſ
ſent ſpōſalia. Secus ſi eēt mr̄imonium

ꝯtractũ ꝑ vba ḋ pñti. Nã tũc ſolui nõ pt niſi ꝑ ingreſſum religiõis. Quarto, ſi ſupueniat affinitas: puta ſi ſpõſus cognouit ꝯſanguineã ſpõſe: vł econuerſo extra ḋ eo q̃ co cõſan: vx. ſue. c. ij. ⁊ ad h̃ ꝓbãdũ ſufficit ſola fama. ext. ḋ conſan. ſup eo. vł ſm Ho. ſufficit vnus teſtis extra ḋ teſti. ſup eo. Sec⁹ tñ ſi prius fuit mr̃imoniũ ꝯtctũ ꝑ vbũ ḋ pñti. Quĩto ſoluũt ſpõſalia ſi mutuo ſe abſoluũt ⁊ h̃ ꝯ̃ cõtorẽ opi. put nct Pan. i c. pterea. ex. eo. h̃ ẽt pcedit ſi ſponſalia eẽt iurata: lz q̃dã dixerit q̃ h̃ pcedit ex ꝯpatiua pmiſſiõe ne deteri⁹ idẽ ꝯtigat q̃ñ ſine pctõ hoc facẽ ſpõſi nõ poſſint Sz pma opi. plz. Pã. nã ſi pcedeř ex tollerãtia pape: papa ñ idẽtiſſet ſimilitudinẽ i diſſolutionẽ ſocietatis. Sicut ḡ mero iure ſocij pñt ſibi remitteř iuramẽtũ: ita ⁊ ſpõſi. Et ad tex. cũ dicit i patiẽtia dic q̃ hũit reſpectũ ad vulgi opi. nã vulgares putãt q̃ iſti iurrãt ꝑ iuriũ. Et ꝑ h̃ iſti ſi̇t inducẽdi ad ꝯhendũ. Hãc opi. q̃ñ cõtorẽ ſentit Jnno. q̃ dixit. q̃ aut iuramẽtũ pſtat deo: ⁊ nõ pt remitti ab hoĩe. Et dr̃ pſtari deo q̃ñ q̃s iurat volẽs pncipalr̃ ꝯplacere deo. Si aũt intẽdit ad tpale cõmodũ hoĩs tũc dr̃ pſtitũ homini ⁊ aduerte q̃ lz oẽ iuramẽtũ principaliter tẽdat in deum: q: obligatio primaria acquiritur deo: vt in. c. debitores de iureiu. tñ q̃ñ cõcernit debitũ hoĩs deus recipit iuramẽtũ ad illius cõmodũ. Et ſic illo remittẽte deus ẽt remittit. Ex quo põt inferri: ſi iuraui ducere aliquã mulierem intuitu dei i vxorẽ nõ põt illa mihi remittere iuramẽtũ. Sexto ſi alter coniuz fuerit fornicat⁹: in q̃ caſu lz alteri repellere fornicantẽ. d. c. queãdmodum.

¶ Sed q̃d ſi ſpõſa ab alio violẽter fuit cognita. ⁊c. hoſt dicit q̃ non dz cogi talẽ ducere. Hoc vez ſm Ugo. ⁊ glo. Ray. ſi vir velit ad ordines pmoueri Als cogẽdus eſt ducere ex q̃ mulier ñ fuit in culpa. vel q: culpa pceſſit ſponſalia. Jõ obijci nõ põt. d. c. queãdmodũ. niſi ſm Ugo. ſi tpe deſpõſationis credebat eã eẽ virginẽ. ⁊ añte carnalẽ copulã cõſiterit ſibi eſſe corrupta: pt eã dimittere. Jdẽ ⁊ forti⁹ dic de fornicatiõe ſpũali. Septio ſoluunť ⁊ ſoluta ſunt ſpõſalia q̃ñ ſpõſus vl ſpõſa ꝯhit cũ aliquo ꝑ verba de pñti: vel ẽt ꝑ verba de futuro. ⁊ ſequit̃ carnalis copula. Octauo q̃ñ ipubes q̃ ꝯxit ſpõſalia venit ad etatẽ legitimã ⁊ petit abſolui a vinculo ſpõſaliũ: ⁊ dari ſibi liciam nubẽdi alteri. extra de deſpõ. ipu. c. de illis ⁊. c. a nobis. Ho. ẽt addit nonum ſ. ſi fama hẽat q̃ inter eos ſit canonicũ ipedimẽtũ: ⁊ de fama doceat. ex. eo. cũ in tua ⁊ de ꝯſan. c. ij. de teſti. ſuper eo. Et no. q̃ in duob⁹ pdictis caſibus ſoluũt ſpõſalia ipo iure. ſ. q̃ñ trãſit ad religionẽ ⁊ q̃ñ ꝯtraxit matrimoniũ cũ alia. Q̃ñq3 ẽt in ſexto. ſ. pp fornicationẽ ſi fornicatio ſit notoria ſm Hoſt. Jn ceteris vero caſib⁹ ſm hoſt. ſoluenda ſunt auctoritate epi.

¶ Quid ſi fiãt ſpõſalia ſub ꝯditione ⁊c. aut ꝯditio eſt honeſta ſeu vtilis: vt puta. Accipiã te ſi parentib⁹ placebit. vł ſi dabis. c. Et tũc exiſte ꝯditiõe ſtat pmiſſio. Aũt eſt in hõeſta ⁊ tũc eſt ꝯ bona mr̃imonij. Et tũc nõ cõtrahunť ſpõſalia. aut nõ eſt ꝯ bona mr̃imonij. vt accipiã te ſi furtũ feceris: ⁊ tũc ſtat pmiſſio. Sed tollẽda eſt conditio. 10

STatutũ. Pone ſtatutũ caueť q̃ q̃ nõ poſuerit domũ ſuã in regiſtro cadat in penã. ⁊ nõ audiať i iudio. Titius nõ poſuit ſz alius. ita q̃ ipſa onera ſoluunť. an titi⁹ q̃ nõ poſuit illã domũ in regiſtro cadat in penaz ſtatuti ⁊c. ſm Bar. in. l. cuz huius. de ver. ob. q̃ T. nõ cadit in penã ſtatuti. q: in pena lib⁹ q̃ñtũ ad pene cõmiſſionẽ euitãdã nõ refert ꝑ quem fiat dũmõ fiat. vt. l. ſi puellã. C. ſi man. ita fu. ali. vñ ſi teſtator mãdauit fieri picturã vel monumẽtũ i certo loco ſb pena ⁊ reperiať illa pictura vel mometũ factũ ſufficit q̃ñtũ ad penã euitandã lz neſciat per quem factũ fuerit. Secus tñ quo ad lucrũ cõſequendũ. vide de hoc. s. Emptio. §. lxiij. ⁊. s. legare. §. iiij. Eodem modo dic in caſu. q. noſtre nõ obſtãte q̃ ſta-

cuiuſ loq̄t ꝯſonalr̃. ⁊ ſe ad pſonā fferat ⁊
i pſonā ſcriptū ſit. ⁊ h̄ ꝑ rōez. ſ̄. poſitā.
1 ℭ Statuto cauet̃ ꝙ q̄libꝫ gaudēs bn̄
ficio aque ſoluat. x. Mō vnus gaudet
dicta aqua in plib⁹ locis an debeat ſol
uere plura. x. Dic ꝙ nō: q2 ſtatutū lo
qtur pſonalr̃ ꝑ verbū q̄libet. ⁊ vnı⁹ ho
minis vnū eſt gaudiū ⁊ patrimoniuꝫ
⁊ nō pluriū. vt. in. l. iuriſperitos. §. cuꝫ
oriundus. ff. de excu. tu. ⁊. in. l. ſi is
qui tres. Et vbi plura ꝑ vnū ibi tm̄
vnū. vt. l. acceptilatio. ff. de acceptila.
2 ℭ Statutū dicit ꝙ ſi ruſtici n̄ ceperit
malefactorē ipi teneant̃ dānū reſtitue
re. Aut ille q paſſus eſt dānū d̄beat cō
tribuere vna cū alijs. ſᷓ. Bart. in. l. ab
oib⁹. §. ſi titio. ꝟ le. i. ꝙ ſic. Idē ſi ciui
tas imponit collectā ꝓ ſoluēdo alicui
creditori ſuo ciui: ꝙ ēt ille ciuis ꝯtri
buit. Itē ſtatutū dicit ꝙ cōdēnatio fa
cta de cōſiliario ꝙ nō venit ad cōſiliū
diuidat̃ inter eos. Certe ēt ille qui nō
venit ⁊ fuit cōdēnatus habebit partē.
Itē dicit cōſtitutio canonicoꝝ ꝙ cāo
nicus nō admittat̃ ad p̄bendā niſi det
fructus primi āni canonicis. Certe il
le qui dat fructus admittetur ad ꝑtem
illoꝝ ꝑ. d. §. ſi titio. hec bar.
3 ℭ Statuto cauetur ꝙ ptās ⁊ anciani
poſſint aliq̄d facē: vl̄ ꝙ arbitrio ptātis
⁊ āciano꞉ꝝ aliq̄d ſit d̄liberādū. tūc po
teſtas ſolus hꝫ tātā ptātē q̄tā hn̄t oēs
āciani. Et iō ſi ptās cū vno ſolo ex an
cianis aliq̄d deliberet: alij n̄ poterūt ꝯ̄
dicere ſm̄ Albꝛi. ⁊ Bal. ⁊ Iac. bu. Et
idē qn̄ iponeret̃ pena capitaneo ⁊ an
cianis: q2 capitane⁹ teneret̃ ad dimidi
am ⁊ oēs anciani ad aliā dimidiā. pre
dicta vident̃ ꝓcedere de iure vbi tn̄ ef
ſet ꝯſuetudo i ꝯ̄triū credo ſuādā foret
4 ℭ Statuto cauet̃ vt q̄s perfecto offō
gaudeat īmunitate tali: ⁊ aliq̄s nō va
lens perficere infirmitatē trāſit ad ali
ud offm̄ leuius an dꝫ gaudere q̄ſi pri
mū offm̄ ꝑfeciſſet. ſᷓ. Lud. ro. in ſuis
ſingularibus: ꝙ ſic ⁊ dicit eē caſuꝫ ſin
gularem. de hoc in. l. ex agentibus. C.
de prin. agen. in re. li. xij.
5 ℭ Pone ē ſtatutū ꝙ q ſteterit i ciuita
te ꝑ tot ānos efficiat̃ ciuis. ⁊ lꝫ n̄ ſtete
rit ꝯtinue ſꝫ ꝑ maiori ꝑte hꝫ locū ſtatu
tū. tex. ē ſingularis. i. l. cū d̄lanitōis. § ſa
bin⁹ de ſū. iſtru. ⁊ ibi bar. Idē Lu. ro.
ℭ Quid aūt ſi ſtatutuꝫ: vl̄ ciuitas. vel 6
dn̄s mādat aliqđ feſtū ſub certa pena
celebrari an poſſit. ſᷓ. Archi. f. in ſū. ꝙ
penā pt̄ exiger̃ a violatorib⁹. ſꝫ culpaꝫ
n̄ icurrūt. q2 ꝑtinet ad eos feſta p̄cipe.
ℭ An aūt ciuitas que hꝫ ſtatuta con 7
firmata ꝑ ſuperiorē poſſit ipſa reuoca
re abſq̄ auctoritate ipſius ſupioris. vi
de. ſ̄. Iuramentū. ij. §. iiij.
SUcceſſio. not. ꝓ declaratiōe. ſ̄. di
cēdoꝝ ⁊ eoꝝ q̄ dicta ſunt. ſ̄. Here
ditas. tres eſſe gradus vel lineas ꝯſan
guineoꝝ ſm̄ Aſten̄. li. iij. ti. xxv. ſ. aſcē
dētiū ſiue parētū. deſcendētiū ſiue libe
roꝝ ⁊ collateraliū. Teſtator aūt q̄diu
hꝫ aliquē de deſcēdētib⁹. tenet̃ illū he
redē inſtituere vel exheredare. Et ſi il
lū heredem inſtituat non tenet̃ de aliq̄
aſcendētiū in iſtitutione mētionē face
re. ipſi. n. infinitū ceteris p̄ferunt̃. iſti.
de here. q̄ ab in te. in p̄nci. Deficiētib⁹
āt deſcendētib⁹ legitimis. tūr ſuos aſcē
dentes legitimos quos habꝫ heredes
iſtituē. vel exheredare. C. ad ſe. ꝯſul. or.
q̄tiens collaterales aūt nūq̄ tenent̃ in
ſtituere vel exheredar̃. Sꝫ deficientib⁹
d̄ſcendentibus ⁊ aſcēdētib⁹ legitimis
pōt q̄s vult: ſiue collaterales: ſiue alios
ſibi nō attenentes iſtituere hr̄des. nul
la facta de collateralibus mentione.
ℭ Quot modis dicat̃ q̄s decedere in 8
teſtat⁹. ſᷓ. Aſten̄. li. iij. ti. xxv. ꝙ ſex mo
dis. Pmo ſi moriens nullū fec̄ teſtm̄:
vel q2 noluit: vel q2 nō potuit vl̄ q2 fili
uſfa. vel pupillus erat: vel aliqđ ſiſie iu
ris impedimentū hēbat. Scđo: q2 ⁊ ſi
teſtm̄ fec̄ nō tn̄ iure. q2. ſ. nō hūit legiti
timū numeꝝ teſtiū: vl̄ defuit alia ſolē
nitas legitima. Tertio: q2 ſi teſtm̄ fecit
illud tn̄ poſtea factū ē ruptū. ſ. poſthu
mi generatiōe. vel irritū. ſ. ꝑ capitis di
minutiōnē teſtatoris. Quarto ⁊ ſi te
ſtamentū ex oī ꝑte ſit legitime factum
nullus tn̄ ex eo hers appet. q2. ſ. vel in
ſtitut⁹ eē noluit ēt viuo teſtatore: aut ēt

ante additā hr̄ditatē deceſſit:vel con-
ditio ſub q̄ inſtitut⁹ erat defuit ꝑbanē
āt iſti quattuor mōi dicta iſti. i p̄ncio.
Quito ſi fili⁹ noiatim ꝛ cū cā'ltima ſit
exhr̄dat⁹ ꝛ p⁹ mortē teſtatoris ꝓpoſi
ta q̄rela ioſficioſi teſtamēti ꝛ hr̄de cāꝫ
igratitudinis nō ꝑbāte teſtm̄ p̲ ſniam
eſt reſciſſuꝫ. Sexto ſi teſtm̄ ō iure p̄to
rio p̲ ɔ̄tabulas reſcidat. Et his duob⁹
vltimis mōis dr̄ qs ex poſtfacto teſtō
decedere iteſtat⁹.C.ō colla.l. vt liberis.
3 ¶ Quis ſuccedit alicui ab iteſtato. R̷.
iur̄ cōi laico moriēti pri⁹ ſuccedūt de-
ſcēdētes. ſcdo aſcēdētes. deide collate-
rales ꝓximiores vt i auc.ō here.ab in
te.circa.p̄ncipiū col.ix.ꝛ ibi pꝫ ꝙ fr̄es
ꝛ ſorores ɔiūcti ōfuncto ex vtroqꝫ pa
rēte vocāt ſil' cū parētib⁹ his āt oibus
ōficiētib⁹ ſuccedit vir vxori ꝛ ecōuer-
ſo.C.vñ vir ꝛ vx.l.i.vlti.ſuccedit fiſcus
C.ō bo.va.l.i.li.x.clico q̄qꝫ ab iteſta.
morieti ſuccedūt agnati ſꝫ ordinē pre
notatū i bōis q̄ ſibi ītuitu pſōe obuene
rūt.xij.q.vlti.c.ſi.qb⁹ oib⁹ ōficiētibus
ſuccedit ecclia q̄ſi fiſc⁹.vt ex. ō ſuc.ab
ite.c.i.vbi āt dubitat an bōa ſint ecclie
vl' clici.vide.s̄.clicus q̄rto.§.viij.
3 ¶ Quid autem dicant agnati vel co
gnati vide.s̄. Feudū.§.viij.
4 ¶ Quō ſuccedūt deſcēdētes. R̷.i ſuc-
ceſſiōe ab iteſtato p̄ma cā ē deſcēdētiū
vt.s̄.dictū ē.nā i ſucceſſiōe mortui.i pa
triſſa.vl' filiuſſa.liberi ei⁹ ſi ſīt oib⁹ alijs
p̄ferunt. Primi q̄dē grad⁹ eq̄lr nepo
tes ꝛ vlteriores i ſtirpes nō diſtiguen
do ſexū vl' ius p̄ris ptātis ſuccedūt q̄
prio filij ſi ſīt:ſiue maſculis:ſiue femia
equalr. Nepotes āt ſuccedūt in ſtirpeꝫ
i.in eā ptē quā parentes eoꝝ habituri
erāt ſi viuerent.C.de ſu.ꝛ.l' hr̄.l.ij.ꝛ in
ſucceſſione ibi poſita.
5 ¶ Quō ſuccedūt aſcēdētes. R̷. ōficiēt
b⁹ ōſcēdētib⁹ ſuccedūt aſcēdētes hoc
mō ꝙ ōfūcto filio ſine liberis pentes
ſi ſoli ſīt ſuccedūt ſalua p̄rogatiua gra-
d⁹:q? p̄r p̄fert auo ſi ābo ſupſūt., Et ſi
pari gradu ſīt pıter ſuccedūt p̄rni i di
midia.ꝛ mr̄ni i alia dimidia.lꝫ diſpar
ſit nūer⁹.vt ſi ex vna pte ſit tm̄ auus
mr̄nus ꝛ ex altera auus ꝛ auia p̄rni.
ſꝫ ſi cū pētib⁹ ſint fr̄es vel ſorores ex
vtroqꝫ pente defuncto ɔiuncti vocanē
cū aſcēdētib⁹ in gradu ꝓximis in viri
lē portionē.i.ſuccedūt equalr cū p̄re ꝛ
mr̄e ꝛ auo ꝛ auia ꝛ alijs deſcēdētib⁹
idē. ēt ē de filijs fr̄um ex vtroqꝫ latere
ɔiūctorū.ꝛ ita ſuccedit femina ſic maſ
culus. Nec refert vtrū ſit ſu⁹ vel emā-
cipatus vt.C.ad ter.auc. defuncto.
¶ Qui āt dicāt hr̄des ſui neceſſarij.vl' 6
ex̄nei.dic ꝙ hr̄dū.alij ſīt neceſſarij tm̄
alij ſui ꝛ neceſſarij.alij extranei Heres
neceſſari⁹ ē ſn⁹ q iſtituit heres a dño
ſuo:ita tm̄ ſi ɔſeq̄t hr̄ditatē ꝛ libtatē
ſil' ex dñi teſtō. vt q? tpe teſti ꝛ morti
erāt dñi ptāte.ſic ēt ignorati ꝛ ſui⁹ ſit
liber ꝛ heres.vñ velit nolit tn̄r hr̄dita
tē ēt ſuſpectā a dire.ꝛ iō dr̄ neceſſari⁹.
Sui ꝛ neceſſarij ſīt liberi q ſūt i ptāte
teſtatoris tpe morti.vt filiuſſa.ꝛ deſcē
dētes ex maſculo filio. Filij ꝟo filie ſūt
in ptāte p̄ris eoꝝ ꝛ aui p̄rni. Dicūtur
iō ſui q? domeſtici ꝛ viuo p̄re quōdā-
mō eſtimāt dñi. Ideo ꝟo dicūt neceſſa
rij:q? de iure ciuili cogebāt hr̄des fie
ri:ſꝫ de iure p̄torio p̲mittit eis ab hr̄di
tate abſtinere ſi velint. Extranei hr̄des
ſunt q nō ſunt ſubiecti iuri teſtatoris
ſicut filij emācipati.ꝛ liberi ēt a mr̄e
inſtituti vocant extranei:q? femine nō
hn̄t liberos in poteſtate. ꝑbanē hec in
ſti.de here.qua.ꝛ di.in prin.ꝛ.§.ſui āt
ꝛ.§.ceteri. Itē heres ali⁹ eſt teſtamēta
ri⁹ vt q eſt in teſtō ſcriptus. Alius legi
timus:vt is q ipſo iure:ꝛ ſine teſtō de-
functo ſuccedit. Ali⁹ fideicōmiſ.cui ex
fideicōmiſſo ē hr̄ditas relicta. Ali⁹ ē
ſubſtitut⁹.i.q alij ſubſtituitur heredi.
¶ Quō ſuccedūt collaterales. R̷. ceſſā 7
tib⁹ aſcēdētib⁹ ꝛ ōſcēdētib⁹ prio vocā
tur fr̄es ſilr ꝛ filij alicui⁹ fr̄is pri⁹ mor
tui.dico ō fr̄e, illo ꝛ ei⁹ filijs:q q̄deꝫ ſīt
ō vtroqꝫ parēte ɔiūgit eū de cui⁹ hr̄di
tate agit:ꝛ veniūt in hr̄ditatē dicti fra
tres ꝛ eoꝝ filij cū parētib⁹ ōfuncti ꝛ cū
ꝓximis i gradu aſcēdētib⁹. Et dicit ſi
lij fratris p̄ferunt illis fratrib⁹ ōfūcti
q ſunt ex vno tm̄ pente ɔiuncti defun

cto.C.de le.hẽ.auc.ceſſante. Poſt frẽs ex vtroq; parẽte ꝛ eoꝝ filios: admittũ tur frẽs: ſorores: ꝛ eoꝝ filij q ſunt ex vno latere tm̃. ꝛ iſti ẽt fratrũ filij ꝑſe runt patruis defuncti ꝛ alijs filib⁹ p⁹ fratres ꝛ fratrũ filios. admittũt q ſunt gradu ꝓximiores. Et ſi pares ſunt: pa riter admittunt. C. de le. here. auc. p⁹ fra tres. Et Ci. ibi ex .d. auc. ſſert ꝙ vlterio res poſt fratres ꝛ filios eoꝝ ſuccedunt ex ſe. ꝛ id nõ ↄſiderat pſona ei⁹ a quo deſcẽdũt ꝛ cõſiderant tm̃ pſone ſucce dẽtes. ꝛ ſic veniũt in capita. Secus in ꝓcedẽtib⁹: vt cũ tractat de ſucceſſione patruoꝝ. auũculoꝝ: amitaꝝ: ꝛ materte raꝝ: vbi cõſiderat pſona ei⁹ a q̃ deſcẽ dũt. ꝛ idõ veniũt ſtirpes. vt .ſ. auc. ceſſan te eo. ti. ꝛ ſꝫ eũdẽ Ci. ꝑdicta faciũt ad qõnẽ. cõſuetudo ẽ ꝙ filia ñ ſuccedit in baronia. Põe qdã baro hꝫ frẽs ꝛ hꝫ nepotẽ ex filia ꝑmortua. decedit: nũqd admittet nepos ad ſucceſſionẽ i baro nia. Dic ꝙ nõ q2 nepos iſte venit ex p ſona ſue filie ꝛ idõ repellẽdus. Sꝫ põe ꝙ nõ eẽnt frẽs neq; fratrũ filij: ſꝫ vlte riores: tũc bñ veniret nepos. q2 tũc nõ cõſideramus pſonã eius a q̃ dſcẽdit vt d. auc. poſt frẽs. ꝛ auc. ſ. prima.

8 ¶ An aũt filij duoꝝ fratrũ ſuccedãt in ſtirpes vel i capita. Ci. i. d. auc. ceſſãte dicit ꝙ i ſtirpes: q2 cũ ſꝑ inueniant filij fratrũ ſuccedẽt in ius pr̃is ſui ꝛ idõ cuꝫ i eis iſpiciat pſona eius a q̃ dſcẽdit: ſi cut pr̃ hẽret vnã ptẽ ꝛ ſic dicti filij tã tũdẽ hẽbũt. Hãc opi. tenẽt. Ac., Ja. de are. Di. ꝛ Bar. i. d. auc. ceſſãte. Not. etiã ſꝫ bar. ꝙ illõ qõ dr̃: vt qs ſit ex vno pa rẽte vl̃ vtroq;: ñ hꝫ locũ niſi qñ tracta tur d ſucceſſiõe fratrũ vl̃ patruoꝝ. Se cus ſi d ſucceſſiõe vlterioꝝ. ꝛ Jac. bu. ↄcludẽdo mãm trãſuerſaliũ dicit ꝙ ſi ſint ſoli frẽs: ꝛ tũc ſi ſunt ex vtroq; pen te veniũt viril̃r. idẽ ſi oẽs ſint ↄſangui nei: vl̃ oẽs vterini. vt .d. auc. ceſſante. ꝛ auc. ſequẽti. ſi ãt qdã ſit ↄſanguinei. q dã vterini: tũc i delatꝭ a pr̃e ꝑferunt cõ ſanguinei. i delatis a mr̃e preferuntur vterini. Jn delatis aliunde admittun tur pariter.

Additio. Utrũ fili⁹ fr̄is admitta tur vna cũ frib⁹ dfũcti ad ſucceſſionẽ patrui ſui do. alexã. de imol. i. ↄſilio. cxxxvij. icipiẽte redẽpto ris. ꝛc. pclare dterminat ꝙ ſic. ꝛ dic eẽ d iure ꝓuiſſuꝫ i. §. reliquũ i auc. d her. ab inteſta. ꝛ i auc. vt fratrũ filij i ꝑncipio colla. ix. Nõ obſtãte ꝙ ſtatutũ dicat ꝙ ſuccedãt agnati maſculi ꝓut i gradu ſt ꝓximiores vl̃ ↄcurrẽtes vſq; ad q̃rtuꝫ gradũ ꝓbat tex. iũcta gl. i. l. cuꝫ ita. §. i fideicõmiſ. i ꝟ. primo. referẽdo glo. ad tex. ff. d le. ij. Nã ibi dicit tex. ꝙ ſi teſta tor religd fideicõmiſ. eis q ſt de fami lia vel agnatiõe ſua intelligit relinq̃re ei q i familia vl̃ agnatiõe tenebat gra dũ ꝓximũ qd ꝟbũ exponit. i. priorem gradũ. l. ꝓximũ. ff. d ꝟbo. ſig. l. ij. hẽdi tas. ff. de ſuis ꝛ legi. ꝛ tñ gl. i. d. §. in fi deicõmiſſo. i ꝟſi. primo. relata ad tex. vult ꝙ ẽt vocent illo caſu filij fratruꝫ pariter cũ patruis. iuxta auc. ceſſante. C. de legi. heredi. ꝛ doc. ibi cõiter vidẽ tur trãſire cũ gl. Excepto bal. q illã gl. ibi reꝑhendit. dicẽs ꝙ illa gl. nõ eſt ve ra i terminis illi⁹. §. q2 i. d. §. i fideicõ miſſo. ↄſiderat q ſit prior in gradu ad quẽ hũerit maiorẽ affectioneꝫ. Et maio rem vr̃ hẽre ad fratrẽ q̃ꝫ ad illũ fratris ei⁹ ſꝫ bal. q rñdet ad. d. c. auc. ceſſante. q2 ibi loqtur in diſpõne legis. Sꝫ tex. in. d. §. in fideicõmiſſo. loqtur i diſpo ſitione teſtatoris in qua ↄſideratur ad quẽ hñt maiorẽ affectioneꝫ teſtator. ꝛ p hoc allẽat. l. iiij. §. ſi duo. verſi. ꝓinde ff. de legi. tuto. Sꝫ in hoc Jo. de imol. in. d. §. i fideicõmiſſo. reꝑhendit opi. Bal. ꝛ tꝫ opi. glo. q̃ vr̃ cõiter approba ta. Et rñdet ad. d. §. ſi duo. ꝙ ille tex. po tius facit ꝓ opi. glo. q̃ꝫ ↄ q2 i illo tex. dr̃ ꝙ eodẽ mõ vocant ad tutelã. vt vocã tur ad hẽditatẽ. vñ q2 i ſucceſſione illa hẽditatis liberti nõ vocant pariter fi lius patroni ꝛ nepos ex altero filio. ſꝫ ſolus fili⁹ tm̃. l. ſi libert⁹ in ꝑterito. §. ſi libertus. ff. de bonis lib. nõ mirũ ſi ẽt iudicandũ vr̃ idẽ i tutela liberti. q2 ꝛ tutela ꝛ ſucceſſio a pari ꝓcedunt. vt in d. §. ſi duo etiã in auc. de here. ab inteſt.

§.ex hũs.auc.Et ſm Jo.de imol. re-
ſpõſio Bal.data ad tex.in.d.auc.ceſſã
te nõ eſt bona.q: tex.in.d.§.in fideicõ
miſſo.nõ dicit magis iſpiciẽdã eſſe af
fectionẽ ꝙ̃ tex.dicit in.d. auc. ceſſante
Sȝ ſolũ dicit tex.in.d.§.in fideicõmiſ
ſo.primiores eſſe in gradu vocãdos
vt in fili gradu in.d.§.ſi duo. Jta rẽſi
det Jo.de imol.in.d.§.in fideicõmiſ-
ſo.Et ſic vr̃ decidere.ills gl.caſuȝ nr̃ȝ
iũcto illo te.gnimo dato ꝙ illõ qꝺ dicẽ
Bal.in.d §.in fideicõmiſſo.eẽt etiam
verũ tñ nõ ob.q̃ ad caſum noſtrũ. q: i
caſu.nr̃o tractat̃ de diſpoſitione legis
vel ſtatuti: non de diſpoſitione hois
vel teſtato:is. Et fatet̃ bal.ꝙ glo in.d.
§.in fideicõmiſſo.vera eſſet in diſpõne
legis. Preterea repio ꝙ bald. in ſuo
cõſilio incipiẽte. Jn noie dñi. Caſus ta
lis eſt. Quidã deceſſit.ꝛc. ſecut⁹ ẽ gl. i.
d.§.in fideicõmiſſo.ꝑ quẽ tex.dicẽ ꝙ ſi
teſtato: dixit.filio meo primo res meas
ſubſtituo.ꝙ vident̃ ſubſtituti ſoror ꝛ
fili⁹ alteri⁹ ſororis p̃mortue: allegat gl.
p̃allegatã.Ex qb⁹ ꝯcludo dictũ filium
ſcie admitti ad ſucceſſionẽ i locũ prĩs
ſui p̃defuncti vna cũ patuis. Finis.
10 ¶ Verũ nãles filij ſuccedãt patri ab
inteſtato.R̃.ſi legitimi nõ ſupſunt.nec le
gitima cõiunx: tũc nãles ab inteſtato
ſuccedũt in duab⁹ vncijs. Jta tñ ꝙ ſi
mater ſupeſt: virilis ei portio de ipſis
det.Et ſm Azo.lȝ vxor nõ capiat vel
ſuccedat: tñ facit ne nãles pñt cape vel
ſuccedere.ſicẽ ꝛ faciũt legitimi filij qui
ſuccedũt ꝛ repellũt nãles. Sed vbi re-
pellunt̃ nãles ꝑꝑ legitimã ſobolẽ vl̃ le
gitimã ꝯiugẽ.debẽt ipſi naturales paſci
a ſuccedẽtib⁹ arbitrio boni viri. Sicut
autem ꝛ inq̃tũ ꝛ qñ ſuccedunt liberi
nãles parẽtib⁹ ita ꝛ intãtũ totiẽs debẽt
ſuccedere parẽtes nãles filijs naturali
b⁹ vt par pietas fuerit eis.Et que di-
cta ſunt de nãlib⁹ filijs ꝛ de nãlib⁹ ne
potib⁹ ꝛ pnepotib⁹ ſuadẽa ſunt. Ex te
ſtõ aũt filijs nãles ſuccedũt ſic. Naȝ ſi
iſte pr̃ nãlis hẽat legitimos filios vel
nepotes.lȝ ei dare vel relinquere nãli-
b⁹: eorũqȝ matri vnciã vnã nõ vltra vel

ſoli ꝯcubine ſemiunciã nõ vltra.Qꝺ
aũt vltra datũ eſt applicat̃ legitimis fi
lijs vel nepotib⁹. Si aut nõ hẽat legiti
mos filios vel nepotes vel deſcẽdẽtes
ſed hẽat aſcẽdentes: legitima pte reli-
cta aſcẽdẽtib⁹ reliquũ iter nãles diſtri
buere põt. Si aũt nec aſcẽdẽtes nec de
ſcẽdẽtes habeat legitimos: lȝ eos iuſti
tuere iſolidũ hr̃des.hec Azo. Qui vo
ſũt ex dãnato coitu ab oi ꝑſus bñficio
excludunt̃.vt.C.ꝺ na.li.auc.lȝ.ꝛ i auc.
ex ꝯplexu.C.de incep.nup.Et glo.ibi i
v°. idigni dicit ꝛ mr̃ne.qꝺ verũ eſt qñ
coit⁹ ꝑ legẽ poſſat accuſari.alis ñ.vt ex
meretrice quo caſu matri nõ patri ſuc
cedit.de hoc vide.s.diffuſe.c.Fili⁹.§.ii.
¶ Et ꝑ p̃dicta põt ſolui q̃ȝ quotidia- 1
na. An ſine ꝯſenſu filioꝝ vel heredum
adultera poſſit iſtituer̃ filios ſuſceptos
de adulterio. Dic ꝙ ſi i loco vel regio
ne ſit aliq̃ ꝯſuetudo ſup hoc illa obſer
uãda eſt. Ceſſante aũt ꝯſuetudie dic vt
in p̃cedenti.§.ꝛ.d.c.Filius.§.i.ꝛ.ij.
¶ Sed qd de ꝯſuetudine aliquaꝝ ter 2
rarũ qꝺ mortuo aliquo ſine filijs: dñs
terre totum accipiat.R̃.ſm Hoſt.taleȝ
ꝯſuetudinẽ obſeruãdã: ſi p̃ſcripta ſi p̃t
n.dñs allegare ꝙ ab initio hoc pactũ
fuerit: q: terra ſua erat.

SUcceſſor. Alius ſingularis q icer
ta re ꝯſtituit̃. Alius vlis i tota he
reditate vel reliqua dẽ hoc vide gl.in
c.cum ad ſedem.de reſti.ſpo.

SUffragiũ defunctoꝝ. Utrũ ſuffra
gia facta pro defunctis pſint exiſtẽ
tibus in purgatorio.R̃.ſm Pe. ꝙ ſic.
vt pȝ ſcdi Macha.xij. Sancta ꝛ ſalu
bris eſt cogitatio p defunctis exorare
vt a pcti ſoluant̃. Nã ꝛ apl̃s p̃me Cor.
xij.loquit̃ de corpore miſtico qꝺ eſt ec
cleſia ad ſimilitudinẽ corpis humani
Jn corpe vo hũano nã ꝑ vnũ mẽbrũ
ſupplet indigẽtiã alteri⁹.ergo cuȝ grã
ſit potẽtior ꝙ̃ nã in corpe miſtico vnũ
mẽbrũ põt ſupplere idigẽtiã alterius
ꝛ hinc eſt ꝙ ſuffragia mẽbroꝝ eccle-
ſie pñt prodeſſe mẽbris indigentibus:
Quia vero ꝑ mortẽ nõ deſinũt eẽ mẽ
bra eiuſdẽ corporis. Suffragia viuoꝝ

poſſunt ꝓdeſſe etiam defunctis.

1 ¶ Que aūt crimina purgenť in purga
torio. R̄. nō capitalia ſed minuta. Naȝ
in purgatorio purgāť peccā de ſui nā
venialia: vel que ſunt facta venialia ꝑ
pniam verā ſi de eis nō eſt plene ſatiſ-
factum de pe. di. vij. §. ſi.

2 ¶ Et ſciēdū ꝙ ignis purgatorij ꝛ ſi ñ
ſit etern⁹: miro tñ mō grauis eſt. exce-
dit. n. oēȝ penā quā aliqs vnꝗ̄ paſſus
ē i hac vita nūꝗ̄ i carne tāta pena eſt
īuēta: lȝ mirabilia martyres paſſi ſint
tormēta: ꝛ multi nequiter ꝗ̄ta ſepe ſu
ſtinuerūt ſupplicia. de pe. di. vij. §. pe.

3 ¶ Utrū ſuffragia facta ꝑ miſtros ma
los ꝓſint defunctis. R̄. ſꝫ Tho. ꝛ Pe.
i. iiij. di. xlv. Suffragia ꝑ malū miſtrū
fiūt tripľr. Prio. ſ. velut ꝑ actorē: ſicut
q̄ñ fiūt ex ꝓprio motu. ꝛ ſic nō ꝓſunt
niſi forte ex ꝯñti ꝛ ꝑ accidēs iꝗ̄tū per
elemoſynā hois. paupes excitati orāt
ꝓ defunctis. Scdo pñt fieri ꝑ malū. vt
miſtrū publicuȝ dei ꝛ toti⁹ ecclie ſicut
ſacerdos q celebrat miſſam vľ exeqas
mortuoꝝ i ecclia. et ꝙ ille itelligiť facē
ſub cuius noie fit. Tertio pñt fieri per
malū: vt miſtrū priuatū. ſ. ꝑuate ꝑſone
de mādato eiuſdē. ſ crucis in caritate
ſiue ſit defunct⁹: ſiue viu⁹. ꝛ talia ꝓſūt
Sicut cū ſuu⁹ in pctō exñs qócunꝗ̄
opus miſericordie facit ex p̄cepto dñi
caritatē habētis. Magis tñ ꝓdeſſent
ſi ēt miniſtri in caritate eēnt: qꝛ tūc il
la opa eēnt meritoria ex duab⁹ ptibuſ.

4 ¶ Utꝝ ſuffragia fcā ꝓ defunctis ꝓſint ēt
faciētí. R̄. ſꝫ Tho. vbi. ſ. op⁹ ſuffragij
qd ꝑ altero fit pt ꝯſiderari dupľr. vno
mō vt ē explatiuū pene ꝑ modū cuiuſ
dā recōpēſatiōis. ꝛ h̄ mō op⁹ ſuffragij
reputať q̄ſi ei⁹ ꝓ q̄ fit ꝛ ita abſoluit eū
a debito pene ſue qd ñ abſoluit faciētē
a debito pene ꝓpe. alio mō pt ꝯſiderari
i ꝗ̄tū ē meritoriū vite eťne. qd hȝ i ꝗ̄
tū pcedit ex radice caritatis. ꝛ ſꝫ h̄ ñ ſo
lū ꝓdeſt ei ꝓ q̄ fit: ſꝫ ēt faciēti magis vñ
i pſalmo. Oro mea i ſinu meo ꝯuerteť

5 ¶ Quib⁹ ſuffragijs iuuāť aīe dfūctoꝝ
R̄. ſꝫ Be. aīe dfunctoꝝ q̄ttuor modis
abſoluūť. aut oblatiōib⁹ ſacerdotū: aut
p̄cib⁹ ſcōꝝ: aut caroꝝ elemoſynis: aut
leiūijs cognitoꝝ. xiij. q. ij. nō eſtimem⁹
ꝛc. aīe. Quos mō diſtinguit Ray. di-
cēs ſic. Suffragia qdē ꝓſūt dfūctis ad
abſolutionē pene a q̄ pñt abſolui q̄ttu
or mōis. Prio ꝑ itercesſionē ipi⁹ capitis
ſ. xp̄i. ꝛ ſic iuuāť ꝑ oblōnē altaris. ſcdo
ꝑ itercesſionē q̄ſi ꝑuatā mēbroꝝ. ſ. per
orōnes ſctōꝝ. Tertio ꝑ modū redem
ptiōis pene. ſ. ꝑ elemoſynarū largitio
nē. Quarto ꝑ modū ſolutionis pene. ſ.
ꝑ ieiunioꝝ afflictionē: ꝛ ad dictos q̄t
tuor modos oēs alij reducuntur.

¶ Que ſuffragia ſiť meliora. R̄. ſꝫ ray. 6
qꝛ meli⁹ eſt op⁹ caritatis qd dirigiť in
deū ꝗ̄ qd i hoie. iō duo p̄mi modi. qꝛ
i deū dirigūť meliores ſiť ꝗ̄ duo vltimi
niſi ꝑ accidēs inꝗ̄tū. ſ. elemoſyna ipe
trat ſctōꝝ orōnes: qꝛ ꝟo meli⁹ eſt op⁹
caritatis cōis ꝗ̄ ꝑuate ꝛ ſpālis. iō me li
us ē ſuffragiū ſacri altaris ꝗ̄ orōnis.
Et iterū qꝛ bonū ꝗ̄to cōius tāto meli⁹
ꝛ ideo elemoſyna melior eſt ieiunio.

¶ Utrū miſſa ꝓ dfūctis eq̄ľr. valeat de 7
fūcto ſicut alia. R̄. ſꝫ Tho. i. iiij. di. xlv.
In offō miſſe nō ſolū ē ſacrificiū ſꝫ ēt
ſūt orōnes. ꝛ iō ſuffragiū miſſe ꝯtinet
duo d p̄dictis. ſ. orōēȝ ꝛ ſacrificiū. q̄rtū
ḡ ex pte ſacrificij oblati miſſa d q̄cūqȝ
dicať eq̄ľr ꝓdeſt defūcto: ꝛ h̄ ē p̄cipuū
qd fit i miſſa. Sȝ ex pte orōnū magis
ꝓdeſt illa in q̄ ſūt orōnes oēs ad h̄ de
terminate. ſꝫ tñ ille defect⁹ recōpēſari pt
ꝑ maiorē deuotionē vľ ei⁹ q dicit miſ-
ſam: vľ ei⁹ q facit dici: vľ iterū ꝑ inter
ceſſionē ſcti cui⁹ ſuffragiū imploratur.

¶ Quib⁹ dfūctis ꝓſint ſuffragia. R̄. ſm 8
Tho. vbi. ſ. illis ſolū ꝓdeſſe pñt q ſūt i
purgatorio. nā ad h̄ vt aliqs dfūct⁹ iu
ueť duo reqrūť. ex pte ipi⁹. vnū ē indigē
tie: ꝛ iō ñ ꝓſūt btis. alteꝝ ē ꝯditiōale
meritū. ſ. vt h̄ meruerit ſibi ꝓdeſſe ꝛ iō
ñ ꝓſūt dānatis i iferno. vtrūqȝ ꝟo i his
ē q ſūt i purgatorio idcirco proſūt illis.

¶ Utrū ſuffragia ſpāľr ꝓ aliq̄ fcā eq̄ 9
ꝓſint alijs. R̄. ſꝫ Tho. ꝛ Pe. i. iiij. di.
xlv. cū ſuffragiū ſit ꝟtutis finite ꝛ ori
neť ꝑ itētionē faciētis q̄ voluerit: vȝ ei
ꝓ q̄ fit ꝗ̄tū ad liberationē a pena. tñ

ꝯtrā ad ꝯgratulationē ꝛ iteriorē ꝯſola
tionē ſꝫ qꝺ vnꝰ i caritate exñs ꝺ bõis
alteriꝰ gaudet: ꝛ ſic vꝫ oibꝰ in caritate
exñtibꝰ: ꝛ plꝰ ei q ē in maiori caritate
10 ℂ Utrū ſuffragia fcā ꝑ mltis equalr
proſint ſingul vide.ſ.miſſa.§.pe.

Superbia qd ſit.ꝶ.ſm Tho.ſa ſe.e q.
clxij.ꝙ ē qdā extollētia ꝑ quā qs ſe
extollit.ſ.id qꝺ ē ei pfixū a dina regla
Et ſciēdū ꝙ ſupbie pctm̄ ꝯſiſtit in ap
petitu ſeu volūtate ſicut ꝛ alia pctā: nō
i eſtimatione q ptinet ad rōnē.vñ qñ
Gre.dicit i moral.ꝙ ſupbia ē cū qs
eſtimat bōa q̄ hꝫ a ſe hēre: ñ a deo vl
meritis ſuis eſtimat obtinuiſſe ꝛ hmōi
Nō ſic ē itelligeñ tanꝗ̄ i ipa eſtimatiōe
ꝯſiſtat ipa ſupbia: ſꝫ ꝯſiſtit i appetitu
excellētie iordinato.Sꝫ qꝛ qꝺ qs mul
tū appetit facile credit ex ipo appetitu
nimio excellētie quē hꝫ ſupbꝰ ide icli
natur de facili ad eſtimandū de ſe vl
tra id quod eſt.ita ꝙ eſtimatio illa ſe
quitur appetitū illum inordinatum.
1 ℂ Utrū ſupbia ſit pctm̄ mortale.ꝶ. ſꝫ
Tho.ſa ſe.q.clxij.Supbia ꝯſiſtit i h̊
ꝙ aliqs extollit ſe.ſ.id qꝺ ē ſibi pfixū
a dina regula.In h̊.n.radix ſupbie cō
ſideratr ꝙ hō aliqlr ñ ſubdit deo ꝛ re
gul ipſiꝰ.Hoc ipꝫ aūt qꝺ ē non ſubijci
deo hꝫ rōnē pcti mortalis.vñ ſupbia
ſm genꝰ ſuū ē mortale.Sic tñ in alijs
q̄ ex ſuo gñe ſt pctā mortalia.puta in
fornicatiōe ꝛ adulterio ſt aliq motꝰ q
ſt pctā venialia pp eoꝝ perfectionem
qꝛ.ſ.ꝑueniūt iudiciū rōnis: ꝛ ſūt pter
eiꝰ ꝯſenſum.Ita ēt circa ſupbiā acci
dit ꝙ aliqui motus ſuperbi ſt peccata
venialia dum homo non conſentit.
2 ℂ Qꝺ ſit ſpēsꝰ ſupbie.ꝶ.ſꝫ Gre.in.iiij.
li.moral.q̄tuor ſt ſpēs ſupbie qbꝰ ois
tumor arrogātiū demōſtrat.ſ.cū bona
a ſemetipſis hēre eſtimāt: aut ſibi datū
deſup ꝑ ſuis meritis putāt: aut certe cū
iactāt ſe hēre qꝺ ñ hñt aut ꝺſpectis ce
teris ſingularit videri appetūt.Eſt ḡ p
ma ſpēs ſupbie: cū qs ex iordinato ap
petitu ꝓpē excellētie bonū hitū nāle:
vt igeniū itellectū mēoriā: fortitudinē
corpis pulchritudinē: vel bonū tpale:
vt diuitias: gliaꝫ: ꝛ honorē: potētiā.vl
ſpūale: vt grāꝫ ſciaꝫ: ſapiētiā.pdicatio
neꝫ ꝛ hmōi ſibi attribuit: q̄ſi a ſe hēret
nō a deo.Ubi no.ꝙ ſupbia ꝯſiſtit ñ ſo
lū i cogitatōe ſꝫ ēt i affectōe.Supbus
n.ñ credit h̊.ſ.ꝙ ſi ſit aliqꝺ bonū i ſe
vel i alio qꝺ ſit a deo.Sꝫ ꝺ bono qꝺ
hꝫ: ſeipꝫ ita magnificat: ac ſi ab alio ñ
hēret: ſꝫ a ſe.Pro cuiꝰ declaratōe ſciē
dū ſꝫ tho.vbi.ſ.ꝙ eſtiatio rōis ꝺ aliq̊
bono pt corrūpi dupl̄r.Uno mō i vli
ꝛ ſic corrūpit eſtiatio rōis.ſ.i vli qñ qs
eſtimat vlr bonū qꝺ hēt nō hēre a deo
ſꝫ a ſe ipo: ꝛ hec ptinet ad infidelitate
cū recta fides hēat ꝙ deus ē auctor oi
um bonoꝝ.Scꝺo corrūpit eſtiatio rō
nis i particulari pp aliq̄ paſſionē ſm
ꝙ errāt q operāt malū: vt dr ꝓuer.iiij.
Sicut ꝑbi grā.ſi aliqs ſētiret i vli for
nicationē ñ eē pctm̄ infidel.Nō aūt infide
lis cēſet fornicator q fornicatōeꝫ elegit
tanꝗ̄ bonū pp ꝯcupiſcētie paſſionē ita
a ſili ſi qs eſtimaret vlr ꝛ abſolute deū
nō eē omniū creatorē vel hōi grāꝫ ꝑ
meritis dare eēt hēſis vel infidelitatis
pctm̄.Sꝫ ꝙ aliqs pp inordinatū amo
re ꝓprie excellētie: ita de bōis ſuis glo
rietur ac ſi ea a ſeipſo hēret: ptinet ad ſu
perbiam non ad infidelitatem.
ℂ Scꝺa ſpēs ſupbie eſt cū qs: bonuꝫ 3
qꝺ hꝫ a deo meritorie ſibi aſcribit cre
dēdo aliquā excellētiā i natura vl grā
in fortuna.ſ.i tpalibꝰ ſuis merit ꝛ vtu
ti hēre pncipalr quā nō pōt niſi ꝑ dei
grāꝫ obtinē.Cū ḡ ſupbꝰ iordiate ap
petat excellētiā vltra ſibi pfixā a ꝺo qꝛ
ad maiori excellētiā ptiet alicuiꝰ ꝙ bo
nū qꝺ hꝫ a ſe hēat ñ ab alio.l ſi ab alio
hēat maior excellētie ē ꝙ merit ſuis
illꝺ acq̄ſierit q̄ ex grā ſiñ ſuffi.merito.
iō ſupbꝰ eſtiat hēre bōa a ſe l meri.ſuis
ℂ Tertia ſpēs ſupbie ē cū ſe iactat hēre 4
apud alios loq̄ndo vel ſe eſtimādo hē
re qꝺ nō hꝫ: vt cū qs reputat ſe hēre
acutū itellectū: vl magnā memoriā vl
magnā induſtriā i agēdis.l ptiā i arte
vl prudētiā i regimie: vl pulchritudinē
i pſona: vel ſciaꝫ i mēte: vl pfectōꝫ i vi
ta ſpūali.ꝛ ꝺ hoc i ſe gliant: cū tñ reve

ra iſta nō hēat vel nō tn̄ ſic eſtimat.
5 ¶ Quarta ſpēs ſupbie eſt qua qs eſti-
māſ ſe meliorē vl ſapiētiorē ceteris ali
os dſpicit z ptēnit affectās alijs dn̄ari
6 ¶ Quot ſunt filie ſupbie. R̄. x. ſ. ambi
tio: pſumptio: arrogātia: ptinacia: z cu-
rioſitas: ingratitudo: iudiciū temera-
riū: irriſio: tentare deū: z adulatio
7 ¶ Quo ad pmā filiā. ſ. ambitionē ſciē
dū ſʒ Tho. ſcda ſcde. q. cxxxi. q̄ ambi
tio ē iordinat⁹ appetit⁹ honoris. Qui
qdē pt eē iordinat⁹ tripl'r. Prio p h̄
q̄ aliqs appetat teſtimoniū de excellē
tia quā nō hʒ qd ē appetere honorē ſu-
pra ſuā pportionē. Scdo p h̄ q̄ hono
rē ſibi cupit nō referēdo i deū. Tertio
p hoc q̄ appetit⁹ eit i honorē ipſo qe
ſcit nō referēs honorē ad vtilitatē alio
rū pp qd ambitio ſemp eſt peccatum
8 An aūt ābitio ſit pctm̄ mortale. R̄. q̄
nō ſp ſed qn̄qʒ rōne finis. z tūc eſt qn̄
i tali appetitu cōſtituit ſinē: q2 parat⁹
eēt qdcūqʒ mortale pmittere pro pſe-
quēdo potētiā vel honorē. Scdo rōne
rei: vt cū qs appetit bn̄ficiū vel offm̄
ſeculare: vl' eccliaſticū ſciēs ſe indignū
rōne criminis vel ignorātie hmōi.
9 ¶ Scda filia ē pſumptio q̄ tripliciter
ſumitur. Prio circa aliū ſm q̄ iuriſte
cōiter ſumūt: quā Goſ. ſic diffinit. Pre
ſumptio ē alicui⁹ facti dubij qn̄ʒ. ſemi
plena pbatio. De hoc vide. ẜ. Cōicat
§. x. Et q̄le pctm̄ poſſit circa h̄ occurre
vide Nico. de lira ſup Mat. vij. vb dic̄
Sciēdū q̄ aliqs pt pſumere ſeu iudi-
care malū de pximo multipl'r. Uno mō
ex euidētia facti: vt cū aliqs iudicat ali
quē homicidā: q2 vidit eū iterficere ho
minē: z hoc nullū ē pctm̄. Alio mō ex
ſignis euidētib⁹: vt ſi aliqd iudicat for
catorē aliquē q2 vidit eū nudū cū nu-
da: ſolū cū ſola. z ſimil'r nullū ē pctm̄.
Tertio mō ex ſignis leuib⁹. Et i hoc
iudicio ē tripl'r gradus. Primus ē qn̄
ex leuib⁹ ſignis aliqs icipit dubitare
de bonitate fratris. Et hoc ē pctm̄ ve-
niale: q2 pcedit ex humana ifirmitate
Et h̄ nō vocat iudiciū pp̄e ſʒ ſuſpitio
Scda gradus ē qn̄ ex talib⁹ ſignis fir
miter tenet ex aīo q̄ frater ſit malus. z
h̄ pp̄e dr̄ iudiciū: q2 iudiciū iportat ſen
tētiā. z hoc ē pctm̄ mortale: ſi malū
qd iudicat de fratre ex leuib⁹ ſignis ſit
de gn̄e pcti mortalis. Pctm̄. n. morta
le ē qd ꝯriat caritati. Qd āt aliqs pdi
cto mō iudicet fratrē ē ꝯ caritatē frīs
Terti⁹ grad⁹ ē qn̄ ex leuib⁹ ſignis nō
ſolū pdicto mō iudicat: ſʒ ēt pcedit ad
pōitiōeʒ ſtīs ſic d ſcō. Et h̄ ē gr⁹ ul⁹ q2
n̄ ſolū caritatē ſʒ ēt ꝯ iuſticie eqtatē. z
d talib⁹ itelligit illud vbū. Nolite iudi
care. zc. Scdo mō dr̄ pſumptio circa
ſeipm̄. ſ. qn̄ aliqs vltra rōnē de ſeipo p
ſumit de q̄ Tho. ſcda ſcde. q. cxxx. dicit
q̄ opponit magnanimitati ſʒ exceſſū
Et ēt pʒ p phm̄ in. iiij. ethi. vbi dicit q̄
pſūptuoſi pp exteriorē fortunā fiūt deſ
pectores z iniuriatores alioꝝ. Et tal' p-
ſūptio pctm̄ ē qſi ꝯ nālē ordinē exn̄s. ſ.
vt qs aſſumat ad agēdū ea q̄ pſerunt
ſue vtuti. qd ptinet ad rōnē pſumptio
nis: ſicut ipm nomē māifeſtat. Tertio
mō dr̄ pſūptio circa deū. ſ. iordiata d
deo ſpes. De q̄ Tho. ſa ſe. q. xxi. dicit
ſic. Sicut falſum ē q̄ de⁹ pnītētib⁹ nō
idulgeat: vel q̄ peccātes ad pniāʒ nō
ꝯuertat: ita z fl'm ē q̄ i pctō pſeuerāti
b⁹ veniā ꝯcedat: z a bono ope ceſſāti-
b⁹ gliāʒ largiat: cui eſtimatōi ꝯformit
ſe hʒ pſūptiōis mot⁹. Et iō pſūptio eſt
pctm̄ mi⁹ tn̄ q̄ deſpatio: qm̄ magi p
priū ē deo miſereri z pcere q̄ punire.
Et h̄ pſūptio opponit vtuti ſpei z vi
tio deſperatiōis. De q̄ dſperatiōe. tho.
ſcda ſcde. q. xx. dicit q̄ circa deū vera
eſtimatio itellect⁹ eſt q̄ ex ipō puenit
hoīum ſalus: z veniā pctōrib⁹ dat. iux
ta illud ezech. xviij. Nolo mortē pctō-
ris ſʒ vt ꝯuertat z viuat. Falſa autem
opio ē q̄ pctōri penitēti veniā dene-
get: vel q̄ pctōres ad ſe nō ꝯuertat p
grām iuſtificātē. Et iō ſicut mot⁹ ſpei
q ꝯformit ſe hʒ ad eſtimationē verā ē
laudabil' z vtuoſus: ita oppoſit⁹ mot⁹
dſpatiōis q ſe hʒ ꝯformiter eſtimatiōi
falſe de deo: eſt vitioſus z peccatum.
¶ Tertia filia ſupbie eſt arrogātia q̄ ſe
qs multū ſe exiſtimās. ceteros q̄s iſra

ſe videt deſpicit. Et qb⁹ non ꝯſulẽdo loq ſed vix dñando dignatur. ⁊ arrogantes dicunt q garrulitatẽ auctoritatẽ putant. ⁊ parati ad lites in ſubiectos tumide intonant.

11 ¶ Utrũ ſit mortale pctm̃. R. ꝙ ẽ mortale qñ ex tali ſupbia: vł ꝯtentiõe fit illud qđ eſt mortale alˀs erit veniale.

12 Quarta filia ſupbie ẽ ptinacia. ⁊ ptinax dr̃ q̃ſi iprudẽter tenẽs i. oio tenax q: i ſuo pposito q̃ſi ad victoriã pſeueret pluſq̃ oʒ: ne videat minus ſapiens q̃ȝ alij: ⁊ opponit pſeuerãtie. ⁊ ſiqs firmat ſe i ſua ſnia ꝙ ẽt ſi eccła dtermiaret ꝯriũ: vel in eo qđ ptinet ad fidẽ vł bonos mores tȝ oppoſitũ ei⁹ qđ dr̃ a doctorib⁹: mortalr̃ peccat ⁊ ſapit herẽſim. viij. di. q ꝯtẽpta. Alˀs niſi p accñs rõe ſcãdali ptinacia ñ ẽ pctm̃ mortale.

13 ¶ Quita filia ſupbie ẽ curioſitas ⁊ ẽ qñ qs poſtpoſit[is] diuinis ⁊ ſctõꝝ eloqꝭs ſcript[is] phoꝝ ⁊ poetaꝝ rõe vãitatis vł dlectatiõis itẽdit. xxxvij. di. ſacerdotes ⁊ c. ſe. ⁊ ẽ ƀȝ Tho. ſcđa ſcđe. q. clxvij. vitiũ circa inordinatũ appetitũ cognitionis. De hac mã vide. s. curioſitas.

14 ¶ Sexta filia ẽ igratitudo. d q̃ Tho. ſcđa ſcđe. q. cvij. ꝙ igrat⁹ dr̃ aliqđ dupliciter vno mõ p ſolã omiſſionẽ: puta q: nõ recognoſcit: vel retribuit vices p beneficio accepto. ⁊ h nõ ſp ẽ mortale. Nã ſi igrat⁹ ptermittat illuđ ad qđ ñ tñr ñ peccat mortalr̃. ſȝ venialiter q: ꝓuenit ex q̃dã negligẽtia. põt tñ eẽ mortale pp iteriorẽ ꝯtẽptũ. Aut ſi ſubtrahat illuđ qđ ex neceſſitate debet bñficio: ſiue ſimplr̃: ſiue in aliqua neceſſitat[is] gradu. Alio mõ dr̃ igrat⁹ ñ ſolũ q: ptermittit ſe ꝯriũ agit. ⁊ h etiã ƀm ꝯditionẽ eius qđ agit qñq̃ ẽ peccatũ mortale qñq̃ veniale.

15 ¶ Qñ aũt igratitudo ſit peccatũ ſpãle: ⁊ qñ ſit circũſtãtia aggrauãs peccatũ vide. s. Cõfeſſio. ij. §. xij.

16 ¶ Septia filia ẽ iudiciũ temerariũ. de quo vide. s. in ſcđa filia in principio.

17 ¶ Octaua filia ẽ irriſio: vł driſio. ⁊ an ſit pctm̃ dic ƀȝ Tho. ſcđa ſcđe. q. lxxv. ꝙ ſicut aliqs ꝯuitiãdo itẽdit dpmẽ ꝯuitiari honorẽ ⁊ detrahẽdo diminuẽ famã ⁊ ſuſurrãdo tollẽ amicitia. ita irridẽdo tẽdit ꝙ illeq irridet erubeſcat. Et q: hic finis diſtict⁹ ẽ ab alijs: idõ ẽt pctm̃ driſiõis diſtiguit a dictis pctis.

¶ Utrũ deriſio ſit pctm̃ mortale. ꝙ. ƀȝ s. 18 Tho. vbi. s. ꝙ cũ aliqs malũ alicui⁹ pſone: vł dfectũ i riſũ: vł ludũ põit. deriſio dr̃. ⁊ ſiqdẽ h fiat iq̃ʒtũ malũ ẽ paruum ƀȝ ſe: ſic deriſio ẽ veniale. Sȝ qñ accipit q̃ſi puũ rõe pſone. ſic aliquẽ irridere ẽ eum oio puipẽdere. ⁊ tã vilẽ eſtimare vt d ei⁹ malo ñ ſit curãdũ: ſȝ ſit q̃ſi p ludo hñdũ. ⁊ ſic deriſio eſt pctm̃ mortale: ⁊ grauı⁹ q̃ȝ ꝯtumelia q: ꝯtumelioſ⁹ vr̃ accipe malũ alteri⁹ ſerioſe. irriſorẽ aũt i ludũ. ⁊ ita vr̃ eẽ maior ꝯtẽp⁹ ⁊ dhonoratio. ⁊ ƀȝ h ẽ graue pctm̃. ⁊ tãto grauı⁹ q̃to maior irreuerẽtia debet pſone q̃ illudit. Uñ grauiſſimũ ẽ irridẽ deũ ⁊ a q̃ dei ſũt. Scđo ẽ grauius irriſio pentũ. Tertio deriſio iuſtoꝝ p q̃ȝ hoĩes ⁊ a bñ agẽdo ipediunt.

¶ Nona filia ẽ tẽtare deũ qđ ẽ duob⁹. 19 mõis. ſ. ɓbis ⁊ fact[is]. ɓbis qñ deo i orone qs loqr̃ ⁊ petit ea itẽtiõe. vt exploret dei ſciaȝ aut ptãtẽ ſeu volũtatẽ ⁊ ide experimẽtũ ſumat. Fact[is] ǒo tẽtat deũ qñ p ea q̃ facit itẽdit experimẽtuȝ ſumer̃ diuine ptãtis: ſapie vł pietat[is]. Sȝ q̃ſi iterptatiue deũ tẽtat. q ⁊ ſi nõ itẽdat experimẽtũ ſumere de deo aliq tñ petit: vel facit ad nihil aliud niſi ad pbãdũ deũ. ⁊ ſic ſemp tẽtare deũ ẽ pctm̃: vel veniale vł mortale ƀm finẽ vltimate itẽtũ. vel reſpectu mãe circa quã ɓſat tẽtare deuȝ

¶ Ultima filia ſupbie ẽ adulatio. De 20 qua vide. s. adulatio.

Surdus: Utrũ ſurd⁹ mut⁹ ⁊ cec⁹ ſil' poſſint ꝯhere mr̃imoniũ. Primo vr̃ ꝙ ſic. q: pñt mulierẽ nãlr̃ cognoſcere. Itẽ hȝ rõnẽ nãlẽ. In ꝯriũ vr̃ q: nunq̃ vidit mr̃imoniũ ꝯhi. nec audiuit. ⁊ ſic cũ ignoret qđ ſit mr̃imoniuȝ nõ vr̃ ꝙ poſſit ꝯſentire in mr̃imoniũ. H oſt. put recitat Panor. i. c. cũ apđ. de ſpon. dicit aiaduertẽdũ vtrũ poſſit exprimere ſuũ ꝯſenſum i ꝯhendo. ⁊ dȝ admitti. alˀs repellit. ex geſtis. n. ⁊ ...

gnis diſcert⁹ iudex ꝯſiderabit: ⁊ in du
bio ꝯſuled⁹ eēt ꝓinceps. Hodiernis tñ
tpibus, vidim⁹ ſurdos ⁊ mutos ꝯtriſſe
mrimoniũ. Et marie hēm⁹ d̕ vna mu
lieꝛ ſurda ⁊ muta a natiuitate q̄ ꝯtrit
mrimoniũ cũ vnouiro ꝑ ſigna ⁊ nut⁹
ſtetit cũ eo ꝑ.xl. ānos ⁊ plus: ⁊ adhuc
ambo viuūt ⁊ optie cognoſcit vires ma
trimōij ⁊ nāz ei⁹: vt pꝫ ꝑmo q̄ ad iſepa
bilitatē ex q̄ cohabitauit ſecū ꝑ tot ānos
Scd̕o q̄ ad bonū fidei: q: eſt tāte vir
tutis ⁊ ꝯtinētie ꝙ nec ēt ab alio q̄ꝫ vi
ro ſuo ꝑmitteret ſe tangi vel oſculari.
Immo quod miruꝫ eſt. quia vir eius
adulter erat queſiuit vt fieret diuortiū
inter eos.

SUſpēſus ſ̄m Guil. dꝛ qn̄qꝫ q̄ ad ſe
qn̄qꝫ q̄ ad ſe ⁊ alios qn̄. ſ. ꝑ ſniaꝫ cāo
nis vł hoīs ē ſuſpēſ⁹. Et talꝛ tn̄r abſtie
re ab officio. An aūt alij teneant abſti
nere vide. s̄. Clericus .ij. §. ij. ⁊ excōi
catio. vi. §. xiiij.

1 ¶ An āt ſuſpēſ⁹ ab offō dicat ſuſpēſus
a iuriſditiōe. gl. notabil i. c. audiuim⁹
xxiiij. q. i dic̄ ꝙ ſuſpēſus ab offō tm̄ n̄
p̄t ea q̄ ſūt officij. vt puta celebrare ſed
bn̄ p̄t ea q̄ ſt̄ iuriſditiōi: vt puta ꝯferre
ꝑbēdā. Si āt qs ē ſuſpēſ⁹ a iuriſditiōe
n̄ p̄t ea q̄ ſt̄ iuriſditionis. ſed bene pōt
ea que ſunt officij. Si āt ſuſpēſ⁹ ē ab
vtroqꝫ tūc neutrū p̄t. Sꝫ tu dic lati⁹ ſ̄ꝫ
gl. ⁊ cōiter doc. i. c. cū dilect⁹. de ꝯſue. ꝙ
ſuſpēſus ab offō nō p̄t iuriſditionem
exerceꝛ: nec eligeꝛ: nec bn̄ficia ꝯferre.
⁊ p hac opi. fac̄. d. c. cū dilect⁹. ⁊ tex. a
ꝯtrio. i. c. ſi celebrat d̕ clꝛ. ex. mi. ⁊ h̄ opi.
plꝫ. Inn. ⁊ Cōpo. q dicūt ꝙ ſuſpēſ⁹ ab
offō ⁊ bn̄ficio. vł offō tm̄ vł ſimplꝛ itel
ligit ſuſpēſus ab oib⁹ ꝑdictꝭ. q: appel
latiōe ſuſpēſiōis i gn̄e itelligit d̕ maio
ri ſuſpēſiōe. ar. c. ſi quē. de ſen. ex. Se
c⁹ dicūt i ſuſpēſo a pōtificalib⁹. vel in
eo cui ē iterdict⁹ igreſſus eccłie. Nā iſta
iterdicta n̄ extēdūt vltra i eis exꝑſſa.
Pā. āt. i. d. c. cū dilect⁹. addit di. ꝙ aut
qs ē ſuſpēſus miori ſuſpēſiōe q̄ iſligit
ꝓꝑ ꝑticipationē cū excōicato: ⁊ illa nō
ꝑuat facultate exercēdi iuriſditio alia
nec facultate eligēdi. ſꝫ ſolū ꝑticipatio
ne ſacroꝝ. Et ꝓꝑ h̄ nō pōt eligi i pla
tū de hoc ē tex. clar⁹ in. d. c. ſi celebrat
Aut ē alicui iterdictus igreſſus eccłie
⁊ tūc ſolū ē ꝑuat⁹ ptāte exercēdi ordi
nē i ipſa eccłia. ⁊ i ea celebret efficit ir
regularis. vt i. c. is cui. de ſen. ex. li. vi.
vn̄ ſi ex̄ eccleſiā celebraret n̄ icurreret
penā de q̄ tn̄ dic vt ibi no. hac tn̄ iterdi
ctū nō ꝑuat facultate exercēdi iuriſditi
onalia vel eligendi. aut ſuſpēdit ep̄s a
pōtificalib⁹. ⁊ tūc ſolū cēſet ſuſpēſ⁹ ab
illis q̄ depēdēt ab ordie pōtificali. ⁊ n̄
ab alijs: ⁊ ꝗ puto ꝙ ſic ſuſpenſus pōt
exerceꝛ iuriſditionalia: q: vt dixi iuriſ
ditōalia ſt̄ ſeꝑata ab his q ſt̄ ordis pō
tificalis. vt i. c. trāſmiſſam. d̕ elec. Et ſ̄ꝫ
Hoſt. ſic ſuſpēſus a pōtificalib⁹ ſi cele
brat i pōtificalib⁹ n̄ ē irregularis quia
pōtificalia nō ſt̄ d̕ ſba celebratiōis. nec
debem⁹ aliquē iudicare irregularē. niſi
ſi iueniat exꝑſſuꝫ. Qn̄qꝫ qs ſuſpēdit a
bn̄ficio. ⁊ tūc nō itelligit ſuſpēſus a of
ficio vel iuriſditiōe. Vn̄ cāonic⁹ ſuſpē
ſus a ſuis bn̄ficijs pōt eligere. vt i. c. cū
vintoniēſis. iūcto. c. cū i cūctis. de elec.
Et no. gl. in. d. c. cū vintoniēſis. ꝙ ſuſ
pēſio a bn̄ficio ſolū extēdit ad fructus
bn̄ficioꝝ: nō āt ad facultatē admiſtrā
di i ſpūalib⁹ vel tpalib⁹. Qn̄qꝫ ſuſpen
dit qs ab offō ⁊ beneficio ſimul vel
ſuſpēdit ſimplꝛ: ⁊ tūc ſiue ſit ſuſpēſus
hoie: ſiue a canone inferēte penā. vt in
caſu. c. i. de re iudi. li. vi. dicerē ꝙ talis
ſuſpēſo ꝑuat facultate exercēdi iuriſdi
tionē ſpūalē ⁊ cōferēdi bn̄ficia ⁊ eli
gēdi. Qd̕ itellige durāte ſuſpēſiōe. Nā
iſta ſunt fundata ſup ordie eccłiaſtico
Nā laicus nō pōt iſta exercere. vt xcvi.
di. bn̄ qdē. Si ḡ qs ſuſpēdit a fundam̄
toiure vide ſuſpēſus ab oi edificio qd̕
eſt. s̄. fundamentū. i. q. i. cū paulus. Et
nota ꝙ verbū. officij eſt valde latum.
Nā, qcqd hꝫ electus eſt officij ꝑter bn̄
ficiū, ḡ ſuſpēdendo te officio: videor te
ſuſpēdere nedū ab ordie: ſed ēt ab of
offō clericali. Si aūt qs ſuſpēdit ſim
plꝛ ab ordine: tūc ſi ſuſpēdit ab ordie
pōtificali: ſolū credo illū ſuſpēſum ab
his q̄ ſūt ordinis ep̄alis. nō autem ab

ħis q̄ ſunt iuriſditionis.ar.eoꝝ.q.ē.di.
xi.qñ qs ē ſuſpēſus a pōtificalib⁹ Aut
ſimplr qs ē ſuſpēſus ad ordie: ⁊ tūc dī
cerē ꝑꝑ q̄dā ꝯñaꝫ ꝙ cēſeīcē ſuſpēſio
ab oib⁹ q̄ ſunt fūdata ſuꝑ ordinē. vt a
iuriſditōe ſpūali ⁊ oib⁹ ſilib⁹.aut qs ē
ſuſpēſus ab offō: ⁊ cēſeī directe ſuſpē
ſus a iuriſditōe ſpūali ⁊ facultate eligē
di ⁊ ꝯferēdi bñficia ꝑꝫ q̄dā ꝯñaꝫ.qꝫ.ât
de an.in cle.cupiētes.de pe.pōit diſtin
tiōe Baſ.ꝺ cal.ꝙ aut qs ē ſuſpēſus ab
offō:aut bñficio:aut vtroqꝫ.Si a bñfi
cio ſiue a iure.ſiue ab ħoie nō ē ſuſpē
ſus ab offō.qꝛ offm̄ nō eſt acceſſoriū
ad bñficiū.lꝫ eꝯ ſi eſt ſuſpēſus ab offō
aut ꝑ dictionē taxatiuā tm̄.aut ſimplr
Prio caſu planū eſt ꝙ nō eſt ſuſpēſus
a bñficio cū ꝛm̄.ſit ſuſpēſus ab offō.qꝛ
hoc ſnie ꝑmulgatio voluit. Si aūt eſt
ſuſpēſus ſimplr ab officio: aut h̄ ē ab
ħoie:aut a iur̄:ſi a iur̄ aut ꝑꝑ crien.aut
ꝑꝑ iſamiā vel ꝯtumaciā.Si ꝑꝑ crimē
tūc puto ꝙ ſuſpēſus ab offō ſit ſuſpē-
ſus etiā a beneficio.vt.c.eos.⁊.c.ſiqs ſa
cerdotū.lxxxi.di.Si aūt ꝑꝑ infamiaꝫ
vel ꝯtumaciā ſit ſuſpēſus ab offo:nō ē
ſuſpēſus a bñficio.vt in.c.preſbyter.ſi
a plebe.ij.q.v.Si aūt ab ħoie: eſt ſuſ-
pēſus ab officio. Si ħoc eſt ꝑꝑ crimē
graue.tūc eſt ſuſpenſus etiā a bñficio.
Si aūt ꝑꝑ crimen leue:vel etiā ꝑꝑ iſa
miam vel ꝯtumaciā nō eſt ſuſpēſus a
bñficio.Si eſt ſuſpēſus ab vtroqꝫ:aut
h̄ eſt ꝑ dictionē.et.⁊ tūc planū ē.aut ꝑ
dictionē.vel.⁊ tūc puto tal̄ ſnia nō vꝫ
ꝑꝑ icertitudinē ſm̄ Goſ.ħ ille. Inno.
āt dic̄ ſimplr ꝙ ſuſpēſ⁹ ab offō tm̄ nō
dꝫ ꝑcipere fructus bñficioꝝ ꝑ.c.paſto
ralis.de ap.Sꝫ Ho.hoc intelligit qñ ē
ſuſpenſus pro graui cā.Secus ſi pro le
ui vel infamia.⁊ nō eſt cōtumax.

2 ¶ Sꝫ q̄rit̄ de notabili.q.Quis poſſit
abſoluē a p̄dcā ſuſpēſiōe.Pa.i cle.mo
naſterioꝝ.ꝺ re.ec.nō alie.dic̄ ꝙ aut pa
pa pōit penā ſuſpēſiōis vl̄ iterdicti ꝑꝑ
ꝯtūaciā canonē ꝯdēdo:⁊ tūc putat ꝙ
iſerior poſſit abſoluē ex.ꝺ ſen.exc.nup.
niſi ipe papa ſibi reſuet abſoſonē: vel
alteri expſſe ⁊ ꝺteriate ꝑſone.h̄ tenent

Ug.goſ.Inn.Ber.⁊ Jo.i gl.xi.q.iij.ſi
iimic⁹⁊.xvi.q.vij.ſiqs.⁊ ħo.Idē iudi
ciū ē ſi ꝯſtōnē iſerioris apꝑbat ⁊ ꝯfir
mat.ꝺ iſti.ex freq̄ntib⁹.Pl⁹.n.ſi opat̄
ꝯfirmare q̄ꝫ ꝯdere ſniaꝫ ⁊ h̄ niſi alteri
reſuet abſo.Si ꝟo pena ſuſpēſiōis ⁊
ħmōi ſit ꝑ ſniaꝫ ab ħoie:tūc ligās dꝫ
abſoluē:ñ iſerior.ex.ꝺ offi.or.cū ab ec
cliaꝝ.ſaluo cāu.c.paſto.e.ti.Idē tꝫ gui.
in ſpe.Idē Pa.i.c.tā lrīs.de teſt.q̄ ad
hoc vltimū.ſ.qñ ē ab ħoie.Si ꝟo ſuſ
pēſio ſit ꝑpetua q̄ hꝫ vi ꝑuatiōis ñ hꝫ
locū abſo:neceſſaria eſt diſpēſatio ⁊ ꝑ
ꝯñs collatio:⁊ tūc ē vidē an tale ſit cri
mē i q̄ poſſit eps̄ diſpēſare vl̄ ñ.⁊ i pri
mo caſu poterit eps̄ diſpēſare ⁊ ꝯcede
re puta bñficiū vel offm̄ q̄ ad ꝯceſſio-
nē executiōis ordis.In ſcōo caſu ñ po
terit.vide tm̄ ſingularē limitatiōnē ad
p̄dicta quā facit glo.i cle.i.de ħereti.q̄
vult ꝙ aut ſuſpēſio lata auctoritate iur̄
hꝫ terminū ānexū ⁊ ſi relaxat ꝑ iſerio
rē ne fruſtraret̄ ipſi⁹ effect⁹.⁊ ħoc cāu
itellige gl.i.c.cupiētes.in.ꝟ.ſuſpēſos
de elec.li.vi.aut nō hꝫ tp̄s determina
tū.⁊ ſi ſuperior ſibi reſuauit abſolutionē
tūc idē dicēn.ar.d.c.nuꝑ.aut nō reſer
uauit.⁊ pōt.ar.d.c.nuꝑ.hec gl.que lꝫ
cōiter approbet̄:tm̄ nō plꝫ Pa.i.d.c.
tā lrīs.Jō alr̄ diſtiguit ꝙ aut ſuſpēſio
ſit in penā:aut i ꝯtumaciā.Prio caſu
iſerior ñ p̄t ſuſpēſionē relaxe:qꝛ ñ dꝫ
remitter̄ penā iſlictā auctoritate iuris
ar.ij.q.iij.notādū.niſi forte vellet diſpē
re i caſib⁹ ſibi ꝯceſſis iuxta māꝫ.at ſi cā
ei.ꝺ iudi.Nec ob.d.c.nuꝑ.qꝛ loq̄tur in
excōicatione q̄ nō ē pena:ſꝫ medicina:
nec ē ꝑpetua:ſꝫ fert̄ ſub q̄dā ꝯditiōe ta
cita donec ſatiſfecerit.vñ eps̄ relaxādo
cū ſatiſfactiōe nil noui fac̄:ſꝫ poti⁹ ius
cōe exeq̄t̄:ſꝫ i cāu nr̄o remitteret penā.
⁊ paria ſūt q̄uē ſuſpēdere ꝑꝑ dlictū ꝑ-
petuo vl̄ ſimplr vt ex.ꝺ ꝯſti.ex lrīs.Si
ꝟo fuit īcā ſuſpēſio ꝑꝑ ꝯtūaciā:tūc ꝑce
dit eq̄ꝑat ad excōicatiōnē.⁊ ꝑ h̄ dico
Inn.ñ bñ dicer̄ i.c.ij.de.ſolu.q̄ ſimplr
idē ſentit eē i ſuſpēſiōe:q̄ꝺ i excōicati
one.⁊ intellige iſeriorē in caſib⁹ p̄di-
ctis poſſe abſoluere qñ excōicatio vel

ſentit eſſe in ſuſpenſiõe qđ in excõica-
tione. Et intellige iferiorē caſib⁹ predi
ctis poſſe abſoluere qñ excõicatio vel
ſuſpenſio eſt lata a canone. Secus ſi
ab homine. hec panoꝛ.

3 ¶ Que aũt ſit dr̃ia īter ſuſpēſionē de
poſitionē ⁊ dgradationē ſtricte ſumē
do ipos terminos. nã large freq̃nter ſu
mũt i iure vnũ ꝓ alio. Suſpēſio enī
īportat ꝑuationē executiõis lr̃ie ordis
vl' offĩcioꝝ eccliaſticoꝝ ſimplr vl' ad tē-
pus: ⁊ cũ ſpe diſpēſatiõis: q̃ qñq3 a iu
re: qñq3 a iudice infert̃. Depoſitio im
portat ꝑuationē executiõis lr̃ie offĩoꝝ
⁊ bñficioꝝ eccliaſticoꝝ poſſeſſiõis ſim
plr. ⁊ ex toto abſq3 ſpe reſtõis retento
tñ ꝓuilegio clicali: q2 cõueniri nõ põt
in iudicio ſeculari. nec capi: nec pũiri
a laicis. ⁊ ſit ꝑ ſniã hoīs cõiter. Nec
põt inferri hec pena ab inferiori epõ ꝗ
hoc agere põt erga ꝓpriũ ſbditũ: aſſiſ
tēte ſibi canonico numero epõꝝ ſi eſt
in ſacris. al's ſufficit ꝓpria ſnia epi ſine
alioꝝ pñtia. Depoſit⁹ aũt ⁊ degrada-
tus nõ põt reſtitui ad offã ſua niſi ꝑ diſ
pēſationē pape. Degradatio vltra pe
nã depoſitiõis h̃ addit: q2 ꝑuat ꝓuile-
gio clicali oĩ cũ certa ſolēnitate. cara-
cter tñ ei auferri non põt. de hoc vide
s̃. Degradatio. §. vij.

4 ¶ Utꝛ ſuſpēſio poſſit ſuſpēdi per ap
pellationē. R̃. Sicut excõicatio: ſic ab
officio vl' igreſſu eccl'ie lata ſuſpēſio ꝑ
appellationē ſequētē mīme ſuſpēdit.
vt extra de ſen. excõ. is cui. lib. vi.

5 ¶ Utꝛ ſuſpēſus a ꝑticipatõe vel colla
tõe ſacroꝝ ſi ꝯfaciat ſit irregularis. R̃.
ſ3 Inn. ⁊ hoſt. q̃ ñ ext. de cli. ex. mi. ſi
celebrat. Talia eni nõ ſunt ordis: q2 ⁊
laici ꝑticipãt ſacris ⁊ ꝯferũt ſacra.

6 ¶ Ubi ipe ponit̃ ſine ꝑfinitiõe: vt cũ
q̃s ſine tp̃is ꝑfinitiõe bñficijs: ꝑuat̃ ꝑ
petua ꝑuatio itelligit̃. vt. C. d pe. l. ſunt
ꝓ hoc facit qđ s̃. dixit panoꝛ. q̃ paria
ſunt quem ſuſpendi perpetuo ⁊ ſim-
pliciter. Quod no.

TAbellio. ē publica. ꝑſona hñs offĩm
ſcribēdi inſtr̃a ad faciendũ fidē.

1 ¶ Utꝛ clici poſſint exercere offĩm ta-
bellionatus. R̃. ſm Ral. clicis in ſacris
ordib⁹ ꝯſtitutis eſt penit⁹ iterdictũ: ⁊ ſi
illđ hēant ad dimittēdũ cõpellēdi ſũt
ꝑ ſubtractionē bñficij appellatõe, poſt
poſita. ex. de cle. vel mo. ſicut. Ex quo i
fert ibi panoꝛ. q̃ tabellio effect⁹ clicus
nõ ꝑdit ipo facto tabellionat⁹ officiuz
Si. n. eis d3 interdici offĩm. ergo illud
nõ ꝑdiderũt. Idē videt̃ i tabellionib⁹
effectis religioſis. vt ꝑ religionē ñ ꝑdi
derint offĩm: ſed exercere nõ debēt niſi
in caſ hereſis. tex. ē notabilis in. c. vt of
ficiũ. de hr̃ti. li. vi. Silr in tabellionib⁹
effectus decurionib⁹ vel aduocatis: qui
per ſuperuenientiã dignitatis ñ ꝑdũt of
ficium: ſed illud exercere non debent.

¶ Et per h̃ iſert̃. ad aliã. q. an cleric⁹ 2
effect⁹ tabellio ꝑdat eoipo clicat⁹ ꝓuile
giũ ⁊ bñficiũ. R̃. panoꝛ de mente Io.
an. vbi. s̃. q̃ non. Nõ eſt. Sicut. n. per
ſuꝑuenientiam clicat⁹ non ꝑdit tabellio
natus: ſaltē in habitu. vt in. d. c. ſicut. ⁊
in. d. c. vt offĩm. ita per ſuꝑuenientiam
tabellionatus non debet perdi clerica
tus vel bñficiũ: q2 iſta non ſunt in cõ-
paſſibilia: ſaltem in habitu.

¶ Quare āt ꝓhibeat̃ clicis hoc offĩm 3
exercere. dicit panoꝛ. q̃ hoc eſt ꝑmo
q2 hoc offĩm dr̃ vile: cũ tabellio dicat̃
ſeru⁹ public⁹ vt. i. c. ij. de vſur. lib. vi. ſe
cũdo q2 hoc eſt offĩm ſeculare. Hinc
dr̃ ſeruus publicus a ſeruiēdo oibus.

¶ Utrũ clericus poſſit exercere hoc 4
offĩm in cãis eccliaſticis ⁊ ſpũalib⁹ co-
rã iudiceeccliaſtico. pa. cõcludit q̃ aut
corã papa ſeu ei⁹ curia hoc offĩm exer-
cet ⁊ ē admittēd⁹ maxie ſi a papa hñt
hoc offĩm. nã papa admittēdo vel ei h̃
offĩm tribuēdo: vr̃ cũ habilitare. ar. i. l.
idē vulpian⁹. ff. de excu. tu. aut in alia
curia: ⁊ tũc aut h3 ꝯpetentia ſalaria: ⁊
dicerē q̃ nõ cũ indiſtincte ꝓhibeat̃ in
d. c. ſicut q2 vt dicit gl. ibi ē qđdã ge-
nus negotiatõis qđ ꝓhibet̃ clericis. ex
tra ne cle. vel mo. c. i. aut idigēt ⁊ tũc
arbitroꝛ eos admittēdos: ⁊ ſic pñt iu
ra diuerſa ad concordiam reduci.

¶ An autem clericus ꝗ non ē in ſa- 5
cris poſſit hoc officium exercere. Io.